

ntu

Nationella trygghetsundersökningen

Nationella trygghetsundersökningen 2023

Om utsatthet, otrygghet och förtroende

Brå – kunskapscentrum för rättsväsendet

Myndigheten Brå verkar för att brottsligheten minskar och tryggheten ökar i samhället. Det gör vi genom att ta fram fakta och sprida kunskap om brottslighet, brottsbekämpning och brottsförebyggande arbete, till i första hand regeringen och myndigheter inom rättsväsendet.

Publikationen finns som pdf på www.bra.se. På begäran kan Brå ta fram ett alternativt format. Frågor om alternativa format skickas till tillgangligt@bra.se

Vid citat eller användande av tabeller, figurer och diagram ska källan Brå anges. För att återge bilder, fotografier och illustrationer krävs upphovspersonens tillstånd.

Författare: Emelie Holst, Karolina Kamra Kregert, Johanna Viberg, Sanna Wallin och Sara Westerberg

urn:nbn:se:bra-1133

ISSN 1100-6676

© Brottsförebyggande rådet 2023

Brottsförebyggande rådet, Box 1386, 111 93 Stockholm
Telefon 08-527 58 400, e-post info@bra.se, www.bra.se

Nationella trygghetsundersökningen 2023

Om utsatthet, otrygghet och förtroende

Rapport 2023:9

Förord

Brottslighet är ett ämne som ständigt engagerar, och allt högre krav ställs på samhällets förmåga att motverka de konsekvenser som brottsligheten medför i form av brottsutsatthet och otrygghet. Behovet av kunskap inom området är stort. Nationella trygghetsundersökningen (NTU) är i det sammanhanget en viktig källa, och kan verka som ett underlag i rättsväsendets arbete för att minska brottslighet och otrygghet i samhället.

Undersökningen omfattar allmänhetens utsatthet för brott och otrygghet, förtroende för rättsväsendet samt erfarenheter av kontakter med rättsväsendet. Rapporten är överlag beskrivande, medan djupgående analyser eller förklaringar till resultat i stället kan presenteras i olika fördjupningsstudier. Det underliggande datamaterialet i NTU är tillgängligt för etikprövad forskning.

Brå har genomfört NTU årligen sedan 2006, enligt instruktion från regeringen. Från och med 2019 ingår NTU dessutom i den officiella statistiken. Resultaten från tidigare mättillfällen är dock producerade utifrån samma kvalitetskrav.

De som har arbetat med produktionen av statistiken och skrivit rapporten är Emelie Holst, Karolina Kamra Kregert, Johanna Viberg, Sanna Wallin och Sara Westerberg, samtliga utredare på Brå.

Avslutningsvis vill vi rikta ett stort tack till alla er som deltagit genom att svara på frågorna i NTU – och som därmed gör studier och rapporter av det här slaget möjliga.

Stockholm i oktober 2023

Mattias Larsson
Generaldirektör

Thomas Hvitfeldt
Enhetschef

Innehållsförteckning

Sammanfattning	7
Utsatthet för brott	7
Otrygghet och oro för brott	12
Förtroende för rättsväsendet	16
Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet.....	19
Socioekonomiska områdestyper	21
1. Inledning	26
Syfte och frågeställningar	26
2. Metod	29
Undersökningens utformning och genomförande.....	29
Population och urval	30
Resultatredovisning	32
Bedömning av tolkningsutrymmet	36
3. Utsatthet för brott	40
Inledning	40
Brott mot enskild person	41
Egendomsbrott mot hushåll	116
4. Otrygghet och oro för brott	130
Inledning	130
Otrygghet.....	131
Oro över brottslighet.....	138
Oro för att utsättas för brott.....	150
Konsekvenser av otrygghet och oro	196
5. Förtroende för rättsväsendet	223
Inledning	223
Förtroende för rättsväsendet som helhet och de enskilda myndigheterna	224
Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar brottsmisstänkta	256

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta.....	269
6. Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet.....	281
Inledning	281
Erfarenheter av polisen i samband med polisanmälan	282
Erfarenheter av åklagare och rättegång.....	314
Referenser	329
Internetkällor	330

Sammanfattning

I den här rapporten redovisas de övergripande resultaten från Nationella trygghetsundersökningen (NTU) 2007–2023. Rapporten är överlag beskrivande. Djupgående analyser eller förklaringar till resultaten kan i stället presenteras i olika fördjupningsstudier. Här sammanfattas rapportens resultat, uppdelat på frågeområdena *utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet och brottsutsattas kontakter med rättsväsendet*. Av de 200 000 personer som ingick i urvalet till NTU 2023 var det nästan 64 000 personer som deltog.

Utsatthet för brott

I NTU undersöks utsatthet för brott under kalenderåret före svarstillfället. Det innebär att den utsatthet som rapporteras i NTU 2023 avser utsatthet under 2022. Utsatthet för brott mot enskild person redovisas i andel utsatta personer, till skillnad från utsatthet för egendomsbrott mot hushåll, som redovisas i andel utsatta hushåll.

Brott mot enskild person

- Det är 20,1 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de under 2022 utsattes för någon eller några av de brottstyper som i NTU sammantaget kallas brott mot enskild person: *misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort- och kreditbedrägeri* eller *nätkränkning*.¹ Det innebär en ökning jämfört med 2021, då andelen var 19,5 procent. Sedan brottskategorin började mätas i sin nuvarande sammansättning (2016) syntes inledningsvis en ökning fram till och med 2018, därefter skedde en minskning fram till och med 2021.
- Bland kvinnor är det 21,1 procent, och bland män 19,0 procent, som utsattes för något brott mot person. Skillnaden mellan män och kvinnor är störst vid sexualbrott, som en betydligt större andel kvinnor uppger att de utsatts för. Vad det gäller övriga brottstyper uppger män utsatthet i större utsträckning, med undantag för fickstöld.

¹ Tidigare ingick även trakasserier i den sammanslagna kategorin *brott mot enskild person*. Dock omformulerades trakasserifrågan inför NTU 2020, vilket ledde till att tidsserien för trakasserier bröts och därför enbart finns från och med NTU 2020. För att kunna behålla tidsserien över *brott mot enskild person* exkluderades trakasserier ur kategorin för alla år.

- Av de brott mot enskild person som efterfrågas är hot den brottstyp som störst andel uppger att de utsattes för (7,7 %), medan det är minst vanligt att uppge utsatthet för personrån (1,0 %).
- Jämfört med 2021 har andelen utsatta för försäljningsbedrägeri ökat 2022, och en liten ökning syns även för sexualbrott och kort- och kreditbedrägeri. Andelen utsatta för personrån har minskat något. Vad det gäller misshandel, hot, fickstöld och nätkränkning är nivån mer eller mindre densamma 2022 som 2021
- Bland dem som uppgett att de utsatts för brott mot enskild person 2022 är det 43,3 procent som utsattes en (1) gång, 29,3 procent som utsattes två till tre gånger och 27,4 procent som utsattes fyra gånger eller fler. Dessa 27,4 procent utsattes för majoriteten (76,2 %) av alla brotthändelser som rapporterats in i NTU 2023.

Misshandel

- Det är 2,8 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för misshandel 2022, vilket är på samma nivå som 2021. Under perioden 2007–2015 var trenden svagt nedåtgående, men efter en tydlig ökning 2016 syns i stället en svagt uppåtgående trend fram till en minskning 2020. Andelen har sedan dess varit oförändrad.
- Utsatthet för misshandel är vanligare bland män än bland kvinnor (3,3 % jämfört med 2,3 %).
- Att uppge utsatthet för misshandel är vanligast i åldersgruppen 16–19 år, för såväl män som kvinnor (9,7 % av männen respektive 6,2 % av kvinnorna).

Hot

- Det är 7,7 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för hot under 2022, vilket gör hot till den brottstyp mot enskild person som störst andel uppger sig ha blivit utsatta för. Andelen är i princip densamma som 2021 (7,8 %). Under perioden 2007–2014 var andelen utsatta för hot relativt oförändrad. Därefter visar resultaten på en uppåtgående trend 2015–2019, men har efter det minskat.
- Utsatthet för hot är något vanligare bland män än bland kvinnor (7,8 respektive 7,6 %).
- Bland män är det vanligast att uppge utsatthet för hot i åldersgruppen 20–24 år (11,9 %) medan det bland kvinnor är vanligast i åldersgruppen 16–19 år (10,9 %).

Sexualbrott

- Den andel som uppger att de utsatts för sexualbrott under 2022 är 4,7 procent. Det är en liten ökning sedan 2021 (4,5 %). Under perioden 2006–2011 var andelen relativt oförändrad, följt av en tydlig ökning fram till och med 2017. Därefter skedde ett trendbrott och andelen minskade fram till och med 2021.
- Utsatthet för sexualbrott är betydligt vanligare bland kvinnor än bland män (7,8 respektive 1,2 %).
- Bland såväl kvinnor som män är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år, där 29,2 procent av kvinnorna och 4,4 procent av männen uppger att de utsatts.

Personrån

- Under 2022 utsattes 1,0 procent av befolkningen (16–84 år) för personrån. Det innebär en liten minskning sedan 2021, då andelen var 1,2 procent. Andelen var relativt oförändrad 2006–2015. Därefter syntes en ökning fram till och med 2019, följt av en svagt nedåtgående trend.
- Utsatthet för personrån är vanligare bland män än bland kvinnor (1,6 respektive 0,5 %).
- Bland män är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år (3,7 %) och bland kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 25–34 år (0,9 %).

Fickstöld

- Det är 1,5 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för fickstöld under 2022. Det är i princip på samma nivå som 2021, då andelen var 1,4 procent. Utvecklingen över tid visar en nedåtgående trend sedan första mätningen (2016) fram till och med 2021. Minskningen var särskilt påtaglig 2020.
- Utsatthet för fickstöld är ungefär lika vanligt bland kvinnor som bland män (1,4 respektive 1,5 %).
- Bland män är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år, där 2,7 procent utsattes, medan den bland kvinnor är störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år), med 2,8 procent utsatta.

Försäljningsbedrägeri

- Vad det gäller försäljningsbedrägeri är det 6,1 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes 2022. Det innebär

en ökning sedan 2021, då andelen var 5,7 procent. Sett till utvecklingen över tid syns en uppåtgående trend under hela mätperioden (2016–2022).

- Utsatthet för försäljningsbedrägeri är vanligare bland män än bland kvinnor (6,8 respektive 5,6 %).
- Bland såväl män som kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 35–44 år (9,6 respektive 9,0 %).

Kort- och kreditbedrägeri

- Andelen som uppger att de utsattes för kort- och kreditbedrägeri 2022 är 3,7 procent av befolkningen (16–84 år). Det innebär en liten ökning sedan 2021, då 3,5 procent utsattes. Inledningsvis ökade andelen från 2016 fram till och med 2018, därefter syntes en nedåtgående trend fram till ökningen i årets mätning.
- Utsatthet för kort- och kreditbedrägeri är vanligare bland män än bland kvinnor (4,0 respektive 3,4 %).
- Bland män är andelen störst i åldersgruppen 35–44 år (4,8 %) och bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år (4,7 %).

Nätcränkning

- Andelen som uppger att de utsattes för nätcränkning under 2022 är 2,3 procent av befolkningen (16–84 år). Det är på ungefär samma nivå som 2021, då andelen var 2,2 procent. Andelen ökade 2016–2019, och efter en minskning 2021 ligger andelen kvar på ungefär samma nivå.
- Utsatthet för nätcränkning är vanligare bland män (2,4 %) än bland kvinnor (2,1 %).
- Bland såväl män som kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 16–19 år, där 4,3 procent av männen och 7,2 procent av kvinnorna uppger att de utsatts.

Trakasserier

- Andelen som uppger att de utsattes för trakasserier under 2022 är 5,9 procent av befolkningen (16–84 år). Det är på i princip samma nivå som 2021 (6,0 %). Andelen har varit relativt oförändrad under mätperioden med undantag för den första mätningen 2019 då andelen var större.
- Utsatthet för trakasserier är vanligare bland kvinnor än bland män (6,5 respektive 5,3 %).

- Bland män är andelen utsatta störst i åldersgruppen 25–34 år (6,8 %) medan bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen, 20–24 år, (11,5 %).

Egendomsbrott mot hushåll

- Det är 12,7 procent av hushållen i hela landet som under 2022 uppges ha utsatts för någon eller några av de brottstyper som sammantaget kallas egendomsbrott mot hushåll: *bilstöld, stöld ur eller från fordon, cykelstöld* och *bostadsinbrott*. Det är en minskning sedan 2021, då andelen var 13,1 procent. Andelen minskade 2006–2014, följt av en ökning under åren därpå. Sedan 2020 har andelen åter minskat. Minskningen sedan 2006 beror främst på att allt färre drabbas av stöld ur eller från fordon.
- Av de egendomsbrott mot hushåll som undersökningen berör var det under 2022 vanligast att hushållet utsatts för cykelstöld (10,0 %) och minst vanligt med bilstöld (0,8 %).
- En majoritet (66,1 %) av dem som blivit utsatta för egendomsbrott mot hushåll uppger att de utsattes en gång under 2022, medan 26,7 procent utsattes två till tre gånger. Vidare var det en mindre andel av de utsatta hushållen (7,2 %) som utsattes för fyra brott eller fler. Den sistnämnda gruppen utsattes för 32,3 procent av alla egendomsbrott som rapporterats in i NTU 2023.

Bostadsinbrott

- Resultatet visar att 1,2 procent av hushållen i hela landet rapporterar att de utsattes för bostadsinbrott under 2022. Det är i princip på samma nivå som 2021 (1,3 %). Åren 2006–2015 varierade andelen i princip från år till år. Därefter låg andelen i princip oförändrad fram till en minskning 2020 och har efter det legat relativt oförändrad på den lägre nivån.

Bilstöld

- Av de hushåll där någon ägde en bil var det 0,8 procent som uppgav ha utsatts för bilstöld 2022. Det är ungefär på samma nivå som 2021 (0,9 %). Andelen minskade tydligt under perioden 2006–2014, men har efter en ökning 2015 varit relativt oförändrad. Trots den ökningen är andelen utsatta på senare år mycket mindre än när mätningarna inleddes.

Stöld ur eller från fordon

- Andelen hushåll som rapporterar att de utsattes för stöld ur eller från fordon under 2022 uppgår till 4,0 procent. Det är på ungefär samma nivå som 2021 (4,1 %). Andelen minskade kraftigt åren 2006–2012 och därefter har den nedåtgående trenden mattats av.

Cykelstöld

- Av de hushåll där någon ägde en cykel var det 10,0 procent som uppgavs ha utsatts för cykelstöld 2022. Det innebär en minskning från 2021, då andelen var 10,3 procent. Andelen utsatta för cykelstöld minskade mellan 2008 och 2012. Därefter skedde en ökning fram till och med 2019, följt av en minskning.

Otrygghet och oro för brott

Otrygghet och oro för brott är ett komplext och mångfacetterat fenomen och därför svårt att mäta, men NTU kan bidra med ett antal centrala indikatorer på området. I kapitlet om otrygghet varierar referensperioden beroende på frågetyp. Frågor om oro för olika typer av brott avser de senaste tolv månaderna fram till svarstillfället. De mer övergripande frågorna avser den uppfattning som respondenten hade vid svarstillfället (2023).

Otrygghet vid utevistelse sen kväll

- Totalt uppper 26 procent av befolkningen (16–84 år) 2023 att de känner sig ganska eller mycket otrygga, eller att de till följd av otrygghet undviker att gå ut ensamma under sena kvällar i sitt bostadsområde, vilket i princip är på samma nivå som 2022, då andelen var 27 procent. Andelen otrygga var relativt oförändrad 2007–2015, men ökade påtagligt året därpå. Nivån har varit relativt stabil sedan dess med undantag för en tillfällig liten ökning 2020.
- Det är betydligt vanligare att kvinnor känner sig otrygga än att män gör det (34 respektive 18 %).
- Bland män är andelen otrygga störst i åldersgrupperna 25–34 år och 75–84 år (20 % i respektive grupp), och bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 16–19 år (44 %).

Uppfattning om brottslighetens utveckling

- Det är 85 procent av befolkningen (16–84 år) som tror att brottslig-

heten i Sverige har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren. Det är en tydlig ökning sedan 2022, då andelen var 80 procent. Andelen minskade 2007–2014, med vissa årliga variationer. Därefter skedde en ökning 2015 och andelen låg därefter relativt oförändrad fram till och med 2022.

- Det är en större andel kvinnor än män som tror att antalet brott har ökat under de senaste tre åren (88 respektive 81 %).
- Bland män är andelen störst i åldersgruppen 16–19 år (91 %), medan andelen bland kvinnor är störst i åldersgruppen 75–84 år (93 %).

Oro över brottsligheten i samhället

- Det är 53 procent av befolkningen (16–84 år) som i stor utsträckning oroar sig över brottsligheten i samhället 2023, vilket är på en betydligt högre nivå än 2022, då andelen var 46 procent. Sett till utvecklingen över tid minskade andelen 2007–2011, och därefter syns en uppåtgående trend.
- Den andel som känner stor oro över brottsligheten i samhället är större bland kvinnor (54 %) än bland män (51 %).
- Andelen är störst i åldersgrupperna 55–64 år och 65–74 år, (58 % bland män och 63 % bland kvinnor).

Oro för närstående

- Det är 35 procent som ganska eller mycket ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket i princip är på samma nivå som 2022, då andelen var 34 procent. Andelen som ofta oroar sig minskade 2007–2014, följt av en ökning fram till och med 2016. Därefter har andelen varit stabil med undantag för 2020 då andelen var större.
- Det är vanligare att kvinnor oroar sig för att närstående ska drabbas av brott än att män gör det (38 respektive 31 %).
- Bland såväl män som kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år, där 38 procent av männen och 47 procent av kvinnorna i den åldersgruppen känner oro.

Oro för misshandel

- Den andel som 2023 uppger att de ofta under det senaste året har oroat sig för misshandel är 9 procent, vilket är i princip samma nivå som 2022 (10 %). Andelen har varit oförändrad under hela perioden (2017–2023), med undantag för 2020, då den var något större.

- Andelen är i princip lika stor bland män som bland kvinnor (9 respektive 10 %).
- Bland män är andelen störst i åldersgruppen 25–34 år (13 %), medan andelen bland kvinnor är störst i åldersgruppen 16–19 år (16 %).

Oro för våldtäkt eller andra sexuella angrepp

- Det är 11 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de ganska eller mycket ofta oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp. Andelen är på ungefär samma nivå som 2022 (10 %) och har varit i princip oförändrad under hela mätperioden (2017–2023).
- Kvinnor uppger att de ofta känner oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp i betydligt större utsträckning än män (18 respektive 2 %).
- Bland både kvinnor och män är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år (43 respektive 3 %).

Oro för personrån

- Det är 15 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de ofta (ganska eller mycket) oroar sig för personrån. Det är på samma nivå som 2022. Den andel som ofta oroar sig för personrån har i princip varit oförändrad sedan den första mätpunkten 2017, med undantag för 2020, då andelen var något större.
- Det är vanligare att kvinnor oroar sig för att utsättas för personrån än att män gör det (17 respektive 12 %).
- Bland både män och kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år (17 % bland män respektive 20 % bland kvinnor).

Oro för bedrägeri på internet

- Det är 35 procent av befolkningen (16–84 år) som under det senaste året ganska eller mycket ofta har oroat sig för att utsättas för bedrägeri på internet, eller som på grund av den oron helt avstår från att handla på internet. Det är en ökning sedan 2022, då andelen var 32 procent. Dessförinnan hade andelen legat på samma nivå under samtliga mättillfällen sedan frågan omformulerades 2020.
- Det är vanligare bland kvinnor än bland män att oroa sig för att utsättas för bedrägeri på internet (37 respektive 32 %).
- Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 75–84 år (45 %),

bland män är andelen störst i åldersgruppen 55–64 år (38 %).

Oro för bostadsinbrott

- År 2023 uppger 22 procent av befolkningen (16–84 år) att de ganska eller mycket ofta under det senaste året har oroat sig för bostadsinbrott. Andelen är densamma som 2022. Andelen var relativt oförändrad 2007–2011, följt av en ökning fram till och med 2017. Därefter var andelen återigen relativt oförändrad fram till 2021, då en minskning skedde, och sedan dess har den legat på en stabil nivå.
- Det är något vanligare att kvinnor oroar sig för bostadsinbrott än att män gör det (23 respektive 20 %).
- Bland män är andelen störst i åldersgruppen 55–64 år (24 %), och bland kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 45–54 år och 55–64 år (26 % vardera).

Oro för bilbrott

- Bland dem som angett att någon i hushållet har en bil har 23 procent ganska eller mycket ofta oroat sig för att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse under det senaste året. Det är i princip på samma nivå som 2022 (24 %). Andelen minskade under den första delen av mätperioden 2007–2013. Efter 2015 skedde en ökning till och med 2017. Därefter låg andelen relativt oförändrad fram till en minskning 2021 och har sedan dess legat kvar på den lägre nivån.
- Andelen oroliga är lika stor bland män som bland kvinnor (23 % vardera).
- Bland både män och kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 25–34 år (30 respektive 28 %).

Otrygghetens konsekvenser

- Det är 24 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de ganska eller mycket ofta under det senaste året har valt en annan väg eller ett annat färd sätt till följd av oro för brott. Vidare uppger 20 procent att de ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet på grund av oro för att bli utsatta för trakasserier eller hot, och 3 av dessa procentenheter lägger aldrig upp någonting på internet på grund av oron. Därtill uppger 12 procent att de ofta avstått från en aktivitet till följd av oro, och 7 procent uppger att oron för brott har en stor påverkan på livskvaliteten.
- Det är en betydligt större andel kvinnor än män som ofta har valt att

ta en annan väg eller ett annat färdssätt (31 respektive 15 %) och som ofta avstått från någon aktivitet på grund av oro (15 respektive 9 %). För de andra frågorna finns det nästintill inga skillnader mellan män och kvinnor.

Förtroende för rättsväsendet

Rättsväsendet arbetar bland annat med att förebygga och utreda brott, verkställa påföljder och ge stöd till brottsoffer. I NTU ställs frågor om inställningen till rättsväsendet överlag och mer specifikt rörande polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården. I kapitlet om allmänhetens förtroende för rättsväsendet efterfrågas respondentens uppfattning vid svarstillfället (2023).

Förtroende för rättsväsendet som helhet

- Enligt NTU 2023 uppger nästan hälften (49 %) av befolkningen (16–84 år) att de har stort (ganska eller mycket) förtroende för rättsväsendet som helhet, vilket är mindre än 2022 (53 %). Efter en viss ökning i början på mätperioden (2007–2010), var andelen med stort förtroende för rättsväsendet relativt oförändrad fram till en minskning 2017. Därefter ökade andelen fram till minskningen i årets mätning.
- Det är vanligare att kvinnor har stort förtroende för rättsväsendet som helhet än att män har det (52 respektive 47 %).
- Bland både män och kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (50 respektive 58 %).

Förtroende för polisen

- Den andel av befolkningen (16–84 år) som har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete är 54 procent, vilket är en minskning från 2022 (59 %). Från första mätpunkten 2007 låg andelen på en relativt stabil nivå fram till 2017 då den minskade. Därefter ökade andelen med stort förtroende fram till den tydliga minskningen i årets mätning.
- Det är vanligare att kvinnor har stort förtroende för polisen än att män har det (58 respektive 49 %).
- Bland män är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 16–19 år (53 %), och bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år (61 %).

Förtroende för åklagarna

- Det är 42 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de har stort förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete, vilket är i princip på samma nivå som 2022 (43 %). Andelen ökade efter första mätningen 2007 fram till och med 2009, och var därefter i princip oförändrad fram till en minskning 2017. Därefter har andelen ökat igen, och har sedan 2022 legat på en stabil nivå.
- Det är vanligare att kvinnor har stort förtroende för åklagarna än att män har det (44 respektive 41 %).
- Bland män är andelen med stort förtroende störst i åldersgrupperna 35–44 år, 45–54 år och 75–84 år (42 % i respektive grupp), och bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år (49 %).

Förtroende för domstolarna

- Det är 39 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de har stort förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete, vilket är på en något lägre nivå än 2022 (41 %). Andelen har legat runt samma nivå hela mätperioden (2007–2023) med undantag för 2017–2018 då nivån var något lägre.
- Det är lika vanligt bland män som bland kvinnor att ha stort förtroende för domstolarna (39 %).
- Bland såväl män som kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (42 respektive 45 %).

Förtroende för kriminalvården

- Det är 34 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger ett stort förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete, vilket är en minskning jämfört med 2022 (37 %). Sett över längre tid har dock andelen ökat sedan 2007 men med vissa årliga variationer.
- Det är vanligare att kvinnor har stort förtroende för kriminalvården än att män har det (35 respektive 32 %).
- Bland män är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 16–19 år (40 %), och bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år (43 %).

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta

- Resultaten för 2023 visar att 44 procent av befolkningen (16–84 år)

har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt, vilket är på ungefär samma nivå som 2022 (45 %). Andelen var relativt oförändrad i början av mätperioden (2007–2016) fram till minskningen 2017. Därefter syns en svagt uppåtgående trend fram till årets mätning.

- Det är lika vanligt bland män som bland kvinnor att ha stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta rättvist (44 % i respektive grupp).
- Bland både män och kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (50 % i respektive grupp).

Förtroende för hur polisen hanterar brottsmisstänkta

- Resultaten för 2023 visar att 51 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de har stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt, vilket är en minskning sedan 2022 (54 %). Andelen låg på en relativt stabil nivå 2008–2017, därefter syns en ökning fram till minskningen i årets mätning.
- Det är i princip lika vanligt bland män som bland kvinnor att ha stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta rättvist (51 respektive 50 %).
- Bland såväl män som kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (57 % i respektive grupp).

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta

- Resultaten för 2023 visar att 29 procent av befolkningen (16–84 år) har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, vilket är i princip på samma nivå som 2022 (30 %). Efter en ökning 2008–2011 var andelen relativt oförändrad fram till en ny ökning 2018–2021. Därefter har andelen återigen legat relativt oförändrad.
- Det är något vanligare bland kvinnor än män att ha stort förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta (30 respektive 28 %).
- Bland män är andelen med stort förtroende störst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (39 %) och bland kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 35–44 år och 45–54 år (33 %).

Förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta

- Resultaten för 2023 visar att 45 procent av befolkningen (16–84 år)

har stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, vilket är mindre än 2022 (49 %). Andelen med stort förtroende var relativt oförändrad 2008–2017, därefter ökade andelen fram till minskningen i årets mätning.

- Det är vanligare bland kvinnor än män att ha stort förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta (47 respektive 44 %).
- Bland män är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 16–19 år (53 %), och bland kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 35–44 år och 45–54 år (51 % i respektive grupp).

Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet

När en person blivit utsatt för ett brott som polisanmäls får personen kontakt med och erfarenhet av en eller flera av rättsväsendets myndigheter. Erfarenheterna begränsas vanligen till den kontakt personen får med polisen i samband med polisanmälan, men kan också bestå av kontakter med åklagare, målsägandebiträde och domstol i de fall brottet tas upp i en rättegång. I kapitlet ställs frågor om brottsutsattas erfarenheter av kontakter med rättsväsendet under de senaste tre åren fram till svarstillfället (2023).

Erfarenheter av polisen i samband med polisanmälan

- NTU 2023 visar att 21 procent av befolkningen (16–84 år) har utsatts för något eller några brott som anmäls till polisen under de senaste tre åren.
- Av dessa uppger 41 procent att de sammantaget har ganska eller mycket positiva erfarenheter av polisen. Det är en liten minskning sedan 2022 (43 %). Sett över tid (2007–2015) låg andelen på en relativt stabil nivå med vissa årliga variationer. Därefter syns en svag nedåtgående trend med små till inga skillnader mellan enskilda år. Andelen med positiva erfarenheter är större bland dem som utsatts för brott som innehöll någon form av hot eller våld än där händelsen inte innehöll det (43 respektive 40 %).
- Vad det beträffar olika delar av polisens arbete är de brottsutsatta mest nöjda med polisens bemötande och tillgänglighet (50 respektive 44 %), men mindre nöjda med informationen om ärendet och med polisens effektivitet (31 respektive 18 %). Sett till polisens bemötande och effektivitet är andelen nöjda större när händelsen har innehållit inslag av hot eller våld. Vad det gäller polisens information om ärendet, är andelen nöjda mindre när händelsen innehållit hot eller

våld. När det gäller frågan om polisens tillgänglighet är det i princip ingen skillnad i andelen nöjda, oavsett om brottet innehållit inslag av hot eller våld.

- Kvinnor är nöjda i större utsträckning än män, vad det gäller såväl den sammantagna erfarenheten av polisen som de olika delarna av polisens arbete. Störst skillnader mellan män och kvinnor syns vad det gäller andelen nöjda med polisens bemötande (53 % av kvinnorna och 46 % av männen) och polisens information om ärendet (35 % av kvinnorna och 28 % av männen).
- Sett till ålder är andelen med positiva erfarenheter av polisen störst i den äldsta åldersgruppen 75–84 år, bland så såväl män som kvinnor (50 respektive 60 %). Även vad det gäller de olika delarna av polisens arbete är andelen nöjda generellt större i den äldsta åldersgruppen.

Erfarenheter av åklagare och rättegång

- Det är 2,0 procent av befolkningen (16–84 år) som under de senaste tre åren har varit i kontakt med en åklagare, med anledning av utsatthet för brott, oavsett om utredningen sedan lett till en rättegång eller inte. Av dessa personer uppger 41 procent att de har positiva erfarenheter av kontakten med åklagaren, vilket är ungefär på samma nivå som 2022 (40 %). Vidare är det 1,1 procent av befolkningen som har medverkat i en rättegång i domstol under de senaste tre åren, med anledning av utsatthet för brott. Av de personerna uppger sig 53 procent vara nöjda med det bemötande som de fått i domstolen, vilket innebär att andelen är i princip densamma som 2022 (52 %). Av dem som har medverkat i en rättegång i egenskap av målsägande är det 60 procent som uppger att de hade ett målsägandebitråde. Av dessa uppger 64 procent att erfarenheterna av målsägandebiträdet varit positiva, vilket är på en något lägre nivå än 2022 (66 %). Vidare uppger 65 procent att de tyckte att det varit lätt att förstå rättegången, vilket är på samma nivå som 2022. När det gäller information inför rättegången uppger 52 procent att den var tillräcklig, andelen är i princip densamma som 2022 (53 %).
- Andelen positiva eller nöjda är större bland kvinnor än bland män för majoriteten av frågorna som ställs till dem som haft kontakt med rättsväsendet. Undantaget är erfarenheter av åklagaren där andelen med positiva erfarenheter är lika stor bland män som bland kvinnor. Störst skillnader mellan män och kvinnor syns för andelen med positiva erfarenheter av målsägandebiträden (69 % av kvinnorna jämfört med 59 % av männen) och andelen nöjda med bemötandet i

domstol (58 % bland kvinnorna och 49 % bland männen).

Socioekonomiska områdestyper

Socioekonomisk områdestyp är en ny redovisningsgrupp från och med NTU 2023 till följd av ett regeringsuppdrag.² Indelningen baseras på Segregationsbarometern 2021 och används för att ta fram resultat från NTU 2021–2023 och redovisas för tre olika områdestyper: områden med socioekonomiska utmaningar (områdestyp 1–2), socioekonomiskt blandade områden (områdestyp 3) och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (områdestyp 4–5).³

Utsatthet för brott i olika socioekonomiska områden

- Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger utsatthet för *misshandel* i större utsträckning (3,4 %) än boende i socioekonomiskt blandade områden (3,0 %) och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (2,6 %).
- Andelen utsatta för *hot* är större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (9,1 %), följt av boende i socioekonomiska blandade områden (8,0 %). Minst är andelen bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (7,3 %).
- Utsatthet för *sexualbrott* är vanligare bland boende i socioekonomiskt blandade områden (5,3 %), följt av områden med socioekonomiska utmaningar (5,1 %). Andelen utsatta är minst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (4,4 %).
- Det är en större andel som uppger att de utsatts för *personrån* bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (1,5 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (1,1 %) och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (0,9 %).
- Andelen utsatta för *fickstöld* är större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (2,0 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (1,5 %) och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (1,4 %).
- Utsatthet för *försäljningsbedrägeri* är något vanligare bland boende i socioekonomiskt blandade områden (6,4 %). Det är ungefär lika vanligt bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar

² Regleringsbrev för budgetåret 2023 avseende Brottsförebyggande rådet.

³ För mer information hänvisas till den tekniska rapporten (Brå 2023b).

som i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (6,2 respektive 6,1 %).

- Andelen utsatta för *kort- och kreditbedrägeri* är större bland boende i socioekonomiskt blandade områden (4,1 %) och områden med socioekonomiska utmaningar (4,0 %) än bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (3,5 %).
- Andelen som uppger utsatthet för *nätcränkning* är störst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar och boende i socioekonomiskt blandade områden (2,9 respektive 2,8 %). Andelen är minst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (2,0 %).
- Utsatthet för *trakasserier* är vanligast i områden med socioekonomiska utmaningar (7,9 %), följt av boende i socioekonomiskt blandade områden (6,6 %). Minst vanligt är det bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (5,4 %).
- Utsatthet för *bostadsinbrott* är vanligare i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden (1,6 respektive 1,5 % av hushållen) och mindre vanligt i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (1,0 %).
- Hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden utsattes för *bilstöld* i större utsträckning (1,1 respektive 1,0 %) än hushåll i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (0,6 %).
- Andelen som utsattes för *stöld ur eller från fordon* är störst i områden med socioekonomiska utmaningar (4,7 %), följt av socioekonomiskt blandade områden (4,2 %) medan andelen är minst i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (3,8 %).
- Hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar utsattes för *cykelstöld* i större utsträckning (13,4 %) än hushåll i socioekonomiskt blandade områden (10,5 %) och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (9,3 %).

Otrygghet och oro för brott i olika socioekonomiska områden

- Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger högst andel (43 %), att de känner sig *ganska eller mycket otrygga eller att de till följd av otrygghet undviker att gå ut ensamma under sena kvällar i sitt bostadsområde*. Bland boende i socioekonomiskt blandade områden är andelen som känner sig otrygga utomhus

32 procent medan den är minst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (22 %).

- Boende i socioekonomiskt blandade områden uppger i större utsträckning att de tror att *antalet brott har ökat under de senaste tre åren* (87 %) än boende i områden med socioekonomiska utmaningar (85 %) och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (84 %).
- Boende i socioekonomiskt blandade områden och i områden med goda socioekonomiska förutsättningar *oroar sig över brottligheten i samhället* i något större utsträckning (53 % vardera) jämfört med boende i områden med socioekonomiska utmaningar (50 %).
- Andelen som *ofta oroar sig för att närstående ska drabbas av brott* är störst bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (35 % vardera) och något mindre bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (33 %).
- En större andel boende i områden med socioekonomiska utmaningar *oroar sig ofta för misshandel* (13 %) än boende i socioekonomiskt blandade områden (10 %) och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (8 %).
- Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är andelen som *oroar sig ofta för våldtäkt eller andra sexuella angrepp* 12 procent. Bland boende i socioekonomiskt blandade områden och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar är andelen 11 respektive 10 procent.
- Det är en större andel boende i områden med socioekonomiska utmaningar som ofta känner *oro för att utsättas för personrån* (20 %) än boende i socioekonomiskt blandade områden (15 %) eller boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (14 %).
- Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är andelen som uppger *oro för att utsättas för bedrägeri på internet* 36 procent, bland boende i socioekonomiskt blandade områden är andelen 35 procent, och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar 34 procent.
- Andelen som uppger *oro för att utsättas för bostadsinbrott* är lika stor oavsett socioekonomisk områdestyp (22 %).
- Andelen som uppger *oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil* är störst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (30 %). Andelen är något mindre bland

boende i socioekonomiskt blandade områden (25 %) och minst är andelen bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (22 %).

- När det gäller orons *påverkan på livskvaliteten* syns skillnader utifrån socioekonomiska områdestyper. Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger i större utsträckning att de upplever att oron för att utsättas för brott påverkar livskvaliteten i stor utsträckning (12 %) än boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (6 %) eller boende i socioekonomiskt blandade områden (8 %). Även när det gäller de som *avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott* är andelen större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (16 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (14 %) och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (11 %).

Förtroende för rättsväsendet i olika socioekonomiska områden

- Andelen med *stort förtroende för rättsväsendet* är större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (51 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (46 respektive 45 %).
- Att ha *stort förtroende för polisen* är vanligare bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (55 %) än bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden (51 % i respektive grupp).
- Störst andel med *stort förtroende för åklagarna* återfinns bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (44 %). Bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar är andelen mindre (39 respektive 38 %).
- Det är vanligare att ha *stort förtroende för domstolarna* bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (40 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (36 % i respektive grupp).
- Andelen med *stort förtroende för kriminalvården* är större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (35 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (32 respektive 31 %).
- Andelen med *stort förtroende för att rättsväsendet som helhet*

hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt är störst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (46 %), och mindre bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (39 respektive 38 %).

- Bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar är andelen med *stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt* störst (53 %), följt av socioekonomiskt blandade områden (47 %). Lägst andel återfinns bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (44 %).
- Andelen med *stort förtroende för att rättsväsendet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt* är större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar och i områden med socioekonomiska utmaningar (30 respektive 29 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (27 %).
- Andelen med *stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt* är störst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (47 %) följt av boende i socioekonomiskt blandade områden (43 %) och lägst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (41 %).

Erfarenheter av polisen i samband med polisanmälan i olika socioekonomiska områden

- Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger i större utsträckning att de är nöjda med *polisens bemötande, information och effektivitet*, än boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar. Samtliga grupper är dock mest nöjda med polisens bemötande (53 % bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar och 49 % vardera bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar). Minst nöjda är de med polisens effektivitet (22 % bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar, 19 % bland boende i socioekonomiskt blandade områden och 18 % bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar). Vad det gäller andelen med *sammantaget positiva erfarenheter av polisen* och andelen *nöjda med polisens tillgänglighet* är det i princip inga skillnaderna sett till socioekonomisk områdestyp (40–41 % respektive 44–45 %).

1. Inledning

Medborgarnas utsatthet för brott, känsla av otrygghet och förtroende för och erfarenheter av rättsväsendet är sedan länge ett naturligt fokus för kriminalpolitiken. Att minska utsatthet för brott och otrygghet är två viktiga kriminalpolitiska mål, och för det ändamålet behöver man kunna följa utvecklingen över tid. Dessutom är det betydelsefullt med kunskap om vilka grupper som är mest utsatta för olika typer av brott, vilka som i störst utsträckning påverkas negativt av oro för brott och hur förtroendet för rättsväsendet ser ut. Sådan kunskap ger bättre möjligheter för samhället och rättsväsendet att satsa på åtgärder där de behövs mest. En viktig källa till sådana kunskaper är Nationella trygghetsundersökningen (NTU), som Brå genomför årligen sedan 2006.⁴ I den här rapporten presenteras resultat från NTU 2007–2023. Datainsamlingen pågick under januari–april 2023.

En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av figurer och tabeller i den här rapporten. Ytterligare resultat för hela landet redovisas i form av tabeller i ett appendix på Brås webbplats (www.bra.se/ntu). Det gäller bland annat resultat för män och kvinnor inom olika grupper i befolkningen. Där finns även resultat för länen samt resultat för socioekonomisk områdestyp utifrån polisregion i separata appendix. På Brås webbplats är det också möjligt att själv ta ut resultat uppdelade på polisregioner, polisområden och lokalpolisområden. Resultat på kommunnivå redovisas i separata publikationer, och även dessa finns att hämta på Brås webbplats.

Syfte och frågeställningar

Syfte

Den här rapporten presenterar på en övergripande nivå resultaten för de fyra frågeområdena *utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet* och *brottsutsattas kontakter med rättsväsendet* utifrån NTU 2023.

⁴ Av metodologiska skäl redovisas dock inte längre resultaten från NTU 2006. För mer information, se den tekniska rapporten (Brå 2023b).

Det huvudsakliga syftet med NTU är att studera dessa fyra frågeområdets utveckling över tid. Rapporten inkluderar därför även resultat från NTU 2007–2022.

Syftet är också att i möjligaste mån redogöra för resultaten bland olika grupper i befolkningen i åldern 16–84 år, och på så sätt belysa eventuella skillnader mellan till exempel män och kvinnor eller mellan olika typer av familje- och boendeförhållanden.

Vid tolkning av resultaten är det viktigt att komma ihåg att NTU inte bör användas som ensam källa för att beskriva brottsutvecklingen, eftersom resultaten bland annat påverkas av undersökningsmetoden och hur frågorna formuleras. Exakta nivåer av utsatthet i befolkningen enligt NTU ska därför tolkas med försiktighet. För att göra bedömningar om brottslighetens utveckling och omfattningen behöver flera datakällor vägas samman för att ge en helhetsbild. Den som är intresserad av en samlad bedömning av brottsutvecklingen kan till exempel läsa mer i publikationer som *Kortanalys om brottsutvecklingen* (Brå 2022).

Frågeställningar

Rapporten tar upp följande huvudsakliga frågeställningar, inom fyra frågeområden. Resultaten presenteras i möjligaste mån i form av tidsserier och uppdelat på kön:

- *Utsatthet för brott*
 - Hur stor andel av befolkningen uppger att de under det senaste kalenderåret har utsatts för något brott mot enskild person, respektive något egendomsbrott mot hushåll, och hur har det sett ut över tid?
 - Hur stor andel uppger att de har utsatts för något av brotten misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort- eller kreditbedrägeri, trakasserier, nätkränkning, bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon samt cykelstöld under föregående kalenderår, och hur har det sett ut över tid?
 - Hur stora andelar i olika grupper i befolkningen uppger utsatthet för brott?
 - Hur vanligt är det att utsättas upprepade gånger?
- *Otrygghet och oro*
 - Hur stor andel av befolkningen upplever otrygghet vid utevistelse sen kväll i sitt bostadsområde, och hur har det sett ut över tid?

- Hur stor andel oroar sig över brottsligheten i samhället, och hur har det sett ut över tid?
- Hur stor andel tror att antalet brott har ökat, och hur har det sett ut över tid?
- Hur stor andel oroar sig för att de själva, eller en närstående, ska utsättas för brott och hur har det sett ut över tid?
- Hur stor andel uppger att oron för att utsättas för brott har medfört konsekvenser, till exempel att personen avstått från olika aktiviteter eller valt ett annat färdssätt, och hur har det sett ut över tid?
- Hur stor andel i olika grupper i befolkningen upplever otrygghet eller oro för att utsättas för brott, och att den oron har medfört konsekvenser?
- *Förtroende för rättsväsendet*
 - Vilket förtroende har befolkningen för rättsväsendet och dess enskilda myndigheter, och hur har det sett ut över tid?
 - Hur stor andel uppger att de har ett stort förtroende för att rättsväsendet hanterar brottsmisstänkta rättvist, och hur har det sett ut över tid?
 - Hur stor andel uppger att de har ett stort förtroende för att rättsväsendet behandlar brottutsatta på ett bra sätt, och hur har det sett ut över tid?
 - Hur ser förtroendet för rättsväsendet ut i olika grupper i befolkningen?
- *Brottsutsattas kontakter med rättsväsendet*
 - Vilka erfarenheter har de brottutsatta som haft kontakt med rättsväsendet, och hur har det sett ut över tid?
 - Hur ser erfarenheterna av rättsväsendet ut bland brottutsatta i olika grupper?

2. Metod

I det här kapitlet beskrivs metoden för NTU 2023. En mer omfattande och detaljerad redovisning av undersökningens metod ges i den fristående tekniska rapporten för Nationella trygghetsundersökningen 2023 (Brå 2023b).

Undersökningens utformning och genomförande

Datainsamlingen till NTU genomförs i två steg. I det första uppmanas samtliga personer i urvalet att via webb- eller postenkät besvara frågor om utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet och eventuella kontakter med rättsväsendet. I ett andra steg görs sedan uppföljande telefonintervjuer med ett urval av de personer som i enkäten uppgett att de har utsatts för brott.⁵ Båda delarna genomförs av Statistiska centralbyrån (SCB) på uppdrag av Brå. Den här rapporten beskriver enbart metoden och resultaten för den del av datainsamlingen som görs med enkäter. Metodbeskrivningen av telefonintervjuerna, och resultaten från dem, behandlas i separata publikationer (se exempelvis Brå 2023a).

Datainsamlingen via webb- och postenkäter påbörjades under januari 2023 och avslutades i april samma år. I NTU 2023 användes för första gången digital brevlåda (Kivra, Min Myndighetspost eller Billo) för att bjuda in till undersökningen. Totalt hade cirka 64 procent av urvalspersonerna en digital brevlåda. För de som saknade digital brevlåda eller som valt att de inte önskar digitala utskick från SCB gjordes utskicken postalt. Totalt gjordes utskick i fyra olika omgångar. Möjligheten att besvara enkäten via papper fanns för dem som önskade. För personer under 65 år skickades en pappersenkät via post i tredje utskicket medan personer 65 år eller äldre fick en pappersenkät i utskick två och fyra.⁶

⁵ De omständigheter som telefonintervjuerna berör är exempelvis var och när brottshandlingarna ägt rum, om de polisanmälts och vilken relation de brottsutsatta hade till gärningspersonerna.

⁶ Se den tekniska rapporten (Brå 2023b) för detaljerad information om datainsamlingen samt vilka kvalitetssäkringar som görs av insamlade data.

Population och urval

NTU syftar till att studera den svenska befolkningen (16–84 år) som är stadigvarande bosatt i Sverige. För att göra det används *Registret över totalbefolkningen* (RTB) som tillhandahåller information om samtliga folkbokförda i Sverige. RTB är således undersökningens urvalsram.

Till datainsamlingen 2023 valdes 200 000 personer från 16–84 år⁷ ut för att delta. Av dessa visade sig 530 vara övertäckning⁸, vilket innebär att nettourvalet blev 199 470 personer. I NTU 2023 svarade totalt 63 683 personer (se figur 2.1). Det ger en designviktad⁹ svarsandel på 36,0 procent och ett bortfall på 64,0 procent.

Urvalsförfarandet i NTU är gjort med hjälp av ett *stratifierat obundet slumpmässigt urval*. Det innebär att urvalet delas upp i olika grupper, exempelvis utifrån olika geografiska områden, och sedan dras ett slumpmässigt urval ur respektive grupp. Stratifiering görs för att säkerställa att urvalsramen har en god spridning. I NTU stratifieras urvalet utifrån lokalpolisområde (LPO) och ålder.

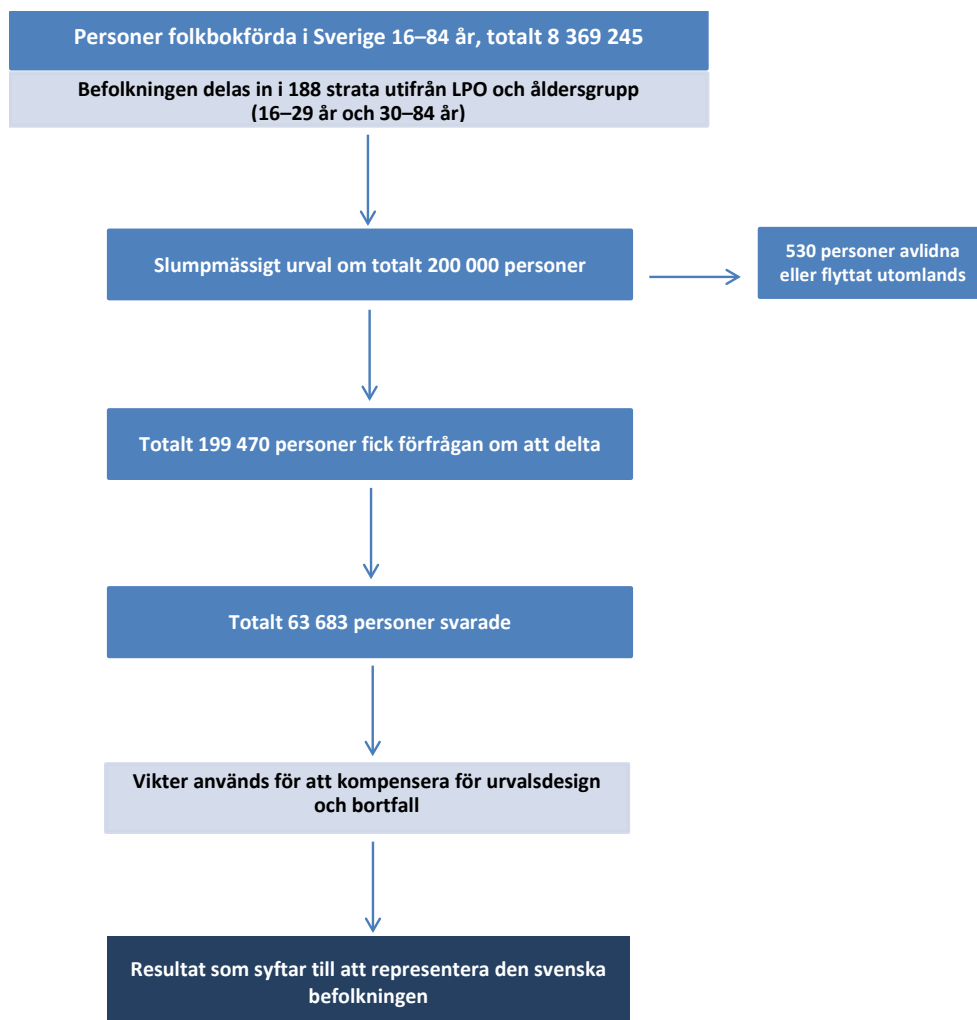
I framtagandet av resultaten används ett viktningsförfarande som tar hänsyn till urvalsdesignen och korrigerar för bortfallet (se mer i den tekniska rapporten, Brå 2023b). Metoden innebär att alla respondenter tilldelas en vikt som gör att gruppens storlek i undersökningsmaterialet motsvarar gruppens egentliga storlek i populationen, vilket är särskilt viktigt för över- och underrepresenterade grupper. Det gör att resultaten från NTU anses kunna representera befolkningen (16–84 år) relativt väl. Vid tolkning av resultat är det dock viktigt att ta hänsyn till undersökningens begränsningar. Mer om det går att läsa i avsnittet *Bedömning av tolkningsutrymme*.

⁷ Urvalet består av personer som är födda 1939–2007. De som är födda 2007 fyller 16 år undersökningsåret 2023. Därmed ingår även personer som vid undersökningstillfället var 15 år gamla.

⁸ Personer som avlidit eller flyttat utomlands.

⁹ Den oviktade svarsfrekvensen i NTU 2023 är 31,9 procent, vilket ger ett bortfall på 68,1 procent. Den designviktade svarsfrekvensen som används framöver tar hänsyn till att olika personer haft olika stor sannolikhet att komma med i urvalet (genom exempelvis översampling av grupper man sedan tidigare vet har en lägre svarsfrekvens) och kan ses som en skattning av den svarsandel som en undersökning utan stratifiering skulle ha resulterat i. För att läsa mer om det, se den tekniska rapporten (Brå 2023b).

Figur 2.1 Urvalsförfarande i NTU 2023.

Resultatredovisning

I kapitel 3–6 presenteras undersökningens huvudresultat, uppdelade på frågeområdena *utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet*¹⁰ och *brottsutsattas kontakter med rättsväsendet*.¹¹

Notera att svarsfördelningen redovisas i procent i huvudparten av tabellerna. Avrundning av procenttal innebär i vissa fall att svarsandelarna inte summerar till exakt 100 procent.

- När ett bindestreck (-) förekommer i en tabell innebär det att observationer finns, men att procentandelen är avrundad till 0,0 i utsatthetskapitlet respektive till 0 i övriga kapitel.
- När en punkt (.) förekommer innebär det att observationer saknas, det vill säga att antalet är 0.
- Med (..) menas att uppgift inte finns tillgänglig eller inte kan redovisas, exempelvis på grund av att en viss fråga inte var inkluderad i enkäten det året.

I rapporten beskrivs resultaten utifrån om det skett en ökning eller minskning jämfört med tidigare år. Vad som beskrivs som en ökning respektive minskning i NTU beror på vilket frågeområde det gäller. I resultaten för utsatthet för brott är andelarna generellt sett betydligt mindre än i övriga frågeområden, vilket gör att resultaten för utsatthet är de enda som redovisas med en decimal. Det innebär också att det inom det frågeområdet krävs mindre förändringar i procentandelar än inom de övriga, för att det ska vara möjligt tala om en ökning eller minskning.

För att resultatredovisningen ska vara konsekvent beskrivs resultaten utifrån dessa principer, beroende på frågeområde:

- Frågeområdet utsatthet för brott
 - Om det är en skillnad på max 0,1 procentenheter beskrivs det i text som att till exempel *andelen är i princip densamma* eller *nivån är ungefär densamma*.
 - Om det är en skillnad på max 0,2 procentenheter beskrivs det i

¹⁰ Rättsväsendets myndigheter är organiserade på olika sätt, till exempel är Polismyndigheten en samlad myndighet medan domstolarna är enskilda myndigheter under Sveriges Domstolar. I undersökningen efterfrågas exempelvis förtroende för polisens respektive domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete och inte specifikt om myndigheten. I vissa fall används dock begreppet myndighet för att förenkla redovisningen.

¹¹ En mer omfattande beskrivning av frågeområden finns i den tekniska rapporten (Brå 2023b), där även enkätformuläret i sin helhet finns med.

text som att *det är en liten skillnad* eller *det är en liten förändring*.

- Om det är en skillnad på minst 0,3 procentenheter beskrivs det i text som att *det är en skillnad* eller *det är en förändring*.
- Övriga frågeområden
 - Om det är en skillnad på max 1 procentenhet beskrivs det i text som att *andelen i princip är densamma* eller *nivån är ungefär densamma*.
 - Om det är en skillnad på max 2 procentenheter beskrivs det i text som att *det är en liten skillnad* eller *det är en liten förändring*.
 - Om det är en skillnad på minst 3 procentenheter beskrivs det i text som att *det är en skillnad* eller *det är en förändring*.

Notera att skillnader som lyfts fram i rapporten inte nödvändigtvis är statistiskt säkerställda. För mer information, se den tekniska rapporten (Brå 2023b).

Referensperioder

Undersökningens frågeområden studerar förhållanden under olika tidsperioder. Det framgår löpande i resultatredovisningen, men här följer en sammanfattande beskrivning av respektive referensperiod:

- Utsatthet för brott:
 - *föregående kalenderår* (i NTU 2023 redovisas alltså utsattheten för brott 2022).
- Otrygghet och oro för brott:
 - uppfattning *vid svarstillfället*, för övergripande frågor
 - *de senaste tolv månaderna* fram till svarstillfället, för frågor om oro för brott.
- Förtroende för rättsväsendet:
 - uppfattning *vid svarstillfället*.
- Brottutsattas erfarenheter av kontakter med rättsväsendet:
 - erfarenheter under *de senaste tre åren* fram till svarstillfället.

Redovisningsgrupper

Bakgrundsinformationen kommer delvis från enkätunderlaget, och delvis från registeruppgifter (se den tekniska rapporten, Brå 2023b). Den har använts för att klassificera respondenterna till vedertagna

redovisningsgrupper, vilka används för att belysa skillnaderna mellan olika grupper i befolkningen.

Socioekonomisk områdestyp är en ny redovisningsgrupp från och med NTU 2023. Redovisningsgruppen baseras på Segregationsbarometerns områdesindelning från 2021 (Boverket 2022). Resultat har tagits fram för NTU 2021–2023 och redovisas för tre olika områdestyper: områden med socioekonomiska utmaningar (områdestyp 1–2), socioekonomiskt blandade områden (områdestyp 3) och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (områdestyp 4–5).

Vilka redovisningsgrupper som används i den här rapporten, och hur många personer som respektive grupp omfattar, framgår av tabell 2.1. En mer detaljerad redovisning, med samtliga grupper uppdelat på kön, finns i ett appendix till den här rapporten (www.bra.se/ntu).

Tabell 2.1 Antal individer som medverkade i NTU 2023 samt populationsstorlekar för redovisningsgrupperna.^a

	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
SAMTLIGA, 16–84 år	63 683	8 369 245
Kön		
Män	29 677	3 933 511
Kvinnor	34 006	4 435 734
Ålder (åtta kategorier)		
16–19 år	4 524	658 248
20–24 år	3 610	501 742
25–34 år	6 962	1 122 768
35–44 år	6 587	1 280 061
45–54 år	8 147	1 589 205
55–64 år	10 590	1 144 548
65–74 år	12 905	1 189 430
75–84 år	10 358	883 244
Män		
16–19 år	1 987	288 432
20–24 år	1 596	222 773
25–34 år	3 048	506 415
35–44 år	2 996	606 553
45–54 år	3 837	759 166
55–64 år	4 973	551 219
65–74 år	6 175	577 412
75–84 år	5 065	421 540
Kvinnor		
16–19 år	2 537	369 816

	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
20–24 år	2 014	278 968
25–34 år	3 914	616 353
35–44 år	3 591	673 508
45–54 år	4 310	830 039
55–64 år	5 617	593 328
65–74 år	6 730	612 017
75–84 år	5 293	461 704
Ålder (fyra kategorier)		
16–24 år	8 134	1 159 990
25–44 år	13 549	2 402 829
45–64 år	18 737	2 733 753
65–84 år	23 263	2 072 673
Män		
16–24 år	3 583	511 206
25–44 år	6 044	1 112 968
45–64 år	8 810	1 310 385
65–84 år	11 240	998 952
Kvinnor		
16–24 år	4 551	648 784
25–44 år	7 505	1 289 861
45–64 år	9 927	1 423 368
65–84 år	12 023	1 073 721
Svensk/utländsk bakgrund		
Svenskfödd med minst en svenskfödd förälder	53 368	6 136 117
Svenskfödd med båda föräldrarna utrikesfödda	1 778	256 546
Utrikesfödda	8 210	1 946 763
Utbildning (högsta)		
Förgymnasial	11 887	1 774 673
Gymnasial	25 416	3 428 083
Eftergymnasial	26 342	3 160 930
Familjetyp		
Sammanboende utan barn	28 880	3 039 001
Sammanboende med barn	11 102	1 865 423
Ensamstående utan barn	21 392	3 036 426
Ensamstående med barn	1 914	380 697
Bostadstyp		
Småhus	38 922	4 506 819
Flerfamiljshus	23 120	3 635 929
Kommungrupp^b		
Storstäder och storstadsnära kommuner	18 237	3 127 555

	Antal individer i undersökningsmaterialet (n)	Antal individer i populationen (N)
Större städer och kommuner nära större stad	23 099	3 192 881
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	22 347	2 048 809
Socioekonomisk områdestyp^c		
Områden med socioekonomiska utmaningar	6 368	942 638
Socioekonomiskt blandade områden	15 255	1 833 844
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	42 050	5 590 060

^a Resultaten för totalbefolkningen samt för kön och ålder baseras på uppgifter som inhämtats vid tillfället för urvalsdragningen. Övriga redovisningsgrupper baseras på uppgifter som inhämtats från register vid andra tillfällen under undersökningsåret, alternativt föregående kalenderår, och i vissa fall utifrån hur de tillfrågade har besvarat bakgrundsfrågorna som avses.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

Bedömning av tolkningsutrymmet

I urvalsundersökningar finns det ett antal osäkerhetskällor som påverkar tillförlitligheten, det vill säga i vilken utsträckning resultaten kan ge en korrekt bild av verkligheten. Det kan till exempel handla om urvalsfel, bortfallsfel eller mätfel. För mer information om olika osäkerhetskällor, se den tekniska rapporten (Brå 2023b). I det här avsnittet beskrivs några aspekter som läsaren bör ha med sig vid tolkningen av resultaten.

Resultaten från Nationella trygghetsundersökningen bedöms vara relativt väl representativa för den svenska befolkningen (16–84 år). Resultaten anses däremot inte kunna representera de mest marginaliserade grupperna i befolkningen, såsom hemlösa, människor med svår missbruksproblematik och grovt kriminella. Det beror dels på att svarsfrekvensen i dessa grupper kan antas vara särskilt låg vid den här typen av undersökningar, dels på att undersökningen inte når personer som saknar adress i *Registret över totalbefolkningen*¹² eller personer som vistas på institution. I och med att marginaliserade grupper inte fångas upp finns det sannolikt en viss underrapportering med tanke på att de kan antas vara mer drabbade av

¹² Vilket också innebär att undersökningen inte når personer med skyddade adressuppgifter.

brott än befolkningen i genomsnitt (Nilsson 2002) samt i ökad grad ha erfarenheter av kontakter med rättsväsendet, vilket också undersöks i NTU.

Tack vare att urvalet i NTU är stort kan skillnaderna mellan flera olika grupper i befolkningen studeras med god statistisk tillförlitlighet. Trots det bör det noteras att det i en urvalsundersökning alltid finns en osäkerhetsmarginal, ett så kallat konfidensintervall, att ta hänsyn till vid varje skattat resultat (se den tekniska rapporten, Brå 2023b). Vidare behöver eventuella skillnader mellan grupper inte innebära att det finns ett direkt orsakssamband, utan det kan finnas andra egenskaper som är typiska för en viss grupp och som förklarar skillnaden mellan den och andra grupper. Att exempelvis personer med lägre utbildning tenderar att vara mer utsatta behöver inte betyda att det är den låga utbildningsnivån som ligger bakom den högre utsattheten; det kanske snarare beror på att gruppen innefattar fler unga personer som ännu inte har hunnit skaffa sig en högre utbildning.

Vid jämförelser av olika grupper är det också viktigt att komma ihåg att bortfallet i en del grupper är särskilt stort. Det gäller särskilt bland yngre och utrikesfödda. Även om bortfallet till viss del kompenseras för genom vikter, finns det fortfarande risk för missvisande resultat om det finns systematiska skillnader mellan personer som inte deltar i undersökningen (bortfallet), och personer som deltar. Utsattheten i populationen riskerar exempelvis att underskattas, om utsattheten är särskilt hög bland just de personer som inte deltar i undersökningen, och som kanske inte vill svara på frågor av just den anledningen. Omvänt skulle ett högt bortfall även kunna leda till en överskattning, om bortfallet är högre bland personer som *inte* har utsatts för brott. En möjlig anledning till en sådan situation är om utsatthet för brott och otrygghet framför allt engagerar eller känns mer relevant för personer med erfarenhet av det, än för personer som varken har utsatts för brott eller upplever otrygghet. Det kan dessutom vara ett mer omfattande problem vid en enkätundersökning än vid en intervjustudie, eftersom möjligheten att motivera en respondent som inte är intresserad av att delta är mindre när datainsamlingen görs via enkät än när en personlig kontakt upprättas vid en intervju (SCB 2016).

NTU är alltså helt avhängig av människors vilja att delta i undersökningen och att lämna sanningsenliga svar. En svårighet att förhålla sig till är också det faktum att en och samma händelse kan upplevas olika av olika personer. Medan en person kan uppleva den som brottslig, kan en annan tycka att

den var bagatellartad. Exempelvis har det genom uppföljningsintervjuerna framkommit att utsatthet för brott i vissa fall överrapporteras. Även om det förekommer viss överrapportering, är det dock viktigt att komma ihåg att det inte finns någon motsvarande information för underrapportering att jämföra med, eftersom det inte är möjligt att veta vad eller hur mycket som *inte* rapporteras i undersökningen. Om resultaten för utsatthet för brott i slutändan överskattas på grund av överrapportering, eller underskattas på grund av underrapportering går inte att värdera. Överrapportering och underrapportering kan i viss grad också ta ut varandra.

Ifall en händelse bedöms som brottslig i allmänhetens ögon kan också förändras över tid, exempelvis beroende på vilka samhällsfrågor som lyfts och hur diskussionerna kring dessa förs. Exempelvis har metoo-debatten medfört en ökad kunskap om utsatthet för sexualbrott, genom att många människor öppet delat med sig av sina erfarenheter. Ökad kunskap kan dels medföra en ökad förmåga att synliggöra vad som är ett sexualbrott, dels kan det för en utsatt person bidra till en minskad känsla av stigmatisering. Båda dessa faktorer kan i sin tur bidra till ett minskat mörkertal om allt fler personer är villiga att berätta om sin utsatthet.

Samhällsdebatter kan också påverka andra områden som efterfrågas i NTU, exempelvis känslan av otrygghet, som inte nödvändigtvis behöver vara sammankopplad med den reella risken att utsättas för brott. Otrygghet kan det finnas en mängd olika orsaker till, och den kan bland annat kopplas till vilka *konsekvenser* utsatthet skulle kunna medföra för den utsatta. Exempelvis kan eventuella fysiska konsekvenser av ett överfall vara större ju äldre och skörare man blir, vilket sannolikt förklarar varför andelen otrygga vid utevistelse är nästan lika stor bland äldre som bland yngre, trots att äldre i betydligt mindre grad är utsatta för sådana typer av brott.

Det är alltså viktigt att komma ihåg att NTU inte ska användas som ensam källa för att beskriva brottsutvecklingen, utan flera datakällor bör vägas samman för att det på så sätt ska vara möjligt att skapa sig en helhetsbild. Det ska även nämnas att i hur stor grad resultaten i NTU stämmer överens med den faktiska brottsutvecklingen ser troligen olika ut i olika grupper, men också utifrån olika brottstyper och beroende på brottets karaktär. Den som är intresserad av en samlad bedömning av brottsutvecklingen hänvisas till *Kortanalys om brottsutvecklingen* (Brå 2022). I rapporten analyseras data från NTU tillsammans med olika källor, såsom kriminalstatistik, sjukvårdsdata eller andra relevanta studier som genomförts av andra

myndigheter eller på universitet. Vidare publicerade Brå under 2021 en rapport med titeln *Ungdomsrån. En kartläggning av nuläge och utveckling*, som beskriver utvecklingen av rån mot personer under 18 år, utifrån olika datakällor (Brå 2021).

3. Utsatthet för brott

Inledning

I det här kapitlet redovisas självrapporterad utsatthet för brott under 2022, och hur den har utvecklats sedan 2006. För en överblick av resultaten hänvisas till avsnittet *Sammanfattning* i början av den här rapporten.

De olika avsnitten belyser utsatthet för sammanlagt tretton brottstyper. Det gäller dels sådana brott som drabbar enskilda personer (*misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort- och kreditbedrägeri, nätkränkning och trakasserier*¹³), dels sådana brott som drabbar hela hushåll (*bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon och cykelstöld*). Det är viktigt att ha i åtanke att de tretton brottstyperna tillsammans bara är en mindre del av samtliga straffbelagda gärningar som enskilda personer kan utsättas för. I NTU mäts inte heller brott som begås mot juridiska personer, såsom stat, företag och föreningar, eftersom urvalet avser privatpersoner. De frågor i NTU som avser utsatthet för brott är i möjligaste mån formulerade så att de överensstämmer med den juridiska definitionen i brottsbalken. Dock omfattar NTU troligen ett bredare spektrum av händelser, inklusive händelser som inte säkert skulle beskrivas som brottsliga enligt en juridisk definition. Även om frågorna i NTU delvis är konstruerade för att efterlikna den juridiska definitionen av brottet, är det i slutändan ändå respondentens tolkning av frågan som avgör vilka händelser som inkluderas.

En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av figurer och tabeller i den här rapporten. Ytterligare resultat för hela landet redovisas i form av tabeller i ett appendix på Brås webbplats (www.bra.se/ntu). Det gäller bland annat resultat för män och kvinnor inom olika grupper i befolkningen. Där finns det även resultat för länen samt resultat för socioekonomisk områdestyp utifrån polisregion i separata appendix. På Brås webbplats är det också möjligt att själv ta ut resultat uppdelade på polisregioner, polisområden och lokalpolisområden. Resultat på kommunnivå redovisas i separata publikationer, och även dessa finns att hämta på Brås webbplats.

¹³ Trakasserier är inte ett brott enligt brottsbalken. Termen trakasserier används här för en hel serie mer eller mindre allvarliga händelser som kan bestå av till exempel brotten ofredande, hemfridsbrott eller olaga förföljelse, men även händelser som inte är brottsliga men för respondenten oönskade.

I resultatredovisningen bör man vara uppmärksam på att redovisningsenheterna, och därmed redovisningssättet, skiljer sig åt för de olika typerna av brott:

- Enskilda personer som utsatts för brott mot person:
För att undersöka hur stor andel av befolkningen i åldern 16–84 år som utsatts för brott mot enskild person efterfrågas endast den egna utsattheten. Resultaten för dessa brottstyper redovisas således utifrån *andelen personer* i befolkningen, i de aktuella åldersgrupperna, som utsatts under ett givet kalenderår.
- Hushåll som utsatts för egendomsbrott:
När det gäller brott mot egendom är det hela hushållets utsatthet som avses. Resultaten för dessa brottstyper redovisas utifrån *andelen hushåll* i hela landet som utsatts under ett givet kalenderår.

Brott mot enskild person

I den sammanslagna brottskategorin *brott mot enskild person* ingår brottstyperna *misshandel, hot, sexualbrott, personrån, fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort- och kreditbedrägeri och nätkränkning*.¹⁴ Sammantaget uppgår 20,1 procent av befolkningen (16–84 år) att de blev utsatta för något eller några av brotten mot enskild person under 2022. Det innebär en ökning jämfört med 2021, då andelen var 19,5 procent. Sedan brottskategorin började mätas i sin nuvarande sammansättning (2016) syntes inledningsvis en ökning fram till och med 2018, därefter skedde en minskning fram till och med 2021 (se tabell 3.1).¹⁵

¹⁴ Tidigare ingick även trakasserier i den sammanslagna kategorin *brott mot enskild person*. Dock omformulerades trakasserifrågan inför NTU 2020, vilket ledde till att tidsserien för trakasserier bröts och därför enbart finns från och med NTU 2020. För att kunna behålla tidsserien över *brott mot enskild person* exkluderades trakasserier ur kategorin för alla år. För mer information hänvisas till den tekniska rapporten (Brå 2023b).

¹⁵ Den sammanslagna kategorin *brott mot enskild person* innefattar sedan metodbytet 2017 nya brottstyper, och redovisas därför enbart från och med referensåret 2016. Läs om metodbytet i den tekniska rapporten för NTU 2017 (Brå 2018).

Tabell 3.1. Självrapporterad utsatthet för olika typer av brott mot enskild person 2013–2022. Andel (%) utsatta av befolkningen (16–84 år). För 2022 redovisas även skattat antal utsatta i befolkningen (16–84 år).

	Andel utsatta personer										Antal utsatta personer
	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2022
SAMTLIGA BROTT MOT ENSKILDA, 16–84 år^a	20,8	22,4	23,1	22,6	20,2	19,5	20,1	1 646 000
Misshandling	2,7	2,4	2,3	3,1	3,3	3,5	3,6	2,8	2,8	2,8	231 000
Hot	6,2	5,7	6,9	7,9	8,3	9,1	9,2	8,4	7,8	7,7	639 000
Sexualbrott	2,6	2,0	3,4	4,7	6,4	6,0	5,6	4,6	4,5	4,7	388 000
Personrån	0,6	0,6	0,7	1,1	1,3	1,4	1,5	1,3	1,2	1,0	87 000
Fickstöld	3,1	2,9	2,8	2,7	1,7	1,4	1,5	122 000
Försäljningsbedrägeri	4,5	4,8	5,1	5,1	5,5	5,7	6,1	511 000
Kort- och kreditbedrägeri	4,9	5,1	5,4	5,3	4,1	3,5	3,7	308 000
Nätcränkning	1,9	2,1	2,5	2,6	2,5	2,2	2,3	189 000

^a Netto-redovisning, vilket innebär att en och samma person endast redovisas en gång även om den kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3A). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgift inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

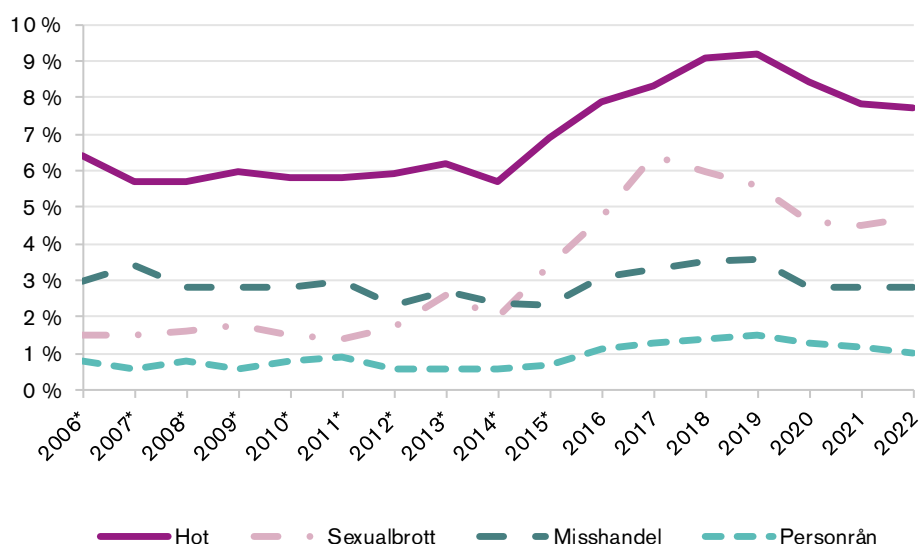
Det är 2,8 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för *misshandling* under 2022, vilket är på samma nivå som 2021. Under perioden 2007–2015 var trenden svagt nedåtgående, men efter en tydlig ökning 2016 syns i stället en svagt uppåtgående trend fram till en minskning 2020. Andelen har sedan dess varit oförändrad (se tabell 3.1 och figur 3.1).

Vidare är det 7,7 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för *hot* under 2022, vilket gör hot till den brottstyp mot enskild person som störst andel uppger sig ha blivit utsatta för. Det är på ungefär samma nivå som 2021 (7,8 %). Under perioden 2007–2014 var andelen utsatta för hot relativt oförändrad. Därefter visar resultaten på en uppåtgående trend från 2015–2019, men har efter det minskat.

Den andel av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för *sexualbrott* under 2022 är 4,7 procent.¹⁶ Det är en liten ökning sedan 2021, då andelen var 4,5 procent. Under perioden 2006–2011 var andelen relativt oförändrad, följt av en tydlig ökning fram till och med 2017. Därefter skedde ett trendbrott och andelen minskade fram till och med 2021.

Den brottstyp mot enskild person där utsatthet uppges i minst utsträckning är *personrån*. Under 2022 utsattes 1,0 procent av befolkningen (16–84 år). Det innebär en liten minskning sedan 2021, då andelen var 1,2 procent. Andelen var relativt oförändrad 2006–2015. Därefter syns en ökning fram till och med 2019, följt av en svagt nedåtgående trend.

Figur 3.1. Självrapporterad utsatthet för olika typer av brott mot enskild person 2006–2022. Andel utsatta av befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Figur 3.2 visar att det är 1,5 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för *fickstöld* 2022, vilket är i princip på samma nivå som 2021 (1,4 %). Utvecklingen över tid visar en nedåtgående trend sedan första

¹⁶ Notera att frågan om sexualbrott omfattar ett brett spektrum av händelser, där såväl lindrigare som allvarigare brott ingår.

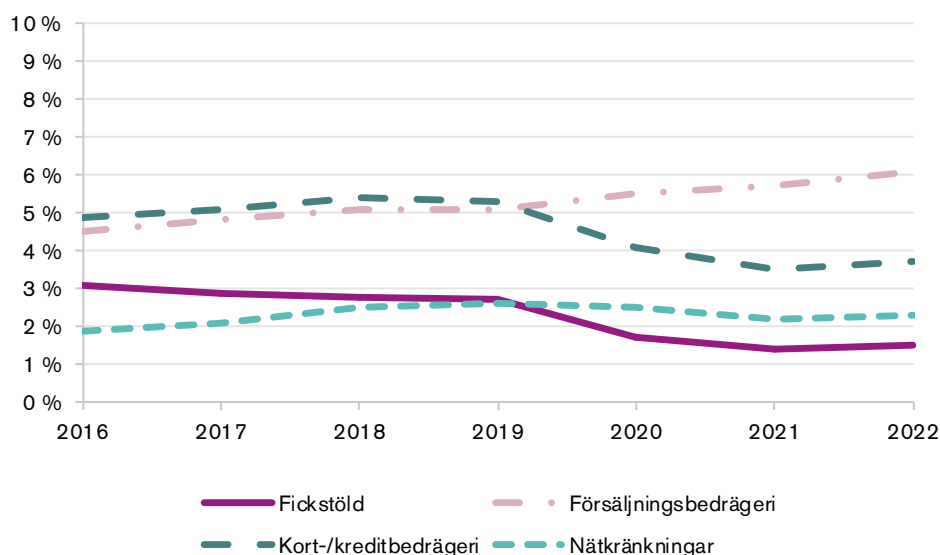
mätningen (2016) fram till och med 2021. Minskningen var särskilt påtaglig 2020.

Den andel som uppger att de utsattes för *försäljningsbedrägeri* 2022 är 6,1 procent av befolkningen (16–84 år). Det innebär en ökning sedan 2021, då andelen var 5,7 procent. Sett till utvecklingen över tid syns en uppåtgående trend under hela mätperioden (2016–2022).

Vad det gäller *kort- och kreditbedrägeri* är det 3,7 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes 2022. Det innebär en liten ökning sedan 2021, då 3,5 procent utsattes. Inledningsvis ökade andelen från 2016 fram till och med 2018, därefter syntes en nedåtgående trend fram till ökningen i årets mätning.

Den andel som uppger att de utsattes för *nätkränkning* under 2022 är 2,3 procent av befolkningen (16–84 år). Det är på ungefär samma nivå som 2021 (2,2 %). Andelen ökade från 2016–2019, och efter en minskning 2021 ligger andelen kvar på ungefär samma nivå.

Figur 3.2. Självrapporterad utsatthet för olika typer av brott mot enskild person 2016–2022. Andel utsatta av befolkningen (16–84 år).^a

^a Brotts typerna fickstöld, försäljningsbedrägeri, kort- och kreditbedrägeri och nätkränkning tillkom i och med metodenbytet 2017, vilket gör att det enbart finns resultat som gäller utsatthet för 2016 och framåt för de brottstyperna. Läs mer om metodenbytet i den tekniska rapporten för NTU 2017 (Brå 2018).

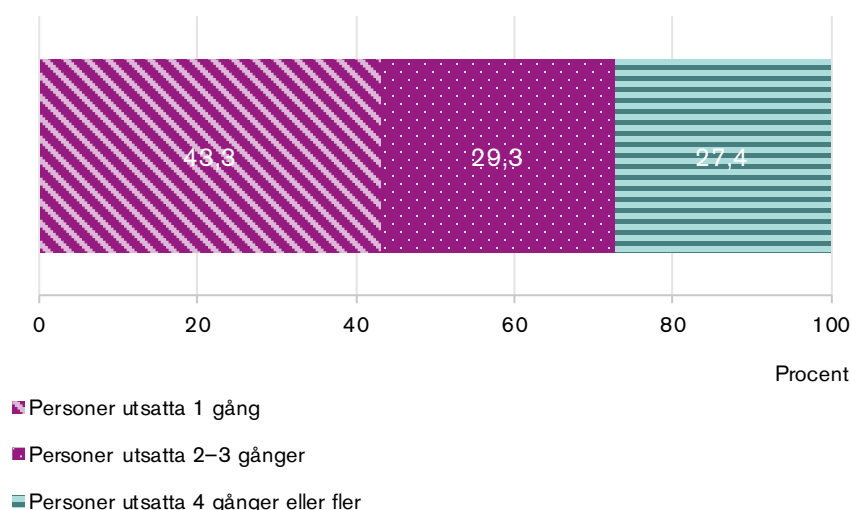
Det finns skillnader mellan män och kvinnor sett till utsatthet för brott mot enskild person. Bland kvinnor är det 21,1 procent som uppger att de utsattes för något eller några av brotten mot enskild person 2022, medan motsvarande andel bland män är 19,0 procent (se tabell 3A i appendix). Också när enskilda brottstyper studeras var för sig framträder flera skillnader i utsatthet mellan män och kvinnor. Det belyses närmare i avsnitten om de olika typerna av brott mot enskild person.

Upprepad utsatthet för brott mot enskild person

Bland dem som uppgett att de utsattes för brott mot enskild person 2022 är det 43,3 procent som utsattes en (1) gång, 29,3 procent som utsattes två till tre gånger och 27,4 procent som utsattes fyra gånger eller fler (se figur 3.3). Dessa 27,4 procent utsattes för majoriteten (76,2 %) av alla brotthändelser som rapporterats in i NTU 2023.

Notera att figur 3.3 och efterföljande redovisningar av upprepad utsatthet enbart redovisar upprepad utsatthet bland de utsatta och inte upprepad utsatthet i befolkningen. För den som är intresserad av andelen upprepat utsatta i befolkningen hänvisas till rapportens appendix.

Figur 3.3 Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för brott mot enskild person 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga (16–84 år).

Misshandel

För att fånga omfattningen av utsatthet för misshandel ställs följande fråga i NTU:

Har någon med avsikt slagit, sparkat eller på annat sätt utsatt dig för fysiskt våld, så att du skadades eller så att det gjorde ont, under förra året (2022)?

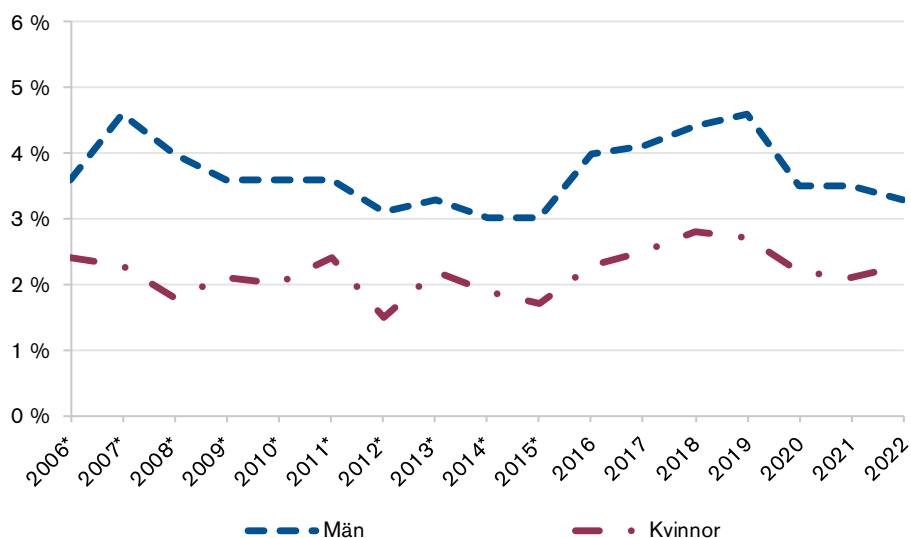
Det är 2,8 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för misshandel 2022, vilket skulle motsvara cirka 231 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det innebär att andelen är på samma nivå som 2021. Under perioden 2007–2015 var trenden svagt nedåtgående, men efter en tydlig ökning 2016 syns i stället en svagt uppåtgående trend fram till en minskning 2020. Andelen har sedan dess varit oförändrad (se tabell 3.2).

Bland män (16–84 år) uppger 3,3 procent att de utsattes för misshandel 2022, vilket är en liten minskning sedan 2021 (3,5 %). Trenden bland män var svagt nedåtgående fram till och med 2015. Därefter syns en uppåtgående trend fram till och med 2019 och sedan dess har andelen minskat igen (se figur 3.4).

Bland kvinnor (16–84 år) uppger 2,3 procent att de utsattes för misshandel 2022, vilket är en liten ökning sedan 2021, då andelen var 2,1 procent. Det är svårt att urskilja en tydlig trend när det gäller kvinnors utsatthet för misshandel under perioden 2006–2015, eftersom andelen varierade från år till år. Under perioden 2016–2018 går det dock att urskilja en ökning av andelen kvinnor som utsattes för misshandel, och därefter minskade andelen fram till ökningen 2022.

Det är således en större andel män än kvinnor som uppger att de utsattes för misshandel under 2022, och så har det sett ut vid varje mätning. Utvecklingen har dock sett relativt likartad ut bland män och kvinnor, i synnerhet under den senare delen av mätperioden.

Figur 3.4. Självrapporterad utsatthet för misshandel 2006–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 3.2. Självrapporterad utsatthet för misshandel 2013–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	2,7	2,4	2,3	3,1	3,3	3,5	3,6	2,8	2,8	2,8
Män	3,3	3,0	3,0	4,0	4,1	4,4	4,6	3,5	3,5	3,3
Kvinnor	2,2	1,9	1,7	2,3	2,5	2,8	2,7	2,2	2,1	2,3
Ålder										
16–19 år	9,0	4,9	4,1	8,0	8,4	9,2	10,2	8,3	8,6	7,7
20–24 år	8,9	6,2	5,9	7,8	7,4	7,4	7,6	5,6	5,8	5,5
25–34 år	3,7	4,0	3,4	4,9	5,1	5,5	5,2	3,7	3,5	3,9
35–44 år	2,2	3,0	3,9	3,2	3,4	3,8	3,7	3,0	2,7	3,1
45–54 år	1,3	1,5	1,4	2,4	2,8	3,1	3,1	2,5	2,6	2,6
55–64 år	1,6	1,6	0,9	1,6	1,6	1,8	2,0	1,9	1,5	1,5
65–74 år	0,6	0,2	0,7	0,7	0,7	0,9	0,7	0,7	0,6	0,8
75–84 år	0,5	0,7	0,9	0,4	0,5	0,6	0,6	0,4	0,4	0,4
Män										
16–24 år	11,9	7,0	7,3	10,5	10,4	10,8	12,2	8,9	9,5	8,7

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
25–44 år	3,5	4,9	4,7	5,6	5,3	5,9	5,8	4,1	4,0	4,3
45–64 år	1,5	1,6	1,4	2,2	2,9	3,0	3,1	2,7	2,6	2,3
65–84 år	0,6	0,2	0,8	0,9	0,8	0,9	0,9	0,8	0,7	0,8
Kvinnor										
16–24 år	6,8	4,7	3,4	5,8	6,0	6,4	6,4	5,6	5,6	5,2
25–44 år	2,3	2,2	2,5	2,7	3,4	3,6	3,2	2,7	2,2	2,7
45–64 år	1,5	1,5	1,0	1,9	1,7	2,1	2,2	1,7	1,7	1,9
65–84 år	0,5	0,4	0,6	0,4	0,4	0,7	0,4	0,3	0,4	0,4

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid för män respektive kvinnor används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier i stället för åtta. Anledningen är att urvalet var betydligt mindre före metodbytet, vilket gjorde att en könsuppdelad indelning i åtta ålderskategorier då inte var möjlig. Dock finns de könsuppdelade resultaten uppdelat på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. utsatthet 2016 och framåt). För att se dessa resultat hänvisas till tabell 3E i appendix.

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3E). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för misshandel i olika åldersgrupper

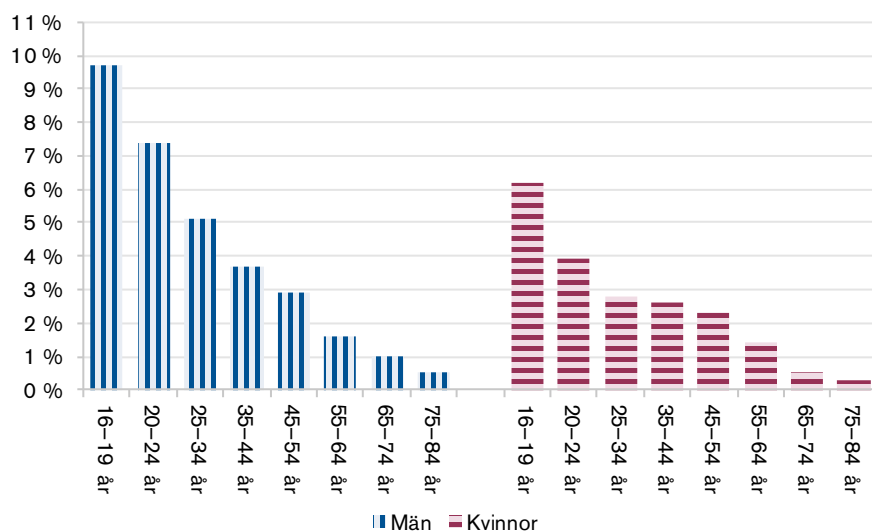
Det är stora skillnader mellan olika åldersgrupper vad det gäller utsatthet för misshandel. Andelen är störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 7,7 %). Därefter är andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år), där 0,4 procent utsattes. Fördelningen följer mönstret från tidigare mätningar (se tabell 3.2).

Figur 3.5 visar att utsatthet för misshandel bland män följer samma åldersfördelning, med störst andel utsatta i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 9,7 %) och minst andel utsatta i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 0,5 %).

När utsatthet bland kvinnor i olika åldersgrupper studeras syns en liknande fördelning men på lägre nivåer. Den yngsta åldersgruppen (16–19 år) hade 2022 störst andel utsatta (6,2 %), medan minst andel utsatta fanns i den äldsta åldersgruppen (75–84 år), där 0,3 procent av kvinnorna utsattes.

Utsatthet för misshandel i olika åldersgrupper fördelar sig således på samma sätt bland män och kvinnor, dock med högre nivåer för män.

Figur 3.5. Självrapporterad utsatthet för misshandel 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för misshandel i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.3 visar att den rapporterade utsattheten för misshandel under 2022 är större bland personer som är födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (3,8 %) än bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (2,8 %) och bland utrikesfödda personer (2,7 %).

Personer med som högst förgymnasial utbildning uppger i större utsträckning att de utsattes för misshandel (4,6 %) än personer med som högst gymnasial utbildning (2,5 %) respektive eftergymnasial utbildning (2,1 %).

Ensamstående med eller utan barn utsattes i större utsträckning (6,2 respektive 4,1 %) än sammanboende med eller utan barn (1,9 respektive 1,6 %).

Boende i flerfamiljshus utsattes i större utsträckning än boende i småhus (3,3 jämfört med 2,3 %).

Sett till olika kommungrupper utsattes en större andel boende i storstäder och storstadnära kommuner samt i större städer och kommuner nära större stad (3,0 respektive 2,9 %) än boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (2,3 %).

Andelen utsatta för misshandel är större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (3,4 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (3,0 %) och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (2,6 %).

Tabell 3.3. Självrapporterad utsatthet för misshandel 2013–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	3,0	2,5	2,5	3,1	3,2	3,6	3,6	2,8	2,8	2,8
– båda föräldrarna utrikesfödda	3,8	5,5	3,0	4,7	6,0	6,1	6,8	4,0	5,0	3,8
Utrikesfödda	1,8	1,8	1,8	2,9	3,1	3,1	3,1	2,7	2,3	2,7
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	5,5	3,3	2,8	4,5	4,6	4,8	5,6	4,4	4,9	4,6
Gymnasial	2,2	2,3	2,3	3,1	3,1	3,7	3,4	2,7	2,6	2,5
Eftergymnasial	1,7	1,8	2,0	2,3	2,7	2,7	2,7	2,1	1,7	2,1
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	1,9	1,4	1,6	1,9	1,9	2,2	1,9	1,5	1,4	1,6
– med barn	1,5	1,8	1,9	2,3	2,4	2,6	2,6	1,8	2,2	1,9
Ensamstående										
– utan barn	4,5	3,9	3,2	4,9	4,9	5,2	5,5	4,6	4,3	4,1
– med barn	3,0	3,0	4,9	4,4	5,9	6,6	7,6	4,7	4,9	6,2
Bostadstyp										
Småhus	2,1	1,7	1,6	2,5	2,8	3,0	3,0	2,4	2,4	2,3
Flerfamiljshus	3,5	3,2	3,0	3,8	3,9	4,2	4,2	3,3	3,1	3,3
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	3,5	3,7	3,7	4,0	3,1	2,9	3,0
Större städer och kommuner nära större stad	3,0	3,1	3,6	3,5	2,8	2,9	2,9
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	2,9	2,9	3,2	3,2	2,5	2,4	2,3

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	3,6	3,0	3,4
Socioekonomiskt blandade områden	2,9	2,9	3,0
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	2,7	2,7	2,6

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3E i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3E). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas).

Upprepad utsatthet för misshandel

Mer än hälften av de som uppger att de utsattes för misshandel 2022 utsattes för en (1) händelse (52,1 % av de utsatta). Det var 30,1 procent av de utsatta som blev utsatta två till tre gånger, medan 17,8 procent av de utsatta uppger att det handlade om fyra eller fler händelser under 2022 (se figur 3.6).

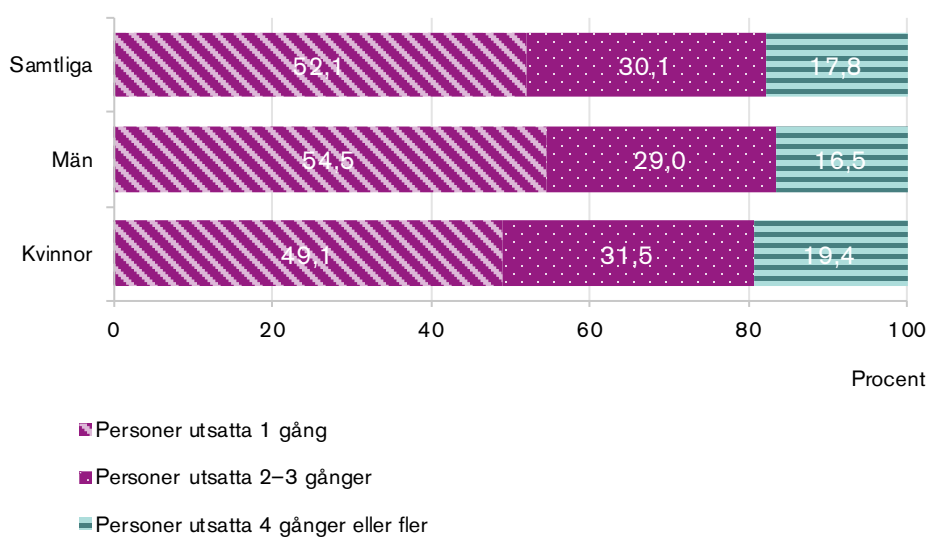
Av de män som uppger att de utsattes för misshandel 2022 utsattes 54,5 procent för en (1) händelse. Det var 29,0 procent av de utsatta männen som utsattes två till tre gånger, och 16,5 procent av de utsatta männen som utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för misshandel utsattes 49,1 procent för en (1) händelse. Det var 31,5 procent av de utsatta kvinnorna som utsattes två till tre gånger, och ungefär en femtedel (19,4 %) av de utsatta kvinnorna utsattes för fyra eller fler misshandelsbrott under 2022.

Bland dem som utsatts för misshandel är det således vanligare bland kvinnor än bland män att uppge upprepade utsatthet, särskilt när det gäller andelen som har utsatts fyra gånger eller fler (se figur 3.6). Det är viktigt att understryka att kvinnors utsatthet för misshandel sannolikt underskattas i högre grad. Det beror på att det är vanligare att kvinnor utsätts för

misshandel vid upprepade tillfällen av en närstående, och det är en typ av utsatthet som är särskilt svår att fånga upp i frågeundersökningar (Brå 2014).

Figur 3.6. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för misshandel 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Allvarlig misshandel

För att fånga omfattningen av utsatthet för allvarlig misshandel ställs följande fråga till dem som uppgett att de har utsatts för misshandel:

Ledde händelsen eller någon av händelserna till att du fick sådana skador att du besökte läkare, sjuksköterska eller tandläkare?

Det är 0,5 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel 2022, vilket skulle motsvara cirka 42 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det är samma nivå som 2021 (se tabell 3.4).¹⁷ Nivån låg stabilt fram till en liten minskning 2020 och därefter har den återigen legat stabilt men på den något lägre nivån.

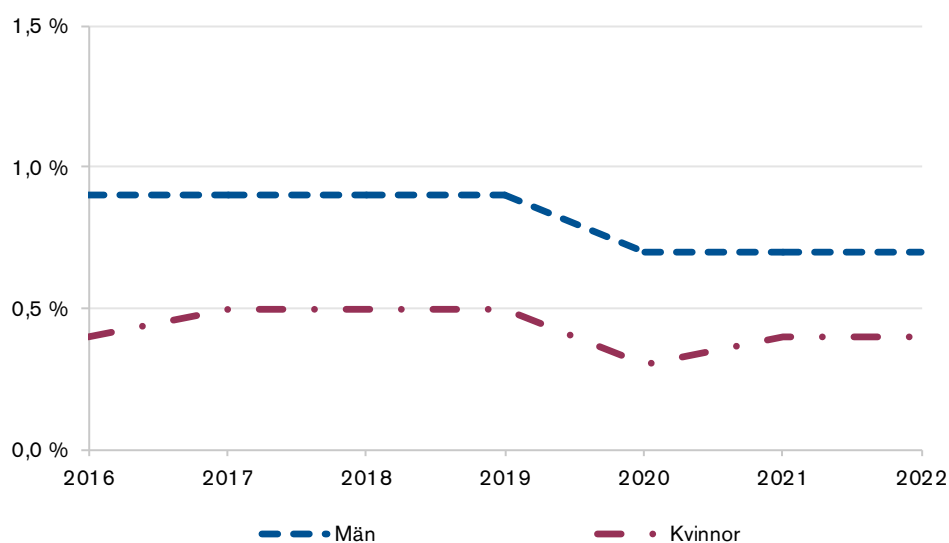
¹⁷ Till följd av metodbytet redovisas resultatet för allvarlig misshandel enbart från och med utsatthet 2016. För mer information hänvisas till den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Bland män är det 0,7 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel 2022¹⁸. Det skulle motsvara cirka 25 000 personer om det räknas om till antal utsatta män i befolkningen. Andelen är densamma som 2021. Efter en minskning 2020 har nivån legat stabil. Dessförinnan låg andelen oförändrad på en något högre nivå (se figur 3.7).

Bland kvinnor (16–84 år) är det 0,4 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel 2022¹⁹. Det skulle motsvara cirka 16 000 personer om det räknas om till antal utsatta kvinnor i befolkningen. Det är på samma nivå som 2021. Andelen har legat på ungefär samma nivå under hela mätperioden, med undantag för en liten minskning 2020.

Det är således en större andel män än kvinnor som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel 2022. Utvecklingen över tid ser dock relativt likartad ut.

Figur 3.7. Självrapporterad utsatthet för allvarlig misshandel 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

¹⁸ Motsvarande 19,9 procent av samtliga män som har utsatts för misshandel 2022.

¹⁹ Motsvarande 16,6 procent av samtliga kvinnor som har utsatts för misshandel 2022.

Tabell 3.4. Självrapporterad utsatthet för allvarlig misshandel 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	0,7	0,7	0,7	0,7	0,5	0,5	0,5
Män	0,9	0,9	0,9	0,9	0,7	0,7	0,7
Kvinnor	0,4	0,5	0,5	0,5	0,3	0,4	0,4
Alder							
16–19 år	1,2	1,1	1,3	1,4	1,0	1,1	0,7
20–24 år	1,2	1,3	1,3	1,3	1,0	0,9	0,8
25–34 år	1,3	1,1	1,2	1,1	0,7	0,8	0,8
35–44 år	0,7	0,6	0,8	0,7	0,5	0,6	0,6
45–54 år	0,5	0,7	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6
55–64 år	0,4	0,5	0,4	0,7	0,3	0,4	0,4
65–74 år	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
75–84 år	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Män							
16–19 år	1,9	1,6	2,0	2,0	1,5	1,4	0,9
20–24 år	1,6	2,2	1,7	2,0	1,2	0,8	1,1
25–34 år	1,9	1,5	1,7	1,7	0,9	0,9	1,0
35–44 år	1,1	0,9	1,2	0,8	0,7	0,8	0,9
45–54 år	0,5	0,8	0,8	0,9	0,8	0,7	0,8
55–64 år	0,5	0,6	0,5	0,9	0,5	0,7	0,3
65–74 år	0,3	0,3	0,2	0,2	0,3	0,2	0,2
75–84 år	0,1	0,1	0,2	0,1	0,2	0,1	0,1
Kvinnor							
16–19 år	0,6	0,7	0,7	1,0	0,5	0,8	0,5
20–24 år	0,8	0,7	1,0	0,8	0,8	1,0	0,6
25–34 år	0,7	0,8	0,8	0,7	0,5	0,7	0,6
35–44 år	0,4	0,4	0,4	0,7	0,4	0,3	0,4
45–54 år	0,6	0,7	0,4	0,4	0,3	0,5	0,3
55–64 år	0,3	0,4	0,3	0,5	0,2	0,1	0,4
65–74 år	0,1	0,1	0,3	0,2	0,2	0,1	0,1
75–84 år	0,1	0,1	0,1	0,1	.	0,1	0,1

Punkt (.) innebär att observationer saknas, dvs att antalet är 0.

Utsatthet för allvarlig misshandel i olika åldersgrupper

Andelen som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel under 2022 är störst i åldersgrupperna 20–24 och 25–34 år (0,8 % i respektive grupp). Därefter är andelen i princip mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst är den i åldersgruppen 75–84 år, där 0,1 procent utsattes. Mönstret är relativt likt det som framträtt tidigare år (se tabell 3.4).

Bland män är det i åldersgruppen 20–24 år som störst andel uppger att de under 2022 utsattes för allvarlig misshandel (1,1 %). Minst är andelen i åldersgruppen 75–84 år, där 0,1 procent utsattes.

Bland kvinnor är det i åldersgrupperna 20–24 och 25–34 år som störst andel uppger att de utsattes för allvarlig misshandel under 2022 (0,6 % i respektive grupp), medan andelen är minst i de två äldsta åldersgrupperna 65–74 och 75–84 år (0,1 %).

Utsatthet för allvarlig misshandel är således bland både män och kvinnor vanligast i de yngre åldersgrupperna och minst vanligt i de äldre åldersgrupperna.

Olika gruppers utsatthet för allvarlig misshandel

Andelen som uppger att de utsattes för allvarlig misshandel 2022 är störst bland personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (1,0 %) och minst bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (0,4 %). Bland utrikesfödda är andelen 0,8 procent (se tabell 3G i appendix).

Personer med som högst förgymnasial utbildning uppger i störst utsträckning (0,7 %) att de utsattes för allvarlig misshandel, följt av personer med som högst gymnasial utbildning (0,6 %). Minst är andelen bland personer med eftergymnasial utbildning (0,3 %).

Ensamstående med eller utan barn utsattes i större utsträckning (1,0 respektive 0,7 %) än sammanboende med eller utan barn (0,3 % i respektive grupp).

Boende i flerfamiljshus utsattes för allvarlig misshandel i större utsträckning än boende i småhus (0,7 jämfört med 0,3 %).

Det är små skillnader mellan olika kommungrupper vad det gäller utsatthet för allvarlig misshandel. Bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt boende i större städer och kommuner nära större stad

uppges 0,5 procent att de utsatts för allvarlig misshandel 2022, och bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner är andelen 0,4 procent.

Andelen utsatta är större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden (0,8 % i respektive grupp) än bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (0,4 %).

Hot

För att fånga omfattningen av utsatthet för hot ställs följande fråga i NTU:

Hotade någon dig, på ett sådant sätt att du blev rädd, under förra året (2022)?

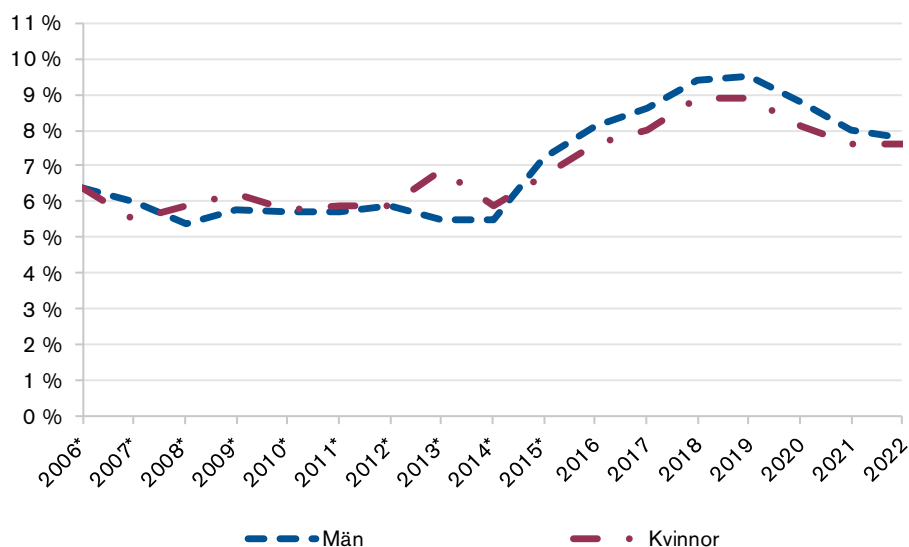
Det är 7,7 procent av befolkningen (16–84 år) som uppges att de utsattes för hot under 2022, vilket skulle motsvara cirka 639 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det är på ungefär samma nivå som 2021 (7,8 %). Under perioden 2007–2014 var andelen utsatta för hot relativt oförändrad. Därefter visar resultaten på en uppåtgående trend från 2015–2019, men har efter det minskat (se tabell 3.5).

Av männen i befolkningen (16–84 år) är det 7,8 procent som uppges att de utsattes för hot 2022, vilket är en liten minskning sedan 2021, då motsvarande andel var 8,0 procent. Sett till utvecklingen över tid syns en uppgång 2015–2019 (efter att andelen tidigare år varit relativt oförändrad) men sedan 2020 syns i stället en nedåtgående trend (se figur 3.8).

Bland kvinnor uppges 7,6 procent att de utsattes för hot 2022, vilket är på samma nivå som 2021. Andelen låg på en relativt stabil nivå i början av mätperioden för att sedan öka under perioden 2015–2018, följt av något lägre nivåer.

Det är således en något större andel bland männen än bland kvinnorna som uppges att de utsattes för hot 2022. Sedan 2015 har andelen utsatta varit större bland män än bland kvinnor, dock ser utvecklingen över tid likartad ut.

Figur 3.8. Självrapporterad utsatthet för hot 2006–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

*Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 3.5. Självrapporterad utsatthet för hot 2013–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	6,2	5,7	6,9	7,9	8,3	9,1	9,2	8,4	7,8	7,7
Män	5,5	5,5	7,2	8,1	8,6	9,4	9,5	8,8	8,0	7,8
Kvinnor	6,9	5,9	6,7	7,6	8,0	8,9	8,9	8,1	7,6	7,6
Ålder										
16–19 år	7,8	6,6	9,9	12,0	11,6	14,0	15,0	13,5	10,8	10,5
20–24 år	11,5	10,3	10,2	11,9	13,6	13,7	13,1	12,6	11,8	10,7
25–34 år	8,6	6,9	9,9	10,8	11,6	12,5	12,2	10,7	10,9	10,3
35–44 år	9,4	8,0	8,3	9,2	9,9	10,7	10,6	9,9	8,7	10,1
45–54 år	5,8	7,8	7,4	8,7	9,5	9,9	9,8	9,2	8,8	8,7
55–64 år	4,0	3,0	4,9	6,7	6,3	7,9	8,1	7,9	7,0	6,9
65–74 år	2,4	2,5	4,5	3,4	3,6	3,8	4,3	3,8	3,9	3,5
75–84 år	2,1	1,1	1,2	1,4	1,6	2,4	2,5	2,2	2,0	1,8
Män										
16–24 år	7,7	8,6	10,7	12,1	13,1	14,4	15,6	13,4	12,1	10,8

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
25–44 år	8	7,1	9,6	10,3	11,0	11,7	11,8	11,0	9,7	10,5
45–64 år	4,4	4,8	6,3	8,1	8,5	9,4	9,1	8,8	8,1	8,2
65–84 år	2,3	2,5	3,3	3,2	3,3	3,7	4,0	3,5	3,5	2,9
Kvinnor										
16–24 år	12,3	8,9	9,5	11,8	12,1	13,5	13,0	12,9	10,5	10,4
25–44 år	9,5	7,4	8,8	9,7	10,5	11,4	11,0	9,6	9,8	10,0
45–64 år	5,4	6,2	6,2	7,7	8,0	8,8	9,2	8,5	7,9	7,7
65–84 år	2,3	1,5	3,5	2,3	2,4	2,9	3,2	2,9	2,7	2,7

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid för män respektive kvinnor används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier i stället för åtta. Anledningen är att urvalet var betydligt mindre före metodbytet, vilket gjorde att en könsuppdelad indelning i åtta ålderskategorier då inte var möjlig. Dock finns de könsuppdelade resultaten uppdelat på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. utsatthet 2016 och framåt). För att se dessa resultat hänvisas till tabell 3H i appendix.

*I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3H). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för hot i olika åldersgrupper

Sett till ålder visar resultaten att andelen som uppger att de utsattes för hot under 2022 är störst i den näst yngsta åldersgruppen 20–24 år (10,7 %); sedan blir andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. I den äldsta åldersgruppen (75–84 år), utsattes 1,8 procent för hot under 2022. Det här följer ungefär hur åldersfördelningen har sett ut vid de tidigare mätningarna. Dock var andelen utsatta störst i åldersgruppen 16–19 år under 2018–2020 (se tabell 3.5).

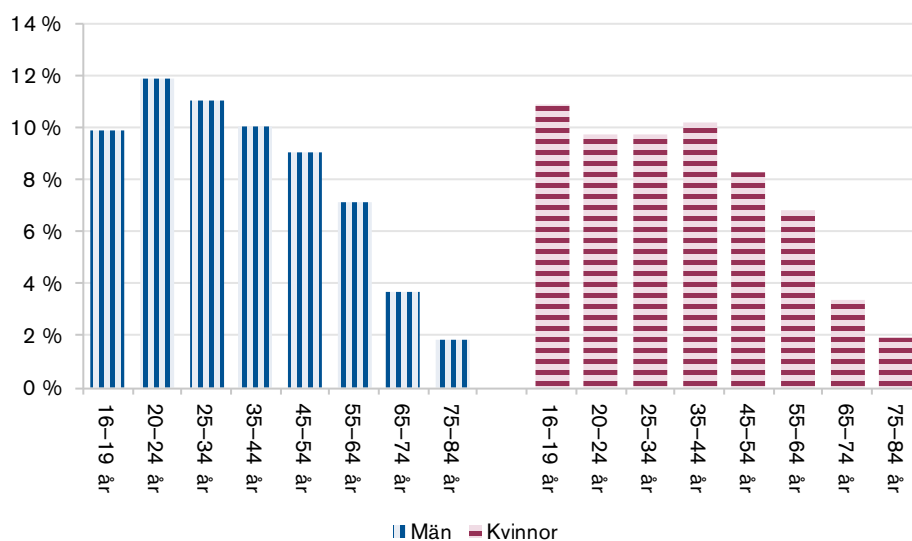
Figur 3.9 visar att andelen utsatta män i olika åldersgrupper fördelar sig på samma vis som befolkningen i stort, med störst andel utsatta i åldersgruppen 20–24 år (11,9 %). Sedan är andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) är det 1,8 procent av männen som utsattes.

Bland kvinnor är det vanligast att utsättas i åldersgruppen 16–19 år (10,9 %), följt av åldersgruppen 35–44 år (10,2 %) därefter blir det mindre vanligt ju äldre åldersgrupp som studeras. I åldersgruppen 75–84 år var andelen 1,9 procent.

Mönstret för utsatthet för hot 2022 skiljer sig således något åt mellan män och kvinnor. Bland män minskar andelen ju äldre åldersgrupp som

studeras, med undantag för den yngsta åldersgruppen. Bland kvinnor framkommer ett liknande mönster efter åldersgruppen 35–44 år.

Figur 3.9. Självrapporterad utsatthet för hot 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för hot i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.6 visar att andelen som uppger att de utsattes för hot 2022 är störst bland svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (9,3 %), följt av utrikesfödda personer (8,2 %), och minst bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (7,5 %).

Andelen utsatta för hot är lika stor oavsett utbildningsnivå (7,7 %).

Ensamstående med barn utsattes i större utsträckning (15,1 %) än ensamstående utan barn (8,9 %) och sammanboende med respektive utan barn (7,5 respektive 5,7 %).

Det var också vanligare att utsättas för hot bland boende i flerfamiljshus (9,2 %) än bland boende i småhus (6,4 %).

Utsatthet för hot ökar med kommungruppens storlek. Bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner var andelen 6,2 procent, medan den var 7,7 procent bland boende i större städer och kommuner nära större stad. Störst var andelen i storstäder och storstadsnära kommuner: 8,6 procent.

Att ha utsatts för hot är vanligare bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (9,1 %), följt av boende i socioekonomiskt blandade områden (8,0 %) medan andelen är minst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (7,3 %).

Tabell 3.6. Självrapporterad utsatthet för hot 2013–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	6,3	5,7	7,0	7,7	8,1	9,1	9,0	8,3	7,7	7,5
– båda föräldrarna utrikesfödda	9,5	9,3	11,0	11,8	12,3	14,0	13,2	10,9	12,1	9,3
Utrikesfödda	5,8	5,5	6,6	8,0	8,6	8,6	9,3	8,7	7,5	8,2
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	5,2	5,7	5,8	7,9	7,7	9,3	9,8	9,4	8,0	7,7
Gymnasial	6,9	5,8	6,9	7,7	8,4	9,1	9,1	8,2	7,8	7,7
Eftergymnasial	6,1	5,8	7,4	8,1	8,6	9,0	8,9	8,2	7,6	7,7
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	4,9	4,4	5,1	6,1	6,1	6,8	6,6	6,3	5,8	5,7
– med barn	6,5	6,8	8,7	7,5	8,3	8,7	8,9	7,5	7,5	7,5
Ensamstående										
– utan barn	7,2	6,7	7,8	9,4	9,9	10,9	11,2	10,4	9,1	8,9
– med barn	10,1	6,4	10,0	12,9	14,7	17,2	15,8	15,2	14,3	15,1
Bostadstyp										
Småhus	5,2	4,5	6,0	6,6	6,9	7,9	8,1	7,0	6,5	6,4
Flerfamiljshus	7,7	7,4	8,1	9,4	10,0	10,5	10,6	10,2	9,2	9,2
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	9,6	9,7	10,6	10,5	9,8	9,0	8,6
Större städer och kommuner nära större stad	7,2	7,9	8,9	8,7	8,0	7,4	7,7
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	6,4	6,9	7,3	7,9	7,0	6,3	6,2

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	9,7	9,0	9,1
Socioekonomiskt blandade områden	8,9	8,0	8,0
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	8,1	7,5	7,3

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3H i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3H). Notera att resultaten för självrporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för hot

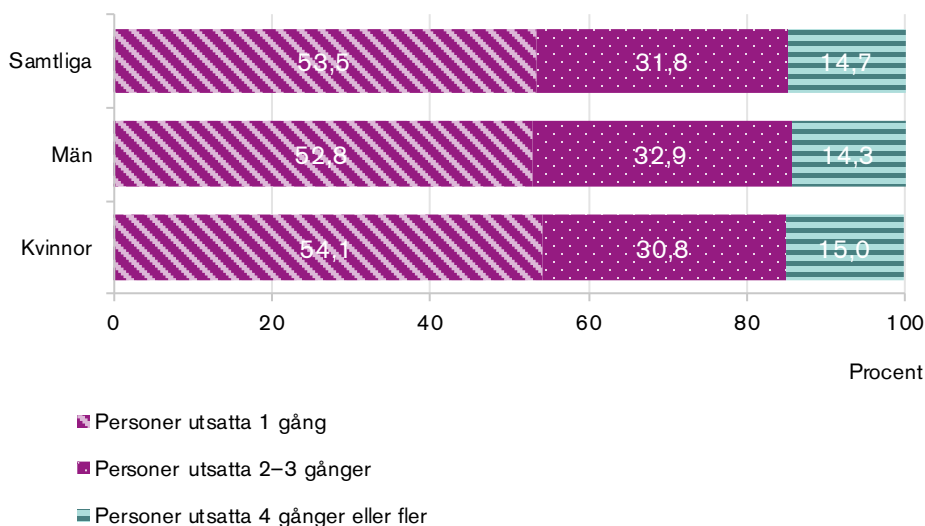
Det är fler än hälften av dem som uppger att de utsattes för hot under 2022 som utsattes för en (1) händelse (53,5 % av de utsatta). Vidare var det 31,8 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 14,7 procent av de utsatta uppger att det handlade om fyra gånger eller fler (se figur 3.10).

Av de män som uppger att de utsattes för hot utsattes 52,8 procent för en (1) händelse. Det var 32,9 procent av de utsatta männen som utsattes två till tre gånger, och 14,3 procent som utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för hot 2022 utsattes 54,1 procent för en (1) händelse. Den andel som utsattes två till tre gånger var 30,8 procent, och 15,0 procent av de utsatta kvinnorna utsattes för hot fyra gånger eller fler.

Det är således inga större skillnader mellan utsatta män och utsatta kvinnor vad det gäller upprepade utsatthet 2022.

Figur 3.10. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för hot 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Sexualbrott

För att fånga omfattningen av utsatthet för sexualbrott ställs följande fråga i NTU:

Ofredade, tvingade eller angrep någon dig sexuellt under förra året (2022)? Det kan till exempel handla om sexuella kränkande kommentarer i tal eller skrift eller att någon tafsar på dig, tvingat dig till en sexuell handling eller våldtagit dig. Det kan ha hänt hemma, i skolan, på arbetsplatsen, på internet eller på annan plats.

Det är 4,7 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för sexualbrott under 2022, vilket skulle motsvara cirka 388 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det är en liten ökning jämfört med 2021 (4,5 %). Under perioden 2006–2011 var andelen relativt oförändrad, följt av en tydlig ökning fram till och med 2017. Därefter skedde ett trendbrott och andelen minskade fram till och med 2021 (se tabell 3.7).

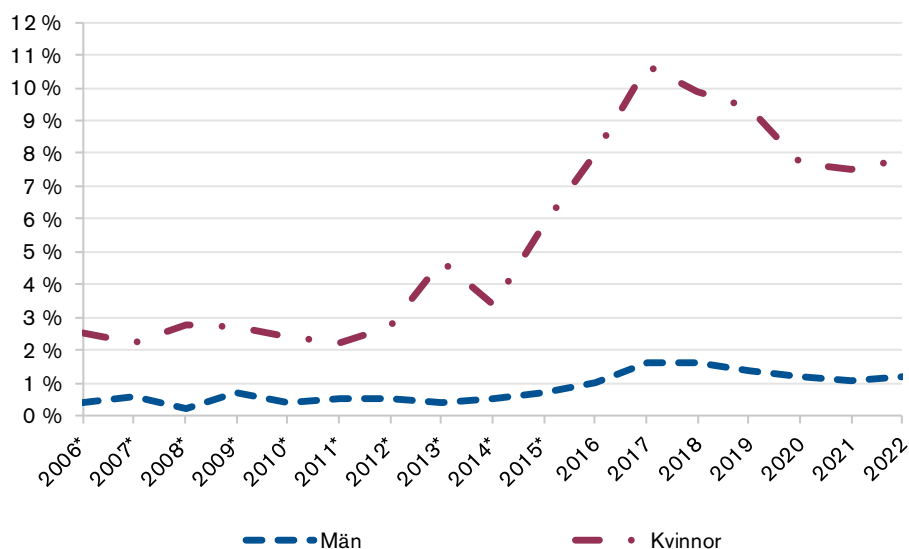
Bland män (16–84 år) är det 1,2 procent som uppger att de utsattes för sexualbrott 2022, vilket är ungefär samma nivå som 2021 (1,1 %). Andelen utsatta var relativt oförändrad till och med 2014. Därefter skedde en tydlig ökning, varpå nivån sedan låg stabilt under 2017 och 2018. Från 2019–2021 minskade andelen något (se figur 3.11).

Resultatet för kvinnor (16–84 år) visar att 7,8 procent uppger att de utsattes för sexualbrott 2022. Det innebär en ökning från 2021, då andelen var 7,5 procent. Andelen var relativt oförändrad fram till och med 2012, men därefter skedde en tydlig ökning fram till och med 2017, då andelen var 10,7 procent. Därefter syns i stället en nedåtgående trend, fram till 2022 då en ökning syns.

Bland såväl män som kvinnor har således den tidigare uppåtgående trenden av självrapporterad utsatthet för sexualbrott brutits, och i stället har en minskning syns fram till och med 2021. Nivåerna av utsatthet är betydligt högre för kvinnor än för män och skillnaden ökade kraftigt under en period, men har minskat något de senaste åren.

Det bör noteras att sexualbrott innefattar ett brett spektrum av brott – alltifrån lindrigare brott såsom kränkande sexuella kommentarer, till mycket allvarliga brott såsom våldtäkt. Vidare är det till följd av frågans känsliga art heller inte sannolikt att NTU fullt ut fångar in de händelser som man avser mäta i undersökningen.

Figur 3.11. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2006–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 3.7. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2013–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	2,6	2,0	3,4	4,7	6,4	6,0	5,6	4,6	4,5	4,7
Män	0,4	0,5	0,7	1,0	1,6	1,6	1,4	1,2	1,1	1,2
Kvinnor	4,7	3,4	5,8	8,0	10,7	9,9	9,4	7,7	7,5	7,8
Alder										
16–19 år	7,0	4,8	6,3	14,7	19,7	18,0	16,0	15,0	15,4	13,5
20–24 år	9,8	7,2	14,1	17,0	22,3	20,4	19,2	16,0	16,5	18,2
25–34 år	3,6	3,8	6,2	8,5	11,9	11,6	10,4	8,4	7,9	9,2
35–44 år	3,3	1,3	2,3	3,8	4,8	4,8	4,7	3,4	3,3	3,7
45–54 år	2,2	2,7	4,0	2,5	3,7	3,4	3,2	2,4	2,0	2,4
55–64 år	0,4	0,3	0,7	1,1	1,5	1,6	1,7	1,4	1,3	1,3
65–74 år	0,1	0,1	0,4	0,5	0,6	0,5	0,6	0,4	0,4	0,4
75–84 år	0,3	0,3	.	0,2	0,2	0,3	0,2	0,2	0,3	0,1
Män										
16–19 år	1,8	2,8	2,9	2,3	2,3	2,8	2,1
20–24 år	3,6	4,7	3,5	4,3	2,5	3,2	4,4
25–34 år	1,9	3,2	3,6	2,4	2,4	2,0	2,8
35–44 år	1,1	1,7	1,7	1,8	1,3	1,1	1,0
45–54 år	0,8	1,3	1,3	1,0	1,1	0,8	0,9
55–64 år	0,4	0,6	0,8	0,7	0,8	0,6	0,4
65–74 år	0,2	0,2	0,4	0,3	0,2	0,2	0,2
75–84 år	0,2	-	0,3	0,2	0,1	0,2	0,1
Kvinnor										
16–19 år	25,4	33,1	30,3	27,2	25,5	25,6	22,4
20–24 år	28,0	35,8	34,4	31,6	26,9	28,5	29,2
25–34 år	14,2	18,9	18,3	17,4	13,7	13,0	14,5
35–44 år	6,3	7,8	7,6	7,6	5,3	5,5	6,1
45–54 år	4,0	5,8	5,4	5,3	3,6	3,1	3,8
55–64 år	1,8	2,3	2,4	2,6	2,0	1,9	2,2
65–74 år	0,8	1,0	0,6	0,9	0,7	0,6	0,6
75–84 år	0,2	0,4	0,2	0,3	0,4	0,4	0,2
Män										
16–24 år	1,0	1,2	1,2	2,7	3,7	3,2	3,2	2,4	3,0	3,1
25–44 år	0,9	1,0	1,8	1,5	2,4	2,6	2,1	1,8	1,5	1,8

45–64 år	0,1	0,2	0,2	0,6	1,0	1,1	0,9	1,0	0,7	0,7
65–84 år	.	0,1	0,1	0,2	0,1	0,4	0,2	0,1	0,2	0,2
Kvinnor										
16–24 år	13,8	9,5	17,1	26,7	34,4	32,2	29,2	26,1	26,9	25,3
25–44 år	5,9	4,1	7,0	10,4	13,6	13,0	12,5	9,5	9,1	10,1
45–64 år	2,7	2,9	4,9	3,1	4,4	4,2	4,1	2,9	2,6	3,1
65–84 år	0,3	0,1	0,4	0,6	0,8	0,4	0,6	0,6	0,5	0,4

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid för män respektive kvinnor används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier i stället för åtta. Anledningen är att urvalet var betydligt mindre före metodbytet, vilket gjorde att en könsuppdelad indelning i åtta ålderskategorier då inte var möjlig. Dock finns de könsuppdelade resultaten uppdelat på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. utsatthet 2016 och framåt). För att se dessa resultat hänvisas till tabell 3J i appendix.

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3J). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Punkt (.) innebär att observationer saknas, dvs. att antalet är 0.

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Streck (–) innebär att observationer finns men att andelen är avrundad till 0,0.

Utsatthet för sexualbrott i olika åldersgrupper

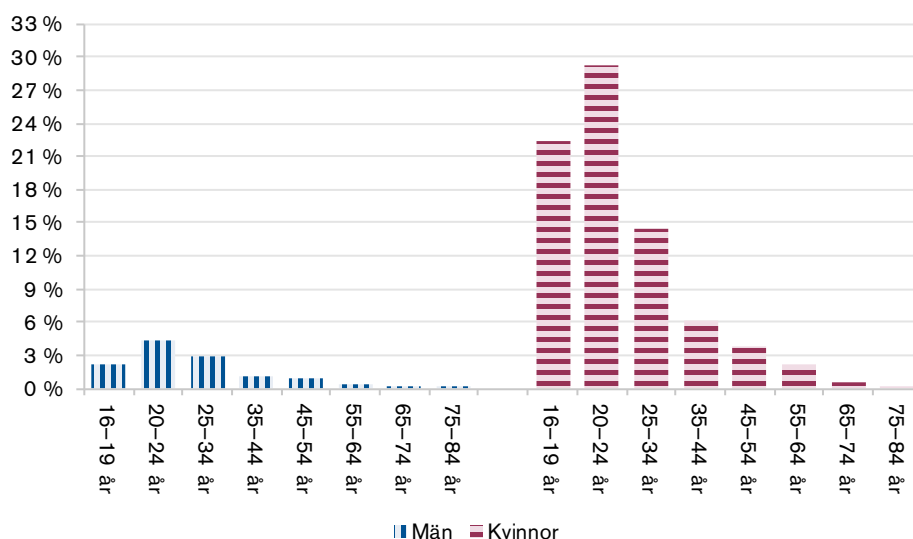
Skillnaderna mellan åldersgrupperna i befolkningen är mycket stora vad det gäller sexualbrott. Det är i åldersgruppen 20–24 år som störst andel uppger att de utsattes 2022 (18,2 %), följt av den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 13,5 %). I övrigt är andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) där 0,1 procent uppger att de utsattes för något sexualbrott under 2022. Det här mönstret följer resultatet från tidigare mätningar (se tabell 3.7).

När självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2022 studeras separat för män är andelen störst i åldersgruppen 20–24 år, där 4,4 procent av männen uppger att de utsattes, och sedan blir andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst andel syns i den äldsta åldersgruppen 75–84 år, där 0,1 procent uppger att de utsattes (se figur 3.12).

Bland kvinnor skiljer sig andelen utsatta för sexualbrott kraftigt åt mellan olika åldersgrupper. Andelen är i likhet med i tidigare mätningar störst i åldersgruppen 20–24 år, där 29,2 procent av kvinnorna uppger att de utsattes för sexualbrott 2022. Minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år), där 0,2 procent uppger att de utsattes.

Hur självrapporterad utsatthet för sexualbrott fördelar sig mellan olika åldersgrupper följer således samma mönster bland män och kvinnor, med en minskad utsatthet ju äldre åldersgrupp som studeras. Dock är nivåerna betydligt högre bland kvinnor.

Figur 3.12. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för sexualbrott i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.8 visar att utsatthet för sexualbrott är vanligare i vissa grupper. Det är en större andel som uppger att de utsattes under 2022 bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (6,1 %) än bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (5,2 %) och minst är andelen bland utrikesfödda (3,0 %).

Vad det gäller utbildningsnivå var det en större andel utsatta bland dem som hade högst förgymnasial utbildning (7,6 %) än av de med som högst gymnasial utbildning (4,0 %) respektive eftergymnasial utbildning (3,8 %).

Det var en större andel som utsattes bland ensamstående personer med respektive utan barn (7,4 respektive 8,1 %), än bland sammanboende med respektive utan barn (2,3 respektive 2,5 %).

Boende i flerfamiljshus utsattes i större utsträckning än boende i småhus (6,0 respektive 3,5 %).

Andelen utsatta för sexualbrott är större bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt boende i större städer och kommuner nära större stad (5,0 respektive 4,9 %) än bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (3,8 %).

Vidare är andelen utsatta större bland boende i socioekonomiskt blandade områden (5,3 %), följt av områden med socioekonomiska utmaningar (5,1 %) och minst är andelen bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (4,4 %).

Tabell 3.8. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott 2013–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	2,8	2,1	3,8	5,2	7,0	6,5	6,0	5,0	5,0	5,2
– båda föräldrarna utrikesfödda	2,6	3,2	5,0	7,9	9,8	9,4	9,6	7,0	6,8	6,1
Utrikesfödda	2,0	1,6	1,7	2,6	3,9	3,8	3,7	3,0	2,5	3,0
Män										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	1,0	1,6	1,7	1,4	1,2	1,1	1,2
– båda föräldrarna utrikesfödda	1,8	2,7	2,2	1,8	1,7	2,2	2,4
Utrikesfödda	1,1	1,4	1,4	1,3	1,2	1,1	1,0
Kvinnor										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	8,9	11,9	11,0	10,1	8,5	8,6	8,7
– båda föräldrarna utrikesfödda	13,0	15,7	15,4	16,2	11,1	11,1	9,2
Utrikesfödda	3,9	5,9	5,8	5,8	4,7	3,8	4,7
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	3,3	2,5	3,4	7,1	8,5	8,0	7,5	7,2	7,2	7,6
Gymnasial	2,3	1,8	3,3	3,9	5,4	5,3	5,0	4,1	4,0	4,0
Eftergymnasial	2,5	2,1	3,4	4,2	6,3	5,6	5,1	3,7	3,5	3,8
Män										

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Förgymnasial	1,2	1,5	1,7	1,5	1,3	1,7	1,4
Gymnasial	1,1	1,6	1,8	1,6	1,3	1,1	1,2
Eftergymnasial	0,9	1,6	1,4	1,1	1,1	0,8	1,1
Kvinnor										
Förgymnasial	13,0	15,6	14,4	13,7	13,5	12,9	13,7
Gymnasial	6,6	9,2	8,8	8,5	7,0	6,9	6,9
Eftergymnasial	6,6	9,7	8,7	8,1	5,7	5,6	5,7
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	1,2	1,1	2,3	2,7	3,7	3,8	3,3	2,4	2,2	2,5
– med barn	2,0	0,9	2,3	2,5	3,7	3,2	3,0	2,0	1,9	2,3
Ensamstående										
– utan barn	4,6	3,7	5,5	8,3	10,6	9,8	9,1	8,3	8,1	8,1
– med barn	3,9	2,6	3,7	6,4	10,1	9,3	9,3	6,9	7,2	7,4
Män										
Sammanboende										
– utan barn	0,7	0,9	1,1	0,8	0,7	0,6	0,5
– med barn	0,7	1,3	1,3	1,1	0,9	0,7	0,8
Ensamstående										
– utan barn	1,7	2,3	2,3	2,2	2,0	1,9	2,0
– med barn	1,6	2,4	2,6	2,0	0,8	2,0	1,4
Kvinnor										
Sammanboende										
– utan barn	4,6	6,2	6,3	5,7	4,1	3,7	4,3
– med barn	4,1	5,8	4,9	4,8	3,1	3,1	3,6
Ensamstående										
– utan barn	14,2	17,8	16,5	15,2	13,8	13,5	13,3
– med barn	8,9	14,5	13,3	13,7	10,3	10,3	11,0
Bostadstyp										
Småhus	2,1	1,3	2,2	3,5	5,1	4,7	4,4	3,7	3,7	3,5
Flerfamiljshus	3,2	2,9	4,7	6,2	8,2	7,7	7,1	5,6	5,4	6,0
Män										
Småhus	0,7	1,2	1,2	1,1	1,0	0,9	0,7
Flerfamiljshus	1,4	2,0	2,2	1,8	1,5	1,4	1,7
Kvinnor										

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Småhus	6,2	8,7	7,9	7,6	6,4	6,4	6,1
Flerfamiljshus	10,1	13,2	12,3	11,7	9,2	8,9	9,6
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	5,4	7,4	6,9	6,2	5,1	4,8	5,0
Större städer och kommuner nära större stad	4,8	6,3	5,9	5,6	4,7	4,6	4,9
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	3,7	5,2	4,9	4,6	3,7	3,7	3,8
Män										
Storstäder och storstadsnära kommuner	1,3	1,6	2,0	1,5	1,4	1,1	1,3
Större städer och kommuner nära större stad	0,9	1,7	1,6	1,3	1,1	1,3	1,2
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	0,8	1,2	1,2	1,4	1,0	0,9	1,0
Kvinnor										
Storstäder och storstadsnära kommuner	8,9	12,2	11,1	10,4	8,4	8,2	8,3
Större städer och kommuner nära större stad	8,2	10,4	9,7	9,4	7,9	7,6	8,2
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	6,3	8,7	8,3	7,6	6,3	6,4	6,3
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	4,2	4,3	5,1
Socioekonomiskt blandade områden	4,8	4,7	5,3
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	4,6	4,4	4,4
Män										

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Områden med socioekonomiska utmaningar	1,3	1,3	1,8
Socioekonomiskt blandade områden	1,2	1,3	1,5
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	1,2	1,1	1,0
Kvinnor										
Områden med socioekonomiska utmaningar	7,1	7,1	8,1
Socioekonomiskt blandade områden	7,9	7,8	8,7
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	7,7	7,5	7,4

^a Eftersom det är så stora skillnader mellan män och kvinnor sett till utsatthet för sexualbrott anses det nödvändigt att redovisa resultaten i den här tabellen uppdelat på kön. Det är dock endast möjligt att göra för resultaten som är framtagna med den nya metoden, som består av ett betydligt större urval jämfört med den tidigare metoden.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3J). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för sexualbrott

Sexualbrott är en brottstyp där det är relativt vanligt med upprepad utsatthet. Av dem som uppger att de utsattes för sexualbrott under 2022 var det 29,1 procent som utsattes en (1) gång. Vidare var det 31,5 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 39,4 procent av de utsatta uppger att de utsattes fyra gånger eller fler (se figur 3.13).

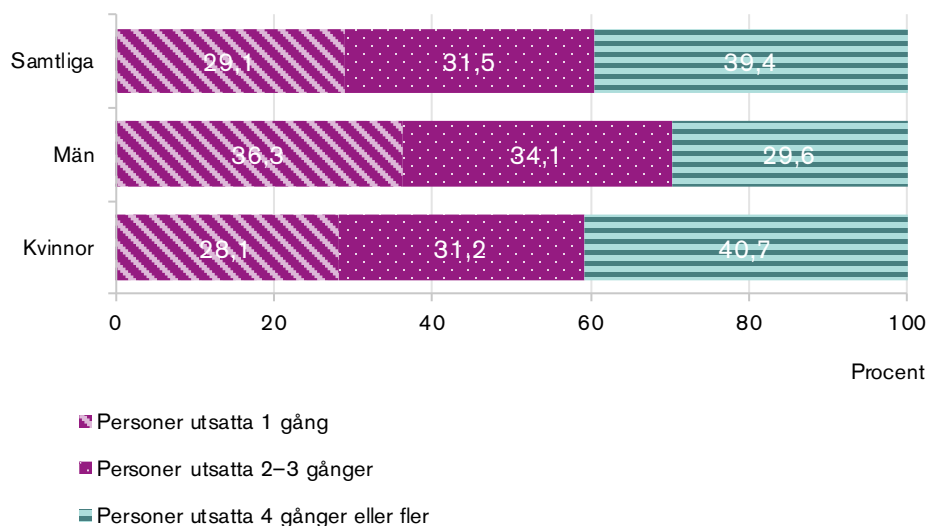
Av de män som uppger att de utsattes för sexualbrott under 2022 var det 36,3 procent som utsattes en (1) gång. Det var 34,1 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger och det var 29,6 procent av de utsatta som utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för sexualbrott under 2022 var det 28,1 procent som utsattes en (1) gång. Det var 31,2 procent av de utsatta

som utsattes två till tre gånger och det var 40,7 procent av de utsatta kvinnorna som utsattes fyra gånger eller fler.

Det är således vanligare med upprepad utsatthet bland kvinnor som utsatts för sexualbrott jämfört med bland män som utsatts, och betydligt vanligare bland kvinnor att ha utsatts 4 gånger eller fler.

Figur 3.13. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för sexualbrott 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Sexualbrottens allvarlighetsgrad

För att kunna ge en bättre bild av de händelser som NTU fångar upp får de personer som uppger att de utsatts för sexualbrott svara på två frågor om allvarlighetsgraden. Den ena frågan gäller ifall händelsen eller någon av händelserna innebar *tvång genom hot, genom fasthållning eller genom att göra illa den utsatta*, och den andra frågan rör ifall sexualbrottet bestod av *sexuellt utnyttjande av försvarslös position*.

Andel av befolkningen (16–84 år) som uppger utsatthet för sexualbrott genom tvång eller uppger utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position under 2022 är 1,3 procent. Bland männen är det 0,4 procent och andelen bland kvinnor är 2,2 procent.

Utsatthet för sexualbrott genom tvång

Den första frågan beträffande händelsens allvarlighetsgrad i NTU lyder enligt följande:

Innebar händelsen eller någon av händelserna att någon tvingade eller försökte tvinga dig till en sexuell handling genom att hota, hålla fast eller göra dig illa på något sätt?

Resultatet visar att 0,9 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de under 2022 utsattes för sexualbrott genom tvång, vilket skulle motsvara cirka 74 000 personer, om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Andelen är på ungefär samma nivå som 2021 (0,8 %). Sett till utvecklingen över tid har den självrapporterade utsattheten i princip varit oförändrad under perioden 2017–2019, och ligger därefter på en något lägre nivå (vilket den också gjorde 2016, se tabell 3.9).²⁰

Bland män (16–84 år) är det 0,3 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för sexualbrott genom tvång 2022.²¹ Det skulle motsvara cirka 10 000 personer, om det räknas om till antal utsatta män i befolkningen. Det är i princip på samma nivå som 2021 (0,2 %), och andelen har legat på en relativt stabil nivå under hela mätperioden (se figur 3.14).

Bland kvinnor (16–84 år) är det 1,5 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för sexualbrott genom tvång 2022.²² Det skulle motsvara cirka 64 000 personer, om det räknas om till antal utsatta kvinnor i befolkningen. Det är en liten ökning sedan 2021, då andelen var 1,3 procent. Sett till utvecklingen över tid var andelen oförändrad mellan 2017 och 2019, därefter minskade andelen och låg på samma nivå som 2016, fram till ökningen 2022.

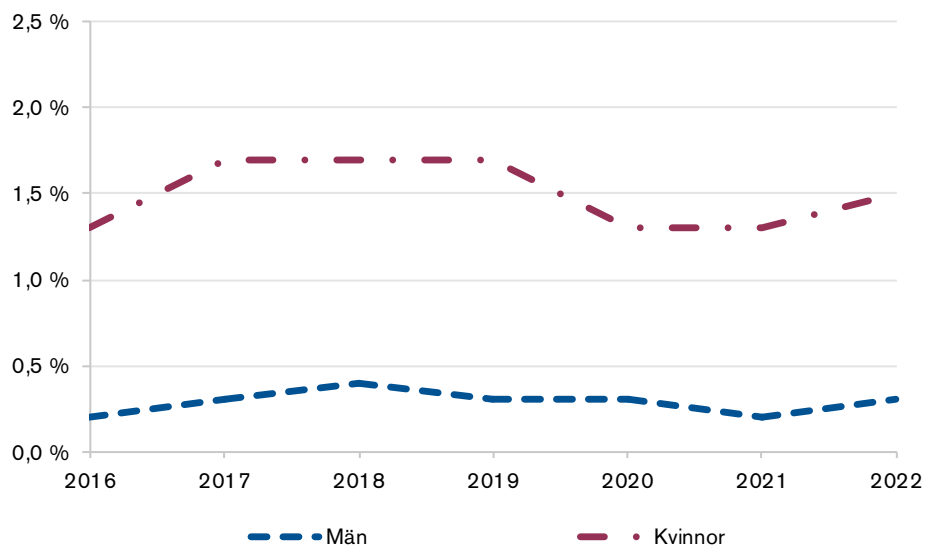
Det är således en betydligt större andel kvinnor än män i befolkningen som uppger att de under 2022 utsattes för en händelse där någon tvingade eller försökte tvinga dem till en sexuell handling genom att hota dem, hålla fast dem eller göra dem illa på något sätt.

²⁰ Av metodologiska skäl som har med metodbytet att göra redovisas resultatet för sexualbrott genom tvång enbart från och med utsatthet 2016. För mer information om det hänvisas till den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

²¹ Motsvarande 21,7 procent av samtliga män som utsatts för sexualbrott 2022.

²² Motsvarande 19,0 procent av samtliga kvinnor som utsatts för sexualbrott 2022.

Figur 3.14. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom tvång 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.9. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom tvång 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	0,8	1,0	1,1	1,0	0,8	0,8	0,9
Män	0,2	0,3	0,4	0,3	0,3	0,2	0,3
Kvinnor	1,3	1,7	1,7	1,7	1,3	1,3	1,5
Ålder							
16–24 år	2,8	3,5	3,5	3,5	3,0	2,9	3,2
25–44 år	1,0	1,1	1,4	1,2	1,0	0,9	1,1
45–64 år	0,3	0,5	0,4	0,5	0,4	0,3	0,4
65–84 år	-	0,1	0,1	0,1	-	-	-
Män							
16–24 år	0,5	0,6	0,7	0,7	0,6	0,5	0,5
25–44 år	0,4	0,3	0,8	0,4	0,4	0,3	0,6
45–64 år	0,1	0,3	0,2	0,2	0,3	0,2	0,1
65–84 år	-	0,1	0,1	-	-	-	-
Kvinnor							
16–24 år	4,7	5,8	5,9	5,7	4,9	4,9	5,3
25–44 år	1,6	1,9	2,0	2,0	1,5	1,4	1,6

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
45–64 år	0,5	0,7	0,7	0,7	0,4	0,5	0,7
65–84 år	0,1	0,1	0,1	0,1	-	0,1	0,1

Streck (-) innebär att observationer finns men att andelen är avrundad till 0,0.

Utsatthet för sexualbrott genom tvång i olika åldersgrupper

Det är stora skillnader i utsatthet för sexualbrott genom tvång när hänsyn tas till ålder. I åldersgruppen 16–24 år uppger 3,2 procent att de utsattes 2022. Andelen är sedan mindre ju äldre åldersgruppen är, och i åldersgruppen 45–64 år uppger 0,4 procent att de har utsatts. I den äldsta åldersgruppen (65–84 år) är andelen så liten att den är avrundad till 0,0 (se tabell 3.9).

Bland män är det i åldersgruppen 25–44 år som andelen är störst (0,6 %), och i den äldsta åldersgruppen (65–84 år) är den för liten för att kunna redovisas.

Bland kvinnor är det i åldersgruppen 16–24 år som störst andel uppger att de utsattes 2022 (5,3 %), och sedan är andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. I den äldsta åldersgruppen 65–84 år är andelen 0,1 procent.

Bland både män och kvinnor är det en större andel utsatta bland de yngre och en mindre andel utsatta bland de äldre. Dock är det betydligt större skillnader mellan olika åldersgrupper bland kvinnor.

Utsatthet för sexualbrott genom tvång i olika grupper i befolkningen

Andelen som uppger att de under 2022 utsattes för något sexualbrott med inslag av tvång är 1,0 procent bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda, 0,9 procent bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder och 0,8 procent bland utrikesfödda (se tabell 3L i appendix).

Vad det gäller utbildningsnivå är det en större andel som utsattes bland personer med som högst förgymnasial utbildning (1,9 %) än bland personer med som högst gymnasial utbildning och eftergymnasial utbildning (0,8 respektive 0,5 %).

Bland ensamstående personer med och utan barn utsattes 1,9 respektive 1,7 procent, vilket är på högre nivåer än bland sammanboende med eller utan barn (0,4 respektive 0,3 %).

Boende i flerfamiljshus utsattes i större utsträckning än boende i småhus (1,2 respektive 0,6 %).

Sett till olika kommungrupper syns inga skillnader (0,9 % i samtliga grupper).

Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger utsatthet i större utsträckning än boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (1,3 respektive 0,8 %). Bland boende i socioekonomiskt blandade områden är andelen 1,1 procent.

Utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position

Den andra frågan om sexualbrottens allvarlighetsgrad lyder enligt följande:

Innebar händelsen eller någon av händelserna att någon utnyttjade dig sexuellt då du sov eller var så påverkad att du inte kunde försvara dig?

Resultatet visar att 0,7 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de under 2022 utsattes för händelsen som beskrivs här i frågan, vilket skulle motsvara cirka 61 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Andelen är densamma som 2021, och även sett till utvecklingen över tid har den i princip varit oförändrad sedan 2017 (medan den var på en marginellt lägre nivå 2016, se tabell 3.10).²³

Bland män (16–84 år) är det 0,2 procent av befolkningen som uppger att de utsattes för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2022.²⁴ Det skulle motsvara cirka 9 000 personer om det räknas om till antal utsatta män i befolkningen. Det är på samma nivå som 2021, och andelen har varit i princip oförändrad över tid (figur 3.15).

Bland kvinnor i befolkningen är andelen 1,2 procent.²⁵ Det skulle motsvara cirka 52 000 personer om det räknas om till antal utsatta kvinnor i befolkningen. Det är i princip på samma nivå som 2021 (1,1 %). Andelen utsatta har legat relativt oförändrad med undantag från den första mätningen då den var på något lägre nivå.

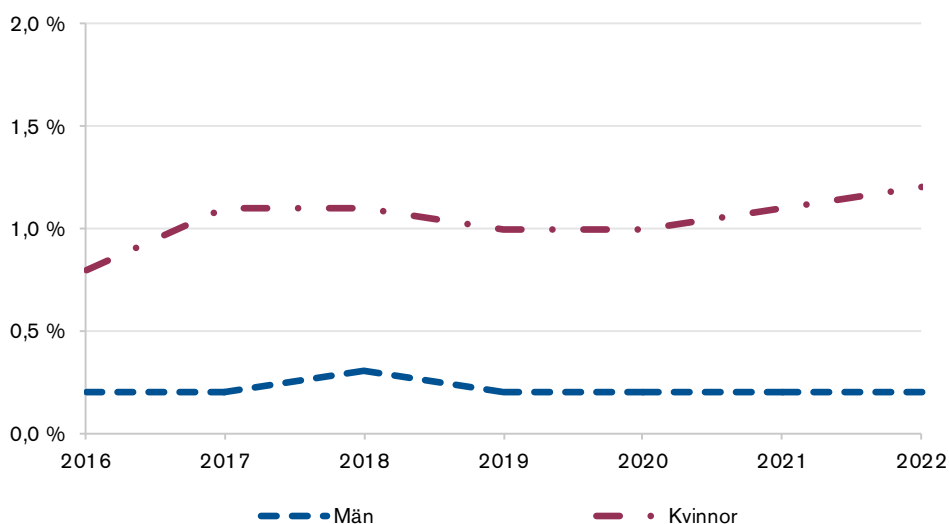
Det är således en större andel av kvinnorna än av männen i befolkningen som uppger att de under 2022 utsattes för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position.

²³ Till följd av metodbytet redovisas resultatet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position enbart från och med utsatthet 2016. För mer information om det hänvisas till den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

²⁴ Motsvarande 20,7 procent av samtliga män som utsatts för sexualbrott 2022.

²⁵ Motsvarande 15,2 procent av samtliga kvinnor som utsatts för sexualbrott 2022.

Figur 3.15. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.10. Självrapporterad utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	0,5	0,7	0,7	0,6	0,6	0,7	0,7
Män	0,2	0,2	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2
Kvinnor	0,8	1,1	1,1	1,0	1,0	1,1	1,2
Alder							
16–24 år	2,0	2,9	3,2	2,6	3,0	3,4	3,6
25–44 år	0,5	0,7	0,8	0,6	0,5	0,4	0,6
45–64 år	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,2	0,1
65–84 år	-	-	-	-	-	-	-
Män							
16–24 år	0,6	0,7	0,6	0,4	0,4	0,8	0,8
25–44 år	0,1	0,3	0,6	0,3	0,2	0,2	0,4
45–64 år	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
65–84 år	-	.	0,1	-	-	-	.
Kvinnor							
16–24 år	3,2	4,6	5,3	4,5	5,0	5,6	5,8
25–44 år	0,9	1,0	1,0	1,0	0,8	0,6	0,9

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
45–64 år	0,1	0,2	0,2	0,2	0,1	0,2	0,2
65–84 år	-	-	-	-	-	-	-

Streck (-) innebär att observationer finns men att andelen är avrundad till 0,0.

Punkt (.) innebär att observationer saknas, dvs. att antalet är 0.

Utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position i olika åldersgrupper

Det är stora skillnader i utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position när hänsyn tas till ålder. I åldersgruppen 16–24 år uppger 3,6 procent att de utsattes 2022. Andelen är sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och i den äldsta åldersgruppen (65–84 år) är det en så pass liten andel som utsattes att den inte redovisas (se tabell 3.10).

Bland män är andelen störst i åldersgruppen 16–24 år (0,8 %) och blir sedan mindre med stigande ålder, och i åldersgruppen 65–84 år är det ingen som svarat att de utsattes för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position.

Även bland kvinnor är det i åldersgruppen 16–24 år som störst andel uppger att de utsattes 2022 (5,8 %), och andelen är betydligt lägre i övriga åldersgrupper. I den äldsta åldersgruppen är andelen så pass liten att den inte redovisas.

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar resultatet således att mönstret ser relativt likartat ut, med störst andel utsatta bland de yngre åldersgrupperna, och minst andel bland de äldsta.

Utsatthet för sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position, i olika grupper i befolkningen

Den andel som uppger att de under 2022 utsattes för något sexualbrott genom utnyttjande av försvarslös position är större bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (1,1 %) än bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (0,8 %). Andelen är minst bland utrikesfödda (0,4 %, se tabell 3M i appendix).

Vad det gäller utbildningsnivå är det en större andel som uppger att de utsattes bland personer med som högst förgymnasial utbildning (1,9 %) än bland personer med som högst gymnasial utbildning (0,6 %) och minst bland personer med eftergymnasial utbildning (0,2 %).

Vad det beträffar familjetyp är det en större andel som uppger att de utsatts bland ensamstående utan barn (1,6 %), följt av ensamstående med barn

(1,0 %). Andelen är minst bland sammanboende med, respektive utan barn (0,2 % i respektive grupp).

Boende i flerfamiljshus utsattes i större utsträckning än boende i småhus (0,9 respektive 0,6 %).

Andelen utsatta är större bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt bland boende i större städer och kommuner nära större stad (0,8 % vardera) än bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (0,6 %).

Vad det gäller socioekonomiska områdestyper är andelen som utsattes större bland boende i socioekonomiskt blandade områden (0,9 %) än bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (0,7 %). Motsvarande andel bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är 0,8 procent.

Personrån

För att fånga omfattningen av utsatthet för personrån (eller försök till personrån) ställs följande fråga i NTU:

Rånade eller försökte någon rana dig genom att använda hot eller våld under förra året (2022)?

Det är 1,0 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för personrån eller försök till personrån under 2022, vilket skulle motsvara cirka 87 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det är en liten minskning sedan 2021, då andelen var 1,2 procent. Andelen var relativt oförändrad 2006–2015. Därefter syntes en ökning fram till och med 2019, följt av en svagt nedåtgående trend (se tabell 3.11).

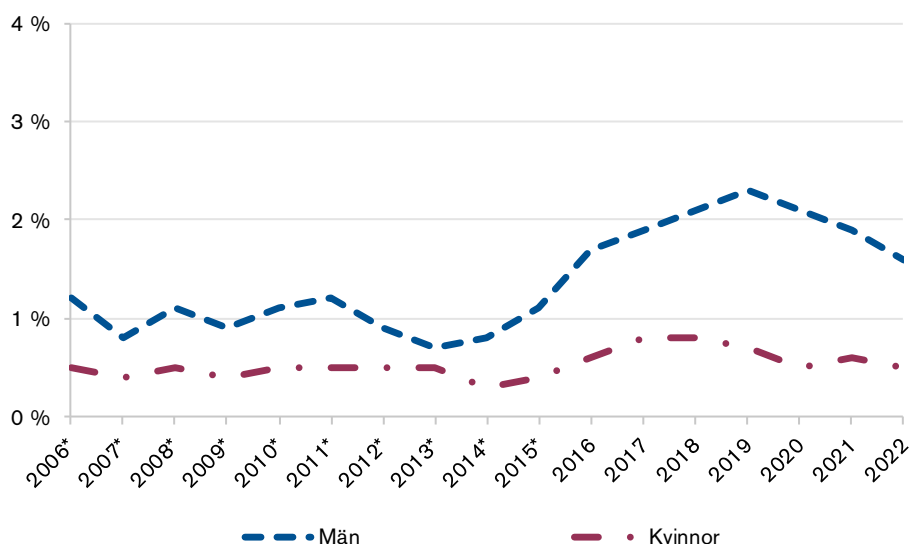
Bland män i befolkningen (16–84 år) uppger 1,6 procent att de utsattes för personrån eller försök till personrån under 2022. Det är en minskning från 2021, då andelen var 1,9 procent. Andelen var relativt oförändrad i början av mätperioden, men ökade under perioden 2014–2019, därefter syns en nedåtgående trend (se figur 3.16).

Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) är det 0,5 procent som uppger att de utsattes för personrån eller försök till personrån 2022, vilket är ungefär på samma nivå som 2021 (0,6 %). Sett till utvecklingen över tid sedan 2006

har andelen varit relativt oförändrad, bortsett från perioden 2017–2019, då andelen låg på en något högre nivå.

Resultaten visar således att det under 2022, i likhet med tidigare år, var en större andel av männen än av kvinnorna som utsattes för personrån. Skillnaden har blivit större över tid eftersom andelen utsatta ökade betydligt mer bland män än bland kvinnor under en period (2014–2019).

Figur 3.16. Självrapporterad utsatthet för personrån 2006–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 3.11. Självrapporterad utsatthet för personrån 2013–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	0,6	0,6	0,7	1,1	1,3	1,4	1,5	1,3	1,2	1,0
Män	0,7	0,8	1,1	1,7	1,9	2,1	2,3	2,1	1,9	1,6
Kvinnor	0,5	0,3	0,4	0,6	0,8	0,8	0,7	0,5	0,6	0,5
Ålder										
16–19 år	1,7	1,7	1,5	1,5	2,1	2,7	3,3	3,0	2,5	1,9
20–24 år	1,3	1,3	1,3	2,1	2,0	2,3	3,0	1,9	2,2	2,0
25–34 år	1,2	1,0	1,6	1,9	1,6	2,3	2,1	1,6	1,6	1,5

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
35–44 år	0,7	0,5	1,4	1,3	1,5	1,5	1,5	1,3	1,4	1,2
45–54 år	0,2	0,2	0,4	1,0	1,3	1,1	1,3	1,3	1,1	1,0
55–64 år	0,2	0,2	0,3	0,8	1,0	1,0	1,1	1,1	0,9	0,7
65–74 år	0,4	0,4	0,1	0,5	0,7	0,6	0,7	0,4	0,6	0,5
75–84 år	0,3	0,4	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,3	0,1
Män										
16–24 år	2,2	2,3	2,2	2,9	3,5	4,1	5,5	4,6	4,4	3,6
25–44 år	0,7	1,0	2,1	2,4	2,4	2,9	2,8	2,4	2,3	2,1
45–64 år	0,3	0,3	0,5	1,3	1,5	1,5	1,7	1,9	1,6	1,3
65–84 år	0,5	0,7	0,3	0,6	0,8	0,8	0,9	0,5	0,5	0,4
Kvinnor										
16–24 år	0,8	0,7	0,7	0,9	0,9	1,2	1,3	0,8	0,6	0,7
25–44 år	1,6	0,5	0,9	0,8	0,8	1,0	0,8	0,6	0,8	0,7
45–64 år	0,1	0,2	0,2	0,6	0,9	0,7	0,8	0,6	0,5	0,5
65–84 år	0,2	0,2	0,1	0,3	0,4	0,4	0,3	0,2	0,4	0,3

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid för män respektive kvinnor används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier i stället för åtta. Anledningen är att urvalet var betydligt mindre före metodbytet, vilket gjorde att en könsuppdelad indelning i åtta ålderskategorier då inte var möjlig. Dock finns de könsuppdelade resultaten uppdelat på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. utsatthet 2016 och framåt). För att se dessa resultat hänvisas till tabell 3N i appendix.

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3N). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för personrån i olika åldersgrupper

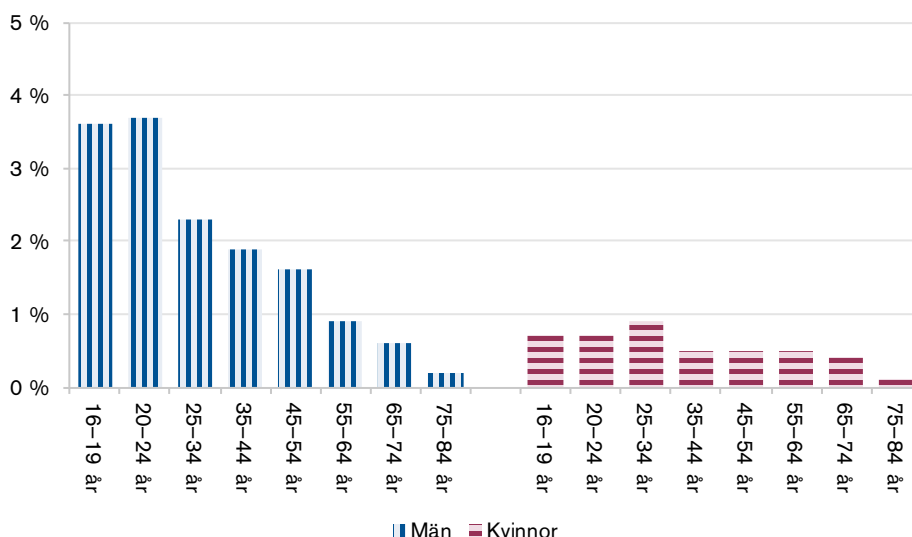
Utsatthet för personrån är vanligast i de två yngsta åldersgrupperna 16–19 år och 20–24 år, där 1,9 respektive 2,0 procent uppger att de utsattes under 2022. Andelen är sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) var andelen 0,1 procent (se tabell 3.11).

Även när utsattheten bland män studeras separat är andelen som uppger att de utsattes för personrån under 2022 störst i de två yngsta åldersgrupperna, 16–19 år och 20–24 år, där 3,6 procent respektive 3,7 procent utsattes. Andelen är sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) är det 0,2 procent av männen som uppger att de utsattes (se figur 3.17).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 25–34 år där 0,9 procent uppger att de utsattes. Minst är den i åldersgrupperna 75–84 år, där 0,1 procent av kvinnorna utsattes.

Sammantaget visar figur 3.17 att det syns skillnader mellan olika åldrar både bland män och kvinnor. Dock är skillnaderna ännu större bland män och det förekommer ett tydligt mönster där andelen utsatta är mindre ju äldre åldersgrupp som studeras.

Figur 3.17. Självrapporterad utsatthet för personrån 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för personrån i olika grupper i befolkningen

Resultaten för 2022 visar att svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda uppger i större utsträckning att de utsatts för personrån (2,1 %), än utrikesfödda personer (1,2 %), och svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (0,9 %, se tabell 3.12).

Andelen som uppger att de utsatts är mindre ju högre utbildningsnivån är. Bland personer med som högst förgymnasial utbildning utsattes 1,5 procent medan andelen bland personer med som högst gymnasial utbildning är 1,0 procent, och 0,8 procent bland personer med eftergymnasial utbildning.

Utsatthet för personrån är också vanligare bland ensamstående, med eller utan barn (1,6 respektive 1,5 %), än bland sammanboende, med eller utan barn (0,8 respektive 0,6 %).

Andelen är större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (1,3 respektive 0,8 %).

Den andel som uppger att de utsatts är större bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt boende i större städer och kommuner nära större stad (1,2 respektive 1,1 %), än bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (0,8 %).

Det är en större andel som uppger att de utsatts för personrån bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (1,5 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (1,1 %) och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (0,9 %).

Tabell 3.12. Självrapporterad utsatthet för personrån 2013–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	0,5	0,6	0,7	1,0	1,2	1,4	1,5	1,2	1,2	0,9
– båda föräldrarna utrikesfödda	1,6	1,0	0,6	1,8	2,0	2,1	2,0	1,6	1,4	2,1
Utrikesfödda	0,7	0,6	0,9	1,4	1,5	1,4	1,5	1,3	1,3	1,2
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	1,0	0,7	0,7	1,4	1,6	1,8	2,2	2,0	1,7	1,5
Gymnasial	0,5	0,6	0,8	1,2	1,4	1,6	1,7	1,3	1,3	1,0
Eftergymnasial	0,4	0,3	0,6	0,8	1,0	1,0	0,8	0,9	0,8	0,8
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	0,4	0,5	0,6	0,9	0,9	0,9	1,0	1,0	0,9	0,6
– med barn	0,5	0,3	1,3	0,8	1,0	0,9	1,1	0,8	0,9	0,8
Ensamstående										
– utan barn	0,8	0,8	0,8	1,6	1,7	2,1	2,1	1,8	1,7	1,5
– med barn	0,6	0,7	1,0	1,4	2,1	2,1	2,5	1,9	2,0	1,6
Bostadstyp										
Småhus	0,5	0,4	0,6	0,8	1,0	1,1	1,3	1,0	1,0	0,8
Flerfamiljshus	0,8	0,7	0,9	1,5	1,6	1,8	1,8	1,6	1,5	1,3
Kommungrupp^b										

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Storstäder och storstadsnära kommuner	1,5	1,7	1,9	2,0	1,7	1,6	1,2
Större städer och kommuner nära större stad	1,0	1,2	1,3	1,3	1,1	1,2	1,1
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	0,8	0,8	0,9	1,1	0,8	0,7	0,8
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	1,8	1,4	1,5
Socioekonomiskt blandade områden	1,3	1,4	1,1
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	1,2	1,1	0,9

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3N i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3N). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för personrån

Det är relativt ovanligt att utsättas för personrån upprepade gånger. Av de personer som uppger att de utsattes för personrån under 2022 utsattes 70,7 procent en (1) gång. Det var 21,2 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 8,1 procent av de utsatta uppger att de utsattes fyra gånger eller fler (se figur 3.18).

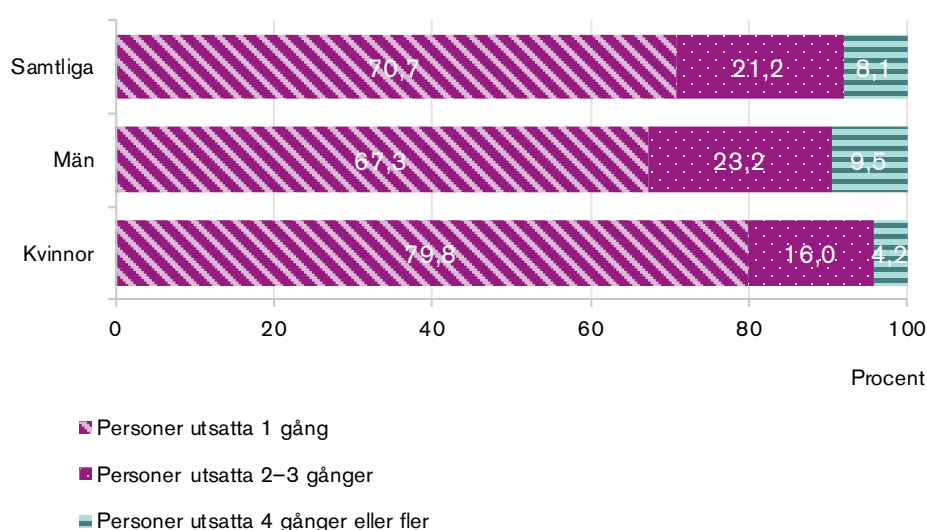
Av de män som uppger att de utsattes för personrån 2021 utsattes 67,3 procent en (1) gång. Det var 23,2 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 9,5 procent av de utsatta uppger att de utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för personrån 2022 utsattes 79,8 procent en (1) gång. Det var 16,0 procent av de utsatta kvinnorna som

utsattes två till tre gånger, medan 4,2 procent av de utsatta kvinnorna utsattes fyra gånger eller fler.

Bland dem som utsatts för personrån under 2022 är det således vanligare bland män än kvinnor att ha utsatts upprepade gånger.

Figur 3.18. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för personrån 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Fickstöld

För att fånga omfattningen av utsatthet för fickstöld ställs följande fråga i NTU:

Blev du bestulen på pengar eller andra värdesaker som du burit på dig i fickan eller i en väska (så kallad fickstöld) under förra året (2022)?

Det är 1,5 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för fickstöld under 2022, vilket skulle motsvara cirka 122 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det är på ungefär samma nivå som 2021, då andelen var 1,4 procent. Utvecklingen över tid visar på en nedåtgående trend sedan första mätningen (2016) fram till och med 2021. Minskningen var särskilt påtaglig 2020 (se tabell 3.13).²⁶

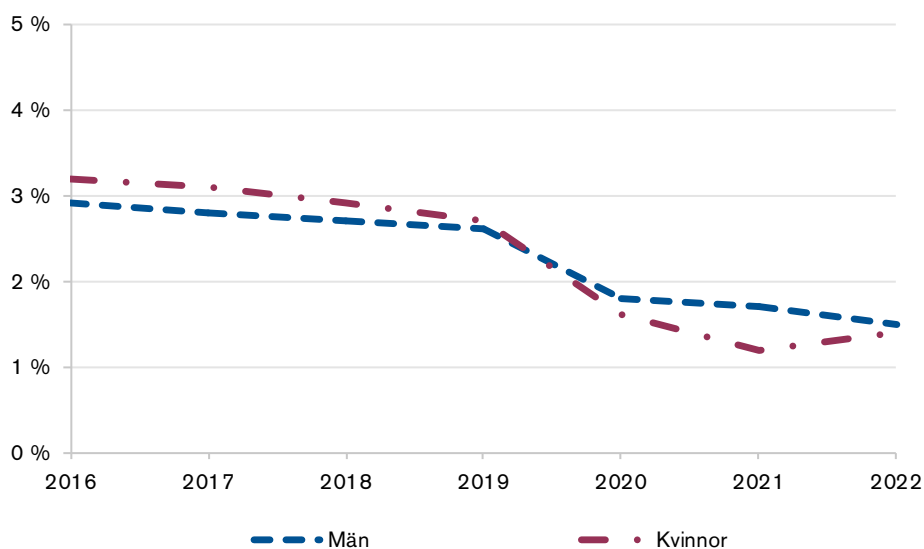
²⁶ Frågan om fickstöld tillkom i samband med metodbytet i NTU 2017, vilket är anledningen till att enbart resultat från och med utsatthet 2016 redovisas.

Bland män i befolkningen (16–84 år) uppger 1,5 procent att de utsattes för fickstöld under 2022, vilket är en liten minskning sedan 2021, då motsvarande andel var 1,7 procent. Sett till utvecklingen över tid syns en nedåtgående trend under hela perioden (se figur 3.19).

Sett till kvinnor i befolkningen (16–84 år) uppger 1,4 procent att de utsattes för fickstöld 2022, vilket är en liten ökning jämfört med 2021, då den låg på 1,2 procent. Även bland kvinnor har en minskning syntts över hela mätperioden fram till ökningen i den här senaste mätningen.

Resultaten visar således att det är ungefär lika stort andel män som kvinnor som uppger att de utsattes för fickstöld 2022. Vidare har utvecklingen varit likartad för kvinnor och män, med en nedåtgående trend sedan den första mätpunkten, fram till 2022 då en liten ökning syns bland kvinnor.

Figur 3.19. Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.13. Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	3,1	2,9	2,8	2,7	1,7	1,4	1,5
Män	2,9	2,8	2,7	2,6	1,8	1,7	1,5
Kvinnor	3,2	3,1	2,9	2,7	1,6	1,2	1,4
Alder							
16–19 år	5,7	5,0	5,9	4,6	4,3	2,8	2,7
20–24 år	6,0	5,5	4,8	5,2	2,4	2,8	2,6
25–34 år	4,0	4,1	4,1	3,4	2,2	1,6	2,1
35–44 år	2,9	2,6	2,5	2,5	1,6	1,4	1,5
45–54 år	2,7	2,8	2,6	2,6	1,5	1,5	1,5
55–64 år	2,2	2,2	1,8	2,1	1,6	1,1	1,1
65–74 år	1,9	1,7	1,4	1,3	0,8	0,9	0,7
75–84 år	1,6	1,5	1,5	1,5	0,7	0,6	0,7
Män							
16–19 år	4,7	4,4	5,5	4,7	3,8	3,3	2,6
20–24 år	4,7	4,2	3,3	5,3	2,1	3,5	2,7
25–34 år	3,9	4,0	4,5	3,5	2,2	1,9	2,2
35–44 år	2,8	2,8	2,5	2,4	1,8	1,9	1,5
45–54 år	2,8	2,7	2,4	2,6	1,8	1,5	1,8
55–64 år	2,2	2,3	2,0	1,9	2,1	1,2	1,0
65–74 år	2,0	1,5	1,5	1,3	0,8	0,9	0,8
75–84 år	1,6	1,3	1,1	1,2	0,7	0,6	0,7
Kvinnor							
16–19 år	6,5	5,5	6,3	4,5	4,6	2,4	2,8
20–24 år	7,0	6,5	6,0	5,0	2,7	2,1	2,5
25–34 år	4,1	4,1	3,7	3,3	2,2	1,4	2,0
35–44 år	3,0	2,3	2,5	2,6	1,4	0,9	1,5
45–54 år	2,5	2,9	2,7	2,6	1,1	1,4	1,2
55–64 år	2,1	2,1	1,6	2,2	1,2	1,0	1,1
65–74 år	1,9	2,0	1,2	1,2	0,8	0,8	0,5
75–84 år	1,6	1,6	1,8	1,8	0,7	0,6	0,6

Utsatthet för fickstöld i olika åldersgrupper

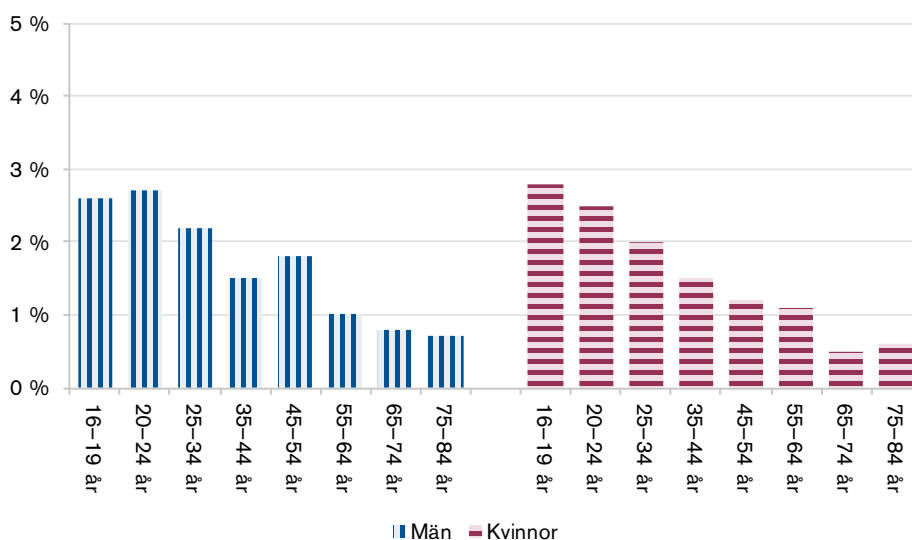
Utsatthet för fickstöld är vanligast i den yngsta åldersgruppen (16–19 år), där 2,7 procent uppger att de utsattes under 2022. Sedan är andelen i stort sett mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och i de två äldsta grupperna (65–74 år och 75–84 år) är andelen som minst med 0,7 procent utsatta i vardera grupp. Mönstret är likartat det som har framgått tidigare år (se tabell 3.13).

Bland män är andelen utsatta för fickstöld störst i den näst yngsta åldersgruppen 20–24 år, där 2,7 procent uppger att de utsattes 2022. Sedan är andelen i princip mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och i den äldsta gruppen (75–84 år) är andelen utsatta 0,7 procent (se figur 3.20).

Bland kvinnor är andelen utsatta störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år), där 2,8 procent uppger att de utsattes 2022, och minst andel återfinns i den näst äldsta åldersgruppen (65–74 år), med 0,5 procent utsatta.

Således är andelen utsatta störst i de yngre åldersgrupperna och minst i de äldre åldersgrupperna, bland både män och kvinnor.

Figur 3.20. Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för fickstöld i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.14 visar att svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda i större utsträckning (2,9 %) uppger att de utsattes för fickstöld under 2022 än utrikesfödda personer (2,0 %). Utsattheten är dock minst bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (1,2 %).

Personer med som högst förgymnasial utbildning utsattes i större utsträckning (1,9 %) än personer med som högst gymnasial och eftergymnasial utbildning (1,3 % i respektive grupp).

Ensamstående personer, med eller utan barn, utsattes i större utsträckning (2,2 respektive 1,9 %) än sammanboende, med eller utan barn (1,3 respektive 1,0 %).

Det är även vanligare med utsatthet för fickstöld bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (1,9 respektive 1,1 %).

Vidare visar resultaten att en större andel uppger att de utsatts för fickstöld bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (1,9 %), än bland boende i större städer och kommuner nära större stad (1,2 %) samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (1,1 %).

Sett till olika socioekonomiska områdestyper är det vanligare att ha utsatts för fickstöld bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (2,0 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (1,5 respektive 1,4 %).

Tabell 3.14. Självrapporterad utsatthet för fickstöld 2016–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med							
– minst en svenskfödd förälder	2,9	2,6	2,5	2,4	1,4	1,2	1,2
– båda föräldrarna utrikesfödda	3,4	4,8	4,7	5,0	2,2	2,1	2,9
Utrikesfödda	3,8	3,8	3,4	3,2	2,7	2,0	2,0
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	3,7	3,6	3,4	3,2	2,6	2,0	1,9
Gymnasial	2,9	2,7	2,5	2,6	1,5	1,5	1,3

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Eftergymnasial	2,8	2,9	2,7	2,4	1,5	1,1	1,3
Familjetyp							
Sammanboende							
– utan barn	2,4	2,2	2,1	1,9	1,2	0,9	1,0
– med barn	2,5	2,1	2,2	2,1	1,2	1,1	1,3
Ensamstående							
– utan barn	4,1	4,0	3,7	3,6	2,4	2,0	1,9
– med barn	3,7	4,3	4,4	3,8	3,0	2,5	2,2
Bostadstyp							
Småhus	2,5	2,2	2,1	2,1	1,2	1,1	1,1
Flerfamiljshus	3,7	3,9	3,5	3,3	2,3	1,8	1,9
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	4,3	4,1	4,1	3,7	2,5	2,1	1,9
Större städer och kommuner nära större stad	2,5	2,5	2,2	2,2	1,4	1,1	1,2
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	2,1	2,0	1,8	1,8	1,1	1,0	1,1
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	2,4	2,1	2,0
Socioekonomiskt blandade områden	1,8	1,4	1,5
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	1,6	1,3	1,4

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3P i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för fickstöld

Resultaten visar att upprepad utsatthet är förhållandevis ovanligt när det gäller fickstöld. Av de personer som uppger att de utsattes för fickstöld under 2022 uppger majoriteten (78,0 %) att de utsattes en (1) gång. Det var 17,3 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan

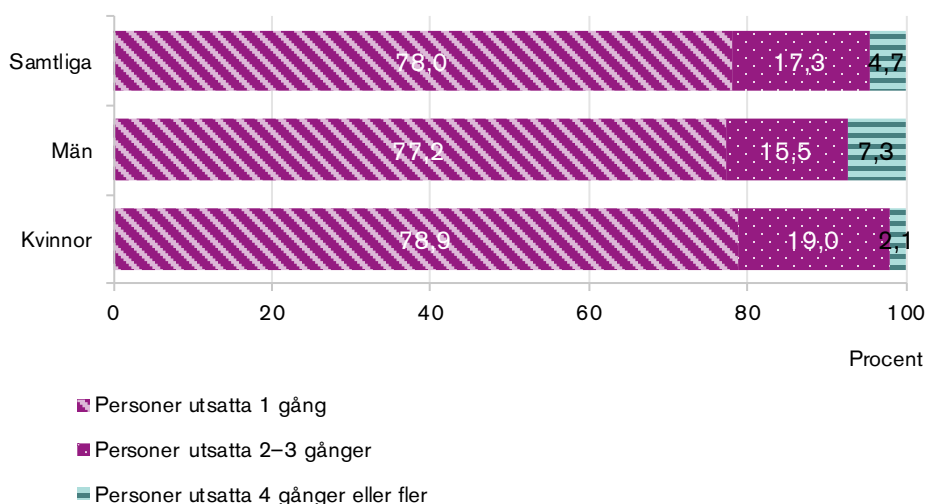
4,7 procent av de utsatta uppger att det handlade om fyra gånger eller fler (se figur 3.21).

Av de män som uppger att de utsattes för fickstöld 2022 utsattes 77,2 procent en (1) gång. Det var 15,5 procent av de utsatta männen som utsattes två till tre gånger, medan 7,3 procent av de utsatta männen utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för fickstöld 2022 utsattes 78,9 procent en (1) gång. Vidare var det 19,0 procent av de utsatta kvinnorna som utsattes två till tre gånger, medan 2,1 procent av de utsatta kvinnorna utsattes fyra gånger eller fler.

Resultatet visar således att det 2022 är små skillnader mellan män och kvinnor. Dock utsattes män i större utsträckning 4 gånger eller fler.

Figur 3.21. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för fickstöld 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Försäljningsbedrägeri

För att belysa omfattningen av försäljningsbedrägerier ställs följande fråga i NTU:

Har någon på ett brottsligt sätt lurat dig som privatperson på pengar då du har köpt eller sålt något under förra året (2022)?

Det är 6,1 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2022, vilket skulle motsvara cirka 511 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen.²⁷ Det innebär en ökning sedan 2021, då andelen var 5,7 procent. Sett till utvecklingen över tid syns en uppåtgående trend under hela mätperioden (2016–2022), se tabell 3.15.²⁸

Bland män i befolkningen (16–84 år) uppger 6,8 procent att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2022, vilket är en större andel jämfört med 2021, då andelen var 6,4 procent. Utvecklingen över tid visar att den rapporterade utsattheten har ökat under i princip hela tidsperioden (se figur 3.22).

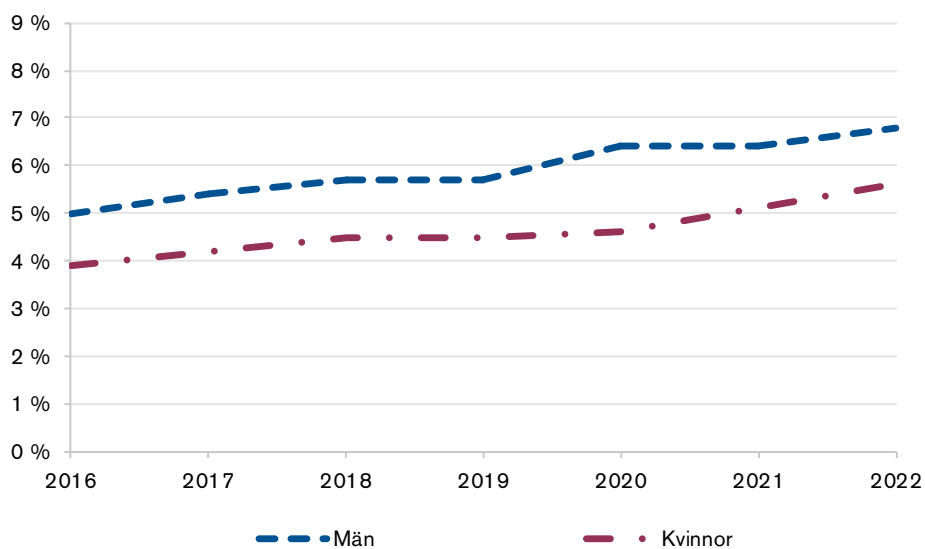
Det är 5,6 procent av kvinnorna i befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2022, vilket är en ökning sedan 2021, då andelen var 5,1 procent. Precis som för män syns en successiv ökning sett till hela tidsperioden, följt av en påtaglig ökning i de två senaste mätningarna.

Det var således en större andel män än kvinnor i befolkningen (16–84 år) som utsattes för försäljningsbedrägeri under 2022, och så har det sett ut under hela mätperioden. Dock är utvecklingen över tid likartad för män och kvinnor.

²⁷ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Det kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

²⁸ Frågan om försäljningsbedrägeri tillkom i samband med metodbytet i NTU 2017, vilket är anledningen till att enbart resultat från och med utsatthet 2016 redovisas.

Figur 3.22. Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.15. Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	4,5	4,8	5,1	5,1	5,5	5,7	6,1
Män	5,0	5,4	5,7	5,7	6,4	6,4	6,8
Kvinnor	3,9	4,2	4,5	4,5	4,6	5,1	5,6
Ålder							
16–19 år	3,9	4,7	5,1	5,5	5,2	5,6	4,7
20–24 år	6,0	5,6	6,8	6,4	6,3	6,3	6,8
25–34 år	5,9	5,7	6,5	6,5	6,4	6,4	6,5
35–44 år	5,3	6,9	7,0	6,8	7,5	7,8	9,3
45–54 år	5,6	6,1	6,1	6,0	6,9	7,3	8,0
55–64 år	3,9	3,9	4,5	5,0	5,5	5,5	6,2
65–74 år	2,2	2,3	2,7	2,3	2,8	3,5	3,7
75–84 år	1,6	1,5	1,2	1,6	1,9	2,1	1,6
Män							
16–19 år	5,0	5,3	5,5	6,1	5,6	4,9	4,8
20–24 år	7,0	5,5	6,5	7,0	6,7	6,5	7,1
25–34 år	6,3	5,5	7,4	6,8	7,2	7,4	7,4

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
35–44 år	5,4	7,6	7,9	7,6	9,0	8,7	9,6
45–54 år	6,0	7,3	6,9	6,6	7,8	8,1	8,7
55–64 år	5,0	4,9	5,2	6,0	6,8	6,2	7,5
65–74 år	2,9	2,8	3,2	3,0	3,6	4,2	4,2
75–84 år	2,2	2,1	1,5	2,3	2,7	2,8	2,2
Kvinnor							
16–19 år	2,9	4,2	4,7	5,0	4,9	6,1	4,6
20–24 år	5,2	5,6	6,9	6,0	6,0	6,1	6,6
25–34 år	5,6	5,8	5,7	6,3	5,8	5,5	5,7
35–44 år	5,3	6,2	6,1	6,0	6,0	6,9	9,0
45–54 år	5,3	5,1	5,2	5,4	6,1	6,7	7,4
55–64 år	3,0	3,0	3,8	4,1	4,3	4,8	5,0
65–74 år	1,6	1,9	2,1	1,6	2,1	2,9	3,2
75–84 år	1,0	1,1	1,0	0,9	1,3	1,5	1,0

Utsatthet för försäljningsbedrägeri i olika åldersgrupper

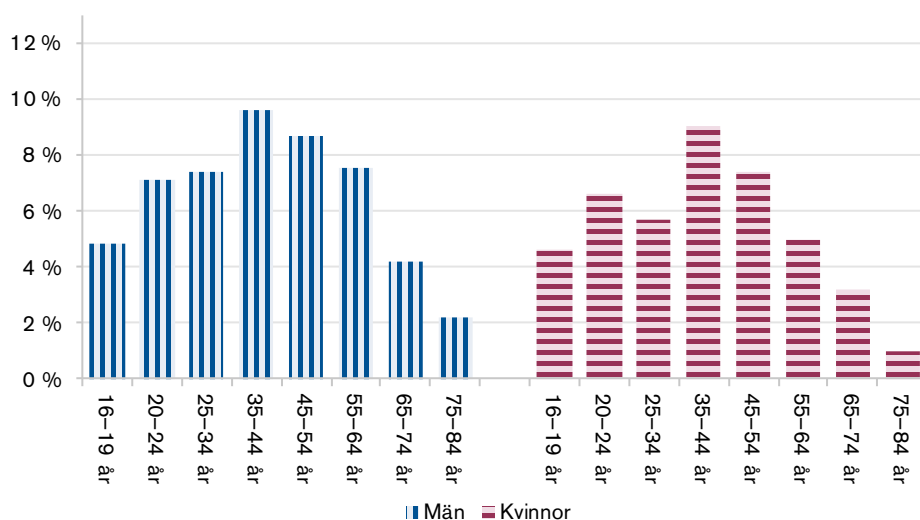
Utsatthet för försäljningsbedrägeri är vanligast i åldersgruppen 35–44 år (9,3 %), därefter är andelen mindre i både yngre och äldre åldersgrupper. Minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år), där 1,6 procent uppger att de utsattes (se tabell 3.15).

Bland män är andelen som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri störst i åldersgruppen 35–44 år (9,6 %) och minst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) där 2,2 procent utsattes (se figur 3.23).

Även bland kvinnor är andelen utsatta störst i åldersgruppen 35–44 år (9,0 %) och minst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 1,0 %).

Mönstret för hur utsatthet för försäljningsbedrägeri fördelar sig inom olika åldersgrupper är relativt likartat vid en jämförelse mellan män och kvinnor. Störst andel utsatta återfinns i åldersgruppen 35–44 år, sedan är andelen utsatta mindre med både stigande och fallande åldrar, och andelen är minst bland de äldsta (se figur 3.23).

Figur 3.23. Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för försäljningsbedrägeri i olika grupper i befolkningen

Vad det gäller utsatthet för försäljningsbedrägeri 2022, visar tabell 3.16 att det var en större andel som utsattes bland utrikesfödda personer (7,7 %) än bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (6,8 %) och svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (5,6 %).

Personer med som högst gymnasial och eftergymnasial utbildning utsattes i störst utsträckning (6,4 % i respektive grupp) medan andelen utsatta bland personer med som högst förgymnasial utbildning är mindre (5,1 %).

Ensamstående och sammanboende med barn utsattes i större utsträckning (9,9 respektive 8,5 %) än ensamstående och sammanboende utan barn (5,4 respektive 4,9 %).

Det är ingen skillnad mellan boende i småhus och boende i flerfamiljshus (6,1 % i respektive grupp).

Andelen utsatta är större bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (6,5 %), än bland boende i större städer och kommuner nära större stad (5,8 %) samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (6,0 %).

Slutligen är utsatthet för försäljningsbedrägeri något vanligare bland boende i socioekonomiskt blandade områden (6,4 %). Det är ungefär lika vanligt bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar som i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (6,2 respektive 6,1 %).

Tabell 3.16. Självrapporterad utsatthet för försäljningsbedrägeri 2016–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med							
– minst en svenskfödd förälder	4,1	4,3	4,6	4,6	5,0	5,3	5,6
– båda föräldrarna utrikesfödda	5,3	6,7	7,0	7,3	5,7	5,6	6,8
Utrikesfödda	5,9	6,1	6,4	6,5	7,1	7,0	7,7
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	3,6	3,9	4,6	4,3	4,9	5,1	5,1
Gymnasial	4,8	5,0	5,3	5,5	5,7	5,9	6,4
Eftergymnasial	4,6	5,0	5,2	5,1	5,6	5,9	6,4
Familjetyp							
Sammanboende							
– utan barn	3,6	3,7	4,2	4,0	4,5	4,6	4,9
– med barn	5,6	6,2	6,5	6,4	7,0	7,7	8,5
Ensamstående							
– utan barn	4,3	4,5	4,8	5,1	5,2	5,3	5,4
– med barn	6,7	8,2	8,0	7,8	8,6	8,8	9,9
Bostadstyp							
Småhus	4,2	4,5	4,9	5,1	5,3	5,8	6,1
Flerfamiljshus	4,7	5,0	5,2	5,1	5,7	5,6	6,1
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	4,8	5,1	5,2	5,3	5,8	5,8	6,5
Större städer och kommuner nära större stad	4,2	4,8	5,1	5,0	5,5	5,8	5,8
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	4,4	4,3	4,9	4,9	5,0	5,6	6,0

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	6,2	6,4	6,2
Socioekonomiskt blandade områden	5,7	5,6	6,4
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	5,3	5,7	6,1

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3R i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för försäljningsbedrägeri

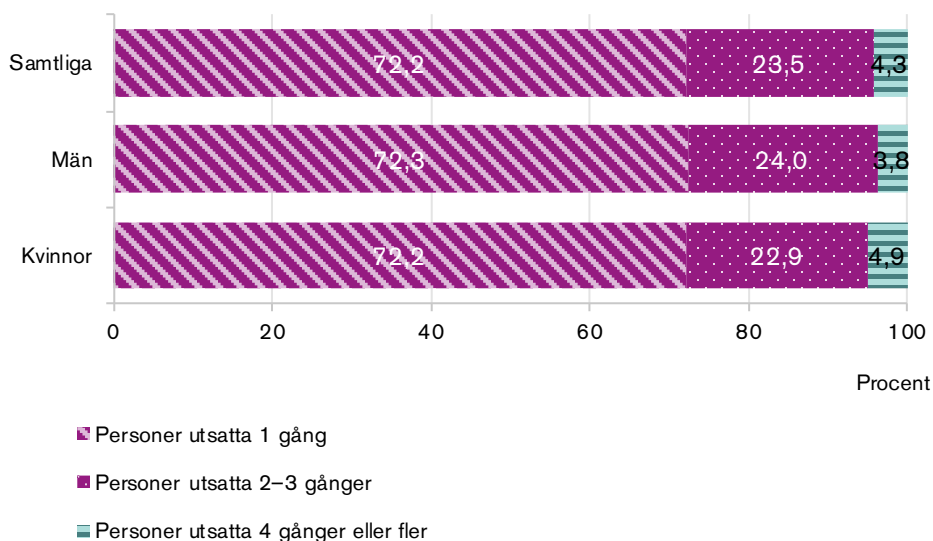
Resultaten visar att upprepad utsatthet är förhållandevis ovanligt när det gäller försäljningsbedrägeri. Av de personer som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2022 utsattes 72,2 procent en (1) gång. Vidare var det 23,5 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 4,3 procent av de utsatta uppger att det handlade om fyra gånger eller fler (se figur 3.24).

Av de män som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2022 utsattes 72,3 procent en (1) gång. Det var 24,0 procent som utsattes två till tre gånger, och 3,8 procent av de utsatta männen utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för försäljningsbedrägeri 2022 utsattes 72,2 procent en (1) gång. Det var 22,9 procent av de utsatta kvinnorna som utsattes två till tre gånger, och 4,9 procent av de utsatta kvinnorna utsattes fyra gånger eller fler.

Sett till försäljningsbedrägeri är det således små skillnader mellan utsatta män och utsatta kvinnor vad det gäller upprepad utsatthet.

Figur 3.24. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för försäljningsbedrägeri 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Kort- och kreditbedrägeri

För att belysa omfattningen av kort- och kreditbedrägerier ställs följande fråga i NTU:

Har någon på ett brottsligt sätt använt ditt kontonummer, kontokort/kontokortsuppgifter eller dina personuppgifter för att komma över pengar eller andra värdesaker under förra året (2022)?

Det är 3,7 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för något kort- och kreditbedrägeri under 2022, vilket skulle motsvara cirka 308 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen.²⁹ Det innebär en liten ökning sedan 2021, då 3,5 procent utsattes. Inledningsvis ökade andelen från 2016 fram till och med 2018, därefter syntes en nedåtgående trend fram till ökningen i årets mätning (se tabell 3.17).³⁰

²⁹ Bedrägeribrott är något man kan vara utsatt för utan att veta om det. Det kan påverka utfallet i undersökningen, och bör beaktas när resultaten tolkas.

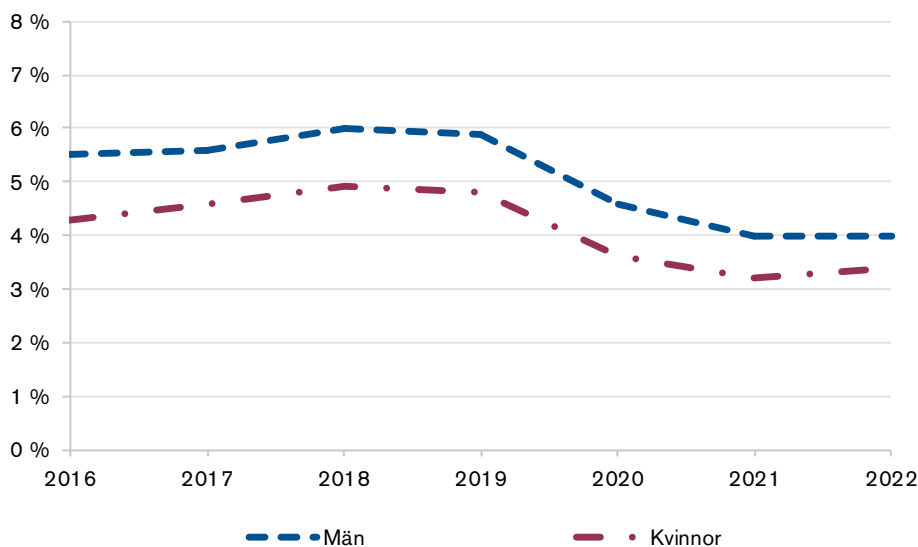
³⁰ Frågan om kort- och kreditbedrägeri tillkom i samband med metodbytet i NTU 2017, vilket är anledningen till att enbart resultat från och med utsatthet 2016 redovisas.

Det är 4,0 procent av männen i befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes 2022, vilket är på samma nivå som 2021. En ökning syns under de första åren, följt av en tydlig minskning 2020 och 2021 (se figur 3.25).

Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) uppger 3,4 procent att de utsattes för under 2022, vilket innebär en liten ökning jämfört med 2021 (3,2 %). Precis som för män syns en ökning mellan 2016 och 2018, och därefter har andelen minskat fram till 2022 då den återigen ökade något.

Det är således vanligare bland män än kvinnor att utsättas för kort- eller kreditbedrägeri, men utvecklingen är likartad, med en svag ökning inledningsvis följt av en minskning, fram till den här senaste mätningen.

Figur 3.25. Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.17. Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA 16–84 år	4,9	5,1	5,4	5,3	4,1	3,5	3,7
Män	5,5	5,6	6,0	5,9	4,6	4,0	4,0
Kvinnor	4,3	4,6	4,9	4,8	3,6	3,2	3,4
Alder							
16–19 år	1,6	2,0	2,6	2,5	2,4	2,3	1,9
20–24 år	4,8	4,5	5,2	5,1	4,2	3,4	3,3
25–34 år	5,5	5,6	5,9	5,0	4,0	3,6	3,6
35–44 år	6,5	6,7	6,5	7,1	4,8	4,2	4,4
45–54 år	6,7	7,3	7,4	7,1	5,7	4,1	4,7
55–64 år	5,1	5,3	5,4	6,0	4,3	4,0	3,7
65–74 år	3,1	3,4	3,7	3,8	2,9	3,0	3,4
75–84 år	2,1	2,1	3,7	3,1	2,4	2,8	3,2
Män							
16–19 år	1,7	2,2	2,9	2,2	2,3	2,3	2,0
20–24 år	4,8	4,9	5,8	5,4	4,1	4,2	3,5
25–34 år	5,3	5,6	6,5	5,8	4,2	3,7	3,9
35–44 år	7,0	7,5	7,3	7,3	5,3	4,5	4,8
45–54 år	7,4	7,9	7,6	7,8	6,6	4,7	4,7
55–64 år	6,4	6,1	6,0	6,4	4,9	4,5	4,7
65–74 år	4,2	3,7	4,8	4,5	3,6	3,5	3,4
75–84 år	2,8	2,8	4,6	4,0	2,9	3,1	3,2
Kvinnor							
16–19 år	1,5	1,9	2,4	2,7	2,5	2,4	1,8
20–24 år	4,9	4,2	4,7	5,0	4,4	2,7	3,2
25–34 år	5,7	5,6	5,5	4,3	3,9	3,6	3,3
35–44 år	5,9	5,8	5,9	6,8	4,4	3,8	4,0
45–54 år	6,0	6,7	7,3	6,6	4,9	3,4	4,7
55–64 år	3,9	4,6	4,8	5,7	3,7	3,5	2,7
65–74 år	2,1	3,1	2,8	3,1	2,3	2,5	3,3
75–84 år	1,5	1,5	2,9	2,2	2,0	2,6	3,3

Utsatthet för kort- och kreditbedrägeri i olika åldersgrupper

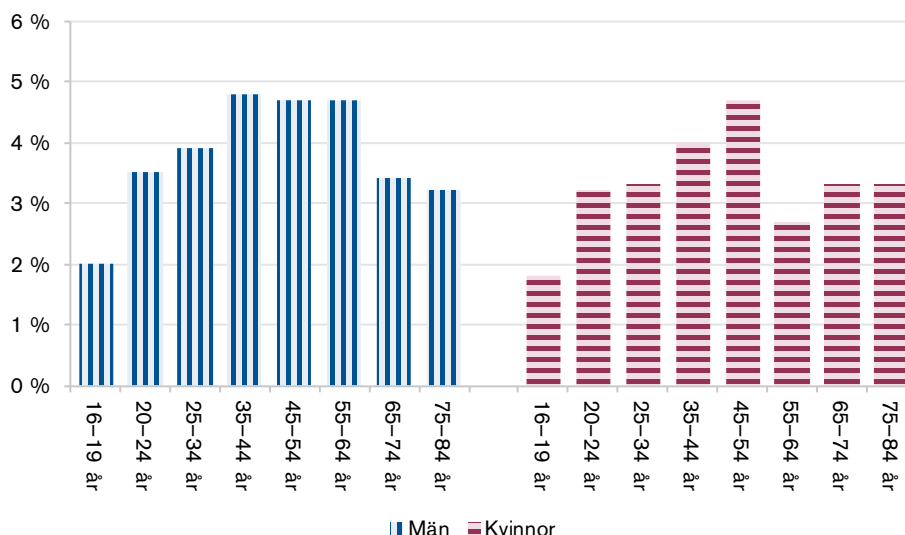
Den andel som 2022 utsattes för något kort- och kreditbedrägeri är minst bland personer i åldersgruppen 16–19 år (1,9 %), och därefter blir den större ju äldre åldersgrupp som studeras, upp till åldersgruppen 45–54 år som hade störst andel utsatta (4,7 %). Därefter är andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Det är likartat det mönster som framträtt tidigare år (se tabell 3.17).

Bland män finns störst andel utsatta i åldersgruppen 35–44 år (4,8 %), medan den yngsta åldersgruppen (16–19 år) utsattes i minst utsträckning (2,0 %, se figur 3.26).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år där 4,7 procent utsattes, medan den yngsta åldersgruppen (16–19 år) utsattes i minst utsträckning (1,8 %).

Mönstret för hur utsatthet för kort- och kreditbedrägeri fördelar sig inom olika åldersgrupper skiljer sig således något vid en jämförelse mellan män och kvinnor.

Figur 3.26. Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för kort- och kreditbedrägeri i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.18 visar att utrikesfödda personer i större utsträckning uppger att de under 2022 utsattes för kort- och kreditbedrägeri (5,3 %), än

svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (3,2 %) och svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (2,9 %).

Vad det gäller utbildningsnivå utsattes störst andel bland personer med som högst gymnasial utbildning (4,1 %), följt av eftergymnasial utbildning (3,8 %) medan den är minst bland personer med som högst förgymnasial utbildning (2,7 %).

Ensamstående med barn utsattes i större utsträckning (4,9 %) än ensamstående utan barn (3,9 %) och sammanboende, med respektive utan barn (3,9 respektive 3,3 %).

Vidare är det vanligare att ha utsatts bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (4,2 respektive 3,2 %).

Boende i storstäder och storstadsnära kommuner utsattes i större utsträckning (4,2 %) än boende i större städer och kommuner nära större stad samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (3,4 respektive 3,5 %).

Slutligen är utsatthet för kort- och kreditbedrägeri vanligare bland boende i socioekonomiskt blandade områden (4,1 %) och områden med socioekonomiska utmaningar (4,0 %), än bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (3,5 %).

Tabell 3.18. Självrapporterad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri 2016–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med							
– minst en svenskfödd förälder	4,6	4,9	5,1	4,9	3,7	3,1	3,2
– båda föräldrarna utrikesfödda	6,4	5,4	6,7	7,8	4,6	4,2	2,9
Utrikesfödda	5,7	5,9	6,5	6,5	5,4	5,0	5,3
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	2,8	3,1	3,5	3,6	3,1	2,8	2,7
Gymnasial	4,9	5,2	5,6	5,5	4,2	3,8	4,1
Eftergymnasial	6,1	6,1	6,4	6,1	4,5	3,7	3,8
Familjetyp							

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Sammanboende							
– utan barn	4,5	4,8	5,1	5,0	3,8	3,3	3,3
– med barn	6,4	6,8	7,0	6,6	4,8	3,5	3,9
Ensamstående							
– utan barn	3,9	3,9	4,4	4,5	3,6	3,6	3,9
– med barn	6,7	7,9	7,8	7,7	6,2	5,0	4,9
Bostadstyp							
Småhus	4,6	4,9	5,4	5,0	3,7	3,2	3,2
Flerfamiljshus	5,2	5,3	5,5	5,7	4,5	3,9	4,2
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	6,0	5,9	6,5	6,3	4,8	4,0	4,2
Större städer och kommuner nära större stad	4,4	4,7	4,9	4,8	3,9	3,3	3,4
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	4,0	4,4	4,7	4,7	3,2	3,2	3,5
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	4,9	4,3	4,0
Socioekonomiskt blandade områden	3,9	3,9	4,1
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	4,0	3,3	3,5

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3T i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri

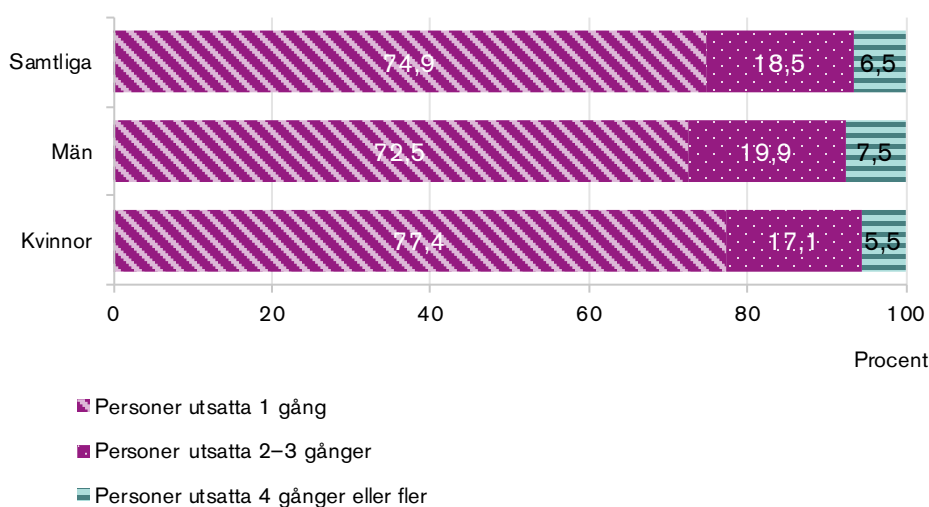
Upprepad utsatthet för kort- och kreditbedrägeri är relativt ovanligt, och 74,9 procent av de personer som utsattes under 2022 uppger att det rörde sig om en (1) händelse. Vidare är det 18,5 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 6,5 procent av de utsatta uppger att de utsattes fyra gånger eller fler (se figur 3.27).

Av de män som uppger att de utsattes för kort- och kreditbedrägeri 2022 utsattes 72,5 procent en (1) gång. Det är 19,9 procent av de utsatta männen som utsattes två till tre gånger, och 7,5 procent av de utsatta männen utsattes fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för kort- och kreditbedrägeri 2022 utsattes 77,4 procent en (1) gång. Det är 17,1 procent av de utsatta kvinnorna som utsattes två till tre gånger, medan 5,5 procent av de utsatta kvinnorna utsattes fyra gånger eller fler.

Det är således något vanligare bland utsatta män än bland utsatta kvinnor att ha utsatts upprepade gånger för kort- och kreditbedrägeri under 2022.

Figur 3.27. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för kort- och kreditbedrägeri 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Nätkränkning

För att belysa omfattningen av utsatthet för nätkränkning ställs följande fråga i NTU:

Har någon i syfte att kränka eller skada dig spridit känsliga uppgifter, bilder, filmer och/eller kommentarer om dig på internet under förra året (2022)?

Det är 2,3 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för nätkränkning under 2022, vilket skulle motsvara cirka 189 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer. Det är i princip på

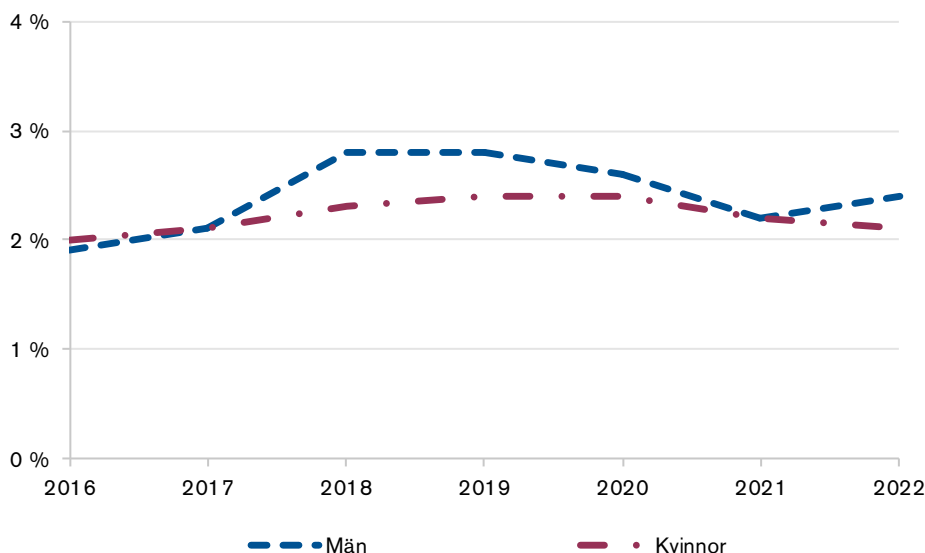
samma nivå som 2021, då andelen var 2,2 procent. Andelen ökade från 2016–2019, och efter en minskning 2021 ligger andelen kvar på ungefär samma nivå (se tabell 3.19).

Bland män uppger 2,4 procent att de utsattes för nätcränkning 2022. Det innebär en liten ökning jämfört med 2021, då andelen var 2,2 procent. Inledningsvis syns en ökning fram till och med 2018, därefter minskade andelen 2020 och 2021, och har i den här senaste mätningen åter ökat något (se figur 3.28).

Bland kvinnor (16–84 år) var det 2,1 procent som utsattes, vilket är ungefär på samma nivå som 2021 (2,2 %). Andelen minskade något 2021 och dessförinnan syntes en svag uppåtående trend från 2016–2019.

Sett till utvecklingen över tid har andelen utsatta varierat mer bland män än bland kvinnor. Under mätperiodens mitt, samt i den här senaste mätningen var andelen utsatta större bland män.

Figur 3.28. Självrapporterad utsatthet för nätcränkning 2016–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.19. Självrapporterad utsatthet för nätkränkning 2016–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	1,9	2,1	2,5	2,6	2,5	2,2	2,3
Män	1,9	2,1	2,8	2,8	2,6	2,2	2,4
Kvinnor	2,0	2,1	2,3	2,4	2,4	2,2	2,1
Alder							
16–19 år	5,8	5,8	6,4	6,9	6,7	6,4	5,9
20–24 år	3,6	3,3	2,8	3,3	3,0	3,1	3,0
25–34 år	2,4	2,6	2,8	2,4	2,4	2,0	2,2
35–44 år	1,8	2,5	3,0	2,7	2,8	2,5	2,6
45–54 år	1,9	2,1	2,8	3,1	2,9	2,1	2,6
55–64 år	1,2	1,4	2,0	2,1	2,2	1,9	1,8
65–74 år	0,5	0,7	1,0	1,1	0,9	1,1	0,9
75–84 år	0,5	0,5	0,7	0,6	0,6	0,4	0,6
Män							
16–19 år	4,3	4,3	5,2	5,5	4,9	4,5	4,3
20–24 år	3,4	3,5	2,3	3,8	2,7	3,2	3,4
25–34 år	2,5	2,5	2,9	2,6	2,6	2,0	2,7
35–44 år	1,6	2,4	3,5	3,3	3,4	2,8	2,8
45–54 år	2,1	2,5	3,7	3,4	3,3	2,3	3,4
55–64 år	1,4	1,7	2,5	2,7	2,6	2,2	1,8
65–74 år	0,6	0,8	1,2	1,2	1,0	1,4	1,2
75–84 år	0,8	0,6	0,9	0,7	0,8	0,7	0,8
Kvinnor							
16–19 år	7,0	7,0	7,4	8,1	8,2	7,9	7,2
20–24 år	3,7	3,1	3,3	2,9	3,2	3,0	2,8
25–34 år	2,2	2,7	2,8	2,2	2,3	2,1	1,7
35–44 år	2,0	2,6	2,5	2,1	2,2	2,1	2,4
45–54 år	1,8	1,7	2,1	2,7	2,5	1,9	1,8
55–64 år	1,1	1,0	1,5	1,6	1,7	1,6	1,8
65–74 år	0,4	0,6	0,7	1,0	0,8	0,8	0,6
75–84 år	0,2	0,4	0,6	0,5	0,3	0,2	0,5

Utsatthet för nätcränkning i olika åldersgrupper

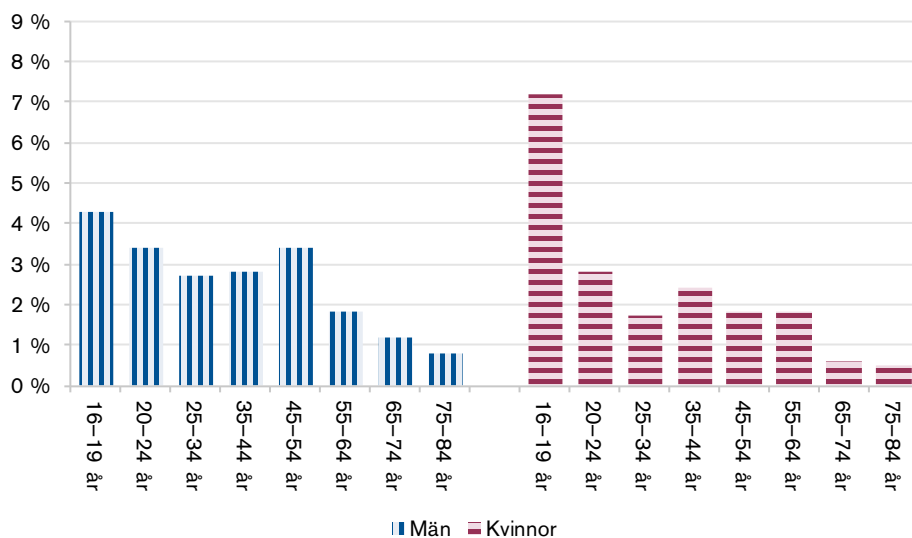
Att utsättas för nätcränkning är betydligt vanligare i den yngsta åldersgruppen (16–19 år), där 5,9 procent uppger att de utsattes 2022. Minst utsatt var den äldsta åldersgruppen (75–84 år) där 0,6 procent uppger att de utsattes. Det påminner om mönstren under de tidigare åren (se tabell 3.19).

Även när resultaten för män studeras separat är andelen utsatta störst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 4,3 %), medan andelen är minst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 0,8 %), se figur 3.29.

Kvinnor i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) uppger i betydligt högre grad än resterande åldersgrupper att de utsattes för nätcränkning 2022 (7,2 %). Minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 0,5 %).

Bland både män och kvinnor visar resultatet således att det är vanligare att utsättas för nätcränkning i den yngsta åldersgruppen än i resterande åldersgrupper. Särskilt tydligt är det bland de yngsta kvinnorna där det är betydligt vanligare att utsättas än i övriga åldersgrupper.

Figur 3.29. Självrapporterad utsatthet för nätcränkning 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för nätcränkning i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.20 visar att personer födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda samt utrikesfödda i större utsträckning uppger att de utsattes

för någon nätkränkning under 2022 (2,9 respektive 2,8 %) än svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (2,1 %).

Personer med som högst förgymnasial utbildning utsattes i högre grad (3,6 %) än personer med som högst gymnasial respektive eftergymnasial utbildning (2,1 respektive 1,7 %).

Ensamstående med barn utsattes i större utsträckning (4,5 %), följt av ensamstående utan barn (3,3 %), än sammanboende, med eller utan barn (1,9 respektive 1,2 %).

Andelen utsatta är i princip lika stor bland boende i flerfamiljshus som bland boende i småhus (2,3 respektive 2,2 %).

Sett till olika kommungrupper är det i princip inga skillnader. Bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner är andelen utsatta 2,3 procent. Andelen är 2,2 procent bland boende i större städer och kommuner nära större stad.

Andelen utsatta för nätkränkning är störst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar och boende i socioekonomiskt blandade områden (2,9 respektive 2,8 %). Minst är andelen bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (2,0 %).

Tabell 3.20. Självrapporterad utsatthet för nätkränkning 2016–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med							
– minst en svenskfödd förälder	1,8	2,1	2,4	2,4	2,4	2,1	2,1
– båda föräldrarna utrikesfödda	3,4	3,6	4,1	5,0	3,2	3,5	2,9
Utrikesfödda	2,2	2,2	2,8	2,8	2,8	2,3	2,8
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	3,0	3,2	3,4	3,9	3,9	3,6	3,6
Gymnasial	1,7	2,0	2,6	2,4	2,3	2,0	2,1
Eftergymnasial	1,6	1,7	2,0	2,1	2,0	1,7	1,7
Familjetyp							
Sammanboende							

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
– utan barn	1,2	1,1	1,8	1,4	1,5	1,1	1,2
– med barn	1,5	1,7	2,0	2,2	1,7	2,0	1,9
Ensamstående							
– utan barn	2,9	3,2	3,3	3,7	3,6	3,1	3,3
– med barn	3,6	4,8	5,3	5,3	6,1	4,9	4,5
Bostadstyp							
Småhus	1,7	1,9	2,4	2,4	2,2	2,1	2,2
Flerfamiljshus	2,1	2,4	2,7	2,7	2,8	2,3	2,3
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	1,9	2,2	2,6	2,5	2,5	2,2	2,3
Större städer och kommuner nära större stad	2,0	2,0	2,5	2,5	2,5	2,2	2,2
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	2,0	2,2	2,6	2,8	2,5	2,2	2,3
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	3,0	2,4	2,9
Socioekonomiskt blandade områden	2,9	2,5	2,8
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	2,3	2,1	2,0

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3V i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Upprepad utsatthet för nätkränkning

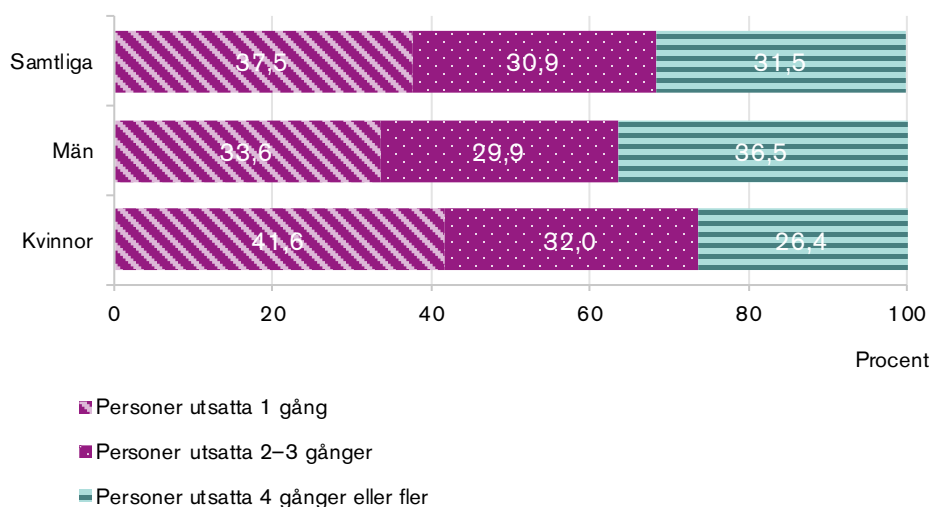
Resultatet visar att nätkränkning är en brottstyp där det är relativt vanligt med upprepad utsatthet. Av de personer som uppger att de utsattes för någon nätkränkning 2022 var det 37,5 procent som utsattes en (1) gång. Vidare var det 30,9 procent av de utsatta som utsattes två till tre gånger, medan 31,5 procent av de utsatta uppger att det handlade om fyra gånger eller fler (se figur 3.30).

Av de män som uppger att de utsattes för någon nätcränkning 2022 var det 33,6 procent som utsattes en (1) gång. Vidare var det 29,9 procent av de utsatta männen som utsattes två till tre gånger, medan 36,5 procent av de utsatta männen uppger att det handlade om fyra gånger eller fler.

Av de kvinnor som uppger att de utsattes för någon nätcränkning var det 41,6 procent som utsattes en (1) gång. Det var 32,0 procent av de utsatta kvinnorna som utsattes två till tre gånger, medan 26,4 procent av de utsatta kvinnorna uppger att det handlade om fyra gånger eller fler.

Resultatet visar således att det 2022 är vanligare bland män utsatta för nätcränkning att upprepade gånger ha utsatts än vad det är bland utsatta kvinnor.

Figur 3.30. Upprepad utsatthet bland dem som utsattes för nätcränkning 2022. Andel som uppger att de utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler, av samtliga och av männen respektive kvinnorna (16–84 år).

Trakasserier

Trakasserier definieras i NTU som en serie av mer eller mindre allvarliga händelser med samma förövare. Det behöver inte nödvändigtvis handla om brottsliga händelser juridiskt sett. I de fall som NTU med den här frågan fångar sådant som är brottsligt skulle det kunna handla om till exempel olaga förföljelse, ofredande eller hemfridsbrott.

Resultat för trakasserier finns enbart från och med NTU 2020 (självrapporterad utsatthet 2019). Anledningen är att enkätfrågan om trakasserier omformulerades inför NTU 2020, och den anses inte jämförbar med resultaten före omformuleringen. För mer information hänvisas till den tekniska rapporten (Brå 2023b).

För att fånga omfattningen av utsatthet för trakasserier ställs följande fråga i NTU:

Har du under förra året (2022), av en och samma person vid upprepade tillfällen, blivit förföljd eller fått oönskade besök, telefonsamtal eller meddelanden, via brev, sms eller internet? Räkna inte med telefonförsäljning eller liknande.

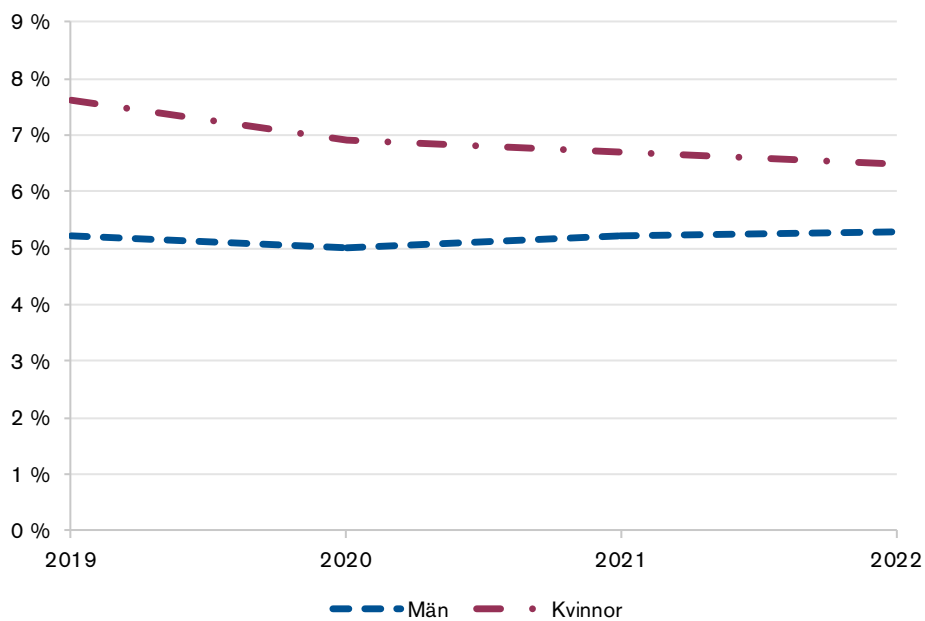
Det är 5,9 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för trakasserier 2022, vilket skulle motsvara cirka 494 000 personer om det räknas om till antal utsatta personer i befolkningen. Det är i princip samma nivå som 2021 (6,0 %, se tabell 3.21). Andelen har varit relativt oförändrad under mätperioden med undantag för den första mätningen 2019 då andelen var större.

Figur 3.31 visar att det är 5,3 procent av männen i befolkningen (16–84 år) som uppger att de utsattes för trakasserier 2022, vilket är på ungefär samma nivå som 2021, då 5,2 procent utsattes. Nivån har varit relativt stabil under hela mätperioden.

Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) är det 6,5 procent som uppger att de utsattes för trakasserier 2022. Det innebär en liten minskning sedan 2021, då 6,7 procent utsattes. Andelen utsatta har minskat över hela mätperioden, minskningen var särskilt tydligt 2020.

Kvinnor uppger således i större utsträckning än män att de har utsatts för trakasserier. Skillnaden mellan män och kvinnor har dock minskat över tid.

Figur 3.31. Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2019–2022. Andel utsatta av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 3.21. Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2019–2022. Andel (%) utsatta av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA, 16–84 år	6,5	6,0	6,0	5,9
Män	5,2	5,0	5,2	5,3
Kvinnor	7,6	6,9	6,7	6,5
Ålder				
16–19 år	12,0	10,8	11,0	8,7
20–24 år	10,2	10,2	9,3	9,0
25–34 år	8,1	8,1	8,0	7,8
35–44 år	6,7	6,8	6,6	6,7
45–54 år	6,1	5,8	5,3	6,3
55–64 år	4,8	4,3	4,5	4,4
65–74 år	3,9	2,8	3,7	3,6
75–84 år	3,6	2,6	2,9	2,9
Män				
16–19 år	8,1	7,6	7,8	6,3

	2019	2020	2021	2022
20–24 år	7,7	5,8	6,7	6,0
25–34 år	5,8	6,0	6,2	6,8
35–44 år	5,4	6,3	5,9	6,0
45–54 år	5,1	5,4	5,1	6,1
55–64 år	4,2	4,2	4,7	4,7
65–74 år	4,0	2,9	3,7	3,9
75–84 år	4,3	2,5	2,5	2,4
Kvinnor				
16–19 år	15,2	13,4	13,6	10,6
20–24 år	12,4	13,8	11,6	11,5
25–34 år	10,2	9,8	9,5	8,7
35–44 år	8,0	7,3	7,4	7,4
45–54 år	7,0	6,2	5,5	6,6
55–64 år	5,4	4,3	4,3	4,2
65–74 år	3,9	2,8	3,6	3,3
75–84 år	3,0	2,6	3,1	3,3

Utsatthet för trakasserier i olika åldersgrupper

Personer i den näst yngsta åldersgruppen (20–24 år) uppger i störst utsträckning att de utsattes för trakasserier under 2022, 9,0 procent. En tydlig minskning av andelen syns sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst andel 2022 återfinns i den äldsta åldersgruppen 75–84 år där 2,9 procent utsattes (se tabell 3.21).

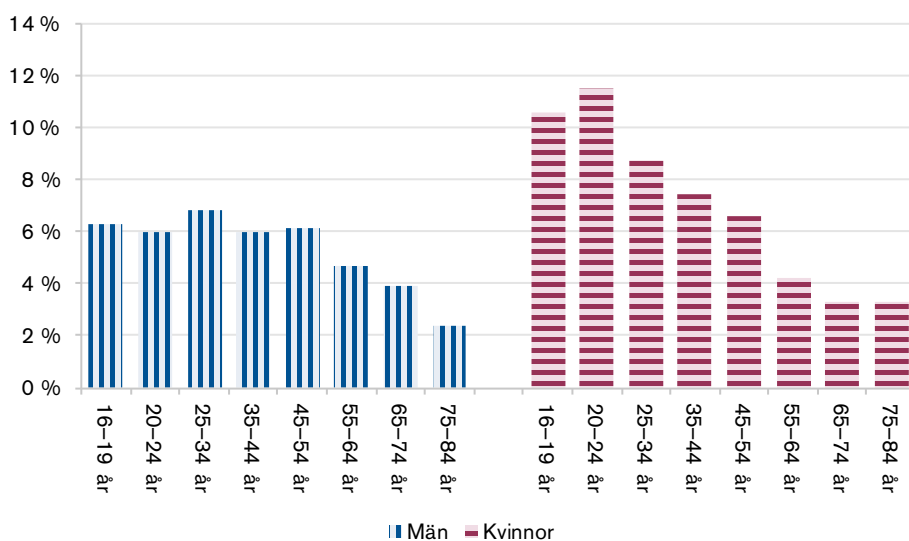
Bland män är det i åldersgruppen 25–34 år som störst andel uppger att de under 2022 utsattes för trakasserier (6,8 %), medan andelen är minst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år), där 2,4 procent utsattes (se figur 3.32).

Utsatthet för trakasserier bland kvinnor är vanligast i den näst yngsta åldersgruppen (20–24 år) där 11,5 procent uppger att de utsattes för trakasserier under 2022, följt av den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 10,6 %). Andelen blir tydligt mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst är andelen i de två äldsta åldersgrupperna (65–74 år och 75–84 år, 3,3 %).

Mönstret bland män och kvinnor skiljer sig således något åt. Bland kvinnor är det vanligast att utsättas i de yngre åldersgrupperna, därefter minskar

andelen utsatta ju äldre åldersgrupp som studeras, medan skillnaderna mellan åldersgrupperna bland män är mindre.

Figur 3.32. Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2022. Andel utsatta inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Utsatthet för trakasserier i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.22 visar att den andel som uppger att de utsattes för trakasserier under 2022 är större bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (8,9 %) än bland utrikesfödda personer (7,5 %). Andelen är minst bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (5,3 %).

Andelen är större bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7,2 %) än bland personer med som högst gymnasial (5,8 %) eller eftergymnasial utbildning (5,4 %).

Det är betydligt vanligare med utsatthet för trakasserier bland ensamstående med barn (13,4 %), än bland ensamstående utan barn (7,6 %) och sammanboende, med och utan barn (4,7 respektive 4,1 %).

Vidare är andelen utsatta större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (6,9 respektive 4,9 %).

Bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner är andelen utsatta störst, 6,3 procent, medan det var 5,9 procent som utsattes i större städer

och kommuner nära större stad samt 5,4 procent som utsattes bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner.

Utsatthet för trakasserier är vanligast i områden med socioekonomiska utmaningar (7,9 %), följt av boende i socioekonomiskt blandade områden (6,6 %). Minst vanligt är det bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (5,4 %).

Tabell 3.22. Självrapporterad utsatthet för trakasserier 2019–2022. Andel (%) utsatta inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2019	2020	2021	2022
Svensk/utländsk bakgrund				
Svenskfödda med				
– minst en svenskfödd förälder	5,9	5,4	5,4	5,3
– båda föräldrarna utrikesfödda	11,0	9,0	8,7	8,9
Utrikesfödda	7,9	7,4	7,3	7,5
Utbildning (högsta)				
Förgymnasial	8,0	7,9	7,5	7,2
Gymnasial	6,4	5,8	5,9	5,8
Eftergymnasial	5,7	5,2	5,2	5,4
Familjetyp				
Sammanboende				
– utan barn	4,5	4,0	3,7	4,1
– med barn	4,8	4,5	4,8	4,7
Ensamstående				
– utan barn	8,6	8,1	8,2	7,6
– med barn	13,2	12,0	12,2	13,4
Bostadstyp				
Småhus	5,7	5,0	4,9	4,9
Flerfamiljshus	7,4	7,0	7,1	6,9
Kommungrupp^b				
Storstäder och storstadsnära kommuner	6,6	6,2	6,2	6,3
Större städer och kommuner nära större stad	6,4	6,1	6,1	5,9

	2019	2020	2021	2022
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	6,5	5,5	5,6	5,4
Socioekonomisk områdestyp^c				
Områden med socioekonomiska utmaningar	..	7,5	7,6	7,9
Socioekonomiskt blandade områden	..	6,4	6,7	6,6
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	..	5,6	5,5	5,4

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 3X i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Egendomsbrott mot hushåll

Brottskategorin egendomsbrott mot hushåll omfattar *bostadsinbrott, bilstöld, stöld ur eller från fordon* och *cykelstöld*. Gemensamt för brottstyperna är att egendomen ofta är (eller uppfattas vara) gemensam för de boende i hushållet, och de tillfrågade får därför svara på frågor om utsatthet inom hela hushållet.

Resultaten visar att det är 12,7 procent av hushållen i hela landet som rapporterar att de under 2022 utsattes för något eller några av de egendomsbrott som tas upp i undersökningen, vilket skulle motsvara cirka 608 000 hushåll om det räknas om till antal utsatta hushåll i landet. Det är en minskning sedan 2021, då andelen var 13,1 % (se tabell 3.23). Andelen minskade från 2006–2014, följt av en ökning under åren därpå. Sedan 2020 har andelen åter minskat. Minskningen sedan 2006 beror främst på att allt färre drabbas av stöld ur eller från fordon. (se figur 3.33).

Tabell 3.23. Självrapporterad utsatthet för olika typer av brott mot egendom 2013–2022. Andel (%) utsatta hushåll i hela landet. För 2022 redovisas även skattat antal utsatta hushåll i landet.

	Andel utsatta hushåll										Antal utsatta hushåll
	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2022
SAMTLIGA EGENDOMSBROTT MOT HUSHÅLL^a	13,5	12,7	13,2	14,4	13,8	14,6	14,6	13,2	13,1	12,7	608 000
Bostadsinbrott	1,7	1,2	1,6	1,8	1,8	1,8	1,7	1,3	1,3	1,2	59 000
Bilstöld^b	0,8	0,4	1,1	1,0	0,9	1,0	1,0	0,8	0,9	0,8	33 000
Stöld ur eller från fordon	4,7	4,5	4,1	4,8	4,5	4,7	4,6	4,1	4,1	4,0	191 000
Cykelstöld^c	9,6	9,5	9,9	10,7	10,3	11,1	11,4	10,5	10,3	10,0	426 000

^a Netto redovisning, vilket innebär att ett och samma hushåll endast redovisas en gång även om det kan ha utsatts för flera olika brottstyper.

^b I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som ägde någon bil under respektive år eftersom det är den mest vedertagna redovisningsformen. Dock är skillnaderna små, och i årets undersökning uppgick exempelvis andelen hushåll som utsatts för bilstöld till 0,7 procent av hela befolkningen.

^c I tabellen redovisas cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under respektive år eftersom det är i linje med redovisningen av bilstöld.

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3Y). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

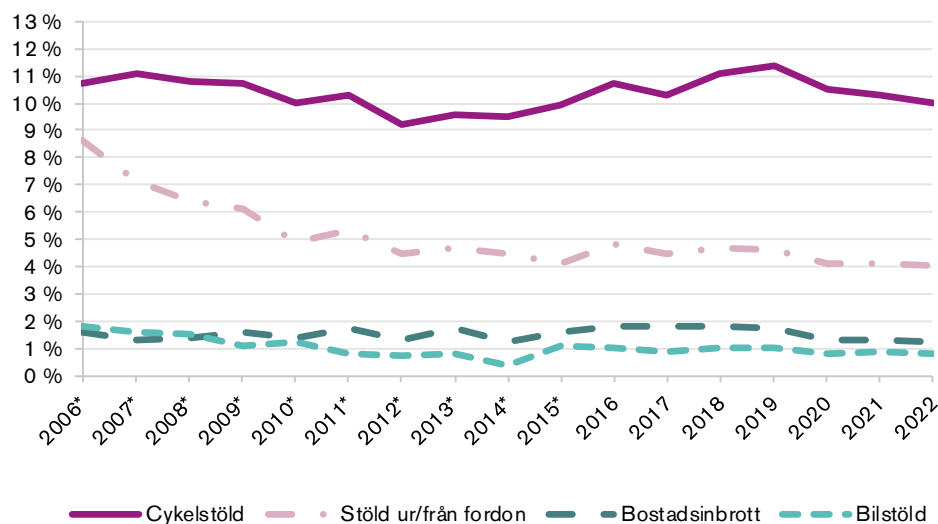
Resultatet visar att 1,2 procent av hushållen i landet rapporterar att de utsattes för *bostadsinbrott* under 2022, vilket är i princip på samma nivå som 2021 (1,3 %). Från 2006–2015 varierade andelen i princip från år till år. Därefter låg andelen i princip oförändrad fram till en minskning 2020 och har efter det legat relativt oförändrad på den lägre nivån (se figur 3.33 och tabell 3.23).

Utsatthet för *bilstöld* uppges i minst utsträckning av egendomsbrotten. Resultaten visar att 0,8 procent av de hushåll där någon hade en bil under perioden uppges ha utsatts för bilstöld, vilket är ungefär på samma nivå som 2021 (0,9 %). Andelen minskade tydligt under perioden 2006–2014, men har efter en ökning 2015 varit relativt oförändrad.

Det är 4,0 procent av hushållen som rapporterar att de utsattes för *stöld ur eller från fordon* under 2022. Det är i princip på samma nivå som 2021 (4,1 %). Andelen minskade kraftigt åren 2006–2012 och därefter har den nedåtgående trenden mattats av.

Bland de egendomsbrott som ingår i NTU är *cykelstöld* det vanligaste att utsättas för. Av de hushåll som ägde någon cykel rapporterar 10,0 procent att de utsattes för cykelstöld under 2022. Det innebär en minskning från 2021, då andelen var 10,3 procent. Andelen utsatta för cykelstöld minskade mellan 2008 och 2012. Därefter skedde en ökning fram till och med 2019, följt av en minskning.

Figur 3.33. Självrapporterad utsatthet för olika typer av brott mot egendom 2006–2022. Andel utsatta hushåll i hela landet.^{a,b}

^a I figuren redovisas bilstöld bland hushåll som ägde bil under respektive år.

^b I figuren redovisas cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under respektive år.

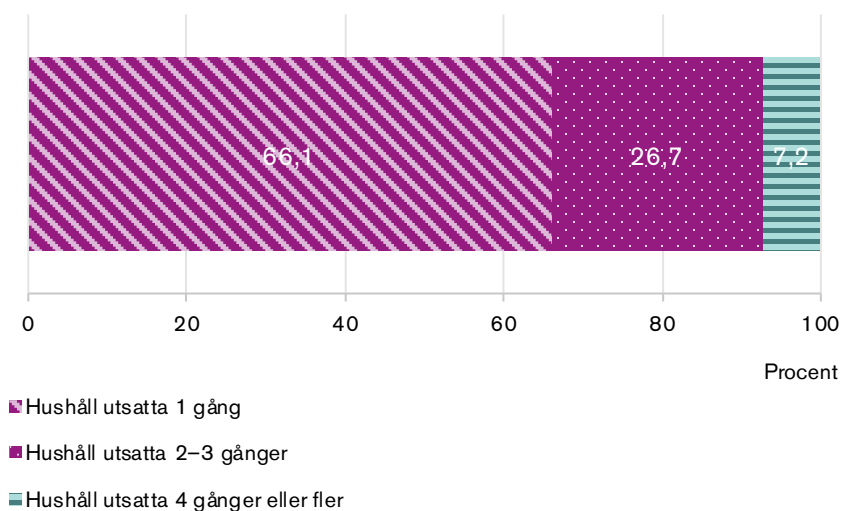
* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Upprepad utsatthet för egendomsbrott mot hushåll

Resultaten visar att upprepad utsatthet är förhållandevis ovanligt när det gäller egendomsbrott, särskilt när det gäller att utsättas fyra gånger eller fler. Av de hushåll som utsattes för något egendomsbrott 2022 är det 66,1 procent som utsattes en (1) gång, 26,7 procent som utsattes två till tre gånger och 7,2 procent som utsattes fyra gånger eller fler (se figur 3.34). Dessa 7,2 procent utsattes för 32,3 procent av alla egendomsbrott som rapporterats in i NTU 2023.

Notera att figur 3.34 enbart redovisar upprepad utsatthet bland de utsatta hushållen och inte upprepad utsatthet bland samtliga hushåll i landet. För den som är intresserad av andelen upprepat utsatta hushåll i landet hänvisas till rapportens appendix (se tabell 3Ä).

Figur 3.34 Upprepad utsatthet bland de hushåll som utsattes för något brott mot egendom 2022. Andel hushåll som utsattes 1 gång, 2–3 gånger och 4 gånger eller fler.

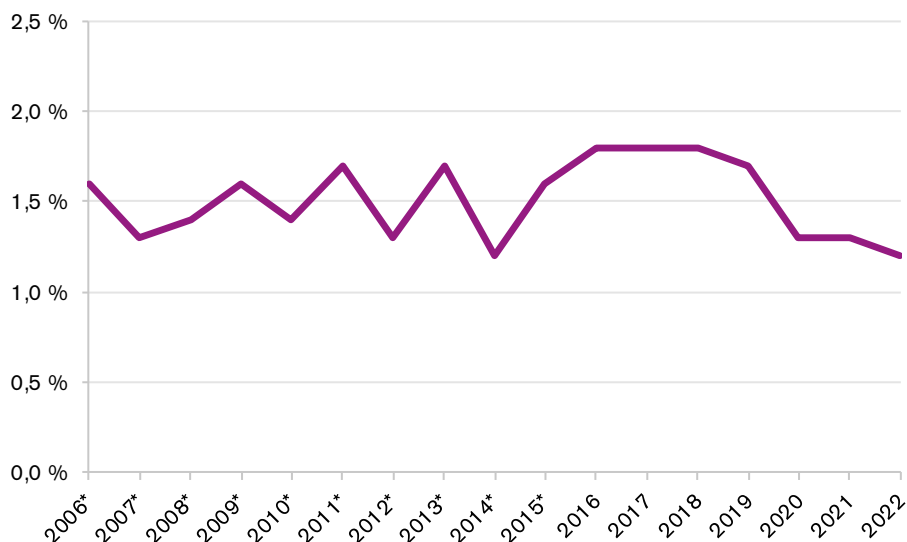
Bostadsinbrott

För att belysa omfattningen av bostadsinbrott ställs följande fråga:

Bröt sig någon in i din bostad i syfte att stjäla något under förra året (2022)?

Enligt resultaten rapporterar 1,2 procent av hushållen i landet att de utsattes för bostadsinbrott 2022, vilket skulle motsvara cirka 59 000 hushåll om det räknas om till antal utsatta hushåll i landet. Det är på ungefär samma nivå som 2021 (1,3 %). Från 2006–2015 varierade andelen i princip från år till år. Därefter låg andelen i princip oförändrad fram till en minskning 2020 och har efter det legat relativt oförändrad på den lägre nivån (se tabell 3.24 och figur 3.35).

Figur 3.35. Självrapporterad utsatthet för bostadsinbrott 2006–2022. Andel utsatta hushåll i hela landet.

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för bostadsinbrott i olika grupper i befolkningen

Resultatet för 2022 visar att hushåll som består av ensamstående personer med barn i större utsträckning uppger att de utsattes för bostadsinbrott (1,5 %), än hushåll som består av ensamstående personer utan barn (1,3 %) och hushåll som består av sammanboende personer, med eller utan barn (1,2 respektive 1,0 %, se tabell 3.24).

Den andel som utsattes är större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (1,3 respektive 1,0 %).

När det gäller olika kommungrupper utsattes hushåll i storstäder och storstadsnära kommuner i större utsträckning (1,5 %) än hushåll i större städer och kommuner nära större stad samt hushåll i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (1,1 % vardera).

Vidare är utsatthet för bostadsinbrott vanligare i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden (1,6 respektive 1,5 % av hushållen) och mindre vanligt i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (1,0 % av hushållen).

Tabell 3.24. Självrapporterad utsatthet för bostadsinbrott 2013–2022. Andel (%) utsatta hushåll inom olika grupper i hela landet.

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA HUSHÅLL I HELA LANDET	1,7	1,2	1,6	1,8	1,8	1,8	1,7	1,3	1,3	1,2
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	2,1	1,5	1,6	1,7	1,7	1,6	1,6	1,2	1,1	1,0
– med barn	1,3	1,3	1,9	1,7	1,8	1,8	1,4	1,3	1,1	1,2
Ensamstående										
– utan barn	1,4	1,0	1,4	1,8	1,8	1,8	1,8	1,2	1,4	1,3
– med barn	7,0	2,1	2,9	2,0	2,8	2,6	2,2	1,6	1,3	1,5
Bostadstyp										
Småhus	2,1	1,5	2,0	1,9	1,7	1,7	1,6	1,1	1,0	1,0
Flerfamiljshus	1,4	1,0	1,2	1,7	1,8	1,9	1,7	1,4	1,4	1,3
Kommungrupp^a										
Storstäder och storstadsnära kommuner	2,4	2,5	2,3	2,0	1,5	1,5	1,5
Större städer och kommuner nära större stad	1,4	1,5	1,5	1,6	1,1	1,2	1,1
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	1,4	1,2	1,5	1,4	1,1	1,1	1,1
Socioekonomisk områdestyp^b										
Områden med socioekonomiska utmaningar	1,8	1,6	1,6
Socioekonomiskt blandade områden	1,4	1,3	1,5
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	1,1	1,2	1,0

^a Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^b Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3Ö). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

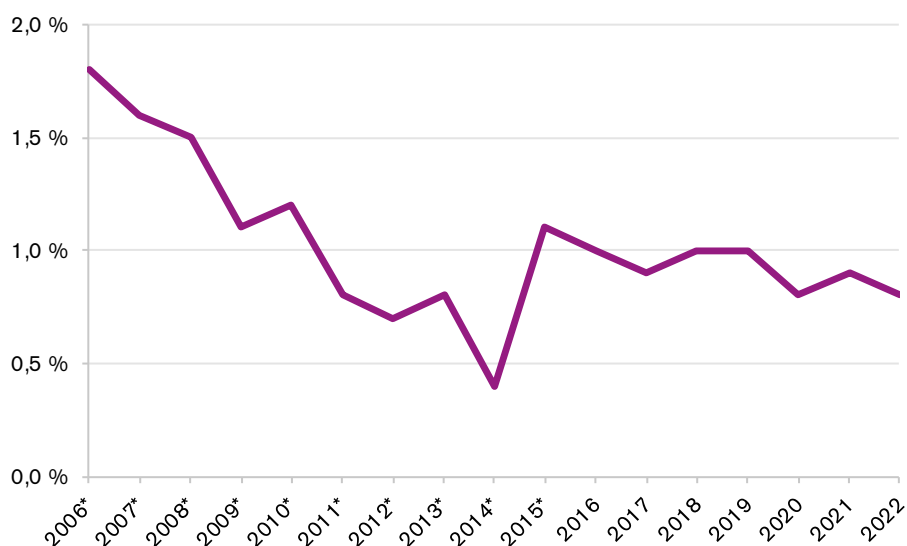
Bilstöld

För att undersöka omfattningen av bilstölder ställs följande fråga i NTU:

Fick du eller någon annan i hushållet en bil stulen under förra året (2022)?

Resultaten visar att 0,8 procent av alla hushåll som hade någon bil³¹ rapporterar att de utsattes för bilstöld under 2022, vilket skulle motsvara cirka 33 000 hushåll om det räknas om till antal utsatta hushåll i landet. Det är ungefär på samma nivå som 2021 (0,9 %). Andelen minskade tydligt under perioden 2006–2014, men har efter en ökning 2015 varit relativt oförändrad. Trots den ökningen är andelen utsatta på senare år mycket mindre än när mätningarna inleddes (se tabell 3.25 och figur 3.36).

Figur 3.36. Självrapporterad utsatthet för bilstöld 2006–2022. Andel utsatta hushåll i hela landet.^a

^a I figuren redovisas bilstöld bland hushåll som hade någon bil under respektive år.

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för bilstöld i olika grupper i befolkningen

Tabell 3.25 visar att hushåll som består av ensamstående med barn i större utsträckning uppger att de under 2022 utsattes för bilstöld (2,3 %) än

³¹ Frågan inkluderar tjänstebil och leasingbil.

ensamstående utan barn (0,7 %) sammanboende med (0,6 %) respektive utan barn (0,7 %).

Boende i flerfamiljshus utsattes i större utsträckning än boende i småhus (0,9 respektive 0,6 %).

Sett till olika kommungrupper är skillnaderna små. Bland hushåll i storstäder och storstadsnära kommuner utsattes 0,9 procent, bland hushåll i större städer och kommuner nära större stad är andelen 0,8 procent till och med, och andelen utsatta hushåll i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner är 0,7 procent.

Hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden utsattes för bilstöld i större utsträckning (1,1 respektive 1,0 %) än hushåll i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (0,6 %).

Tabell 3.25. Självrapporterad utsatthet för bilstöld 2013–2022. Andel (%) utsatta hushåll inom olika grupper i hela landet.^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA HUSHÅLL I HELA LANDET	0,8	0,4	1,1	1,0	0,9	1,0	1,0	0,8	0,9	0,8
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	1,2	0,9	1,2	0,9	0,8	0,8	0,8	0,6	0,8	0,7
– med barn	0,7	0,4	0,6	0,8	0,8	0,7	0,8	0,8	0,4	0,6
Ensamstående										
– utan barn	0,5	0,3	1,2	1,0	1,1	1,1	1,0	0,9	1,1	0,7
– med barn	2,7	0,2	1,8	1,7	1,9	1,8	2,1	0,9	1,3	2,3
Bostadstyp										
Småhus	0,4	0,3	0,8	0,6	0,6	0,5	0,6	0,6	0,5	0,6
Flerfamiljshus	1,2	0,6	1,3	1,3	1,3	1,4	1,2	1,0	1,3	0,9
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	1,3	1,3	1,3	1,3	1,0	1,2s	0,9
Större städer och kommuner nära större stad	0,8	0,8	0,9	0,7	0,7	0,8	0,8
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	0,7	0,7	0,6	0,8	0,6	0,6	0,7

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	1,7	2,0	1,1
Socioekonomiskt blandade områden	0,8	0,8	1,0
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	0,6	0,8	0,6

^a I tabellen redovisas bilstöld bland hushåll som hade någon bil under respektive år.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3AA). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

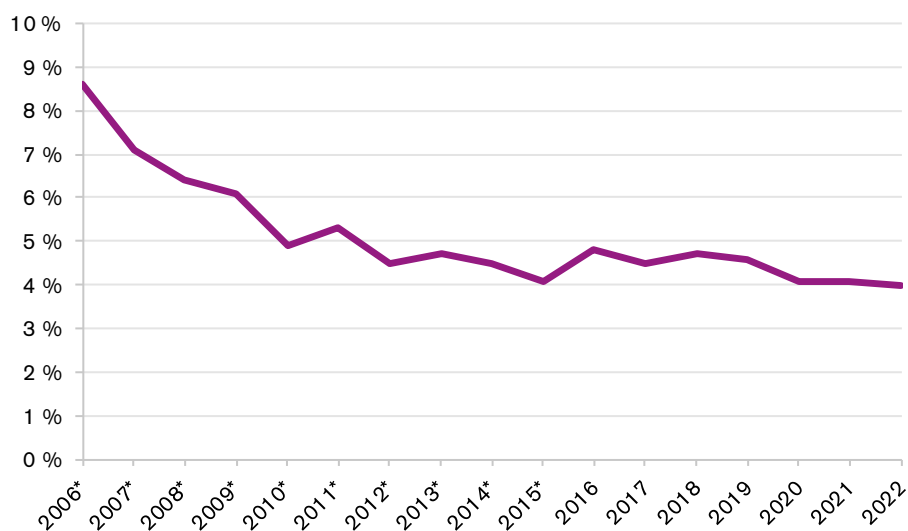
Stöld ur eller från fordon

För att undersöka omfattningen av stöld ur eller från fordon ställs följande fråga i NTU:

Fick du eller någon annan i hushållet något stulet ur eller från en bil, en motorcykel, en moped, en husvagn eller liknande under förra året (2022)?

Vad det gäller utsatthet för stöld ur eller från fordon utsattes 4,0 procent av hushållen i landet under 2022, vilket skulle motsvara cirka 191 000 hushåll om det räknas om till antal utsatta hushåll i landet. Det är nästan på samma nivå som 2021 (4,1 %). Andelen minskade kraftigt åren 2006–2012 och därefter har den nedåtgående trenden mattats av (se tabell 3.26 och figur 3.37).

Figur 3.37. Självrapporterad utsatthet för stöld ur eller från fordon 2006–2022. Andel utsatta hushåll i hela landet.

* Notera att resultat till och med självrapporterad utsatthet 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för stöld ur eller från fordon i olika grupper i befolkningen

När det gäller stöld ur eller från fordon visar tabell 3.26 att det under 2022 var vanligare att utsättas bland hushåll som består av ensamstående med barn (5,5 %), följt av sammanboende med barn (4,9 %). Utsattheten är lägre bland ensamstående och sammanboende hushåll utan barn (3,6 respektive 3,8 %).

När det gäller bostadstyp var utsatthet för stöld ur eller från fordon vanligare bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (4,2 respektive 3,7 %).

Hushåll i storstäder och storstadsnära kommuner utsattes i större utsträckning (4,5 %) än hushåll i större städer och kommuner nära större stad (3,9 %), eller i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (3,2 %).

Andelen hushåll som utsattes för stöld ur eller från fordon är störst i områden med socioekonomiska utmaningar (4,7 %), följt av socioekonomiskt blandade områden (4,2 %) medan andelen är minst i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (3,8 %).

Tabell 3.26. Självrapporterad utsatthet för stöld ur eller från fordon bland hushåll i hela landet 2013–2022. Andel (%) utsatta hushåll inom olika grupper i landet.

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA HUSHÅLL I HELA LANDET	4,7	4,5	4,1	4,8	4,5	4,7	4,6	4,1	4,1	4,0
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	5,3	5,0	4,9	4,6	4,1	4,6	4,2	4,0	3,8	3,8
– med barn	7,6	6,2	5,0	5,8	5,6	5,1	5,3	4,5	4,8	4,9
Ensamstående										
– utan barn	3,5	3,8	3,7	4,3	4,2	4,4	4,4	3,9	3,8	3,6
– med barn	4,0	3,0	1,7	5,8	6,0	7,3	6,1	5,2	5,8	5,5
Bostadstyp										
Småhus	5,2	4,0	4,1	4,5	4,1	4,5	4,5	3,7	3,6	3,7
Flerfamiljshus	4,4	4,8	4,0	5,0	4,9	4,9	4,6	4,4	4,5	4,2
Kommungrupp^a										
Storstäder och storstadsnära kommuner	5,9	5,5	5,5	5,2	4,8	4,9	4,5
Större städer och kommuner nära större stad	4,2	4,1	4,3	4,2	3,9	3,9	3,9
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	3,8	3,8	4,3	4,2	3,6	3,0	3,2
Socioekonomisk områdestyp^b										
Områden med socioekonomiska utmaningar	4,7	4,8	4,7
Socioekonomiskt blandade områden	4,1	4,0	4,2
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	4,0	3,9	3,8

^a Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^b Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrapporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3AB). Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

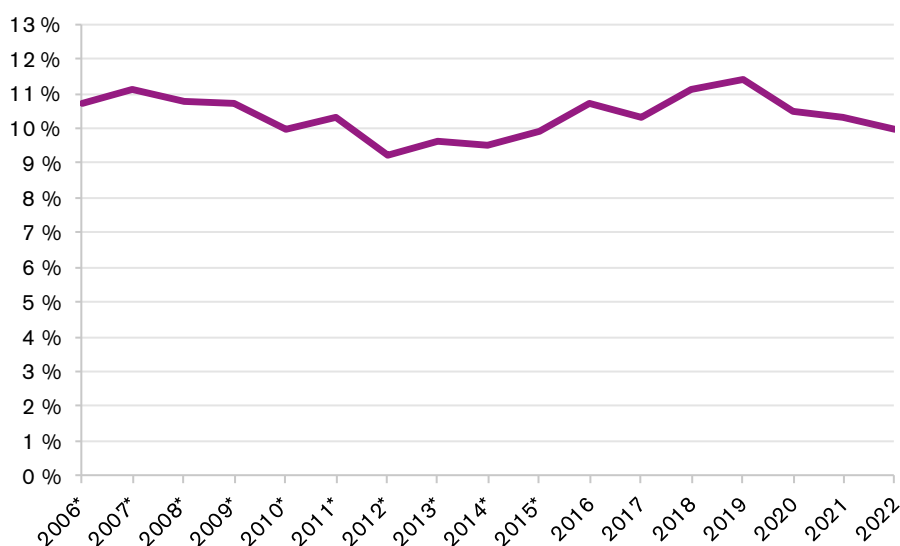
Cykelstöld

För att undersöka omfattningen av cykelstöld ställs följande fråga i NTU:

Fick du eller någon annan i hushållet någon cykel stulen under förra året (2022)?

Resultatet visar att 10,0 procent av de hushåll som ägde någon cykel förra året rapporterar att de utsattes för cykelstöld, vilket skulle motsvara cirka 426 000 hushåll om det räknas om till antal utsatta hushåll i landet. Det innebär en minskning från 2021, då andelen var 10,3 procent. Andelen utsatta för cykelstöld minskade mellan 2008 och 2012. Därefter skedde en ökning fram till och med 2019, följt av en minskning (se tabell 3.27 och figur 3.38).

Figur 3.38. Självrapporterad utsatthet för cykelstöld 2006–2022. Andel utsatta hushåll i hela landet.^a

^a I figuren redovisas cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under respektive år.

* Notera att resultaten för självrapporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Utsatthet för cykelstöld i olika grupper i befolkningen

Ensamstående personer med barn utsattes under 2022 för cykelstöld i störst utsträckning (16,3 %) följt av hushåll som består av sammanboende med barn (11,9 %). Vidare utsattes 10,6 procent bland ensamstående utan barn, medan minst andel utsatta återfinns bland sammanboende utan barn (7,4 %, se tabell 3.27).

Boende i flerfamiljshus utsattes i betydligt större utsträckning än boende i småhus (13,1 respektive 6,9 %).

Utsatthet för cykelstöld är vanligare bland hushåll i storstäder och storstadsnära kommuner (11,3 %), följt av hushåll i större städer och kommuner nära större stad (10,9 %). Minst vanligt är det bland hushåll i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (7,1 %).

Det är en större andel hushåll i områden med socioekonomiska utmaningar som utsattes för cykelstöld (13,4 %), än hushåll i socioekonomiskt blandade områden (10,5 %) och minst är andelen i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (9,3 %).

Tabell 3.27. Självrapporterad utsatthet för cykelstöld bland hushåll i hela landet 2013–2022. Andel (%) utsatta hushåll inom olika grupper i landet.^a

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
SAMTLIGA HUSHÅLL I HELA LANDET	9,6	9,5	9,9	10,7	10,3	11,1	11,4	10,5	10,3	10,0
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	7,4	6,5	6,9	8,1	7,4	8,3	8,7	8,7	7,6	7,4
– med barn	12,0	11,8	15,2	12,6	12,5	13,5	13,0	12,3	11,9	11,9
Ensamstående										
– utan barn	9,7	10,4	9,6	11,0	10,7	11,5	12,1	10,5	10,8	10,6
– med barn	15,6	14,7	14,4	17,9	19,6	18,4	19,7	17,2	17,4	16,3
Bostadstyp										
Småhus	6,7	6,4	6,7	7,5	7,2	7,9	8,2	7,2	6,5	6,9
Flerfamiljshus	12,5	12,2	12,6	13,7	13,4	14,3	14,8	13,9	13,9	13,1
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	11,8	11,4	12,7	13,0	12,7	11,9	11,3
Större städer och kommuner nära större stad	11,2	11,2	11,8	12,0	10,7	10,9	10,9
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	8,3	7,6	7,8	8,3	7,4	7,1	7,1
Socioekonomisk områdestyp^c										

	2013*	2014*	2015*	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Områden med socioekonomiska utmaningar	13,9	15,0	13,4
Socioekonomiskt blandade områden	10,5	10,8	10,5
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	9,9	9,3	9,3

^a I tabellen redovisas cykelstöld bland hushåll som ägde någon cykel under respektive år.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio referensåren. En fullständig tidsserie (självrporterad utsatthet 2006 och framåt) finns i appendix (tabell 3AC). Notera att resultaten för självrporterad utsatthet till och med 2015 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

4. Otrygghet och oro för brott

Inledning

I det här kapitlet presenteras NTU:s huvudresultat om otrygghet och oro för brott 2023 och hur utvecklingen har sett ut över tid (2007–2023). För en överblick över resultaten hänvisas till avsnittet *Sammanfattning* i början av den här rapporten.

Fakta om otrygghet och oro för brott bidrar till kunskap om ifall det kriminalpolitiska målet att minska otryggheten uppnåtts och var behovet av trygghetsskapande åtgärder är störst.

Att studera hur otrygghet varierar mellan olika grupper i befolkningen bidrar till en mer nyanserad bild av otryggheten i Sverige. Därför baseras resultatredovisningen till stor del på jämförelser mellan olika grupper, såsom män och kvinnor eller yngre och äldre, och andra grupper i befolkningen. En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av tabeller och diagram. Ytterligare resultat för hela landet, bland annat resultat för män och kvinnor inom olika grupper i befolkningen, redovisas i form av tabeller i ett appendix på Brås webbplats (www.bra.se/ntu). Resultat för länen samt resultat för socioekonomisk områdestyp utifrån polisregion finns även det i separata appendix. På Brås webbplats är det också möjligt att själv ta ut resultat uppdelade på polisregioner, polisområden och lokalpolisområden. Resultat på kommunnivå redovisas i separata publikationer, och även dessa finns att hämta på Brås webbplats.

I resultatredovisningen beskrivs inledningsvis andelen personer med en mer allmän upplevelse av otrygghet och andelen personer som känner en konkret oro över att drabbas av vissa typer av brott. Därefter följer ett avsnitt som beskriver i vilken utsträckning otryggheten påverkar beteendet och livskvaliteten.

I redovisningarna används i huvudsak sammanslagna svarsalternativ. När det gäller otrygghet används kategorin *otrygga*, vilket innebär en sammanslagning av svarsalternativen *mycket otrygga* och *ganska otrygga*. Vad det gäller brottslighetens utveckling redovisas de som tror att *brottsligheten har ökat*, vilket är en sammanslagning av svarsalternativen *ökat kraftigt* och *ökat något*. När det gäller oro för att drabbas av brott

används kategorin *oro*, vilket är en sammanslagning av svarsalternativen *oro mycket ofta* och *oro ganska ofta*.

Notera att svarsfördelningen redovisas i procentandelar, utan decimaler. Avrundning av procenttal innebär i vissa figurer att svarsandelarna inte summerar till exakt 100 procent.

Otrygghet

Otrygghet är ett komplext och mångfacetterat fenomen. Ambitionen med NTU är inte att ge en heltäckande bild av otrygghet, utan att bidra med ett antal centrala indikatorer på området. I det här avsnittet redogörs för svaren på frågan om den tillfrågade känner sig otrygg under sena kvällar i det egna bostadsområdet. Frågan är inte specifikt kopplad till en viss brottstyp, utan syftar till att fånga upp en mer allmän känsla av otrygghet.

Otrygghet vid utevistelse sen kväll

Frågan om otrygghet vid utevistelse under kvällstid ställs på följande vis:

Om du går ut ensam sent en kväll i området där du bor, hur trygg eller otrygg känner du dig då?

Svarsalternativen är *mycket trygg*, *ganska trygg*, *ganska otrygg*, *mycket otrygg* och *går aldrig ut ensam sent på kvällen*.

De som aldrig går ut ensamma sena kvällar får en följdfråga, för att särskilja dem som undviker att gå ut just på grund av otrygghet:

Vilket är det främsta skälet till att du aldrig går ut sent på kvällen?

Svarsalternativen är *har inte någon anledning eller möjlighet att gå ut ensam sent på kvällen, känner mig otrygg och annat skäl*.³²

Resultaten för NTU 2023 visar att en majoritet av befolkningen (16–84 år) känner sig trygga (ganska eller mycket) när de går ut ensamma sent en kväll i sitt eget bostadsområde (74 %). Det är dock 26 procent som uppger att de känner sig otrygga (ganska eller mycket) vid sådan utevistelse eller helt avstår från att gå ut sena kvällar på grund av otrygghet (se figur 4.1). Av dessa är det 5 procentenheter som uppger att de helt avstår från att gå ut sena kvällar på grund av otrygghet. Andelen otrygga är i princip på samma

³² De som har svarat att skälet till att de aldrig går ut sent på kvällen är att de inte har någon anledning eller möjlighet att göra det, alternativt av annat skäl, har exkluderats när resultaten för otrygghet tagits fram.

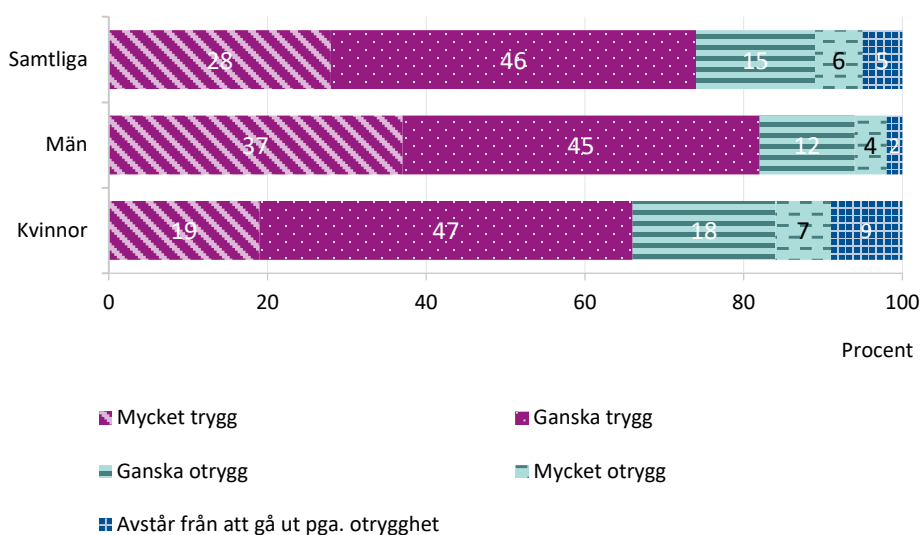
nivå som 2022, då andelen var 27 procent. Andelen otrygga var relativt oförändrad 2007–2015, men ökade påtagligt året därpå. Nivån har varit relativt stabil sedan dess med undantag för en tillfällig liten ökning 2020 (se figur 4.2 och tabell 4.1).

Bland män är det 18 procent som uppger att de känner sig otrygga, och av dessa är det 2 procentenheter som avstår från att gå ut på grund av otrygghet. Andelen otrygga är densamma som 2022 (18 %).

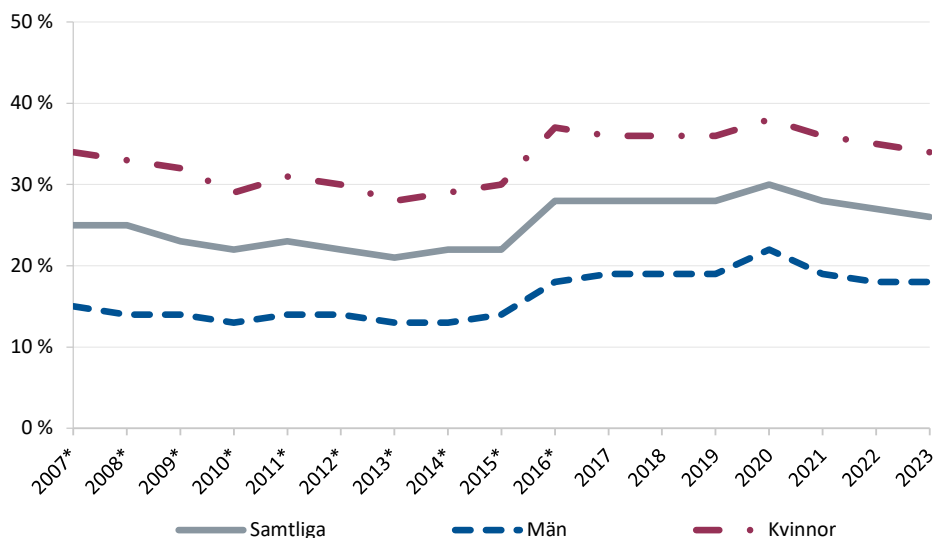
Bland kvinnor är det 34 procent som uppger att de känner sig otrygga, varav 9 procentenheter avstår från att gå ut på grund av otrygghet. Den andel som uppger otrygghet är ungefär densamma jämfört med 2022, då andelen var 35 procent.

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor är det tydligt att kvinnor upplever otrygghet vid utevistelse i betydligt större utsträckning än män. Det är också tydligt att det är en större andel kvinnor än män som avstår från att gå ut på grund av otryggheten. Könsskillnaderna syns över hela mätperioden och utvecklingen över tid har varit likartad för män och kvinnor.

Figur 4.1. Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.2. Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2007–2023. Andel som känner sig ganska eller mycket otrygga samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.1. Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2014–2023. Andel (%) som känner sig ganska eller mycket otrygga samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	22	22	28	28	28	28	30	28	27	26
Män	13	14	18	19	19	19	22	19	18	18
Kvinnor	29	30	37	36	36	36	38	36	35	34
Ålder										
16–19 år	20	19	30	30	32	31	31	33	32	31
20–24 år	28	28	31	32	33	33	35	36	35	32
25–34 år	24	25	34	28	30	30	30	29	27	29
35–44 år	18	17	22	25	24	23	28	23	23	24
45–54 år	16	21	25	25	25	24	27	24	23	23
55–64 år	19	22	28	26	26	26	29	27	25	25
65–74 år	27	22	28	29	29	29	31	30	28	26

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
75–84 år	29	30	33	34	31	32	34	32	31	30
Män										
16–19 år	9	8	15	15	16	18	18	17	17	14
20–24 år	18	13	23	19	19	19	22	19	21	19
25–34 år	14	17	22	19	20	21	22	20	17	20
35–44 år	15	14	18	17	18	16	21	18	16	16
45–54 år	8	14	16	18	19	18	21	18	17	18
55–64 år	10	12	17	19	20	20	23	21	18	18
65–74 år	20	13	19	21	20	20	22	21	20	19
75–84 år	15	18	16	24	22	22	24	23	21	20
Kvinnor										
16–19 år	29	28	42	44	44	43	42	46	45	44
20–24 år	34	39	39	42	44	45	45	50	47	42
25–34 år	32	31	44	36	37	38	38	37	36	36
35–44 år	23	21	28	32	31	30	34	29	29	31
45–54 år	22	26	31	30	32	30	33	30	28	28
55–64 år	27	31	36	34	33	32	35	34	31	32
65–74 år	34	32	37	37	37	37	40	38	36	34
75–84 år	40	41	45	44	41	41	44	41	42	41

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4A). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Otrygghet i olika åldersgrupper

Vid en jämförelse av andelen otrygga mellan olika åldersgrupper visar NTU 2023 att det är i den näst yngsta åldersgruppen (20–24 år) som störst andel upplever otrygghet (32 %). Den åldersgrupp där minsta andelen personer känner sig otrygga är 45–54 år (23 %), se tabell 4.1.

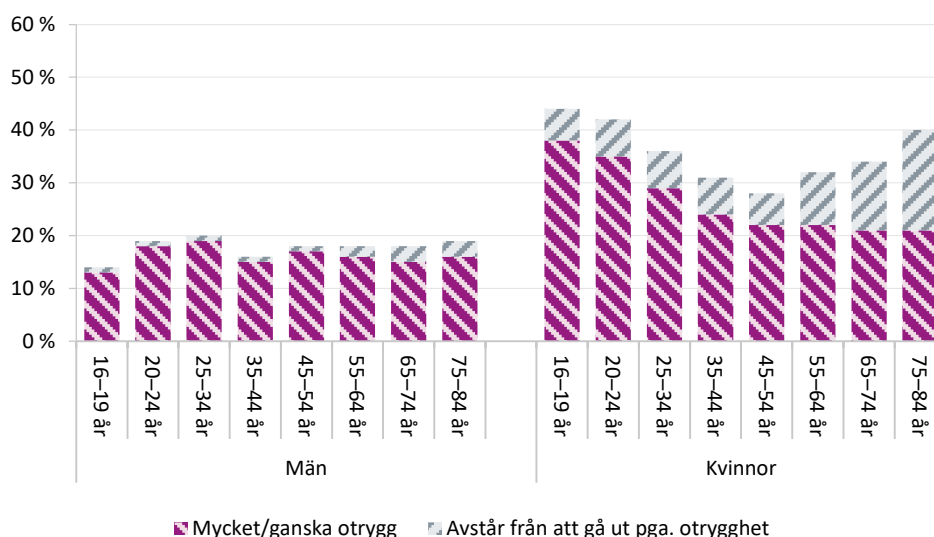
Figur 4.3 visar att det bland män är relativt små skillnader mellan olika åldersgrupper. Otrygghet är vanligast i åldersgrupperna 25–34 år och 75–84 år (20 % i respektive grupp). Minsta andelen otrygga finns i åldersgruppen 16–19 år (14 %).

Sett till kvinnor är andelen otrygga särskilt stor i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) där den är 44 procent. Minsta andelen otrygga bland kvinnorna återfinns i åldersgruppen 45–54 år (28 %).

Att uppge att man inte går ut på grund av otrygghet är vanligare bland kvinnor än bland män. I den äldsta åldersgruppen (75–84 år) bland kvinnor uppger 41 procent otrygghet och 19 procentenheter av dem går inte ut på grund av otrygghet (se figur 4.3).

Bland män är otryggheten lägst i den yngsta åldersgruppen medan den är högst i motsvarande åldersgrupp bland kvinnor. Vad det gäller utvecklingen över tid syns en ökad otrygghet bland yngre, sett till såväl män som kvinnor, vilken senare år mattats av eller stabiliserats.

Figur 4.3. Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2023. Andel som känner sig ganska eller mycket otrygga samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Otrygghet i olika grupper i befolkningen

När en särredovisning görs för svensk respektive utländsk bakgrund framkommer det att otrygghet vid utevistelse under sen kväll är vanligare bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (33 %) jämfört med bland utrikesfödda personer (31 %) och bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (25 %, se tabell 4.2).

Andelen otrygga är mindre ju högre utbildningsnivån är. Personer med som högst förgymnasial utbildning och med som högst gymnasial utbildning

uppper oftare otrygghet vid utevistelse (32 respektive 29 %) än personer med eftergymnasial utbildning (21 %).

Ensamstående, med eller utan barn, känner sig otrygga i större utsträckning (31 respektive 30 %) än sammanboende, med eller utan barn (22 respektive 25 %).

Den andel som uppger att de känner sig otrygga är betydligt större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (34 % respektive 20 %).

Sett till kommungrupp känner sig boende i storstäder och storstadnära kommuner samt boende i större städer och kommuner nära större stad otrygga i störst utsträckning (28 respektive 27 %). Av de som bor i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner känner sig en mindre andel otrygga (23 %).

Skillnaderna utifrån socioekonomisk områdestyp är stora. Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är andelen störst (43 %), medan andelen är mindre bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (22 %). Bland boende i socioekonomiskt blandade områden är andelen som känner sig otrygga 32 procent.

Tabell 4.2. Otrygghet vid utevistelse sent på kvällen i det egna bostadsområdet 2014–2023. Andel (%) som känner sig ganska eller mycket otrygga samt de som avstår från att gå ut på grund av otrygghet, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	19	19	25	26	26	26	28	27	25	25
-båda föräldrarna utrikesfödda	29	33	34	32	35	34	38	34	32	33
Utrikesfödda	30	33	41	34	34	32	34	31	31	31
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	27	27	35	33	33	32	34	34	34	32
Gymnasial	23	23	29	30	30	30	33	31	29	29
Eftergymnasial	16	17	22	21	23	22	24	22	21	21
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	22	20	27	27	27	27	29	27	25	25

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
- med barn	15	19	24	23	23	23	25	22	21	22
Ensamstående										
- utan barn	26	27	32	31	31	31	33	32	31	30
- med barn	23	23	32	33	31	31	34	31	30	31
Bostadstyp										
Småhus	15	15	21	22	22	22	24	22	21	20
Flerfamiljshus	29	31	36	34	35	34	37	36	34	34
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	30	31	29	32	30	28	28
Större städer och kommuner nära större stad	28	28	28	30	29	28	27
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	25	24	25	27	24	24	23
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	44	41	43
Socioekonomiskt blandade områden	33	32	32
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	24	23	22

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4A i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4A). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro över brottslighet

För att ringa in en annan dimension av otrygghet, tillfrågas de personer som deltar i NTU också om sin generella oro över brottsligheten i samhället. Det görs genom att fråga dels hur de uppfattar utvecklingen av antalet brott under de senaste tre åren, dels i vilken utsträckning de känner sig oroliga över brottsligheten i samhället.

Uppfattning om brottslighetens utveckling

För att ta reda på uppfattningen om brottslighetens utveckling ställs följande fråga i NTU:

På det hela taget, tror du att antalet brott i Sverige har ökat, minskat eller varit oförändrat de senaste tre åren?

Svarsalternativen är *ökat kraftigt, ökat något, varit oförändrat, minskat något, minskat kraftigt* och *vet inte/ingen uppfattning*³³.

Figur 4.4 visar att det enligt NTU 2023 är 4 procent av befolkningen (16–84 år) som tror att antalet brott har minskat (kraftigt eller något) under de senaste tre åren, medan 11 procent tror att brottsligheten har varit oförändrad. Vidare tror 85 procent att antalet brott har ökat (kraftigt eller något). Det är en tydlig ökning sedan 2022, då andelen var 80 procent. Andelen minskade 2007–2014, med vissa årliga variationer. Därefter skedde en ökning 2015 och andelen låg därefter relativt oförändrad fram till och med 2022 (se figur 4.5 och tabell 4.3).

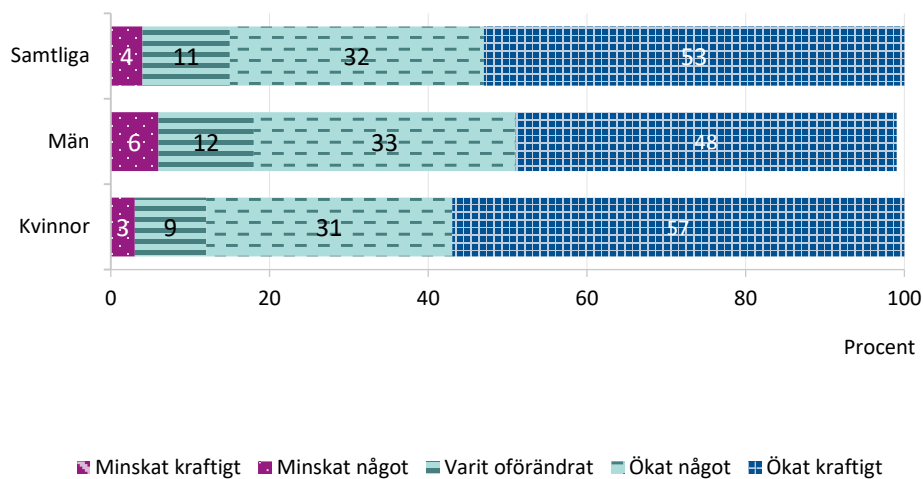
Bland män är det 81 procent som 2023 tror att brottsligheten har ökat under de senaste tre åren, vilket är på en högre nivå än 2022 (77 %).

Bland kvinnor är det 88 procent som 2023 tror att brottsligheten har ökat under de senaste tre åren, vilket även det är på en högre nivå än 2022 (82 %).

Den andel som tror att brottsligheten har ökat har alltid varit större bland kvinnor än bland män, men skillnaderna minskade under några år (2017–2021) för att därefter öka igen.

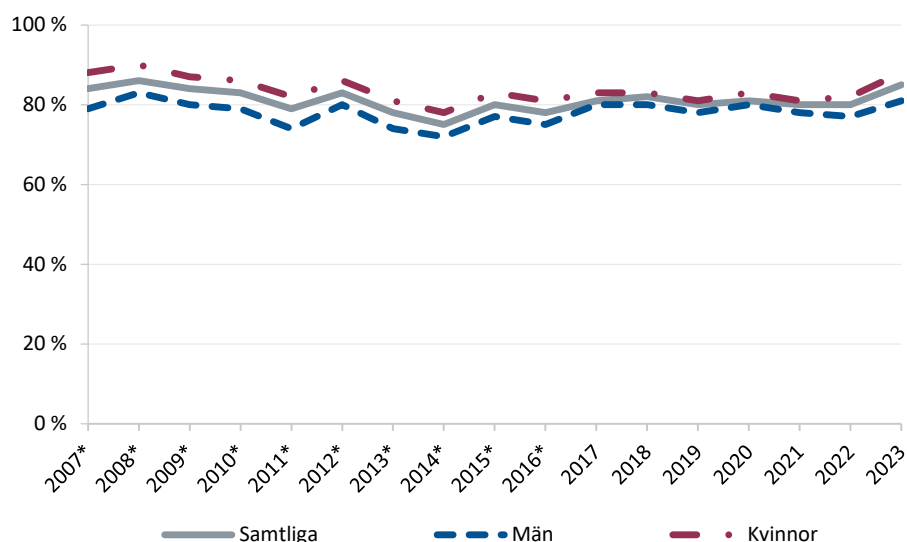
³³ Svarsalternativet *vet inte/ingen uppfattning* har exkluderats när resultaten tagits fram.

Figur 4.4. Uppfattning om att antalet brott har ökat, minskat eller varit oförändrat under de senaste tre åren i Sverige 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).^a

^a Den avrundade andelen som tror att antalet brott har minskat kraftigt är 0 procent bland samtliga, bland män och bland kvinnor.

Figur 4.5. Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2007–2023. Andel som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.3. Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2014–2023. Andel (%) som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	75	80	78	81	82	80	81	80	80	85
Män	72	77	75	80	80	78	80	78	77	81
Kvinnor	78	83	81	83	83	81	83	81	82	88
Ålder										
16–19 år	72	72	77	79	80	81	84	83	86	91
20–24 år	72	75	71	74	76	76	76	79	82	88
25–34 år	73	79	75	74	73	73	74	73	77	82
35–44 år	71	73	73	76	76	73	75	73	72	79
45–54 år	75	81	78	82	82	80	81	78	77	82
55–64 år	76	83	81	86	86	84	86	84	82	86
65–74 år	79	84	81	87	88	86	87	85	83	88
75–84 år	81	87	87	90	89	88	88	87	86	90
Män										

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
16–19 år	67	66	73	76	80	82	86	85	86	91
20–24 år	66	70	65	74	76	77	78	79	83	88
25–34 år	73	80	77	73	73	72	73	73	75	81
35–44 år	70	71	71	75	74	72	73	72	70	75
45–54 år	70	77	74	80	80	77	79	75	74	77
55–64 år	71	79	79	84	85	82	84	82	78	82
65–74 år	77	81	79	85	85	83	83	83	79	84
75–84 år	71	80	78	87	88	85	85	83	81	87
Kvinnor										
16–19 år	76	77	82	81	80	80	83	82	86	91
20–24 år	78	82	79	75	76	76	75	79	82	88
25–34 år	73	79	74	75	74	74	74	74	79	83
35–44 år	73	75	76	77	78	74	76	74	75	82
45–54 år	79	85	81	85	84	82	83	81	80	86
55–64 år	81	86	83	88	88	87	88	86	86	90
65–74 år	81	87	83	90	90	89	90	87	87	91
75–84 år	90	93	95	93	91	91	91	90	89	93

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4B). Notera att resultat till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Uppfattning om brottslighetens utveckling i olika åldersgrupper

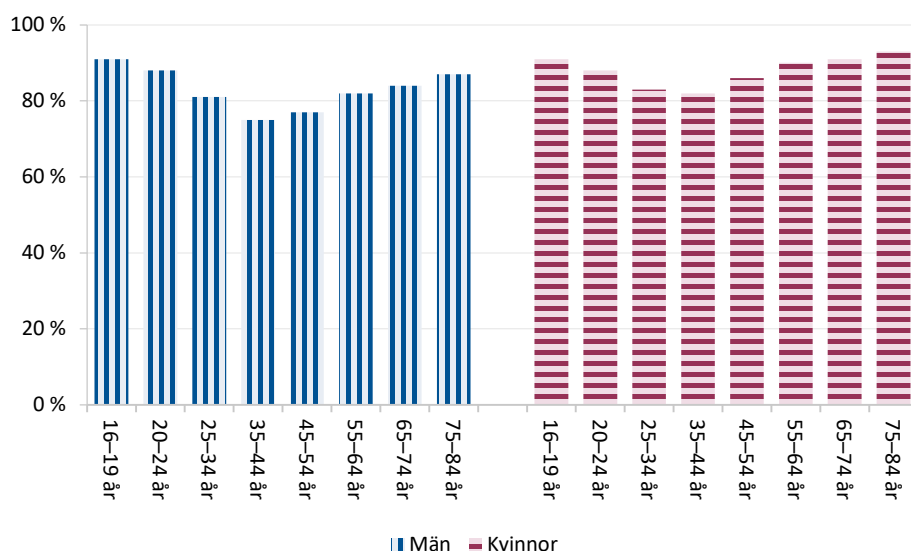
Tabell 4.3 visar att andelen som tror att antalet brott har ökat är störst (91 %) i den yngsta åldersgruppen (16–19 år). Andelen är minst i åldersgruppen 35–44 år (79 %). Fördelningen liknar den från tidigare år, dock har andelen tidigare varit större i den äldsta åldersgruppen jämfört med den yngsta.

Figur 4.6 visar att bland män är det i åldersgruppen 16–19 år som störst andel har uppfattningen att antalet brott har ökat (91 %), och i åldersgruppen 35–44 år är andelen minst (75 %).

Bland kvinnor är det i åldersgruppen 75–84 år som störst andel har uppfattningen att antalet brott har ökat (93 %), medan andelen är minst i åldersgruppen 35–44 år (82 %).

Som figur 4.6 visar är fördelningen av andelen som tror att brotten har ökat relativt likartad bland män och kvinnor i olika åldersgrupper, med störst andel bland yngre och äldre.

Figur 4.6. Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2023. Andel som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Uppfattning om brottslighetens utveckling i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.4 visar att andelen som tror att antalet brott har ökat under de senaste tre åren är störst bland utrikesfödda personer (88 %). Andelen är mindre bland personer som är födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder (84 %) och bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (85 %).

Den uppfattningen är också betydligt vanligare bland personer med högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (91 respektive 90 %) än bland dem som har eftergymnasial utbildning (76 %).

Vad det gäller familjetyp är andelen större bland sammanboende utan barn och ensamstående utan barn (86 respektive 87 %) än bland sammanboende med barn och ensamstående med barn (80 respektive 83 %).

Sett till bostadstyp är andelen i princip på samma nivå bland boende i småhus som bland boende i flerfamiljshus (85 respektive 84 %).

Utifrån kommungrupp är den uppfattningen vanligast bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (88 %). I större städer och kommuner nära större stad är andelen 86 procent, och i storstäder och storstadsnära kommuner är andelen 81 procent.

När det gäller socioekonomisk områdestyp är uppfattningen att antalet brott har ökat under de senaste tre åren vanligast bland boende i socioekonomiskt blandade områden (87 %), och något mindre vanligt bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (85 %) och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (84 %).

Tabell 4.4. Uppfattning om brottsutvecklingen i Sverige 2014–2023. Andel (%) som tror att antalet brott har ökat kraftigt eller något under de senaste tre åren, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	74	79	77	81	81	79	80	79	79	84
- båda föräldrarna utrikesfödda	78	79	79	80	83	81	84	82	83	85
Utrikesfödda	80	84	85	85	83	83	84	82	84	88
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	81	84	85	86	86	87	88	86	87	91
Gymnasial	81	87	85	87	88	86	87	86	86	90
Eftergymnasial	62	67	66	71	71	69	70	69	69	76
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	76	81	78	84	84	82	83	82	81	86
- med barn	74	79	77	79	78	76	77	75	75	80
Ensamstående										
- utan barn	75	79	79	81	81	80	82	81	82	87
- med barn	73	77	79	81	80	78	78	78	77	83
Bostadstyp										
Småhus	75	80	78	83	83	82	82	82	81	85
Flerfamiljshus	75	79	78	79	79	78	79	77	79	84
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	78	78	76	77	75	76	81
Större städer och kommuner nära större stad	82	83	81	82	81	81	86

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	86	85	85	85	84	84	88
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	81	81	85
Socioekonomiskt blandade områden	82	82	87
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	79	79	84

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4B i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4B). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro över brottsligheten i samhället

För att undersöka hur många som oroar sig över brottsligheten i samhället ställs följande fråga:

I vilken utsträckning är du orolig över brottsligheten i samhället?

Svarsalternativen är *i stor utsträckning*, *i viss utsträckning*, *inte alls* och *vet inte*³⁴.

Resultaten visar att 5 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de inte alls oroar sig över brottsligheten i samhället, medan 42 procent uppger att de oroar sig i viss utsträckning. Vidare är det 53 procent av befolkningen (16–84 år) som i stor utsträckning oroar sig över brottsligheten i samhället 2023, vilket är på en betydligt högre nivå än 2022 (46 %, se figur 4.7). Sett till utvecklingen över tid minskade andelen 2007–2011, och därefter syns en uppåtgående trend. År 2023 syns en kraftig ökning och andelen ligger nu på den högsta nivån sedan mätningarna inleddes (se figur 4.8 och tabell 4.5).

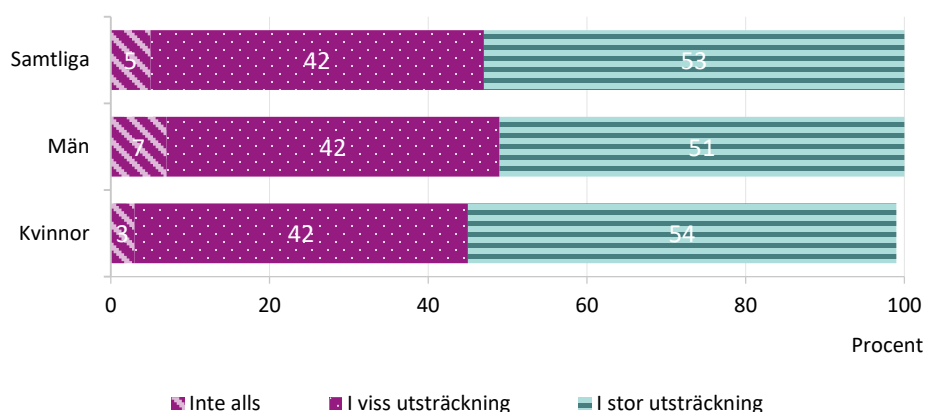
³⁴ Svarsalternativet *vet inte* har exkluderats när resultaten tagits fram.

Bland männen i befolkningen uppger 51 procent i NTU 2023 att de i stor utsträckning oroar sig över brottsligheten i samhället, vilket är på en högre nivå än 2022 (46 %).

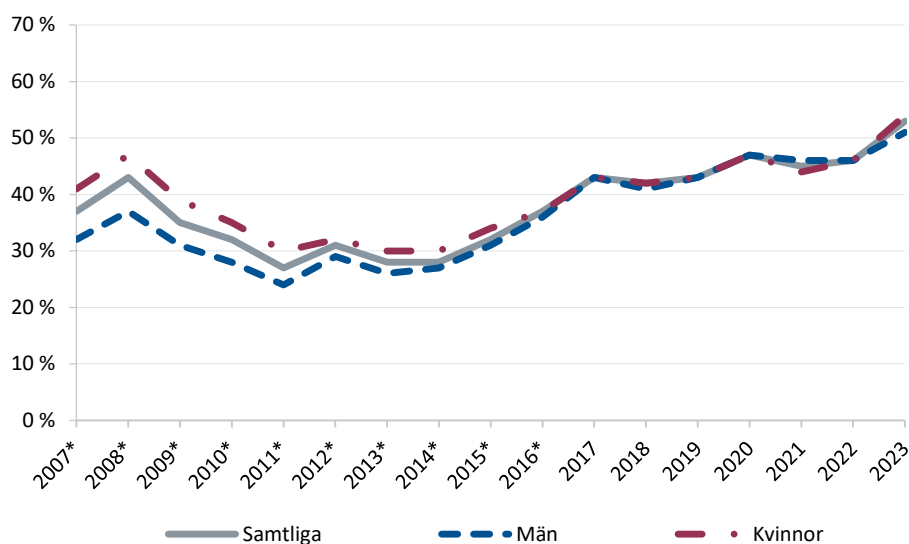
Bland kvinnorna i befolkningen är det 54 procent som uppger att de i stor utsträckning oroar sig över brottsligheten i samhället 2023, vilket innebär en stor ökning från 2022, då andelen var 46 procent.

Kvinnor uppger i större utsträckning än män stor oro över brottsligheten i samhället. Fram till 2016 var det vanligare bland kvinnor än män att känna oro. Därefter har andelen bland män och bland kvinnor varit i princip på samma nivå, med undantag för 2021 och 2023.

Figur 4.7. Oro över brottsligheten i samhället 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.8. Oro över brottsligheten i samhället 2007–2023. Andel som oroar sig i stor utsträckning, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.5. Oro över brottsligheten i samhället 2014–2023. Andel (%) som oroar sig i stor utsträckning, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	28	32	37	43	42	43	47	45	46	53
Män	27	31	36	43	41	43	47	46	46	51
Kvinnor	30	34	37	43	42	43	47	44	46	54
Ålder										
16–19 år	11	13	15	22	23	25	27	29	30	34
20–24 år	22	25	28	30	30	30	33	33	37	44
25–34 år	24	27	36	35	34	34	37	35	37	46
35–44 år	25	30	34	41	40	40	43	40	41	49
45–54 år	30	34	38	47	47	48	53	49	50	57
55–64 år	34	41	42	51	49	51	56	54	55	61
65–74 år	37	40	43	52	49	52	56	55	55	61
75–84 år	36	39	41	47	46	48	52	52	52	57
Män										

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
16–19 år	12	9	10	22	22	26	32	32	30	31
20–24 år	23	24	32	30	30	31	35	35	39	43
25–34 år	23	28	38	35	34	35	38	37	39	46
35–44 år	20	28	32	42	41	40	44	42	42	48
45–54 år	29	32	39	47	46	49	52	50	49	54
55–64 år	31	39	42	50	48	49	55	54	53	58
65–74 år	37	38	40	50	47	48	53	53	52	58
75–84 år	30	33	34	44	44	45	50	50	49	54
Kvinnor										
16–19 år	11	16	19	23	23	23	24	26	30	37
20–24 år	20	25	26	30	30	30	31	31	36	45
25–34 år	25	26	34	34	33	34	36	32	36	46
35–44 år	31	32	36	40	39	39	42	38	39	50
45–54 år	30	35	38	47	47	47	53	49	50	59
55–64 år	36	42	42	53	49	53	57	54	56	63
65–74 år	37	43	46	53	51	55	58	57	57	63
75–84 år	42	46	48	49	48	50	54	53	54	60

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4C). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Oro över brottsligheten i olika åldersgrupper

Det är stora ålderskillnader vad det gäller oro över brottsligheten i samhället. Andelen är störst i åldersgrupperna 55–64 år och 65–74 år, med 61 procent i respektive grupp. Minst är andelen i den yngsta åldersgruppen (16–19 år), där 34 procent uppger sig känna stor oro (se tabell 4.5).

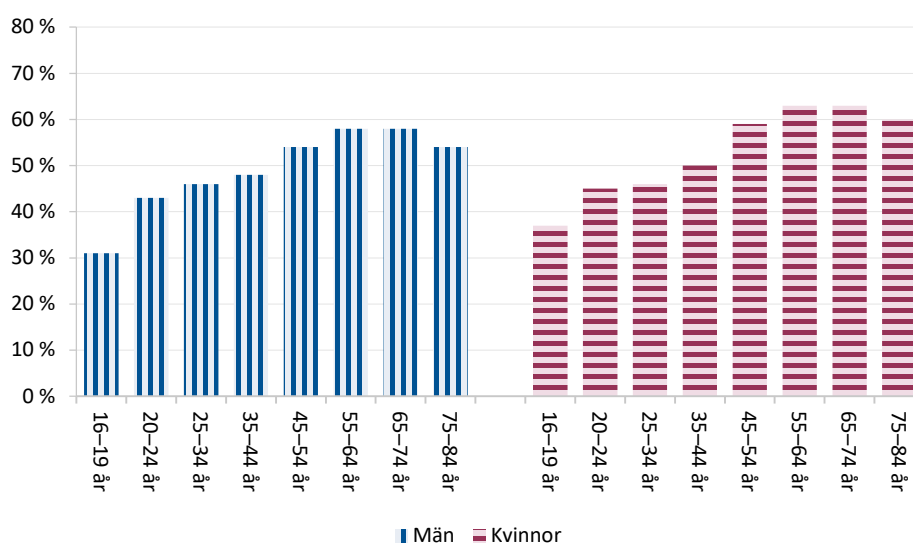
Bland män är andelen med stor oro över brottsligheten störst i åldersgrupperna 55–64 år och 65–74 år med 58 procent, respektive minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) med 31 procent (se figur 4.9).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgrupperna 55–64 år och 65–74 år med 63 procent, respektive minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år) med 37 procent.

Mönstret för oro över brottsligheten i samhället är således likartat om man ser till hur andelen fördelar sig bland män respektive kvinnor i olika

åldersgrupper, med minst andel bland de yngsta, och störst andel bland äldre åldersgrupper.

Figur 4.9. Oro över brottsligheten i samhället 2023. Andel som oroar sig i stor utsträckning, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro över brottsligheten i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.6 visar att svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda och svenskfödda med minst en svenskfödd förälder upplever en stor oro över brottsligheten i samhället (55 % i respektive grupp) i större utsträckning än utrikesfödda (46 %).

Bland personer med som högst gymnasial utbildning är det en större andel som upplever stor oro (60 %) än bland personer med som högst förgymnasial utbildning (49 %) och eftergymnasial utbildning (47 %).

Sett till familjetyp visar resultaten att andelen som uppger en stor oro är större bland sammanboende utan barn (57 %) och ensamstående med barn (56 %) jämfört med ensamstående utan barn (48 %). Andelen bland sammanboende med barn är 53 procent.

Boende i småhus oroar sig i högre grad för brottsligheten i samhället än vad boende i flerfamiljshus gör (55 respektive 50 %).

Andelen är större bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygds-kommuner (55 %) än bland boende i större städer och kommuner nära större stad respektive boende i storstäder och storstadsnära kommuner (53 respektive 51 %).

Boende i socioekonomiskt blandade områden och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar oroar sig i något större utsträckning (53 % vardera) jämfört med boende i områden med socioekonomiska utmaningar (50 %).

Tabell 4.6. Oro över brottsligheten i samhället 2014–2023. Andel (%) som oroar sig i stor utsträckning, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	28	33	38	45	43	45	49	47	48	55
- båda föräldrarna utrikesfödda	27	34	40	40	42	43	48	44	47	55
Utrikesfödda	28	28	32	36	35	36	40	37	39	46
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	30	35	36	41	39	42	45	45	45	49
Gymnasial	33	37	42	50	48	50	54	52	53	60
Eftergymnasial	21	25	30	35	35	35	39	38	40	47
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	32	36	39	47	45	47	51	50	51	57
- med barn	28	31	37	43	43	43	47	44	45	53
Ensamstående										
- utan barn	24	28	33	37	36	39	42	41	42	48
- med barn	32	40	42	46	43	46	52	46	49	56
Bostadstyp										
Småhus	28	34	37	45	43	45	49	47	48	55
Flerfamiljshus	28	31	36	40	39	40	43	42	43	50
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	40	40	40	45	42	44	51

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Större städer och kommuner nära större stad	43	42	44	47	47	47	53
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	46	43	46	49	47	49	55
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	44	43	50
Socioekonomiskt blandade områden	46	46	53
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	45	46	53

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4C i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4C). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att utsättas för brott

Hittills har avsnitten i det här kapitlet berört otrygghet, uppfattning om brottsutvecklingen och oro över brottsligheten i samhället. I det här avsnittet redovisas oro för att närstående ska utsättas för brott och oro för att man själv ska drabbas av olika typer av brott.

Oro för att närstående ska drabbas av brott

För att undersöka hur många som oroar sig för att närstående ska drabbas av brott ställs följande fråga:

Har det hänt under det senaste året att du oroar dig för att någon närstående till dig ska drabbas av brott?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan och aldrig*.

I NTU 2023 uppger drygt 15 procent av befolkningen (16–84 år) att de aldrig oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, medan hälften (50 %) sällan (ganska eller mycket) upplever en sådan oro. Vidare är

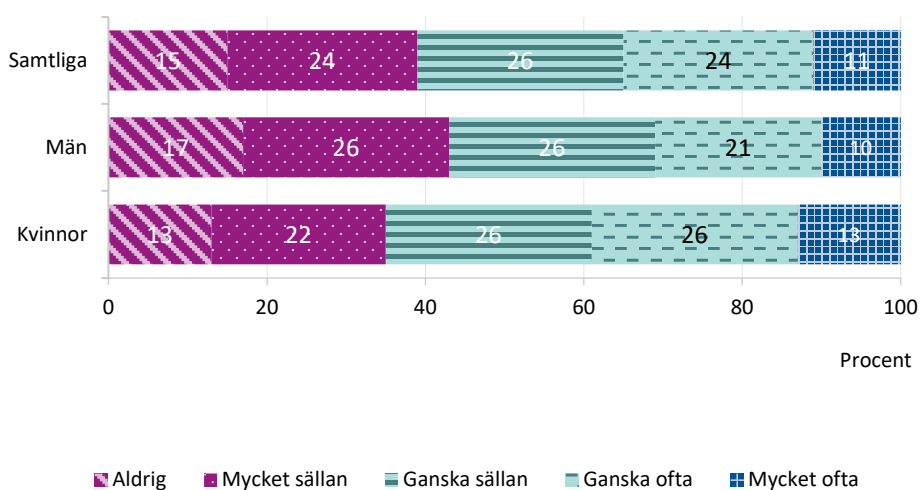
det 35 procent som ofta (ganska eller mycket) oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket i princip är på samma nivå som 2022, då andelen var 34 procent (se figur 4.10 och figur 4.11). Andelen som ofta oroar sig minskade 2007–2014, följt av en ökning fram till och med 2016. Därefter har nivån varit stabil med undantag för 2020 då andelen var större.

Bland män uppger 31 procent att de ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket är på samma nivå som 2022.

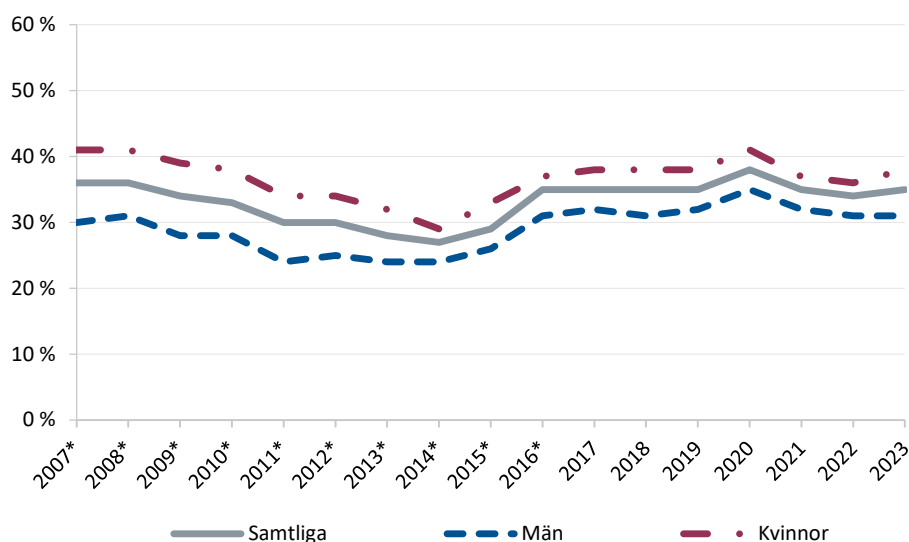
Bland kvinnor uppger 38 procent att de ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, vilket är på något högre nivå jämfört med 2022, då andelen var 36 procent.

Det är således en större andel kvinnor än män som ofta oroar sig för att någon närstående ska drabbas av brott, och så har det sett ut samtliga år som NTU har genomförts. Dock har skillnaden minskat jämfört med i början av mätperioden.

Figur 4.10. Oro för att närstående ska drabbas av brott 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.11. Oro för att närstående ska drabbas av brott 2007–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.7. Oro för att närstående ska drabbas av brott 2014–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	27	29	35	35	35	35	38	35	34	35
Män	24	26	31	32	31	32	35	32	31	31
Kvinnor	29	33	37	38	38	38	41	37	36	38
Ålder										
16–19 år	15	16	20	24	25	26	28	28	27	24
20–24 år	28	27	32	33	34	36	36	32	33	35
25–34 år	26	29	38	34	35	36	36	33	33	36
35–44 år	26	27	35	34	34	33	38	33	31	33
45–54 år	33	37	39	42	42	43	47	42	41	43
55–64 år	28	33	37	38	37	38	43	39	38	39
65–74 år	26	30	33	33	32	33	35	33	31	32
75–84 år	23	25	28	29	29	29	31	29	27	27
Män										

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
16–19 år	15	11	19	18	19	22	23	22	21	16
20–24 år	22	20	24	29	29	31	31	26	31	29
25–34 år	25	30	39	34	33	34	36	31	33	35
35–44 år	23	26	34	33	34	33	38	32	31	31
45–54 år	30	33	35	39	38	39	43	39	38	38
55–64 år	24	26	33	33	33	35	40	36	35	35
65–74 år	25	26	28	28	27	27	31	29	27	28
75–84 år	22	20	20	25	24	24	26	24	23	22
Kvinnor										
16–19 år	16	20	21	29	30	30	32	33	32	29
20–24 år	32	34	39	37	39	41	39	36	36	39
25–34 år	27	28	38	35	36	37	36	34	33	37
35–44 år	29	28	36	36	33	34	38	33	32	36
45–54 år	35	41	41	44	46	46	50	45	43	47
55–64 år	32	38	41	42	41	42	46	42	41	42
65–74 år	27	34	38	38	37	38	39	36	35	36
75–84 år	24	29	34	32	33	33	36	33	30	32

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4D). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Oro för närstående i olika åldersgrupper

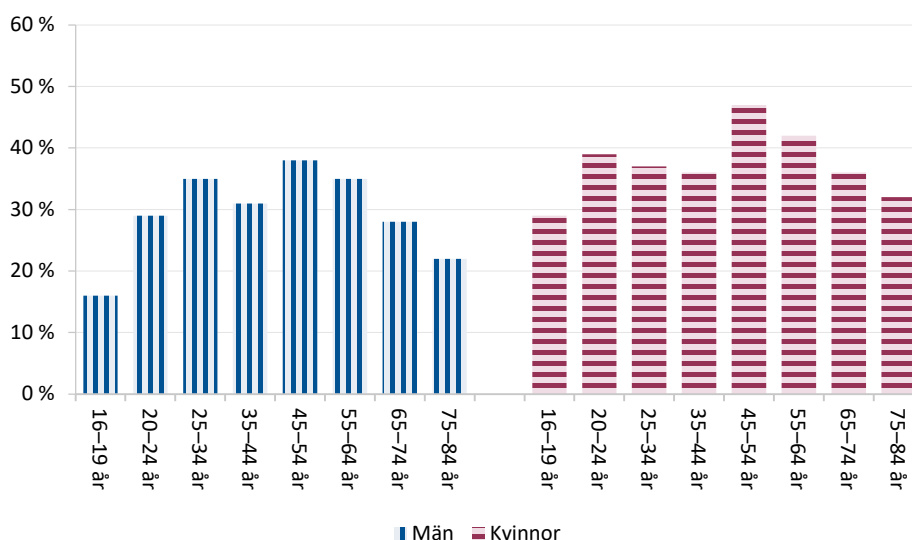
Tabell 4.7 visar att andelen som ofta oroar sig för att närstående ska drabbas av brott är störst i åldern 45–54 år (43 %). Minst andel som uppger att de ofta är oroliga för närstående finns i den yngsta åldersgruppen, 16–19 år, (24 %). Ett liknande mönster framkommer även för tidigare år.

De män som i störst utsträckning uppger att de ofta känner oro finns i åldersgruppen 45–54 år (38 %). Den andel som känner oro i minst utsträckning finns i åldersgruppen 16–19 år (16 %, se figur 4.12).

Bland kvinnor är andelen som ofta känner oro för att närstående ska drabbas av brott störst i åldersgruppen 45–54 år (47 %). Minst andel återfinns i åldersgruppen 16–19 år (29 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor framgår det att nivåerna är högre bland kvinnor, och att andelen oroliga bland både män och kvinnor är mindre bland de yngsta och äldsta.

Figur 4.12. Oro för att närstående ska drabbas av brott 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för närstående i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.8 visar att störst andel som ofta känner oro för att närstående ska drabbas av brott enligt NTU 2023 finns bland personer som är födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda (40 %), följt av svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (36 %), medan minst andel återfinns bland utrikesfödda personer (30 %).

Den andel som ofta oroar sig är större bland personer med högst gymnasial utbildning (39 %) än bland personer med högst förgymnasial respektive eftergymnasial utbildning (31 respektive 32 %).

Sett till familjetyp är det bland ensamstående med barn störst andel som ofta känner oro över närstående (45 %), följt av sammanboende med barn (40 %) och sammanboende utan barn (34 %). Minst andel finns bland ensamstående utan barn (31 %).

Boende i småhus som ofta oroar sig gör det i samma utsträckning som boende i flerfamiljshus (35 % vardera).

Andelen är ungefär lika stor i storstäder och storstadsnära kommuner, som i större städer och kommuner nära större stad (36 respektive 35 %), medan

den är minst bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygds-kommuner (32 %).

Små skillnader syns när det kommer till socioekonomisk områdestyp. Andelen som oroar sig ofta för att närstående ska drabbas av brott är minst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (33 %) och något större bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (35 % vardera).

Tabell 4.8. Oro för att närstående ska drabbas av brott 2014–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	27	30	35	36	35	36	39	36	35	36
- båda föräldrarna utrikesfödda	34	35	41	39	43	42	46	40	39	40
Utrikesfödda	24	28	30	32	31	31	34	30	29	30
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	21	25	29	32	31	32	34	32	31	31
Gymnasial	32	35	41	40	39	40	43	39	37	39
Eftergymnasial	24	26	30	31	32	32	35	31	31	32
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	27	29	35	35	35	35	38	34	33	34
- med barn	30	33	41	39	39	39	44	38	37	40
Ensamstående										
- utan barn	23	26	29	30	31	32	33	31	31	31
- med barn	35	39	42	46	44	45	50	45	44	45
Bostadstyp										
Småhus	26	29	34	35	35	36	39	35	34	35
Flerfamiljshus	27	30	35	34	35	35	37	34	33	35
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	37	37	37	40	37	35	36

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Större städer och kommuner nära större stad	35	34	35	38	35	34	35
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	32	32	33	36	31	31	32
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	34	31	33
Socioekonomiskt blandade områden	35	33	35
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	35	34	35

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4D i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4D). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att själv utsättas för brott

Resultaten om oro för att utsättas för olika typer av brott bygger på frågor om oro för *misshandel, våldtäkt och andra sexuella angrepp, personrån, bedrägeri på internet, bostadsinbrott och stöld av eller skadegörelse på bil*. Avsnittet inleds med en samlad bild av oron för att utsättas för olika brott. Sedan följer en mer ingående resultatredovisning för respektive brott som efterfrågas. Observera att oro för bostadsinbrott och oro för stöld av eller skadegörelse på bil är de enda frågorna som i sin nuvarande form har ställts vid varje tillfälle sedan mätningarna inleddes. Frågorna om oro för övriga brottstyper tillkom i och med metodbytet 2017, och frågan om oro för bedrägeri på internet gjordes dessutom om inför NTU 2020.³⁵

Notera att oron för brott kan se olika ut, och begränsa individen på olika sätt, beroende på vilken brottstyp det gäller. Det innebär att allvarlighetsgraden inte bara beror på hur stor andel som uppger oro, utan även på vilka konsekvenser oron ger. Exempelvis kan oro för att utsättas för

³⁵ Läs mer om ändringen av frågan i den tekniska rapporten till NTU 2020 (Brå 2020).

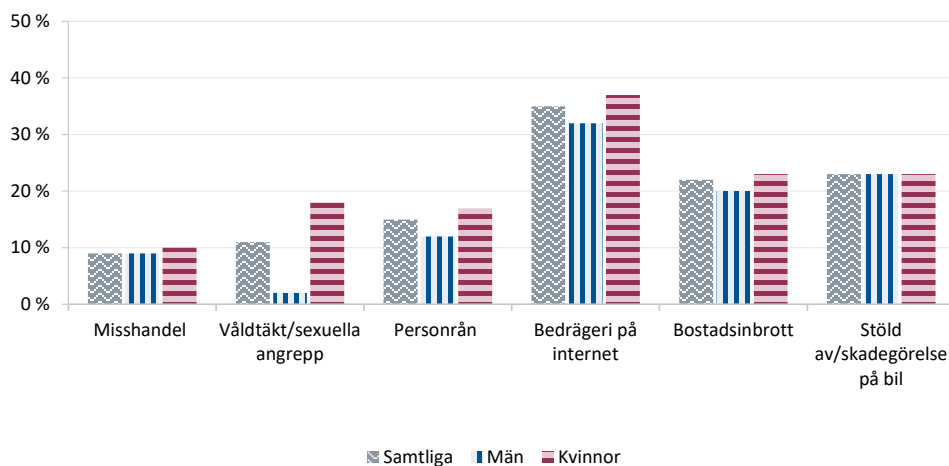
bilbrott leda till konsekvenser som att man är extra noggrann med att låsa bilen, medan oro för misshandel kan leda till konsekvenser som att man avstår från att gå ut, och därmed begränsar sin vardag. Även om det är en större andel som oroar sig för bilbrott än för misshandel, kan således oro för misshandel medföra allvarligare konsekvenser.

Bedrägeri på internet är den brottstyp som störst andel av befolkningen (16–84 år) oroar sig för 2023, med 35 procent som ganska eller mycket ofta känner oro, eller som helt avstår från att handla på internet på grund av oron (se figur 4.13).³⁶ Det är 23 procent som svarar att de ofta är oroliga för att hushållets bil ska bli stulen eller utsättas för skadegörelse, medan 22 procent uppger att de ofta är oroliga för att utsättas för bostadsinbrott. På frågan om oro för att bli rånad är det 15 procent som ofta känner sig oroliga. Vidare är det 11 procent som uppger att de ofta oroar sig för våldtäkt eller andra sexuella angrepp medan 9 procent uppger oro för misshandel.

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar resultaten att kvinnor i betydligt större utsträckning än män uppger att de ofta oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp (18 respektive 2 %). Skillnader kan även utläsas sett till oro för personrån, där kvinnor i större utsträckning än män uppger att de ofta oroar sig (17 respektive 12 %), och vad det gäller bedrägerier där andelen är 37 procent bland kvinnor jämfört med 32 procent bland män. Även vad det gäller bostadsinbrott är andelen något större bland kvinnor än bland män (23 respektive 20 %). När det gäller misshandel är oron i princip densamma bland män och kvinnor (9 respektive 10 %) och för bilbrott är andelen densamma bland män som bland kvinnor (23 %).

³⁶ Dock har frågan om oro för bedrägeri på internet en annan bas än de andra frågorna eftersom de som svarar att de aldrig handlar på internet *på grund av andra skäl än oro* exkluderas när resultaten tas fram.

Figur 4.13. Oro för att utsättas för olika brott 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Oro för att utsättas för misshandel

För att undersöka hur många som oroar sig för att utsättas för misshandel ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du oroar dig för att du ska bli misshandlad?

Svarsalternativen är *mycket ofta*, *ganska ofta*, *ganska sällan*, *mycket sällan* och *aldrig*.

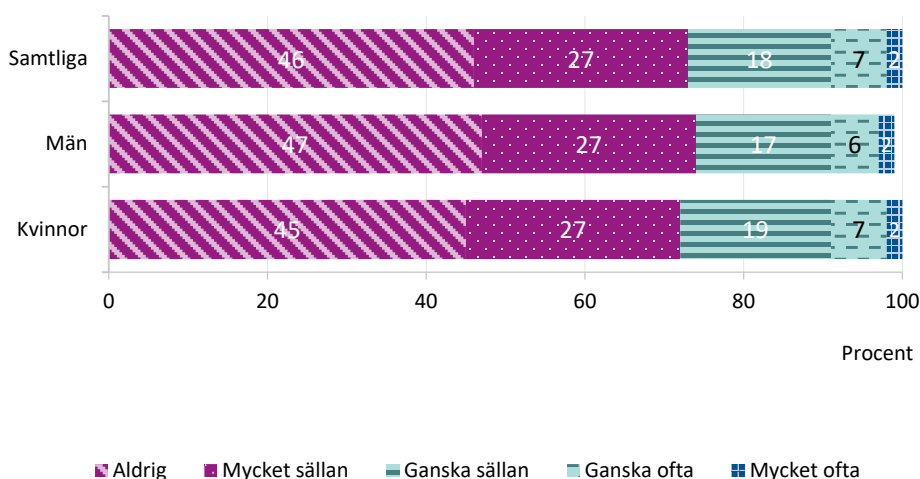
Andelen i befolkningen (16–84 år) som 2023 uppger att de aldrig oroar sig för att utsättas för misshandel är 46 procent, medan 45 procent sällan (ganska eller mycket) gör det (se figur 4.14). Vidare uppger 9 procent att de ofta (ganska eller mycket) oroar sig för misshandel, vilket är i princip på samma nivå som uppmättes 2022 (10 %). Andelen har varit oförändrad under hela perioden (2017–2023), med undantag för 2020, då den var något större (se figur 4.15 och tabell 4.9).

Bland män är andelen som ofta oroar sig för att utsättas för misshandel 9 procent, vilket är på samma nivå som 2022.

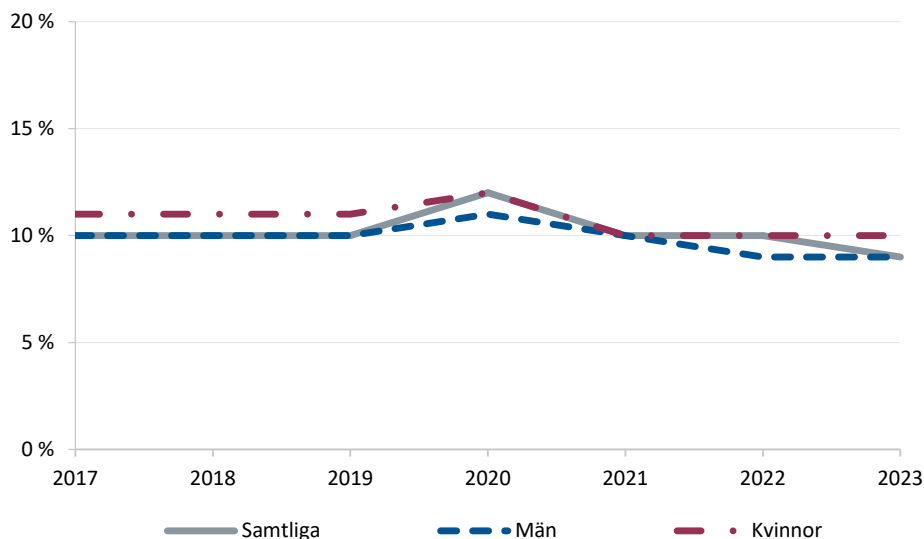
Bland kvinnor är andelen som ofta oroar sig för att utsättas för misshandel 10 procent, vilket innebär att andelen är oförändrad jämfört med 2022.

Det framkommer således små skillnader mellan kvinnors och mäns oro för att utsättas för misshandel, sett till både nivåer och utveckling över tid.

Figur 4.14. Oro för att utsättas för misshandel 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.15. Oro för att utsättas för misshandel 2017–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 4.9. Oro för att utsättas för misshandel 2017–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	10	10	10	12	10	10	9
Män	10	10	10	11	10	9	9
Kvinnor	11	11	11	12	10	10	10
Alder							
16–19 år	13	13	13	15	15	14	13
20–24 år	15	15	15	16	14	15	14
25–34 år	13	13	13	14	12	12	12
35–44 år	10	10	10	12	9	9	9
45–54 år	10	10	10	11	10	9	9
55–64 år	10	9	9	11	9	8	8
65–74 år	9	8	8	9	7	8	7
75–84 år	7	7	7	8	6	6	5
Män							
16–19 år	10	10	10	13	12	11	8
20–24 år	12	13	12	15	12	15	12
25–34 år	13	13	13	15	11	12	13
35–44 år	10	11	11	12	10	10	10
45–54 år	10	10	10	11	10	10	9
55–64 år	9	9	8	11	9	8	8
65–74 år	7	8	7	9	8	7	6
75–84 år	6	6	6	7	6	6	5
Kvinnor							
16–19 år	15	15	15	16	17	16	16
20–24 år	18	16	18	17	16	16	15
25–34 år	14	12	13	14	12	12	12
35–44 år	10	9	10	11	8	8	9
45–54 år	10	10	10	11	9	8	9
55–64 år	10	9	10	11	10	9	8
65–74 år	10	8	9	10	7	8	7
75–84 år	7	8	8	9	6	6	6

Oro för misshandel i olika åldersgrupper

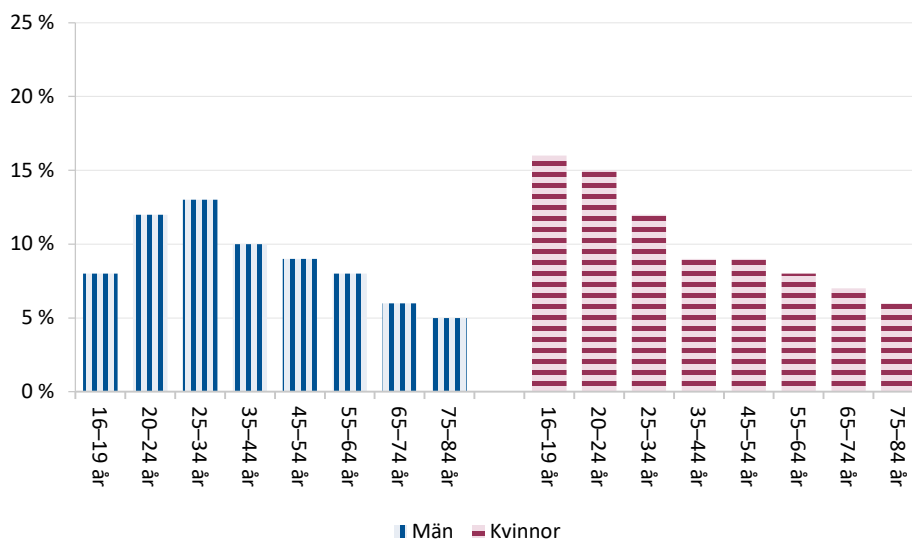
Tabell 4.9 visar att sett till oro för misshandel i olika åldersgrupper är nivåerna av oro högre bland yngre än bland äldre. Andelen är enligt NTU 2023 större i de tre yngsta åldersgrupperna, och störst är den i åldersgruppen 20–24 år (14 %). Andelen blir sedan i princip mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och minst andel återfinns i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 5 %). Mönstret är liknande tidigare mätår.

Bland män är andelen som ofta oroar sig störst i två av de yngre åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år (12 respektive 13 %). Andelen blir sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och minst är den i åldersgruppen 75–84 år, med 5 procent (se figur 4.16).

Bland kvinnor är andelen som uppger att de ofta känner oro för att utsättas för misshandel störst i de två yngsta åldersgrupperna 16–19 år och 20–24 år (16 respektive 15 %), medan andelen är minst i den äldsta åldersgruppen 75–84 år (6 %).

Mönstret är relativt likartat vid en jämförelse mellan män och kvinnor i olika åldersgrupper, med en större andel som känner oro bland yngre än bland äldre med undantag för den yngsta åldersgruppen bland män.

Figur 4.16. Oro för att utsättas för misshandel 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för misshandel i olika grupper i befolkningen

Att ofta oroas för misshandel är något vanligare bland personer som är födda i Sverige, med båda föräldrarna utrikesfödda, och bland utrikesfödda personer (11 % respektive 12 %) än bland personer som är födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder (8 %).

Vad det gäller utbildning är andelen störst bland personer med som högst förgymnasial utbildning (11 %), följt av dem med gymnasial utbildning (10 %), medan den är minst bland personer med eftergymnasial utbildning (7 %).

Den typen av oro är vanligare bland ensamstående med och utan barn (12 respektive 11 %) än bland sammanboende med eller utan barn (8 % vardera).

Vidare är det en större andel som ofta oroar sig bland boende i flerfamiljshus (11 %) än bland boende i småhus (7 %).

Sett till kommungrupp är det något vanligare att ofta oroas för misshandel bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt bland boende i större städer och kommuner nära större stad (10 % vardera) än bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (8 %).

En större andel av boende i områden med socioekonomiska utmaningar oroar sig ofta för misshandel (13 %) jämfört med andelen bland boende i socioekonomiska blandade områden (10 %) eller i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (8 %).

Tabell 4.10. Oro för att utsättas för misshandel 2017–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med							
- minst en svenskfödd förälder	10	9	10	11	9	9	8
-båda föräldrarna utrikesfödda	13	15	13	14	12	11	11
Utrikesfödda	13	13	12	13	11	11	12
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	12	12	12	14	13	12	11
Gymnasial	12	11	12	13	11	10	10

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Eftergymnasial	8	8	8	9	7	7	7
Familjetyp							
Sammanboende							
- utan barn	9	9	9	10	9	8	8
- med barn	9	8	9	10	8	8	8
Ensamstående							
- utan barn	12	12	12	14	12	12	11
- med barn	13	12	15	15	13	13	12
Bostadstyp							
Småhus	9	8	9	10	8	8	7
Flerfamiljshus	13	12	12	13	11	11	11
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	12	12	11	13	11	11	10
Större städer och kommuner nära större stad	11	10	10	12	10	9	10
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	9	8	9	10	8	8	8
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	13	12	13
Socioekonomiskt blandade områden	11	10	10
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	9	9	8

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4E i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp

För att undersöka hur många som oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du oroar dig för att du ska bli våldtagen eller på annat sätt sexuellt angripen?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan* och *aldrig*.

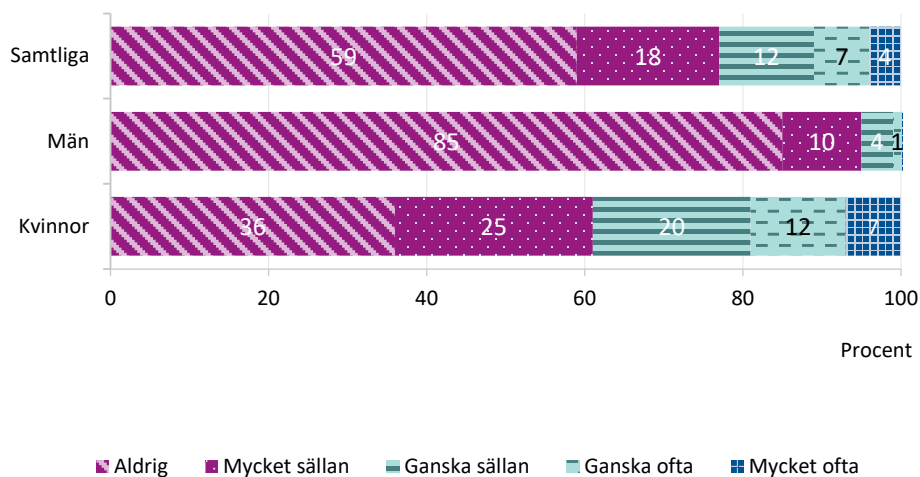
Den andel som 2023 uppger att de aldrig oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp är 59 procent, medan 30 procent sällan (ganska eller mycket) gör det (se figur 4.17). Vidare uppger 11 procent att de ofta (ganska eller mycket) oroar sig för det. Den andel som ofta oroar sig för våldtäkt eller andra sexuella angrepp ligger på ungefär samma nivå som 2022 (10 %), och har varit i princip oförändrad under hela mätperioden (2017–2023) (se figur 4.18 och tabell 4.11).

Bland män är det 2 procent som ofta känner oro, och andelen har varit densamma samtliga år som NTU-undersökningen har gjorts.

Bland kvinnor är det 18 procent som ofta känner oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp, vilket innebär att andelen är densamma som 2022.

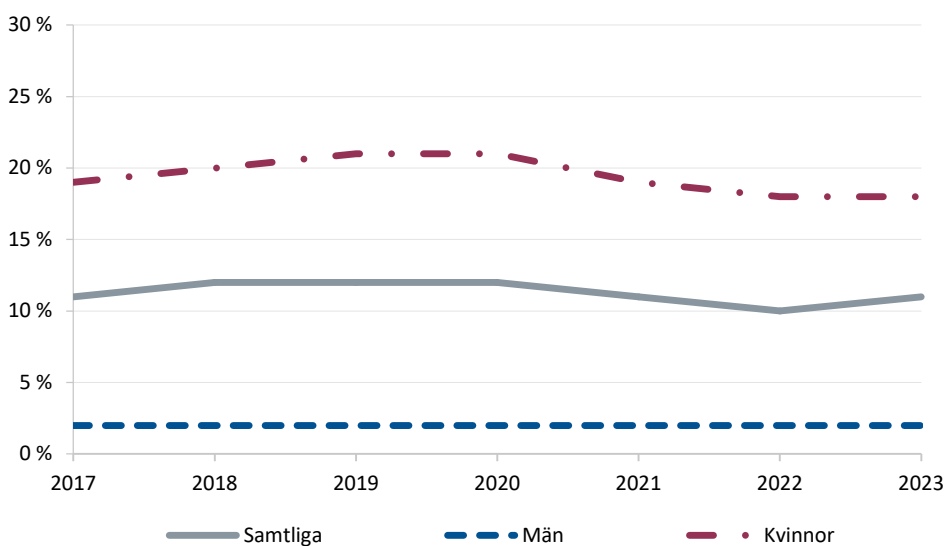
Det är således stora nivåskillnader mellan kvinnors och mäns oro för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp, där kvinnor oroar sig i betydligt större utsträckning. Det mönstret har framkommit även tidigare år. Vad det gäller utvecklingen syns vissa skillnader, på så sätt att andelen bland kvinnor ökade något fram till och med 2020, och har därefter minskat. Medan andelen bland män har legat helt oförändrad under hela mätperioden (2017–2023).

Figur 4.17. Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2023. Andel av samtliga och av männen^a respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

^a Avrundningar har lett till att resultat för svarsalternativet *mycket ofta* bland män inte visas i figuren, andelen är 1 procent.

Figur 4.18. Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2017–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 4.11. Oro för att utsättas för våldtäkt och sexuella angrepp 2017–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	11	12	12	12	11	10	11
Män	2	2	2	2	2	2	2
Kvinnor	19	20	21	21	19	18	18
Alder							
16–19 år	23	25	24	23	26	25	23
20–24 år	25	28	28	26	26	25	26
25–34 år	19	21	22	20	18	17	19
35–44 år	12	12	13	14	11	10	12
45–54 år	9	9	9	10	8	8	8
55–64 år	6	6	7	7	6	5	6
65–74 år	4	3	4	4	3	4	3
75–84 år	3	3	3	3	2	2	2
Män							
16–19 år	2	3	3	2	3	3	1
20–24 år	3	3	3	3	3	3	3
25–34 år	4	3	4	4	3	3	2
35–44 år	3	3	3	3	2	2	2
45–54 år	2	2	3	3	2	2	2
55–64 år	2	2	2	2	1	2	2
65–74 år	1	1	1	1	1	1	1
75–84 år	1	1	1	1	1	-	1
Kvinnor							
16–19 år	39	43	41	40	45	43	40
20–24 år	43	47	49	46	45	46	43
25–34 år	32	35	37	35	31	29	32
35–44 år	21	20	23	24	19	18	20
45–54 år	14	16	15	17	14	13	14
55–64 år	10	11	11	12	10	9	10
65–74 år	7	6	6	7	5	6	5
75–84 år	4	4	4	5	3	4	3

Streck (-) innebär att observationer finns men att andelen är avrundad till 0.

Oro för våldtäkt eller sexuella angrepp i olika åldersgrupper

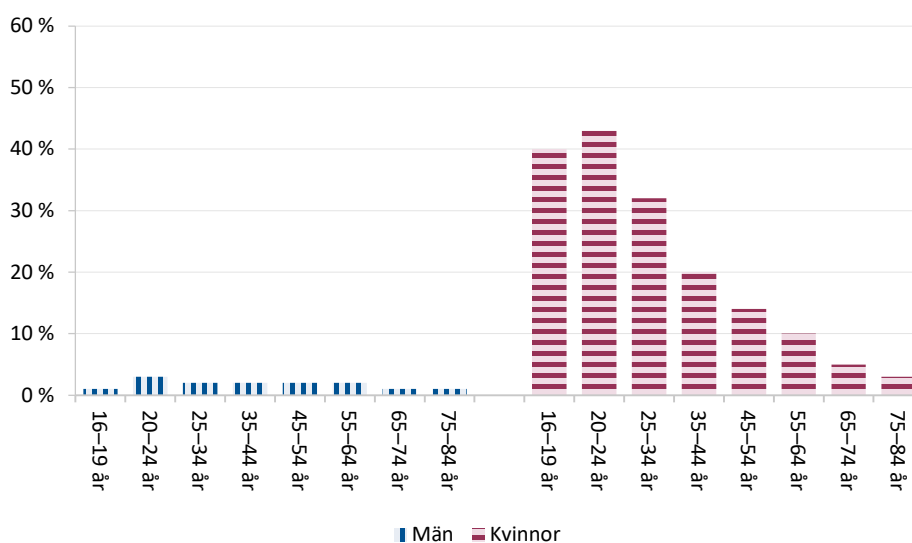
Sett till olika åldersgrupper visar tabell 4.11 att andelen som 2023 ofta oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller andra sexuella angrepp är störst i de yngsta åldersgrupperna, och sedan blir andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. I åldersgruppen 20–24 år är 26 procent ofta oroliga för att utsättas, medan i åldersgruppen 75–84 år är det 2 procent.

Bland män är andelen störst i den näst yngsta åldersgruppen (20–24 år) med 3 procent, medan den är minst i den yngsta (16–19 år) och de två äldsta åldersgruppen (65–74 år och 75–84 år) där den är 1 procent vardera (se figur 4.19).

Bland kvinnor är andelen som ofta oroar sig för våldtäkt eller andra sexuella angrepp störst i åldersgruppen 20–24 år (43 %) och minskar sedan ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst är andelen i åldersgruppen 75–84 år (3 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar figur 4.19 att andelen oroliga bland kvinnor är betydligt större bland yngre, och minskar tydligt ju äldre åldersgrupp som studeras. Det är stora skillnader i mönster mellan könen, där en tydlig minskning med ålder syns bland kvinnor, medan nivåerna är snarlika bland män.

Figur 4.19. Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för våldtäkt eller sexuella angrepp i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.12 visar att det är en betydligt större andel som ofta oroar sig för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp bland personer som är födda i Sverige, med båda föräldrarna utrikesfödda (16 %), än bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder och bland utrikesfödda (11 respektive 9 %).

Sett till utbildning är det vanligare att känna oro bland personer med som högst förgymnasial utbildning (14 %) än bland personer med som högst gymnasial respektive eftergymnasial utbildning (9 respektive 10 %).

Det är också vanligare att ofta oroa sig för våldtäkt eller andra sexuella angrepp bland ensamstående med eller utan barn (17 respektive 14 procent) än bland sammanboende med eller utan barn (9 respektive 7 %).

Vidare är andelen större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (13 respektive 9 %).

Boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt större städer och kommuner nära större stad uppger i högre grad att de känner oro (12 respektive 11 %) än boende i mindre städer, tätorter och landsbygds-kommuner (8 %).

Utifrån socioekonomiska områdestyper är skillnaderna små. Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är andelen som oroar sig ofta för våldtäkt eller andra sexuella angrepp 12 procent. Bland boende i socioekonomiskt blandade områden och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar är andelen 11 respektive 10 procent.

Tabell 4.12. Oro för att utsättas för våldtäkt eller sexuella angrepp 2017–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna, uppdelat på olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med – minst en svenskfödd förälder	11	12	12	12	11	11	11
– båda föräldrarna utrikesfödda	17	20	19	22	18	16	16
Utrikesfödda	10	10	11	11	9	9	9
Män							

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svenskfödda med							
– minst en svenskfödd förälder	2	2	2	2	2	2	1
– båda föräldrarna utrikesfödda	3	5	3	4	3	4	3
Utrikesfödda	3	3	3	3	2	2	3
<i>Kvinnor</i>							
Svenskfödda med							
– minst en svenskfödd förälder	20	21	22	22	20	19	19
– båda föräldrarna utrikesfödda	30	33	33	36	30	28	28
Utrikesfödda	16	16	17	18	16	15	15
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	13	14	13	14	14	14	14
Gymnasial	11	11	12	12	10	9	9
Eftergymnasial	10	12	12	12	10	10	10
<i>Män</i>							
Förgymnasial	2	3	2	3	2	2	2
Gymnasial	3	3	3	3	2	2	2
Eftergymnasial	1	2	2	2	1	1	1
<i>Kvinnor</i>							
Förgymnasial	24	25	24	25	27	25	26
Gymnasial	19	19	21	21	18	17	17
Eftergymnasial	17	19	20	20	16	16	16
Familjetyp							
Sammanboende							
– utan barn	9	9	9	9	7	7	7
– med barn	10	11	11	12	9	9	9
Ensamstående							
– utan barn	14	15	15	15	15	14	14
– med barn	15	16	18	17	16	14	17
<i>Män</i>							
Sammanboende							
– utan barn	2	2	2	2	2	1	1
– med barn	2	3	3	3	2	2	2
Ensamstående							

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
– utan barn	2	2	2	2	2	2	2
– med barn	2	3	3	3	2	3	3
Kvinnor							
Sammanboende							
– utan barn	15	15	16	16	13	12	13
– med barn	17	19	19	22	16	15	16
Ensamstående							
– utan barn	24	26	27	26	26	25	24
– med barn	22	23	26	25	24	20	25
Bostadstyp							
Småhus	9	10	10	11	9	9	9
Flerfamiljshus	14	15	15	14	13	12	13
Män							
Småhus	2	2	2	2	2	2	1
Flerfamiljshus	3	3	3	3	2	2	2
Kvinnor							
Småhus	16	17	18	19	16	16	16
Flerfamiljshus	23	24	25	24	23	21	21
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	13	14	14	14	13	12	12
Större städer och kommuner nära större stad	11	11	12	12	11	10	11
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	9	9	9	9	8	8	8
Män							
Storstäder och storstadsnära kommuner	2	3	3	3	2	2	2
Större städer och kommuner nära större stad	2	2	2	2	2	2	2
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	2	2	2	2	2	2	1
Kvinnor							

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Storstäder och storstadsnära kommuner	22	24	24	25	22	21	21
Större städer och kommuner nära större stad	19	20	20	21	19	18	19
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	15	15	16	16	14	14	14
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	12	11	12
Socioekonomiskt blandade områden	11	10	11
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	11	10	10
Män							
Områden med socioekonomiska utmaningar	2	2	4
Socioekonomiskt blandade områden	2	2	2
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	2	2	1
Kvinnor							
Områden med socioekonomiska utmaningar	21	19	20
Socioekonomiskt blandade områden	19	17	18
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	19	18	18

^a Eftersom det är så stora skillnader mellan män och kvinnor, sett till oro för våldtäkt och andra sexuella angrepp, anses det nödvändigt att redovisa resultaten i den här tabellen uppdelat på kön.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att utsättas för personrån

För att undersöka hur många som oroar sig för att utsättas för personrån ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska bli rånad?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan* och *aldrig*.

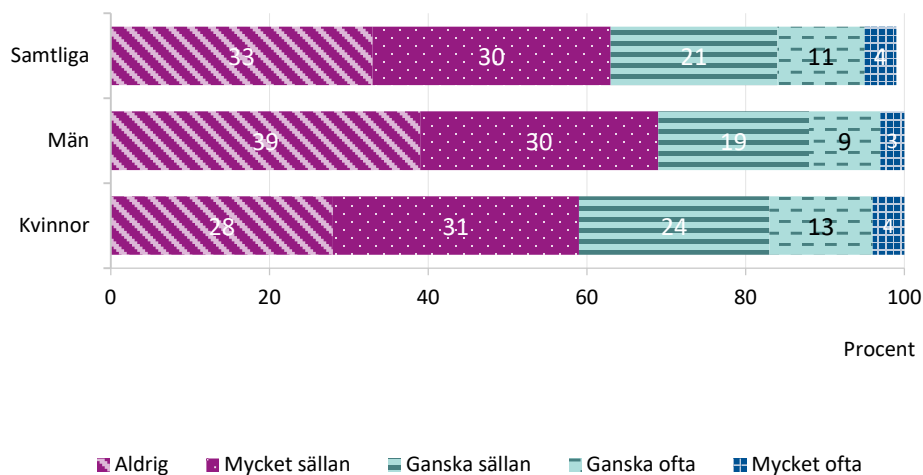
Den andel som 2023 uppger att de aldrig oroar sig för att utsättas för personrån är 33 procent, medan 51 procent sällan (ganska eller mycket) gör det. Vidare uppger 15 procent att de ofta (ganska eller mycket) oroar sig för personrån (se figur 4.20). Det är på samma nivå som 2022. Den andel som ofta oroar sig för personrån har i princip varit oförändrad sedan den första mätpunkten 2017, med undantag för 2020, då andelen var något större (se figur 4.21 och tabell 4.13).

Bland män är andelen som ofta känner oro för att utsättas för personrån 12 procent, vilket är ungefär densamma som 2022, då andelen låg på 13 procent.

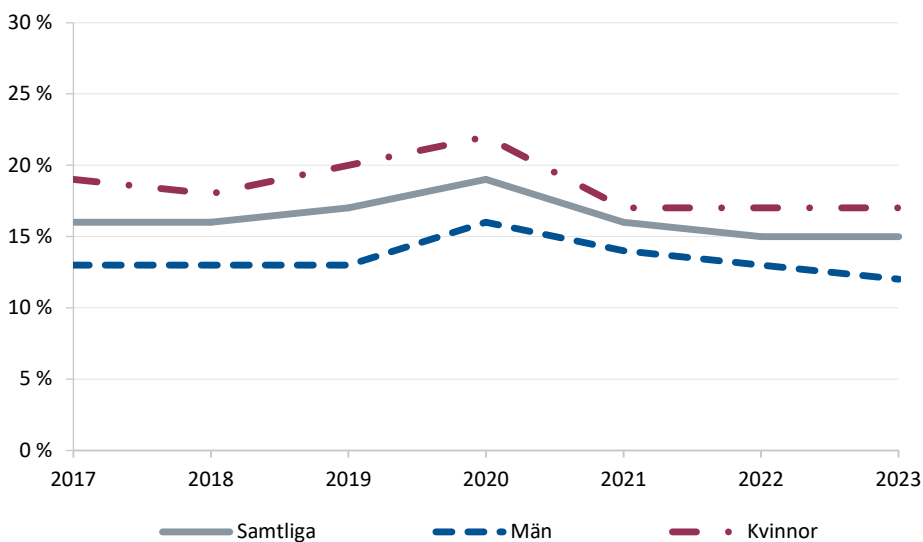
Bland kvinnor är andelen som ofta känner oro 17 procent enligt NTU 2023, och därmed oförändrad jämfört med 2022.

Resultaten visar således att kvinnor i högre grad än män oroar sig för att utsättas för personrån men utvecklingen över tid skiljer sig något. Bland män har andelen minskat successivt på senare år medan andelen bland kvinnor varit oförändrad.

Figur 4.20. Oro för att utsättas för personrån 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.21. Oro för att utsättas för personrån 2017–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 4.13. Oro för att utsättas för personrån 2017–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	16	16	17	19	16	15	15
Män	13	13	13	16	14	13	12
Kvinnor	19	18	20	22	17	17	17
Alder							
16–19 år	14	15	16	20	18	17	14
20–24 år	19	19	20	21	20	20	18
25–34 år	19	18	19	21	18	17	18
35–44 år	15	14	16	19	15	15	15
45–54 år	16	16	17	19	15	14	14
55–64 år	17	16	16	19	16	14	15
65–74 år	16	15	16	17	14	14	12
75–84 år	15	14	15	16	13	13	12
Män							
16–19 år	11	12	14	19	16	16	11
20–24 år	15	15	16	19	18	19	17
25–34 år	16	15	16	19	16	16	17
35–44 år	12	13	14	17	14	14	13
45–54 år	13	13	14	16	14	13	12
55–64 år	12	12	12	16	13	11	12
65–74 år	11	11	11	13	12	11	10
75–84 år	11	11	10	11	10	10	8
Kvinnor							
16–19 år	17	17	17	21	19	18	17
20–24 år	22	21	23	23	21	21	20
25–34 år	22	20	21	23	19	19	20
35–44 år	17	15	18	21	16	15	16
45–54 år	18	18	19	21	17	15	17
55–64 år	21	20	20	22	18	17	18
65–74 år	20	19	20	21	16	17	15
75–84 år	19	18	19	20	15	15	15

Oro för personrån i olika åldersgrupper

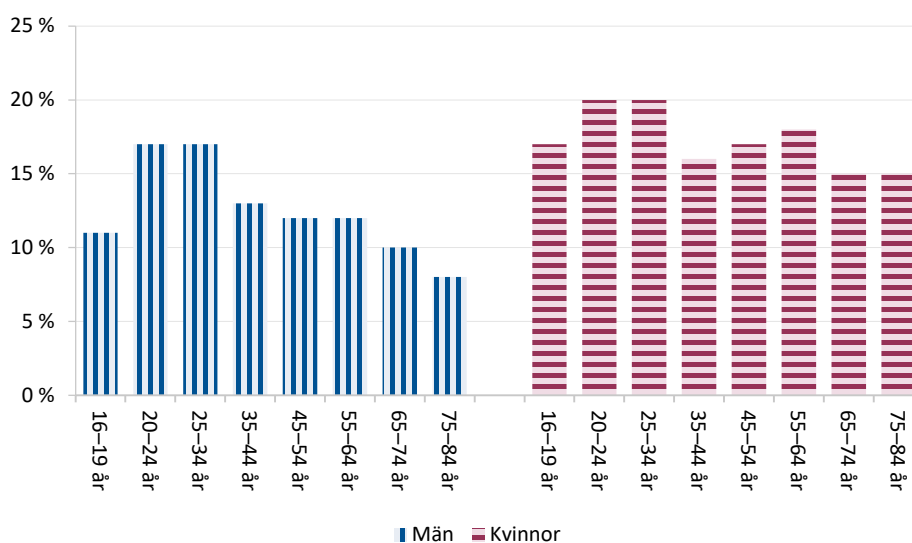
Tabell 4.13 visar att det generellt är vanligare med oro för att utsättas för personrån bland yngre. Den andel som 2023 uppger att de ofta är oroliga är störst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år (18 % vardera), och minst i de äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år (12 % vardera).

Figur 4.22 visar att andelen bland män som uppger att de ofta är oroliga för att utsättas för personrån är störst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år (17 % vardera), och andelen blir sedan mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Minst andel finns i den äldsta åldersgruppen 75–84 år (8 %).

Bland kvinnor är andelen som ofta är oroliga för att utsättas för personrån störst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år med 20 procent vardera, och minst i åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år med 15 procent i respektive grupp.

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar figur 4.22 att det är skillnader sett till fördelningen utifrån åldersgrupper. Bland män är andelen störst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år, och minskar därefter i princip med åldern. Bland kvinnor är fördelningen mer jämn över åldersgrupperna, även om andelen är störst i samma åldersgrupper som bland männen.

Figur 4.22. Oro för att utsättas för personrån 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för personrån i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.14 visar att det enligt NTU 2023 är en större andel som uppger att de ofta oroar sig för personrån bland personer som är födda i Sverige med båda föräldrarna utrikesfödda och bland utrikesfödda personer (17 % vardera) än bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (14 %).

Det är vanligare att ofta oroa sig bland personer med som högst förgymnasial och gymnasial utbildning (16 % i respektive grupp) än bland personer med eftergymnasial utbildning (12 %).

Det är också vanligare bland ensamstående med och utan barn (18 respektive 17 %) än bland sammanboende med och utan barn (13 % i respektive grupp).

Sett till bostadstyp är andelen som känner oro större bland dem som bor i flerfamiljshus än bland dem som bor i småhus (18 % jämfört med 12 %).

Vidare blir andelen som ofta oroar sig för personrån större i takt med ortens storlek. Personer som bor i storstäder och storstadsnära kommuner uppger i större utsträckning att de ofta känner oro (17 %) än boende i större städer och kommuner nära större stad (15 %) samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (11 %).

Det är en större andel bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar som ofta känner oro för att utsättas för personrån (20 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (15 %) eller bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (14 %).

Tabell 4.14. Oro för att utsättas för personrån 2017–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund							
Svenskfödda med - minst en svenskfödd förälder	16	15	16	18	15	15	14
-båda föräldrarna utrikesfödda	19	24	22	25	21	17	17
Utrikesfödda	19	19	19	20	17	17	17
Utbildning (högsta)							
Förgymnasial	17	17	18	20	18	17	16

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Gymnasial	19	18	19	21	17	17	16
Eftergymnasial	13	13	13	15	13	12	12
Familjetyp							
Sammanboende							
- utan barn	16	15	16	18	15	14	13
- med barn	14	14	15	18	13	13	13
Ensamstående							
- utan barn	17	17	18	20	18	17	17
- med barn	20	18	20	22	19	17	18
Bostadstyp							
Småhus	14	13	15	17	14	13	12
Flerfamiljshus	19	19	19	21	18	18	18
Kommungrupp^b							
Storstäder och storstadsnära kommuner	19	19	19	22	18	18	17
Större städer och kommuner nära större stad	16	15	16	19	16	15	15
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	13	12	13	15	12	12	11
Socioekonomisk områdestyp^c							
Områden med socioekonomiska utmaningar	20	18	20
Socioekonomiskt blandade områden	17	16	15
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	15	14	14

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4G i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att utsättas för bedrägeri på internet

Frågan om oro för bedrägeri på internet gjordes om inför NTU 2020 och därför redovisas enbart resultat från och med 2020.³⁷

För att undersöka hur många som oroar sig för att utsättas för bedrägeri på internet ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du oroat dig för att du ska bli utsatt för bedrägeri om du köper varor eller tjänster på internet?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan, aldrig* och *köper aldrig varor eller tjänster på internet*.

De som svarar att de aldrig köper varor eller tjänster på internet får sedan följande fråga för att särskilja dem som aldrig gör det på grund av oro för att utsättas för bedrägerier:

Vilket är det främsta skälet till att du aldrig köper varor eller tjänster på internet?

Svarsalternativen är *har inte tillgång till internet, på grund av oro för att bli utsatt för bedrägeri* och *annat skäl*.³⁸

Resultaten från NTU 2023 visar att det är 13 procent av befolkningen som uppger att de aldrig oroar sig för att utsättas för bedrägeri på internet. Vidare uppger 52 procent att de sällan (ganska eller mycket) oroar sig för att utsättas för bedrägeri på internet. Samtidigt är det 35 procent som ofta (ganska eller mycket) har känt en sådan oro, varav 2 procentenheter helt avstår från att köpa varor eller tjänster på internet på grund av oron. Det är en ökning sedan 2022 då andelen var 32 procent, samma nivå som vid samtliga tidigare mätningar sedan frågan omformulerades 2020 (se figur 4.23, figur 4.24 och tabell 4.15).

Bland män är det 32 procent som under det senaste året ofta har oroat sig för att utsättas för bedrägeri på internet, eller som på grund av den oron helt avstår från att handla på internet. Det är på en något högre nivå än 2022 (30 %).

Bland kvinnor är det 37 procent som under det senaste året ofta har oroat sig för att utsättas för bedrägeri på internet, eller som på grund av den oron

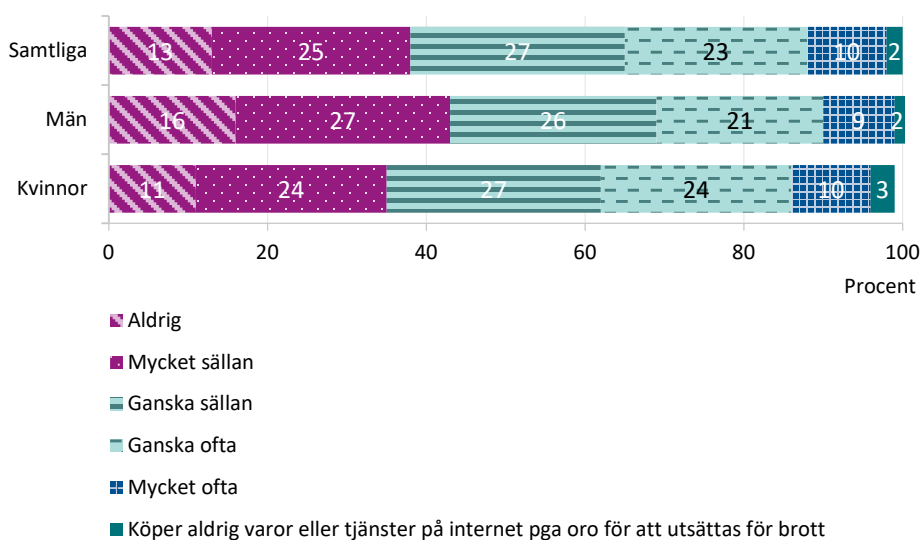
³⁷ Läs mer om ändringen av frågan i den tekniska rapporten till NTU 2020 (Brå 2020).

³⁸ De som har svarat att de aldrig köper varor eller tjänster på internet på grund av att *de inte har tillgång till internet* eller på grund av *annat skäl* har exkluderats när resultaten tagits fram.

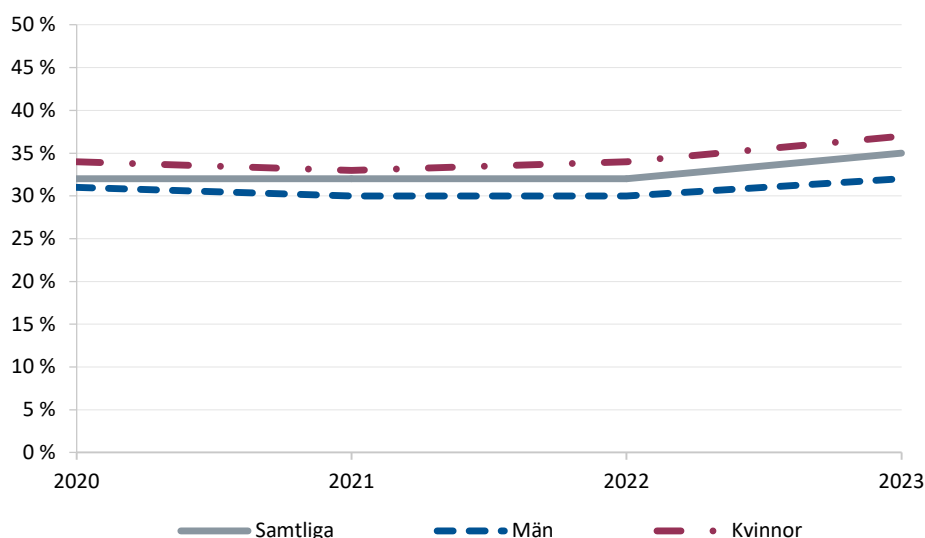
helt avstår från att handla på internet. Även bland kvinnor är det en högre nivå än 2022, då andelen var 34 procent.

Det är således vanligare bland kvinnor än bland män att oroa sig för att utsättas för bedrägeri på internet.

Figur 4.23. Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.24. Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2020–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta samt de som aldrig köper varor eller tjänster på internet p.g.a. oro, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 4.15. Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2020–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta samt de som aldrig köper varor eller tjänster på internet p.g.a. oro, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	32	32	32	35
Män	31	30	30	32
Kvinnor	34	33	34	37
Ålder				
16–19 år	20	22	23	23
20–24 år	23	24	24	27
25–34 år	26	24	27	29
35–44 år	29	29	29	33
45–54 år	35	34	35	38
55–64 år	40	38	38	40
65–74 år	40	38	38	39
75–84 år	39	38	40	41
Män				
16–19 år	18	18	19	17
20–24 år	21	20	22	24

	2020	2021	2022	2023
25–34 år	24	23	27	26
35–44 år	29	29	28	30
45–54 år	33	32	33	34
55–64 år	38	37	35	38
65–74 år	37	36	36	37
75–84 år	37	36	37	36
Kvinnor				
16–19 år	22	25	26	27
20–24 år	24	26	26	29
25–34 år	28	26	27	32
35–44 år	29	30	30	36
45–54 år	37	36	37	42
55–64 år	41	40	40	42
65–74 år	44	39	40	41
75–84 år	41	41	43	45

Oro för bedrägeri på internet i olika åldersgrupper

Tabell 4.15 visar att det är vanligare bland äldre än bland yngre att ofta oroa sig för att utsättas för bedrägeri på internet (och att på grund av oron aldrig handla på internet). Störst är andelen som känner oro i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) med 41 procent, medan den är minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 23 %).

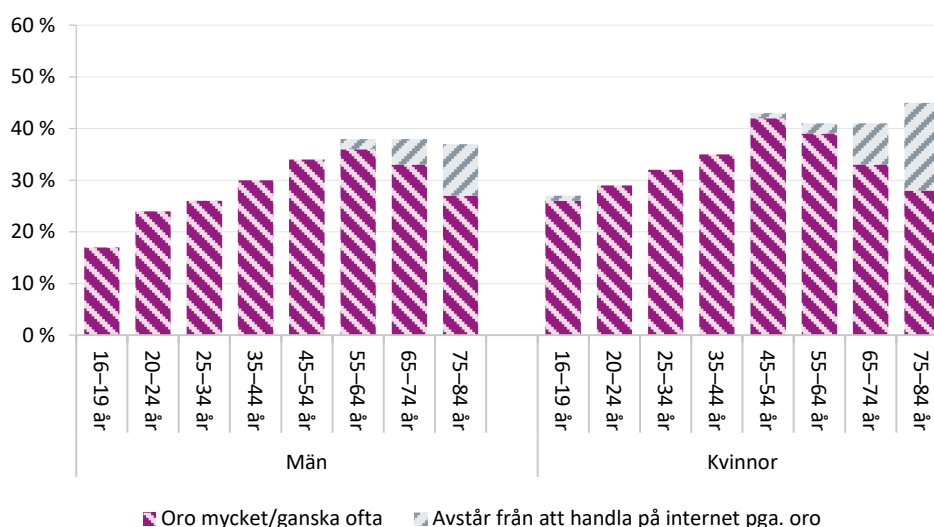
I figur 4.25 redovisas hur det ser ut bland män och kvinnor i olika åldersgrupper. Bland män är andelen störst i åldersgruppen 55–64 år (38 %) och minst i den yngsta åldersgruppen (16–17 år, 17%).

Bland kvinnor är andelen som ofta oroar sig för bedrägeri på internet störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 45 %), och minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 27 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor, visar resultaten således att mönstret är likartat. Figur 4.25 visar även att i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) är det en stor del av framför allt kvinnorna, men även av männen, som helt avstår från att handla på internet på grund av oro för

bedrägeri (17 % av kvinnorna och 10 % av männen). Motsvarande andel i övriga åldersgrupper varierar mellan 0 procent³⁹ och 8 procent.

Figur 4.25. Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta samt som aldrig köper varor eller tjänster på internet p.g.a. oro, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för bedrägeri på internet i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.16 visar att sett till oro för att utsättas för bedrägeri på internet är det något vanligare att ofta oroa sig bland utrikesfödda och bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (38 respektive 37 %), medan det är minst vanligt att oroa sig bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (34 %).

Vidare är det en större andel som ofta känner oro bland personer med som högst gymnasial utbildning (39 %), än bland personer med som högst förgymnasial utbildning (34 %) eller med eftergymnasial utbildning (31 %).

När olika familjetyper studeras visar resultaten att ensamstående med barn uppger oro i större utsträckning (39 %) än sammanboende med eller utan barn (35 respektive 36 %). Ensamstående utan barn uppger sådan oro i minst utsträckning (32 %).

³⁹ Notera att den avrundade andelen är 0, vilket inte är samma sak som 0 observationer.

Vidare är det något vanligare att ofta känna oro bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (36 respektive 33 %).

Boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner känner oro i större utsträckning (37 %) än boende i större städer och kommuner nära större stad respektive i storstäder och storstadsnära kommuner (34 % vardera).

Det är små skillnader i andel som uppger oro för att utsättas för bedrägeri på internet i de olika socioekonomiska områdestyperna. Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är andelen 36 procent, bland boende i socioekonomiskt blandade områden är andelen 35 procent och 34 procent bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar.

Tabell 4.16. Oro för att utsättas för bedrägeri på internet 2020–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta samt de som aldrig köper varor eller tjänster på internet p.g.a. oro, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund				
Svenskfödda med				
- minst en svenskfödd förälder	31	31	31	34
-båda föräldrarna utrikesfödda	33	33	35	37
Utrikesfödda	35	35	35	38
Utbildning (högsta)				
Förgymnasial	31	31	32	34
Gymnasial	37	36	36	39
Eftergymnasial	28	27	29	31
Familjetyp				
Sammanboende				
- utan barn	35	34	34	36
- med barn	32	31	32	35
Ensamstående				
- utan barn	29	29	30	32
- med barn	36	34	35	39
Bostadstyp				
Småhus	34	33	33	36

	2020	2021	2022	2023
Flerfamiljshus	30	30	31	33
Kommungrupp^b				
Storstäder och storstadsnära kommuner	31	30	31	34
Större städer och kommuner nära större stad	32	32	32	34
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	34	33	34	37
Socioekonomisk områdestyp^c				
Områden med socioekonomiska utmaningar	..	32	33	36
Socioekonomiskt blandade områden	..	33	33	35
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	..	31	32	34

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4H i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att utsättas för bostadsinbrott

För att undersöka hur stor andel som oroar sig för att utsättas för bostadsinbrott ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du oroar dig för att du ska drabbas av inbrott i din bostad?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan* och *aldrig*.

Andelen personer som 2023 uppger att de aldrig oroar sig för att utsättas för bostadsinbrott är 23 procent, medan 55 procent uppger att de sällan (ganska eller mycket) oroar sig. Vidare är det 22 procent som ofta (ganska eller mycket) oroar sig för att utsättas för bostadsinbrott; det är samma andel som för 2022 (se figur 4.26). Andelen var relativt oförändrad 2007–2011, följt av en ökning fram till och med 2017. Därefter var andelen

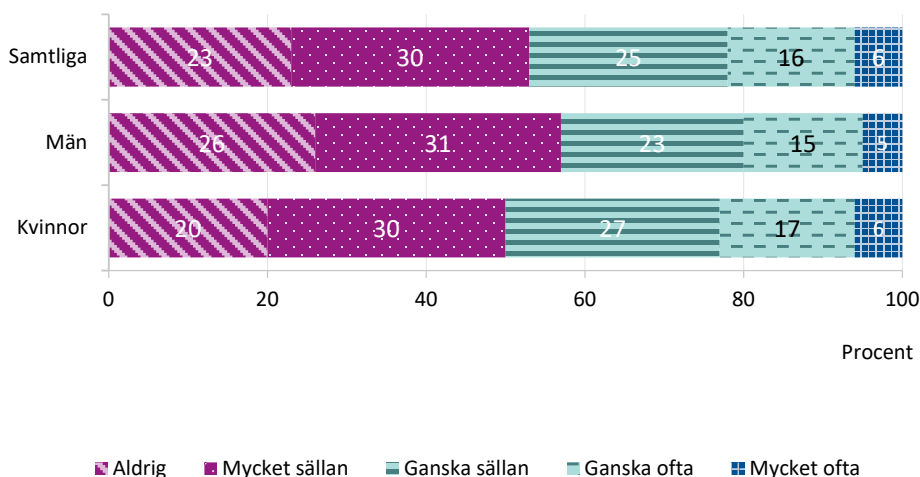
återigen relativt oförändrad fram till 2021, då en minskning skedde, och sedan dess har den legat på en stabil nivå (se figur 4.27 och tabell 4.17).

Bland män är det 20 procent som ofta oroar sig för bostadsinbrott 2023, vilket är på ungefär samma nivå som 2022, då andelen var 21 procent.

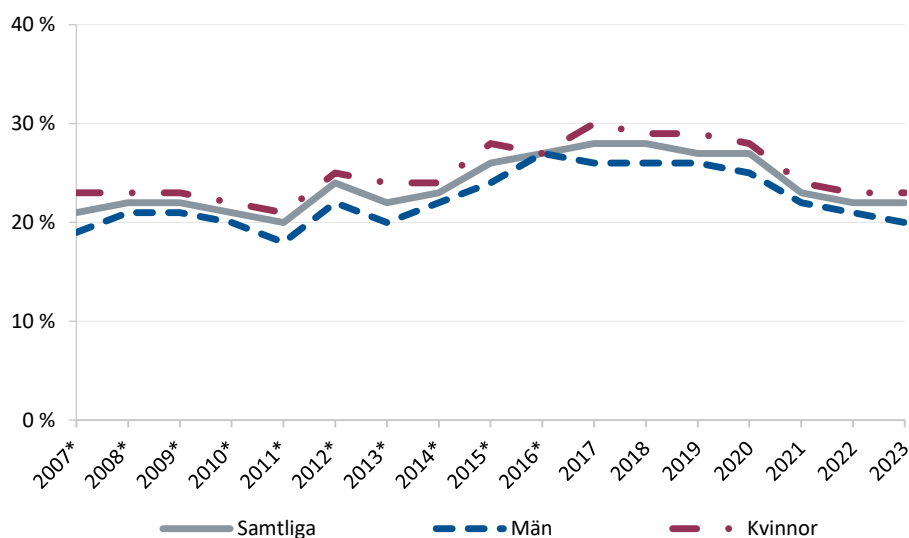
Bland kvinnor är det 23 procent som ofta oroar sig för bostadsinbrott, vilket är på samma nivå som 2022.

Resultaten visar således att kvinnor är oroliga för bostadsinbrott i större utsträckning än män. Vidare är utvecklingen över tid relativt likartad för män och kvinnor.

Figur 4.26. Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.27. Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2007–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.17. Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2014–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	23	26	27	28	28	27	27	23	22	22
Män	22	24	27	26	26	26	25	22	21	20
Kvinnor	24	28	27	30	29	29	28	24	23	23
Ålder										
16–19 år	9	12	12	15	16	16	15	14	14	11
20–24 år	17	19	21	19	19	20	18	16	16	17
25–34 år	21	24	24	24	23	24	23	20	20	21
35–44 år	24	25	28	30	30	29	27	24	24	23
45–54 år	27	30	32	33	33	32	31	27	25	24
55–64 år	26	28	30	32	31	30	31	27	26	25
65–74 år	26	32	31	32	30	30	30	25	24	22
75–84 år	23	26	28	26	27	26	26	22	21	20
Män										
16–19 år	8	6	9	12	13	13	12	10	9	6

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
20–24 år	13	13	16	16	17	17	14	13	14	13
25–34 år	16	19	21	20	19	21	20	18	18	19
35–44 år	21	25	29	29	29	29	27	23	23	22
45–54 år	28	29	37	33	31	31	30	26	25	23
55–64 år	25	26	30	30	30	29	31	26	25	24
65–74 år	25	32	30	30	29	27	29	24	22	22
75–84 år	23	25	24	25	27	25	25	22	20	18
Kvinnor										
16–19 år	9	16	14	18	19	18	17	16	18	15
20–24 år	19	24	26	22	20	22	21	19	18	19
25–34 år	24	28	27	27	26	26	26	21	21	24
35–44 år	27	26	27	32	31	30	28	24	24	25
45–54 år	26	31	28	32	34	32	32	27	25	26
55–64 år	26	29	30	33	32	31	32	29	26	26
65–74 år	26	32	32	34	31	32	31	26	25	23
75–84 år	22	27	31	27	27	27	27	22	22	22

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4I). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Oro för bostadsinbrott i olika åldersgrupper

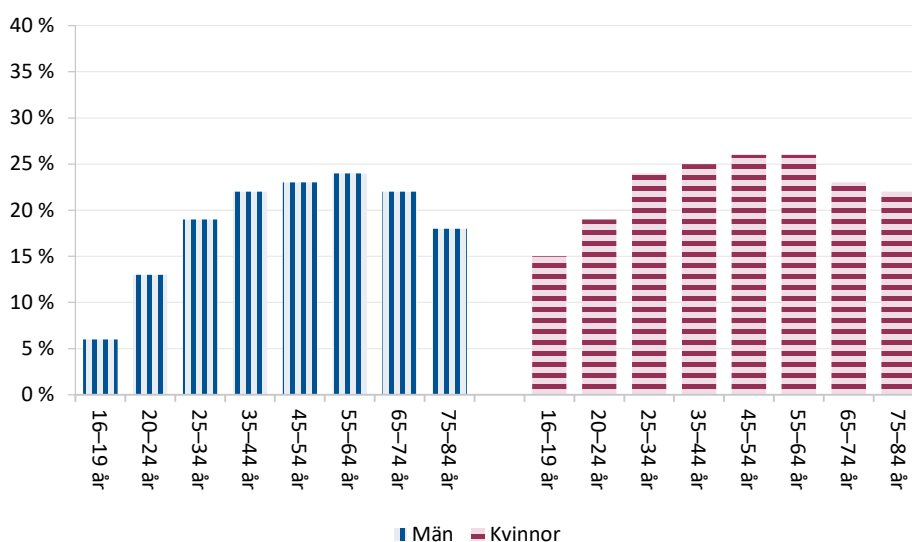
Tabell 4.17 visar att störst andel som uppger att de ofta är oroliga för bostadsinbrott finns i åldersgruppen 55–64 år, där den är 25 procent 2023. Gruppen med minst andel som känner oro är liksom tidigare år åldersgruppen 16–19 år (11 %).

Figur 4.28 visar att andelen som ofta känner oro bland män är störst i åldersgruppen 55–64 år (24 %). Vidare är andelen minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 6 %).

Bland kvinnor är andelen som ofta känner oro för bostadsinbrott störst i åldersgrupperna 45–54 år och 55–64 år (26 % vardera), medan den är minst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (15 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor i olika åldersgrupper visar resultaten att mönstret är likartat. Dock är andelen oroliga för att utsättas för bostadsinbrott större bland kvinnor än bland män i de yngsta åldersgrupperna.

Figur 4.28. Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för bostadsinbrott i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.18 visar skillnaderna inom olika grupper när det gäller oro för bostadsinbrott. Bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda är andelen som känner oro 24 procent, bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder är andelen 21 procent och bland utrikesfödda är den 23 procent.

Sett till utbildning är andelen som känner oro för bostadsinbrott större bland dem med som högst gymnasial utbildning (24 %) än bland dem med som högst förgymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (19 respektive 21 %).

Vidare är andelen störst bland sammanboende med barn och ensamstående med barn (26 respektive 25 %), något mindre bland sammanboende utan barn (23 %) och minst bland ensamstående utan barn (17 %).

Sett till bostadstyp är andelen betydligt större bland boende i småhus (25 %) än bland boende i flerfamiljshus (17 %).

Det är små skillnader utifrån kommungrupp när det gäller oro för bostadsinbrott. Bland boende i storstäder och storstadnära kommuner uppger 23 procent sådan oro, bland boende i större städer och kommuner

nära större stad är andelen 21 procent, och bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner är andelen 22 procent.

Andelen som uppger oro för att utsättas för bostadsinbrott är lika stor oavsett socioekonomisk områdestyp (22 %).

Tabell 4.18. Oro för att utsättas för bostadsinbrott 2014–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med - minst en svenskfödd förälder	22	25	28	28	27	27	26	23	22	21
-båda föräldrarna utrikesfödda	24	25	29	30	31	29	29	24	24	24
Utrikesfödda	24	28	26	29	28	28	28	24	23	23
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	20	24	25	25	24	25	24	21	21	19
Gymnasial	25	28	30	31	30	30	30	26	25	24
Eftergymnasial	22	25	25	26	26	25	24	21	20	21
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	27	31	32	31	30	29	30	26	24	23
- med barn	27	30	34	34	33	33	31	27	26	26
Ensamstående										
- utan barn	15	18	19	21	21	21	21	18	18	17
- med barn	21	22	21	28	27	27	28	22	21	25
Bostadstyp										
Småhus	28	32	33	35	33	33	32	28	27	25
Flerfamiljshus	16	17	20	20	20	20	19	17	16	17
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	30	31	29	28	24	23	23
Större städer och kommuner nära större stad	26	25	26	25	23	21	21
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	28	26	27	27	23	23	22

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	23	21	22
Socioekonomiskt blandade områden	23	22	22
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	23	22	22

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4I i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4I). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Oro för att utsättas för bilbrott

För att undersöka hur många som oroar sig för att utsättas för bilbrott ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du oroar dig för att din/er bil ska bli stulen eller utsatt för skadegörelse?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan, aldrig* och *ingen i hushållet hade någon bil under senaste året*⁴⁰.

NTU 2023 visar att 23 procent aldrig är oroliga för att utsättas för bilbrott, medan drygt hälften (54 %) sällan (ganska eller mycket) oroar sig. Vidare uppger 23 procent att de ofta (ganska eller mycket) oroar sig för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil (se figur 4.29). Det är i princip på samma nivå som 2022, då var andelen 24 procent. Andelen minskade under den första delen av mätperioden 2007–2013. Efter 2015 skedde en ökning till och med 2017. Därefter låg andelen relativt oförändrad fram till en minskning 2021 och har sedan dess legat kvar på den lägre nivån.

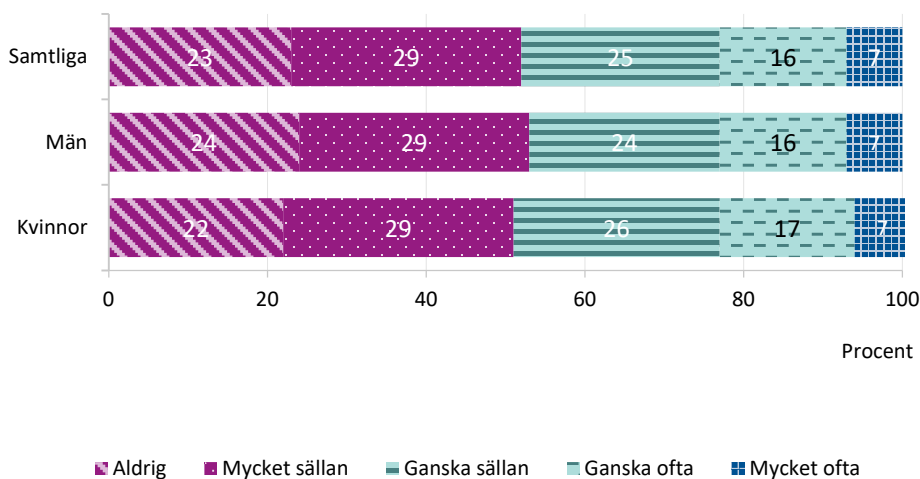
⁴⁰ De som har svarat att ingen i hushållet hade bil under det senaste året har exkluderats när resultaten tagits fram.

Andelen män som ofta oroar sig för bilbrott är 23 procent, vilket är något lägre nivå än 2022 (25 %).

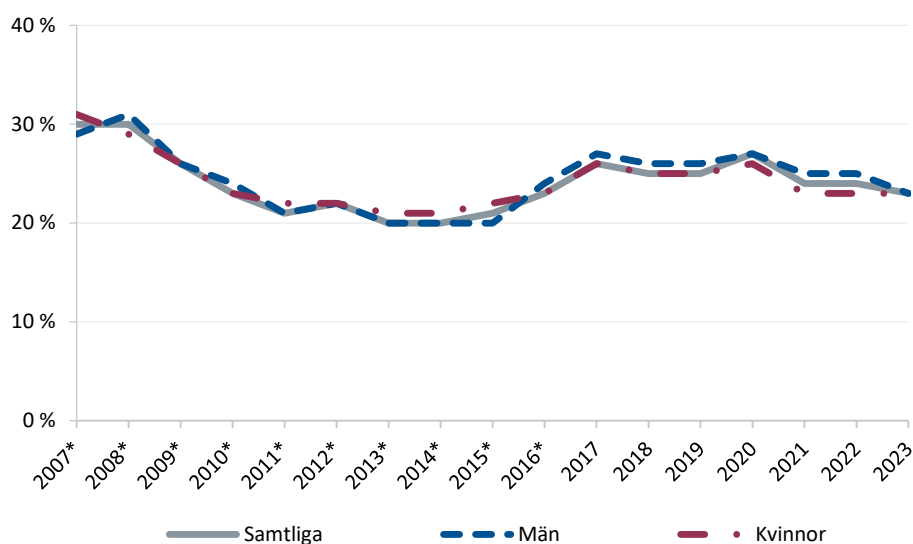
Andelen kvinnor som 2023 uppger att de ofta oroar sig för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil är 23 procent, vilket är på samma nivå som 2022.

Det är således ingen skillnad i andel som känner oro för stöld av eller skadegörelse på bil mellan män och kvinnor. Det har varit små nivåskillnader mellan män och kvinnor under hela mätperioden, och utvecklingen över tid har varit likartad.

Figur 4.29. Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.30. Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2007–2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.19. Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2014–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	20	21	23	26	25	25	27	24	24	23
Män	20	20	24	27	26	26	27	25	25	23
Kvinnor	21	22	23	26	25	25	26	23	23	23
Ålder										
16–19 år	6	8	8	11	11	12	13	13	12	11
20–24 år	20	20	22	23	22	24	23	22	23	20
25–34 år	28	25	32	30	27	29	29	27	27	29
35–44 år	18	21	24	26	26	25	28	24	23	24
45–54 år	20	22	23	29	28	27	30	26	27	25
55–64 år	23	24	26	29	28	28	31	29	27	26
65–74 år	22	23	23	28	26	27	28	24	25	23
75–84 år	20	20	19	26	24	24	24	22	22	21
Män										
16–19 år	9	6	14	11	11	13	14	14	12	10

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
20–24 år	19	17	24	24	24	23	23	22	23	20
25–34 år	29	31	34	31	27	31	31	28	28	30
35–44 år	17	21	24	27	28	27	31	26	25	25
45–54 år	21	18	24	30	28	29	30	27	28	26
55–64 år	20	20	27	29	28	29	31	30	27	26
65–74 år	21	22	20	27	25	25	27	25	24	23
75–84 år	21	20	20	26	24	23	24	23	22	19
Kvinnor										
16–19 år	5	8	5	11	10	10	12	13	11	12
20–24 år	22	25	20	22	21	25	23	22	23	20
25–34 år	28	21	31	29	27	27	28	27	26	28
35–44 år	20	20	23	25	23	23	25	22	21	24
45–54 år	19	26	21	28	28	26	30	25	25	25
55–64 år	26	27	25	29	28	27	31	28	28	25
65–74 år	24	25	26	29	26	28	28	24	26	24
75–84 år	18	20	19	25	24	24	25	22	22	22

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4J). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Oro för bilbrott i olika åldersgrupper

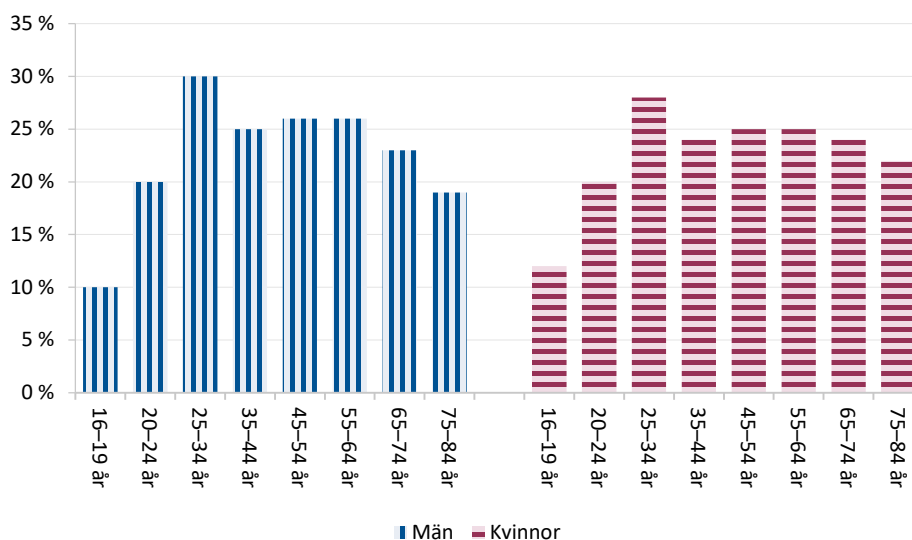
Sett till olika åldersgrupper i befolkningen visar tabell 4.19 att andelen som uppger att de ofta är oroliga för att utsättas för bilrelaterade brott 2023 är störst i åldersgruppen 25–34 år (29 %). Minst andel finns bland bilägare i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (11 %).

Bland män visar figur 4.31 att andelen som ofta känner oro är störst i åldersgrupperna 25–34 år (30 %). Den åldersgrupp där minst andel känner oro är 16–19 år (10 %).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 25–34 år (28 %), och minst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (12 %).

Det är således små skillnader mellan män och kvinnor vad det gäller mönstret i olika åldersgrupper, sett till oro för fordonsrelaterade brott, varför det könsuppdelade resultatet liknar resultatet för hela befolkningen (16–84 år).

Figur 4.31. Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2023. Andel som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Oro för bilbrott i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.20 visar att andelen som ofta känner oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil är störst bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (29 %). Andelen bland utrikesfödda personer är 26 procent och andelen bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder är 22 procent.

När det gäller utbildning är det en större andel som ofta känner oro bland dem med som högst gymnasial utbildning (27 %) än bland dem som har som högst förgymnasial respektive eftergymnasial utbildning (20 respektive 21 %).

Andelen är störst bland ensamstående med barn (28 %) medan det är små skillnader mellan sammanboende utan barn (24 %), sammanboende med barn (23 %) och ensamstående utan barn (22 %).

Sett till bostadstyp är andelen som ofta oroar sig för bilbrott större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (27 respektive 21 %).

Personer som bor i storstäder och storstadsnära kommuner uppger i något större utsträckning att de ofta känner oro (25 %) jämfört med boende i

större städer och kommuner nära större stad samt i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (23 respektive 22 %).

Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil i störst utsträckning (30 %). En något mindre andel bland boende i socioekonomiskt blandade områden uppger sådan oro (25 %) och minst andel finns bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (22 %).

Tabell 4.20. Oro för att utsättas för stöld av eller skadegörelse på bil 2014–2023. Andel (%) som oroar sig ganska eller mycket ofta, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	20	20	24	25	24	25	26	24	23	22
-båda föräldrarna utrikesfödda	23	25	31	30	33	28	31	26	26	29
Utrikesfödda	23	25	22	30	29	28	30	26	27	26
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	15	17	18	23	22	23	23	22	21	20
Gymnasial	25	25	29	31	29	29	31	28	28	27
Eftergymnasial	18	19	20	23	23	22	24	21	21	21
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	23	25	27	28	27	27	29	26	26	24
- med barn	18	18	21	26	25	25	26	23	23	23
Ensamstående										
- utan barn	19	19	22	23	22	23	24	23	22	22
- med barn	25	22	22	31	29	29	31	27	30	28
Bostadstyp										
Småhus	18	19	21	25	23	24	25	22	22	21
Flerfamiljshus	25	26	28	30	28	28	30	28	28	27
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	29	28	27	29	26	26	25

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Större städer och kommuner nära större stad	26	24	25	26	24	24	23
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	24	23	24	26	23	22	22
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	32	30	30
Socioekonomiskt blandade områden	27	26	25
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	22	22	22

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4J i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4J). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Konsekvenser av otrygghet och oro

Otrygghet och oro för att utsättas för brott kan få olika typer av negativa konsekvenser, och för en del kan otryggheten vara direkt begränsande i tillvaron.

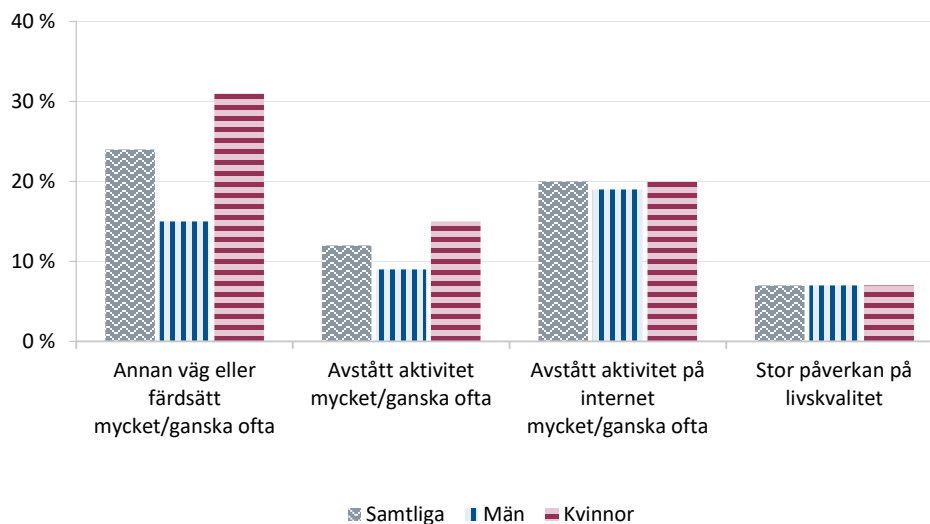
Frågor om ifall otrygghet och oro fått negativa konsekvenser för det egna beteendet ställs till samtliga respondenter i NTU, i ett försök att fånga situationer där otryggheten på ett konkret sätt påverkat vardagen. Avsnittet om konsekvenser av otrygghet och oro redovisas utifrån frågor om ifall oro för att utsättas för brott lett till att den tillfrågade har *valt ett en annan väg eller ett annat färdstätt, avstått från någon aktivitet eller avstått från att skriva något eller lägga upp något på internet och om oron upplevs påverka livskvaliteten*.⁴¹

⁴¹ Ytterligare ett par konsekvenser av otrygghet är att inte gå ut över huvud taget på kvällen eller att helt avstå från att handla på internet. Omfattningen av den typen av konsekvens beskrevs tidigare i det här kapitlet.

Vad det gäller de fyra frågorna som ställs i det här avsnittet är den vanligaste konsekvensen av otryggheten 2023 att man valt en annan väg eller ett annat färdssätt. Nästan var fjärde person (24 %) i befolkningen (16–84 år) har valt en annan väg ofta (ganska eller mycket) under det senaste året. Vidare har en femtedel (20 %) av befolkningen (16–84 år) ofta avstått från att skriva eller lägga upp något på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot,⁴² medan 12 procent ofta har avstått från någon aktivitet. Slutligen har 7 procent svarat att oro för brott har en stor påverkan på livskvaliteten⁴³ (se figur 4.32).

Det är en betydligt större andel kvinnor än män som ofta har valt att ta en annan väg eller ett annat färdssätt (31 respektive 15 %) och som ofta avstått från någon aktivitet på grund av oro (15 respektive 9 %). För de andra frågorna finns det nästintill inga skillnader mellan män och kvinnor.

Figur 4.32. Olika konsekvenser till följd av otrygghet och oro 2023. Andel som ändrat beteende ganska eller mycket ofta eller som upplever en stor påverkan på livskvaliteten, till följd av oro för att utsättas för brott, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

⁴² De som har svarat att de aldrig lägger upp någonting på internet av annat skäl än oro har exkluderats när resultaten tagits fram.

⁴³ Dock har frågan om livskvalitet andra svarsalternativ än de andra frågorna, vilket minskar möjligheten till direkt jämförbarhet sett till nivåer, och samma sak gäller frågan om att avstå aktivitet på internet.

Annan väg eller annat färd sätt

För att undersöka hur många som har valt någon annan väg eller ett annat färd sätt på grund av oro ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du valt att ta en annan väg eller ett annat färd sätt på grund av oro för att utsättas för brott?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan* och *aldrig*.

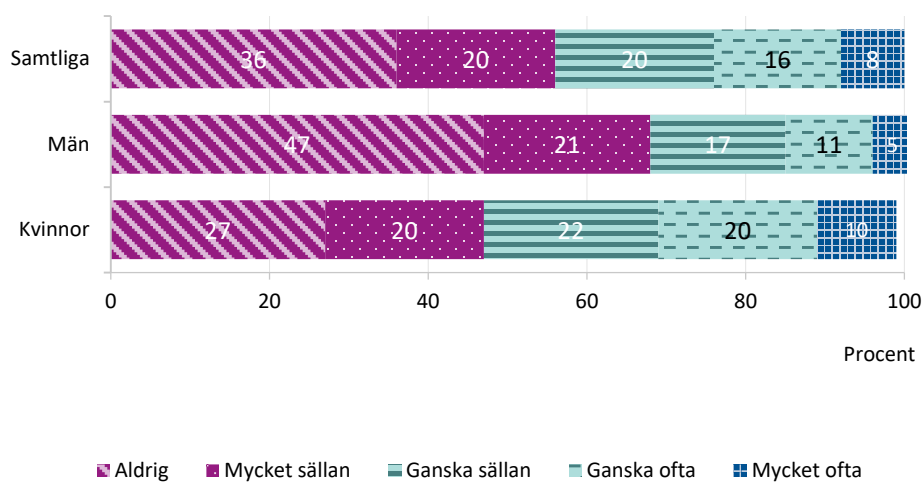
NTU 2023 visar att majoriteten av befolkningen (16–84 år) aldrig eller sällan har valt en annan väg eller ett annat färd sätt till följd av oro för att utsättas för brott. Totalt 36 procent uppger att de aldrig gjort det under det senaste året, medan 40 procent uppger att de sällan (ganska eller mycket) har gjort det (se figur 4.33). Knappt en fjärdedel (24 %) har dock ofta (ganska eller mycket) under det senaste året valt en annan väg eller ett annat färd sätt till följd av sådan oro, vilket är på samma nivå som 2022. Sett till utvecklingen över tid minskade andelen något från första mätningen 2007 till och med 2014, följt av en ökning fram till och med 2016. Andelen har därefter i princip varit oförändrad på den högre nivån, med undantag från en tillfällig liten ökning under 2020 (se figur 4.34 och tabell 4.21).

Bland män är det 15 procent som ofta valt en annan väg eller ett annat färd sätt till följd av oro, vilket är en något lägre nivå än 2022, då andelen var 17 procent.

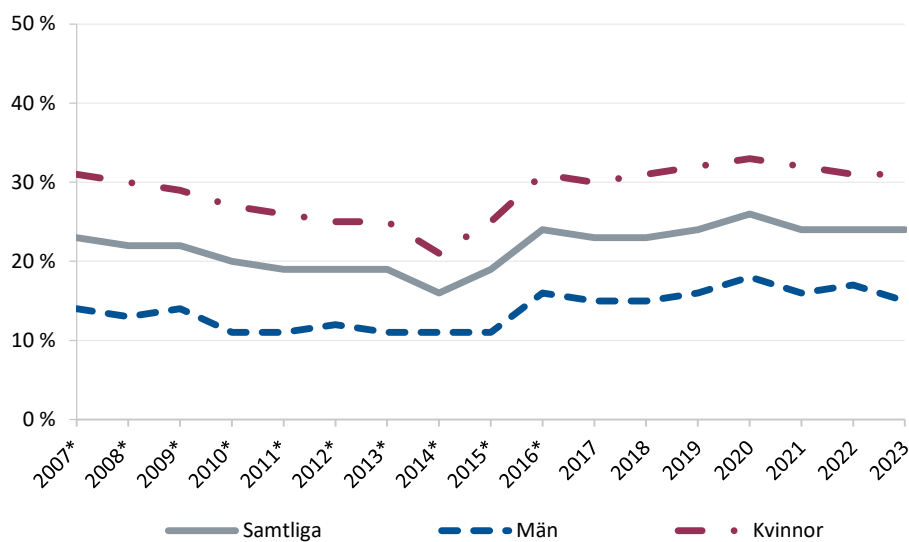
Ser man i stället till kvinnor visar resultaten att 31 procent under det senaste året ofta valt en annan väg eller ett annat färd sätt till följd av sådan oro, vilket är på samma nivå som 2022.

Att ofta ha valt ett annat färd sätt på grund av oro för att utsättas för brott är således betydligt vanligare bland kvinnor än bland män, dock är utvecklingen över tid likartad.

Figur 4.33. Valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro för att utsättas för brott 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.34. Valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro för att utsättas för brott 2007–2023. Andel som ganska eller mycket ofta har gjort det, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.21. Valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro för att utsättas för brott 2014–2023. Andel (%) som ganska eller mycket ofta har gjort det, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	16	19	24	23	23	24	26	24	24	24
Män	11	11	16	15	15	16	18	16	17	15
Kvinnor	21	25	31	30	31	32	33	32	31	31
Alder										
16–19 år	15	18	23	25	26	26	27	30	29	24
20–24 år	24	26	32	29	31	31	31	32	33	31
25–34 år	23	22	32	27	28	30	29	29	29	29
35–44 år	17	19	24	25	25	26	29	25	24	25
45–54 år	15	19	21	24	24	26	28	25	25	25
55–64 år	12	18	23	21	21	22	24	23	22	23
65–74 år	15	16	21	18	18	19	21	18	19	19
75–84 år	9	11	17	15	16	16	17	16	17	16
Män										
16–19 år	9	8	13	12	13	15	16	17	17	12
20–24 år	12	12	23	15	16	14	17	16	19	17
25–34 år	15	11	20	17	16	18	19	18	19	18
35–44 år	11	15	16	15	16	16	21	17	17	16
45–54 år	14	14	16	17	17	18	20	18	19	17
55–64 år	7	9	13	14	15	16	18	17	17	17
65–74 år	15	11	15	13	13	12	15	14	14	13
75–84 år	8	5	9	12	11	12	12	13	12	10
Kvinnor										
16–19 år	20	25	32	35	36	35	36	41	39	34
20–24 år	32	36	40	40	42	45	42	45	46	42
25–34 år	31	30	44	36	38	40	38	39	38	38
35–44 år	25	24	33	34	33	35	38	32	31	32
45–54 år	16	22	25	30	31	33	35	33	31	32
55–64 år	17	27	31	27	26	28	29	29	28	28
65–74 år	17	21	26	23	23	25	26	22	24	24
75–84 år	11	17	24	19	19	20	22	19	21	21

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4K). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Annan väg eller annat färdssätt i olika åldersgrupper

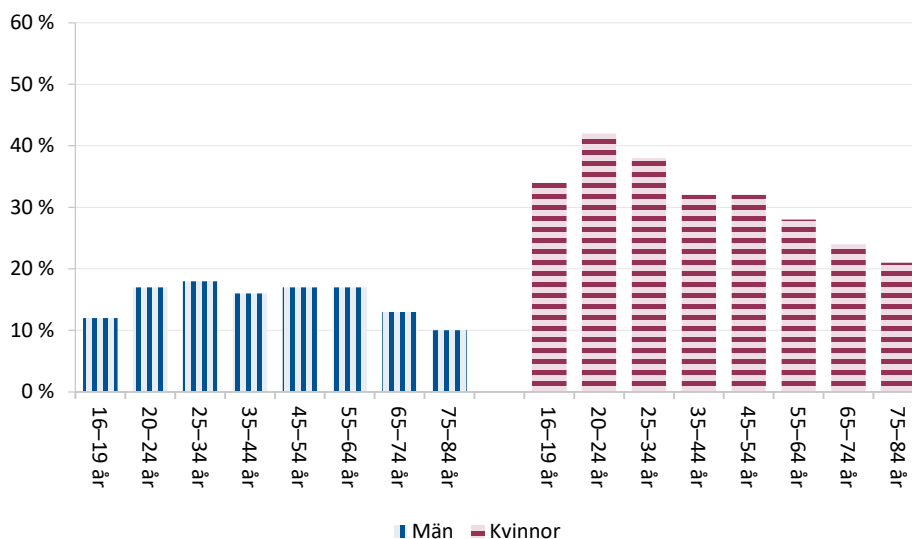
Tabell 4.21 visar att andelen som ofta under det senaste året har valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro för brott är störst i åldersgruppen 20–24 år (31 %). Därefter blir andelen i princip mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och minst är den i åldersgruppen 75–84 år (16 %). En liknande fördelning har framkommit tidigare år som NTU har genomförts.

Figur 4.35 visar att störst andel bland män som ofta valt en annan väg eller ett annat färdssätt finns i åldersgruppen 25–34 år (18 %), medan minst andel återfinns i den äldsta åldersgruppen 75–84 år (10 %).

Bland kvinnor är andelen som ofta valt en annan väg eller ett annat färdssätt störst i åldersgruppen 20–24 år (42 %), och sedan blir den mindre ju äldre åldersgrupp som studeras. Åldersgruppen där minst andel har valt en annan väg eller ett annat färdssätt är 75–84 år (21 %).

Skillnader kan utläsas när fördelningen mellan olika åldersgrupper bland män respektive kvinnor jämförs. För kvinnor är andelen koncentrerad till yngre åldersgrupper, medan andelen bland män är mer jämnt fördelad mellan åldersgrupperna.

Figur 4.35. Valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro för att utsättas för brott 2023. Andel som ganska eller mycket ofta har gjort det, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Annan väg eller annat färdssätt i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.22 visar att det enligt NTU 2023 är en större andel som ofta valt en annan väg eller ett annat färdssätt, på grund av oro, bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (32 %) än bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (24 %) och bland utrikesfödda (20 %).

Vidare är andelen större bland personer med som högst förgymnasial respektive gymnasial utbildning (24 respektive 25 %) än bland personer med eftergymnasial utbildning (22 %).

Sett till familjetyp är andelen störst bland ensamstående med barn (32 %), följt av ensamstående utan barn och sammanboende med barn (25 % vardera). Minst vanligt att ofta ha valt en annan väg eller ett annat färdssätt är det bland sammanboende utan barn (21 %).

Andelen är också större bland boende i flerfamiljshus (27 %) än bland boende i småhus (21 %).

Vidare är det vanligare att ha valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro ju större ort som studeras. Andelen är störst bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (26 %) följt av större städer och kommuner nära större stad (25 %), medan den är minst bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (18 %).

Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger i något större utsträckning att de valt annan väg eller annat färdssätt (26 %) än boende i socioekonomiskt blandade områden och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (23 % vardera).

Tabell 4.22. Valt en annan väg eller ett annat färdssätt på grund av oro för att utsättas för brott 2014–2023. Andel (%) som ganska eller mycket ofta har gjort det, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med - minst en svenskfödd förälder	16	19	24	23	24	25	27	26	25	24
-båda föräldrarna utrikesfödda	20	23	28	27	31	31	34	32	29	32
Utrikesfödda	16	19	24	20	21	20	21	20	20	20
Utbildning (högsta)										

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Förgymnasial	16	17	22	22	22	23	24	25	25	24
Gymnasial	17	20	26	25	24	26	28	26	26	25
Eftergymnasial	16	18	23	22	23	23	25	23	22	22
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	15	17	22	21	21	22	23	22	21	21
- med barn	14	18	24	24	24	26	28	25	24	25
Ensamstående										
- utan barn	18	21	26	23	24	25	26	26	26	25
- med barn	22	18	25	30	31	32	35	31	31	32
Bostadstyp										
Småhus	13	16	21	20	21	22	24	22	22	21
Flerfamiljshus	20	22	28	26	27	27	28	27	27	27
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	26	27	28	29	28	28	26
Större städer och kommuner nära större stad	23	24	25	26	25	24	25
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	18	18	19	20	18	19	18
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	26	25	26
Socioekonomiskt blandade områden	24	24	23
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	24	24	23

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4K i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4K). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Avstått från någon aktivitet

För att undersöka hur många som har avstått från någon aktivitet på grund av oro ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du avstått från någon aktivitet, t.ex. gå på promenad, restaurang eller träffa någon på grund av oro för att utsättas för brott?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan* och *aldrig*.

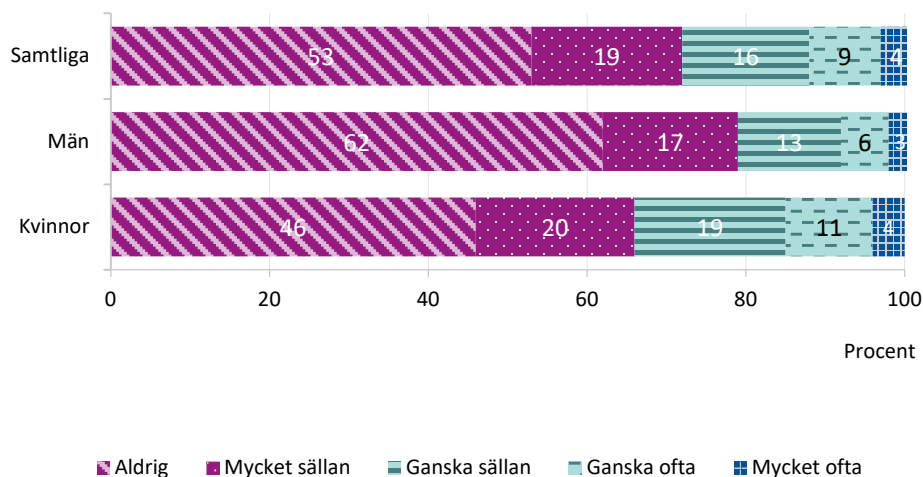
NTU 2023 visar att en majoritet av befolkningen (16–84 år) uppger att de aldrig under det senaste året har avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott (53 %) (se figur 4.37). Vidare uppger 35 procent att de sällan (ganska eller mycket sällan) har gjort det under det senaste året. Det är 12 procent som ofta (ganska eller mycket ofta) under det senaste året har avstått från någon aktivitet till följd av oro för att utsättas för brott (se figur 4.36 och tabell 4.23), vilket är på samma nivå som 2022. Den andel som avstått från någon aktivitet var relativt oförändrad från 2007 fram till en ökning 2016–2020. Därefter syns en svag minskning.

Bland män i befolkningen (16–84 år) är det 9 procent som ofta under det senaste året har avstått från någon aktivitet till följd av oro för att utsättas för brott, vilket är på samma nivå som 2022.

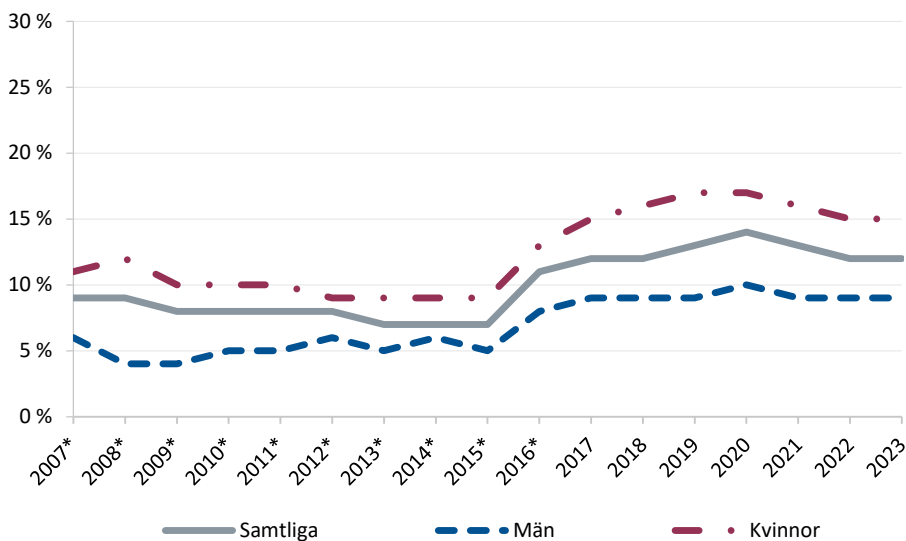
Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) är det 15 procent som ofta under det senaste året har avstått från någon aktivitet till följd av oro för att utsättas för brott, vilket även bland kvinnor är på samma nivå som 2022.

Att ofta ha avstått från någon aktivitet på grund av oro är således vanligare bland kvinnor än bland män, vilket följer mönstret från tidigare år. Utvecklingen över tid är dock relativt likartad för män och kvinnor.

Figur 4.36. Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.37. Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2007–2023. Andel som ganska eller mycket ofta har gjort det, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.23. Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2014–2023. Andel (%) som ganska eller mycket ofta har gjort det, av samtliga samt av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	7	7	11	12	12	13	14	13	12	12
Män	6	5	8	9	9	9	10	9	9	9
Kvinnor	9	9	13	15	16	17	17	16	15	15
Alder										
16–19 år	4	5	5	10	10	11	12	12	11	11
20–24 år	7	9	10	13	13	14	14	15	14	13
25–34 år	7	7	14	13	13	14	15	13	13	14
35–44 år	7	5	11	13	13	14	16	13	12	12
45–54 år	8	8	11	13	13	13	14	13	13	12
55–64 år	7	8	12	12	12	13	14	13	12	13
65–74 år	8	7	9	12	11	13	13	12	12	11
75–84 år	7	8	8	11	11	12	12	11	11	10
Män										
16–19 år	3	3	3	6	6	8	9	8	8	6
20–24 år	5	7	5	8	8	7	10	8	8	9
25–34 år	5	7	15	9	8	10	10	9	9	10
35–44 år	6	6	10	9	10	9	12	10	9	9
45–54 år	6	7	10	10	10	10	11	10	10	10
55–64 år	7	4	8	9	9	9	11	10	9	10
65–74 år	7	5	6	9	8	8	9	9	9	7
75–84 år	3	4	5	8	7	8	8	8	8	7
Kvinnor										
16–19 år	5	6	7	13	14	13	15	16	14	14
20–24 år	9	11	14	17	17	20	18	20	18	17
25–34 år	9	9	17	17	18	18	19	18	16	18
35–44 år	10	6	13	16	17	19	19	16	15	16
45–54 år	9	9	11	15	17	16	17	16	15	15
55–64 år	8	12	15	15	14	16	16	16	14	15
65–74 år	9	9	12	14	14	17	17	14	15	14
75–84 år	9	10	10	15	14	15	16	13	14	13

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4L). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Avstått från aktivitet i olika åldersgrupper

Inga större skillnader kan utläsas mellan olika åldersgrupper vad det gäller andelen som ofta har avstått från någon aktivitet under det senaste året på grund av oro. Andelen är störst i åldersgruppen 25–34 år (14 %), medan åldersgruppen med minst andel är 75–84 år (10 %). Mönstret har varit likartat under de senaste åren.

Figur 4.38 visar att andelen bland män som ofta avstått från någon aktivitet är störst i tre åldersgrupper: 25–34 år, 45–54 år och 55–64 år (10 % i respektive grupp). Minst andel finns i åldersgruppen 16–19 år (6 %).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 25–34 år (18 %) och minst i åldersgruppen 75–84 år (13 %).

Resultatet visar således att mönstret för olika åldersgrupper skiljer sig åt mellan män och kvinnor vad det gäller de som ofta avstått från någon aktivitet. Bland kvinnor syns en tendens till ett mönster där andelen minskar med äldre åldersgrupper, med undantag för de yngsta åldersgrupperna. Samma mönster framkommer inte bland män.

Figur 4.38. Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2023. Andel som ganska eller mycket ofta har gjort det, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Avstått från aktivitet i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.24 visar att svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda har avstått från någon aktivitet i högre grad (15 %) än svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (12 %) och utrikesfödda (13 %), se tabell 4.24.

Andelen är större bland personer med högst förgymnasial respektive högst gymnasial utbildning (13 respektive 14 %) än bland personer med eftergymnasial utbildning (10 %).

Sett till familjetyp är andelen störst bland ensamstående med barn (16 %), följt av ensamstående utan barn (14 %), medan den är minst bland sammanboende med respektive utan barn (11 % i respektive grupp).

Vidare är andelen större bland boende i flerfamiljshus än bland boende i småhus (14 respektive 11 %).

Bland boende i större städer och kommuner nära större stad är andelen som ofta avstått från aktivitet (13 %) på ungefär samma nivå som bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (12 %). Bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner är andelen minst (10 %).

Sett till socioekonomisk områdeyp är andelen störst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (16 %), något mindre bland boende i socioekonomiskt blandade områden (14 %) och minst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (11 %).

Tabell 4.24. Avstått från någon aktivitet på grund av oro för att utsättas för brott 2014–2023. Andel (%) som ganska eller mycket ofta har gjort det, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	6	6	10	12	12	13	14	13	12	12
-båda föräldrarna utrikesfödda	8	7	15	15	17	18	19	17	15	15
Utrikesfödda	11	10	13	14	14	14	15	13	13	13
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	7	8	8	13	13	13	14	14	14	13
Gymnasial	8	9	14	14	13	15	16	14	14	14
Eftergymnasial	6	5	8	10	11	11	12	11	10	10

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	7	6	10	11	11	12	13	12	11	11
- med barn	5	6	11	12	12	13	14	12	11	11
Ensamstående										
- utan barn	8	9	12	13	13	14	15	14	14	14
- med barn	14	9	12	16	17	18	20	16	17	16
Bostadstyp										
Småhus	5	5	8	11	11	11	13	11	11	11
Flerfamiljshus	9	9	13	14	14	15	16	15	14	14
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	13	14	14	15	13	13	12
Större städer och kommuner nära större stad	12	12	13	14	13	12	13
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	11	10	11	12	11	10	10
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	18	15	16
Socioekonomiskt blandade områden	14	13	14
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	11	11	11

a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4L i appendix.

b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4L). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Avstått från någon aktivitet på internet

För att undersöka hur många som har avstått från någon aktivitet på internet på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot ställs följande fråga i NTU:

Har det hänt under det senaste året att du har avstått från att skriva något eller lägga upp bilder eller filmer på internet, på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot?

Svarsalternativen är *mycket ofta, ganska ofta, ganska sällan, mycket sällan, aldrig* och *skriver eller lägger aldrig upp något på internet.*

De som aldrig skriver eller lägger upp något på internet får följande fråga för att särskilja dem som aldrig gör det på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot:

Vilket är det främsta skälet till att du aldrig skriver eller aldrig lägger upp något på internet?

Svarsalternativen är *har inte tillgång till internet, på grund av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot* och *annat skäl*.⁴⁴

Ungefär hälften (51 %) av befolkningen (16–84 år) uppger att de aldrig har avstått från någon aktivitet på internet på grund av oro för trakasserier eller hot under det senaste året. Vidare uppger 29 procent att de sällan (ganska eller mycket) avstått från någon aktivitet på internet på grund av oro. Samtidigt är det 20 procent som uppger att de ofta (ganska eller mycket) har avstått från någon aktivitet på internet eller att de aldrig lägger upp någonting på internet på grund av oron⁴⁵ (se figur 4.39). Det är på samma nivå som 2022 och nivån har legat relativt oförändrad under hela mätperioden (2018–2023).⁴⁶

Bland män är det 19 procent som under det senaste året ofta har avstått från att lägga upp något på internet till följd av oron för att bli utsatt för trakasserier eller hot, eller som på grund av oron aldrig lägger upp något på internet (se figur 4.40 och tabell 4.25). Det är samma nivå som 2022.

⁴⁴ De som har svarat att de aldrig lägger upp någonting på internet med anledning av att de *inte har tillgång till internet* eller på grund av *annat skäl* har exkluderats när resultaten tagits fram.

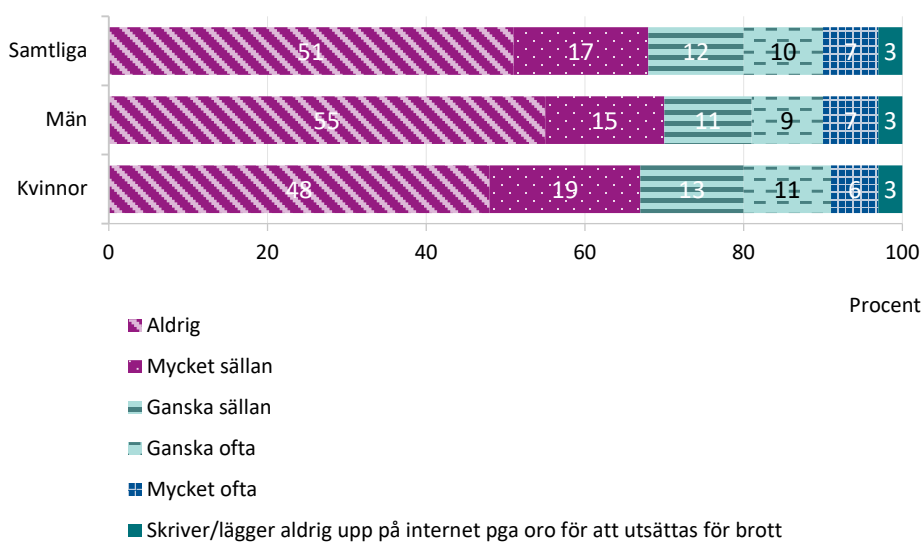
⁴⁵ Det är 3 procent som uppger att de aldrig lägger upp någonting på internet på grund av oron för trakasserier eller hot.

⁴⁶ Med anledning av metodförändringar som har skett redovisas resultat för frågan om att ha avstått aktivitet på internet enbart för 2018 och framåt. Läs mer om det i den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

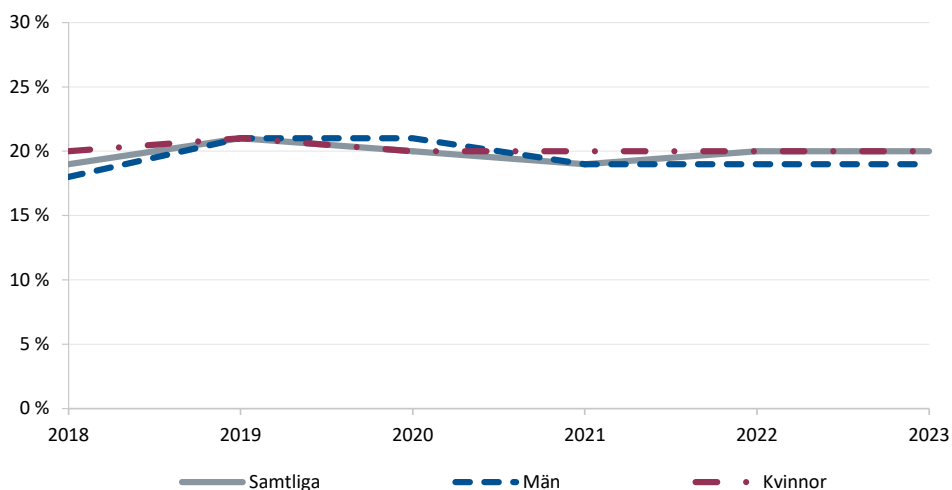
Bland kvinnor har 20 procent under det senaste året ofta avstått från att lägga upp något på internet till följd av oro för att bli utsatt för trakasserier eller hot, vilket innebär att andelen är oförändrad jämfört med 2022.

Det är således i princip en lika stor andel män som kvinnor som ofta har avstått från att lägga upp något på internet till följd av oro. Vidare följer de grupperna varandra väl sett till utvecklingen över tid.

Figur 4.39. Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.40. Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2018–2023. Andel som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet, samt de som aldrig skriver eller lägger upp något på internet på grund av oro, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Tabell 4.25. Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2018–2023. Andel (%) som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet, samt de som aldrig skriver eller lägger upp något på internet på grund av oro, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	19	21	20	19	20	20
Män	18	21	21	19	19	19
Kvinnor	20	21	20	20	20	20
Ålder						
16–19 år	13	14	13	16	15	14
20–24 år	13	14	13	12	12	11
25–34 år	16	17	17	15	15	15
35–44 år	20	20	21	19	19	19
45–54 år	21	24	23	22	22	22
55–64 år	21	24	24	22	22	23
65–74 år	25	27	26	24	25	24
75–84 år	23	26	25	23	24	24
Män						
16–19 år	10	12	11	12	9	9

	2018	2019	2020	2021	2022	2023
20–24 år	14	13	14	12	12	11
25–34 år	16	19	18	16	16	17
35–44 år	20	21	23	20	22	21
45–54 år	21	24	24	21	24	22
55–64 år	20	22	23	22	21	21
65–74 år	21	24	23	22	23	21
75–84 år	20	23	23	22	21	20
Kvinnor						
16–19 år	15	16	15	19	19	18
20–24 år	13	15	12	12	12	11
25–34 år	16	16	16	14	15	13
35–44 år	20	20	19	19	17	18
45–54 år	20	23	21	22	20	23
55–64 år	22	26	24	22	24	25
65–74 år	28	30	29	26	28	26
75–84 år	26	29	27	24	27	28

Avstått från aktivitet på internet i olika åldersgrupper

Tabell 4.25 visar att sett till olika åldersgrupper är andelen som ofta har avstått från någon aktivitet på internet på grund av oro är större i de äldre åldersgrupperna och mindre i de yngre åldersgrupperna. I åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år är andelen störst (24 % vardera), medan den är minst i åldersgruppen 20–24 år (11 %).

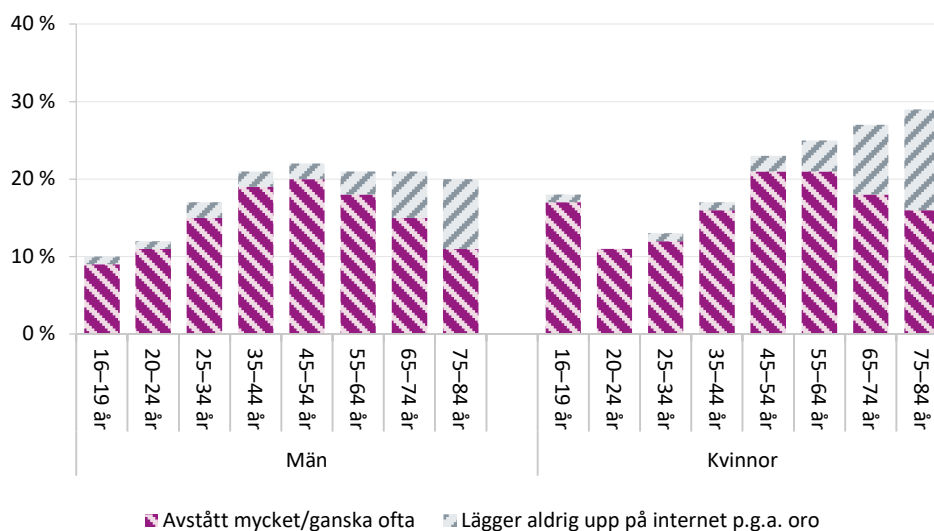
Sett till olika åldersgrupper bland män visar figur 4.41 att andelen som ofta har avstått från någon aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för hot eller trakasserier är störst i åldersgruppen 45–54 år (22 %). Den åldersgrupp där minst andel har avstått från någon aktivitet på grund av oron är den yngsta (16–19 år, 9 %).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 75–84 år (28 %), medan den är minst i åldersgruppen 20–24 år (11 %).

En jämförelse mellan män och kvinnor sett till åldersgrupper visar att mönstret ser relativt likartat ut, bortsett från den yngsta åldersgruppen bland kvinnor och att bland män blir andelen något mindre bland de äldsta åldersgrupperna. Dock är nivån bland de allra yngsta högre bland kvinnor än män. Något som figur 4.41 visar är att en stor andel av både kvinnorna

och männen i de äldre åldersgrupperna aldrig lägger upp någonting på internet på grund av oron, och störst oro återfinns i den äldsta åldersgruppen (75–84 år) där 13 procent bland kvinnorna och 9 procent bland männen uppger det. Motsvarande andel bland de yngre åldersgrupperna (16–54 år) varierar och är som störst 2 procent, bland såväl kvinnor som män.

Figur 4.41. Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2023. Andel som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet, samt de som aldrig skriver eller lägger upp något på internet på grund av oro, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Avstått från aktivitet på internet i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.26 visar att det inte är några större skillnader mellan olika grupper i befolkningen (16–84 år) vad det gäller andelen som 2023 uppger att de ofta avstått från någon aktivitet på internet på grund av oro. Bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda är andelen 21 procent, vilket är på samma nivå som bland utrikesfödda personer medan det är något lägre andel bland personer med minst en svenskfödd förälder (19 %).

Personer med som högst gymnasial utbildning har avstått från någon aktivitet på internet i större utsträckning (22 %) än personer med som högst förgymnasial utbildning eller eftergymnasial utbildning (19 respektive 18 %).

Sett till familjetyp är det något vanligare att ofta ha avstått från någon aktivitet på internet bland ensamstående med barn (23 %) än bland övriga familjegrupper (19–20 %).

När det gäller bostadstyp är andelen i princip densamma bland boende i småhus och bland boende i flerfamiljshus (20 respektive 19 %).

Det är i princip inga skillnader mellan boende i storstäder och storstadsnära kommuner (19 %), jämfört med boende i större städer och kommuner nära större stad samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (20 % i respektive grupp).

Även sett till socioekonomisk områdestyp är skillnaderna små; bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar är nivån något lägre (19 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (21 % i respektive grupp).

Tabell 4.26. Avstått från aktivitet på internet på grund av oro för att utsättas för trakasserier eller hot 2018–2023. Andel (%) som ganska eller mycket ofta har avstått från att skriva eller lägga upp något på internet, samt de som aldrig skriver eller lägger upp något på internet på grund av oro, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund						
Svenskfödda med						
- minst en svenskfödd förälder	19	21	20	19	19	19
-båda föräldrarna utrikesfödda	22	23	21	20	21	21
Utrikesfödda	20	21	22	19	20	21
Utbildning (högsta)						
Förgymnasial	18	20	19	20	19	19
Gymnasial	21	23	23	21	22	22
Eftergymnasial	18	19	18	17	17	18
Familjetyp						
Sammanboende						
- utan barn	20	22	22	20	20	20
- med barn	19	20	20	19	19	19
Ensamstående						

	2018	2019	2020	2021	2022	2023
- utan barn	18	20	19	18	19	19
- med barn	22	26	25	23	23	23
Bostadstyp						
Småhus	19	22	21	20	20	20
Flerfamiljshus	18	20	20	19	19	19
Kommungrupp^b						
Storstäder och storstadsnära kommuner	19	21	20	19	20	19
Större städer och kommuner nära större stad	19	21	20	19	20	20
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	19	22	21	20	20	20
Socioekonomisk områdestyp^c						
Områden med socioekonomiska utmaningar	19	18	21
Socioekonomiskt blandade områden	20	21	21
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	19	20	19

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4M i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket). Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Orons påverkan på livskvaliteten

För att undersöka hur stor andel som upplever att oro för brott påverkar livskvaliteten ställs följande fråga i NTU:

I vilken utsträckning påverkar oro för att utsättas för brott din livskvalitet?

Svarsalternativen är *i stor utsträckning, i viss utsträckning, inte alls och vet inte*⁴⁷.

⁴⁷ Svarsalternativet *vet inte* har exkluderats när resultaten tagits fram.

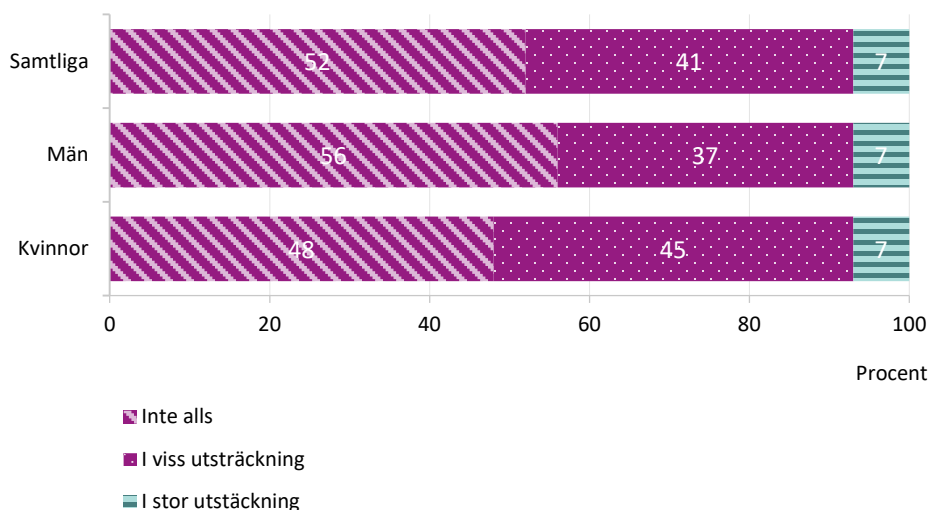
NTU 2023 visar att 52 procent av befolkningen (16–84 år) inte alls upplever att oro för att utsättas för brott har någon påverkan på livskvaliteten, medan 41 procent upplever att den har det i viss utsträckning. Vidare är det 7 procent som upplever att oron har en stor påverkan på livskvaliteten (se figur 4.42). Den andel som uppger en stor påverkan ligger på samma nivå som 2022. Sett till utvecklingen över tid var andelen i princip oförändrad från 2007 fram till en ökning 2016, och har sedan dess legat kvar på i princip samma högre nivå (se figur 4.43 och tabell 4.27).

Sett till män är det 7 procent som upplever att deras oro påverkar livskvaliteten i stor utsträckning, vilket i princip är på samma nivå som 2022, då andelen var 8 procent.

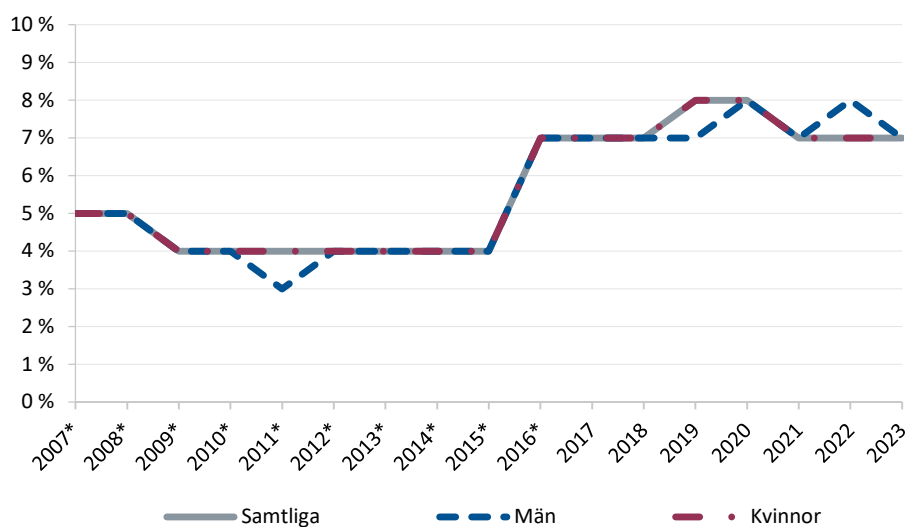
Bland kvinnor ligger andelen på 7 procent, vilket är på samma nivå som 2022.

Det är således ingen skillnad mellan män och kvinnor vad det gäller stor påverkan på livskvalitet, varken vad det gäller nivåer eller utvecklingen över tid.

Figur 4.42. Orons påverkan på livskvaliteten 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

Figur 4.43. Orons påverkan på livskvaliteten 2007–2023. Andel som upplever att oron för att utsättas för brott påverkar livskvaliteten i stor utsträckning, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 4.27. Orons påverkan på livskvaliteten 2014–2023. Andel (%) som upplever att oron för att utsättas för brott påverkar livskvaliteten i stor utsträckning, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	4	4	7	7	7	8	8	7	7	7
Män	4	4	7	7	7	7	8	7	8	7
Kvinnor	4	4	7	7	7	8	8	7	7	7
Ålder										
16–19 år	4	4	6	7	7	7	7	9	8	6
20–24 år	5	5	7	9	8	9	9	9	9	8
25–34 år	5	5	9	8	8	8	9	8	8	9
35–44 år	4	4	8	8	8	8	10	8	7	8
45–54 år	5	4	8	8	8	8	10	8	9	8
55–64 år	3	4	7	7	7	8	8	7	7	7
65–74 år	3	3	5	6	6	6	6	5	6	5
75–84 år	3	3	5	5	5	5	5	4	4	3
Män										
16–19 år	2	2	4	5	5	7	6	7	6	4

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
20–24 år	5	4	8	8	8	7	9	7	7	8
25–34 år	6	6	10	8	9	9	9	8	9	10
35–44 år	3	4	8	9	8	9	10	9	8	9
45–54 år	5	4	9	9	8	9	11	9	10	9
55–64 år	3	3	6	7	8	8	9	8	7	7
65–74 år	3	3	4	5	6	5	5	5	6	4
75–84 år	2	2	4	5	4	4	4	4	4	3
Kvinnor										
16–19 år	5	6	7	9	9	8	8	10	9	8
20–24 år	5	6	7	9	8	11	10	11	11	8
25–34 år	4	4	8	8	8	8	8	7	7	8
35–44 år	4	3	7	7	7	8	9	6	6	7
45–54 år	4	4	8	7	8	8	9	7	7	8
55–64 år	3	5	8	7	7	8	8	6	6	8
65–74 år	3	4	6	6	6	6	6	5	6	5
75–84 år	3	3	6	6	6	6	5	5	5	3

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4N). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Orons påverkan på livskvaliteten i olika åldersgrupper

Tabell 4.27 visar att de åldersgrupper där störst andel upplever att deras oro påverkar livskvaliteten i stor utsträckning är åldersgruppen 25–34 år, (9 %), medan andelen är minst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 3 %). Ett relativt likartat mönster framkommer när man studerar tidigare år.

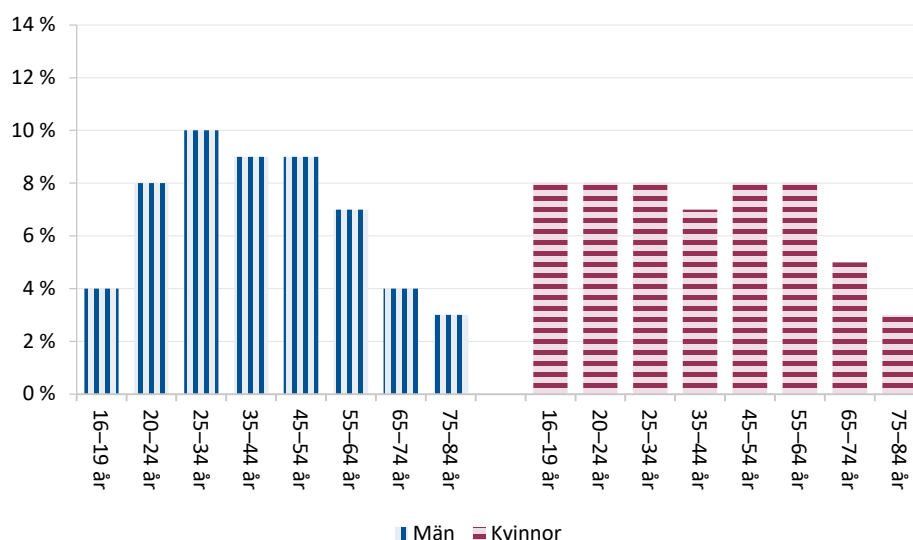
Sett till olika åldersgrupper bland män visar figur 4.44 att andelen är störst i åldersgruppen 25–34 år (10 %). Därefter blir andelen mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och minst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år med 3 %).

Bland kvinnor är andelen störst i flera åldersgrupper, det är i princip ingen skillnad mellan åldersgrupperna upp till 64 år (7–8 %). Andelen som upplever att deras oro för brott har en stor påverkan på livskvaliteten är minst i den äldsta gruppen 75–84 år (3 %).

En jämförelse visar således att mönstret skiljer sig något mellan män och kvinnor. Bland män är det vanligast att uppleva att oron har påverkat

livskvaliteten i de mittersta åldersgrupperna, medan det i stället är jämnare mellan åldersgrupperna bland kvinnor. Dock är nivåerna lägst i de äldsta åldersgrupperna bland både män och kvinnor samt även i den yngsta åldersgruppen bland män.

Figur 4.44. Orons påverkan på livskvaliteten 2023. Andel som upplever att oron för att utsättas för brott påverkar livskvaliteten i stor utsträckning, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Orons påverkan på livskvaliteten i olika grupper i befolkningen

Tabell 4.28 visar att andelen som uppger att oron påverkar livskvaliteten är större bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda och bland utrikesfödda (10 respektive 11 %) än bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (6 %).

Vad det gäller utbildning är andelen något större bland personer med som högst gymnasial utbildning (8 %), i princip på samma nivå som bland personer med som högst förgymnasial utbildning (7 %) och mindre bland personer med eftergymnasial utbildning (6 %).

Sett till familjetyp är andelen större bland ensamstående med barn (10 %) än bland ensamstående utan barn (8 %) och sammanboende med respektive utan barn (7 respektive 6 %).

Vidare är det något mer vanligt bland personer som bor i flerfamiljshus (8 %) än i småhus (6 %) att livskvaliteten påverkats i stor utsträckning till följd av oro.

Sett till kommungrupp är det små skillnader. Det är något vanligare att uppges att oron påverkar livskvaliteten bland dem som bor i storstäder och storstadsnära kommuner (8 %), än bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (6 %) medan andelen bland boende i större städer och kommuner nära större stad är 7 procent.

Däremot syns större skillnader när det kommer till socioekonomisk områdestyp. Bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar är det vanligare att livskvaliteten påverkats i stor utsträckning till följd av oro (12 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (8 %) och bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (6 %).

Tabell 4.28. Orons påverkan på livskvaliteten 2014–2023. Andel (%) som upplever att oron för att utsättas för brott påverkar livskvaliteten i stor utsträckning, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	3	3	6	7	6	7	7	6	6	6
-båda föräldrarna utrikesfödda	6	6	11	11	12	11	12	10	10	10
Utrikesfödda	7	6	10	11	11	10	12	10	10	11
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	4	4	6	8	8	9	9	9	8	7
Gymnasial	4	4	8	8	8	8	9	8	8	8
Eftergymnasial	3	3	6	6	6	6	6	6	6	6
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	3	4	7	7	7	7	7	6	6	6
- med barn	4	4	7	7	7	7	9	7	7	7
Ensamstående										
- utan barn	5	5	7	8	8	8	8	8	8	8
- med barn	5	4	7	9	10	12	13	10	11	10
Bostadstyp										

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Småhus	3	3	6	7	6	7	7	6	6	6
Flerfamiljshus	5	5	8	8	9	9	9	8	9	8
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	9	9	9	10	8	9	8
Större städer och kommuner nära större stad	7	7	7	8	7	7	7
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	6	6	6	7	6	6	6
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	11	11	12
Socioekonomiskt blandade områden	8	8	8
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	6	7	6

a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 4N i appendix.

b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 4N). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

5. Förtroende för rättsväsendet

Inledning

I det här kapitlet presenteras NTU:s huvudresultat om förtroende för rättsväsendet 2023 och hur utvecklingen har sett ut över tid (2007–2023). För en överblick över resultaten hänvisas till avsnittet *Sammanfattning* i början av den här rapporten.

Förtroende för rättsväsendet och dess myndigheter är en grundläggande förutsättning för en rättsstat. Det blir svårt för rättsväsendet att fungera om viljan och benägenheten att anmäla brott minskar, eller om bristande förtroende för polis, åklagare och domstolar leder till att utsatta inte vill eller vågar ställa upp som målsägande eller vittnen vid utredningar eller rättegångar.

Rättsväsendet arbetar bland annat med att förebygga och utreda brott, verkställa påföljder och ge stöd till brottsoffer. I NTU ställs frågor om inställningen till rättsväsendet överlag och mer specifikt rörande polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården. Rättsväsendets myndigheter är organiserade på olika sätt, till exempel är Polismyndigheten en samlad myndighet medan domstolarna är enskilda myndigheter under Sveriges Domstolar. I undersökningen efterfrågas exempelvis förtroende för polisens respektive domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete och inte specifikt om myndigheten. I vissa fall används dock begreppet myndighet för att förenkla redovisningen.

Rättsväsendet omfattar fler myndigheter än dem som det ställs frågor om i NTU, och dessa kan bidra till de tillfrågades helhetssyn på rättsväsendet och dess förmåga att utföra sina arbetsuppgifter. Dessutom kan ett litet eller stort förtroende för en enskild länk i rättskedjan också påverka hur man uppfattar rättsväsendet som helhet.

Resultatredovisningen i det här kapitlet består av tre avsnitt. I det första beskrivs det generella förtroendet för rättsväsendet som helhet⁴⁸ och för enskilda myndigheter. I det andra avsnittet redovisas förtroendet för att brottsmisstänkta hanteras rättvist av rättsväsendet som helhet och av polisen, och i det tredje avsnittet redovisas förtroendet för att brottsutsatta

⁴⁸ Med "rättsväsendet som helhet" menas polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården sammantaget, vilket förklaras för respondenterna i anslutning till frågorna.

behandlas bra av rättsväsendet som helhet och av polisen. En stor del av huvudresultaten presenteras med hjälp av tabeller och diagram. Ytterligare resultat för hela landet, bland annat resultat för män och kvinnor inom olika grupper i befolkningen, redovisas i form av tabeller i ett appendix på Brås webbplats (www.bra.se/ntu). Resultat för länen samt resultat för socioekonomisk områdestyp utifrån polisregion finns även det i separata appendix. På Brås webbplats är det också möjligt att själv ta ut resultat uppdelade på polisregioner, polisområden och lokalpolisområden. Resultat på kommunnivå redovisas i separata publikationer, och även dessa finns att hämta på Brås webbplats.

I redovisningarna används i huvudsak kategorin *stort förtroende*, vilket är en sammanslagning av svarsalternativen *mycket stort förtroende* och *ganska stort förtroende*. Övriga svarsalternativ i undersökningen är *mycket litet förtroende*, *ganska litet förtroende*, *varken stort eller litet förtroende* och *ingen åsikt/vet inte*. Observera att de som inte har stort förtroende alltså *inte* per definition har litet förtroende, utan de kan också vara neutrala eller sakna åsikt.

Förtroende för rättsväsendet som helhet och de enskilda myndigheterna

Resultatredovisningen fokuserar i huvudsak på andelen personer som uppgett att de har stort förtroende (*mycket stort* eller *ganska stort*). Också resultaten för andelen med litet förtroende (*mycket litet* eller *ganska litet*) redovisas i korthet. Med ”rättsväsendet som helhet” menas polisen, åklagarna, domstolarna och kriminalvården sammantaget, vilket förklaras för respondenterna i anslutning till frågorna.

För att beskriva allmänhetens förtroende för rättsväsendet ställs följande frågor:

Om du tänker dig rättsväsendet som en helhet. Hur stort eller litet förtroende har du för rättsväsendet?

Och:

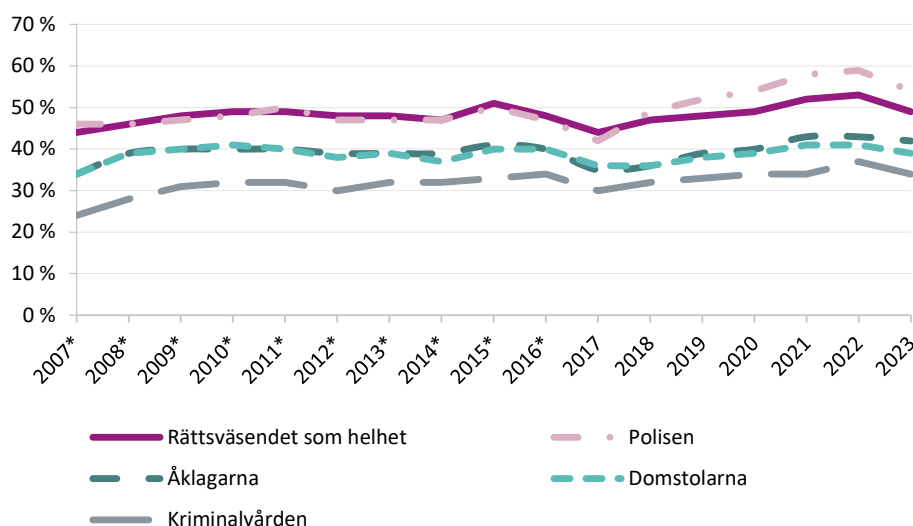
Hur stort eller litet förtroende har du för [polisens/åklagarnas/domstolarnas/kriminalvårdens] sätt att bedriva sitt arbete?

Svarsalternativen är *mycket stort*, *ganska stort*, *varken stort eller litet*, *ganska litet*, *mycket litet* och *ingen åsikt/vet inte*.

Nästan hälften (49 %) av befolkningen (16–84 år) uppger att de har ett stort förtroende för rättsväsendet som helhet. Vad det gäller förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete är andelen 54 procent. Det är 42 procent som uppger ett stort förtroende för åklagarna, medan andelen för domstolarna är 39 procent. Vidare uppger 34 procent att de har stort förtroende för kriminalvården (se figur 5.1 och figur 5.2).

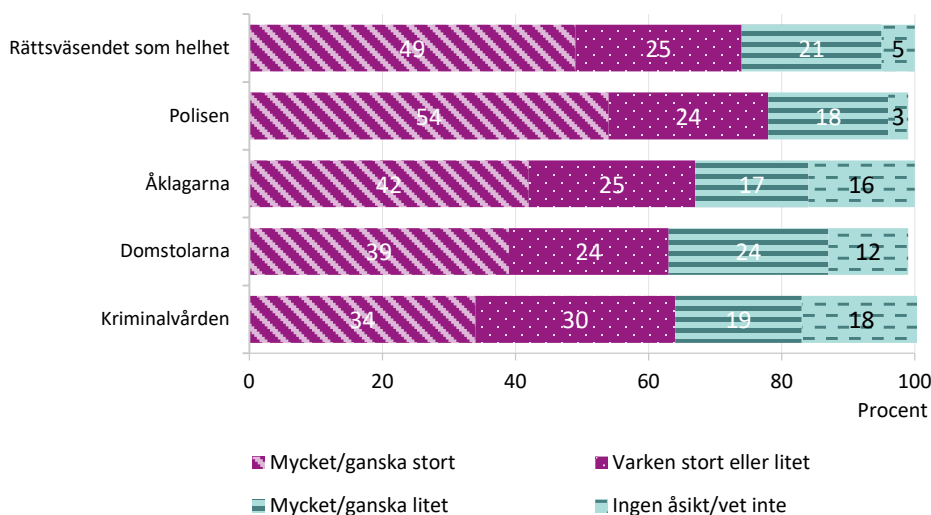
Det är liksom tidigare år en större andel av befolkningen som har stort förtroende för rättsväsendet som helhet och för polisen, än för de andra myndigheterna. Som tidigare nämnts behöver det dock inte betyda att det är en större andel av befolkningen som har litet förtroende för de andra myndigheterna, utan det är snarare en större andel som har svarat att de saknar uppfattning om myndigheterna som befinner sig längre in i rättskedjan. Exempelvis visar resultaten att andelen som uppger svarsalternativet *ingen åsikt/vet inte* vad det gäller rättsväsendet som helhet uppgår till 5 procent, medan motsvarande andel för kriminalvården är 18 procent (se figur 5.2).

Figur 5.1. Förtroende för rättsväsendet som helhet och för de enskilda myndigheterna 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Figur 5.2. Förtroende för rättsväsendet som helhet och för de enskilda myndigheterna 2023. Andel av befolkningen (16–84 år).

Förtroende för rättsväsendet som helhet

Resultaten visar att nästan hälften (49 %) av befolkningen (16–84 år) uppger att de har stort (ganska eller mycket) förtroende för rättsväsendet som helhet, en mindre andel jämfört med 2022 (53 %). Efter en viss ökning i början på mätperioden (2007–2010), var andelen med stort förtroende för rättsväsendet relativt oförändrad fram till en minskning 2017. Därefter ökade andelen fram till minskningen i årets mätning. (se tabell 5.1).

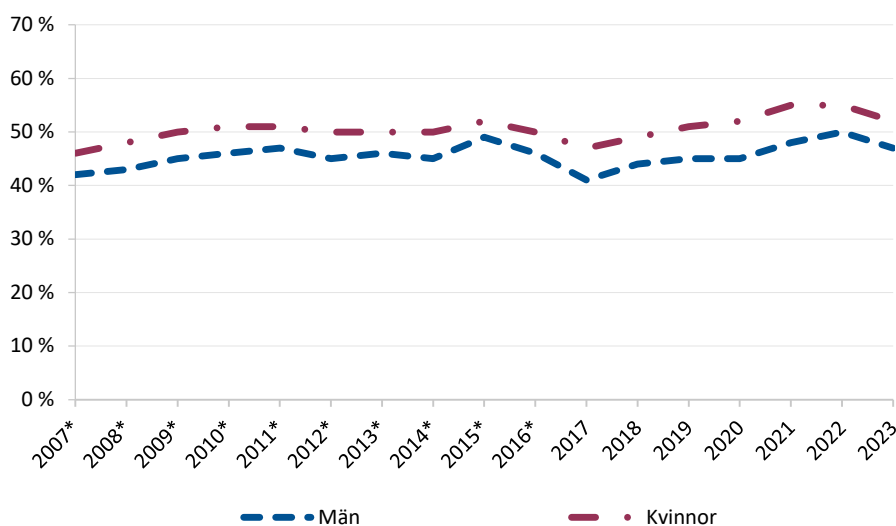
Ett annat sätt att följa utvecklingen är att i stället studera den negativa änden av skalan, det vill säga den andel som uppger att de har litet (ganska eller mycket) förtroende. Andelen med litet förtroende för rättsväsendet som helhet uppgår 2023 till 21 procent, vilket är en ökning från 2022 (19 %). Sett till utvecklingen över tid har andelen med litet förtroende varit relativt oförändrad under större delen av mätperioden. Under 2017 skedde dock en ökning, och andelen låg sedan kvar på den något högre nivån. Efter en tillfällig minskning har andelen återigen ökat något (se tabell 5.2).

När resultaten för 2023 studeras separat för män uppgår andelen med stort förtroende för rättsväsendet som helhet till 47 procent, vilket är en minskning från 2022, då andelen var 50 procent (se figur 5.3 och tabell 5.1). Vad det gäller litet förtroende är andelen bland män 24 procent, i princip oförändrad jämfört med 2022 (23 %).

När det gäller kvinnor är andelen som uppger ett stort förtroende för rättsväsendet som helhet 52 procent, en minskning jämfört med 2022 (55 %). Andelen kvinnor med litet förtroende för rättsväsendet som helhet 2023 uppgår till 18 procent, vilket innebär att andelen är på en något högre nivå jämfört med 2022 (16 %).

Det är således en större andel kvinnor än män som har stort förtroende för rättsväsendet som helhet, och så har det sett ut vid varje mätning sedan 2007. Utvecklingen över tid är dock likartad mellan män och kvinnor.

Figur 5.3. Förtroende för rättsväsendet som helhet 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.1. Förtroende för rättsväsendet som helhet 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	47	51	48	44	47	48	49	52	53	49
Män	45	49	46	41	44	45	45	48	50	47
Kvinnor	50	52	50	47	49	51	52	55	55	52
Alder										
16–19 år	47	47	48	45	47	49	48	45	48	42
20–24 år	45	50	47	44	46	48	47	49	46	44
25–34 år	48	51	47	47	47	49	50	53	53	48
35–44 år	51	56	51	47	50	52	51	56	56	51
45–54 år	51	55	53	47	49	50	50	57	57	54
55–64 år	48	50	48	42	45	46	47	51	52	51
65–74 år	42	46	44	38	44	45	46	50	51	49
75–84 år	42	47	44	40	45	47	47	50	53	50
Män										
16–19 år	50	53	54	47	48	50	47	46	49	45
20–24 år	43	50	45	44	48	47	43	47	44	44
25–34 år	46	48	43	43	45	46	46	49	50	44
35–44 år	47	51	47	43	45	48	48	51	53	48
45–54 år	46	52	49	41	44	45	46	52	53	50
55–64 år	46	49	46	38	40	41	42	46	48	47
65–74 år	40	45	41	35	41	41	43	45	49	45
75–84 år	43	49	45	40	44	44	45	48	51	48
Kvinnor										
16–19 år	45	42	43	43	45	48	50	45	47	39
20–24 år	47	49	50	45	46	49	50	50	48	44
25–34 år	50	54	51	50	49	52	53	57	56	50
35–44 år	57	60	55	51	54	57	54	60	59	54
45–54 år	56	56	55	52	53	55	54	61	61	58
55–64 år	49	51	49	46	50	50	52	56	55	55
65–74 år	44	47	47	41	47	48	48	54	53	52
75–84 år	42	44	43	40	46	49	48	51	54	51

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5C). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.2. Förtroende för rättsväsendet som helhet 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket litet förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	18	16	18	23	22	22	23	20	19	21
Män	21	18	21	28	26	26	27	24	23	24
Kvinnor	15	14	16	19	18	18	19	16	16	18

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5H). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Förtroende för rättsväsendet som helhet i olika åldersgrupper

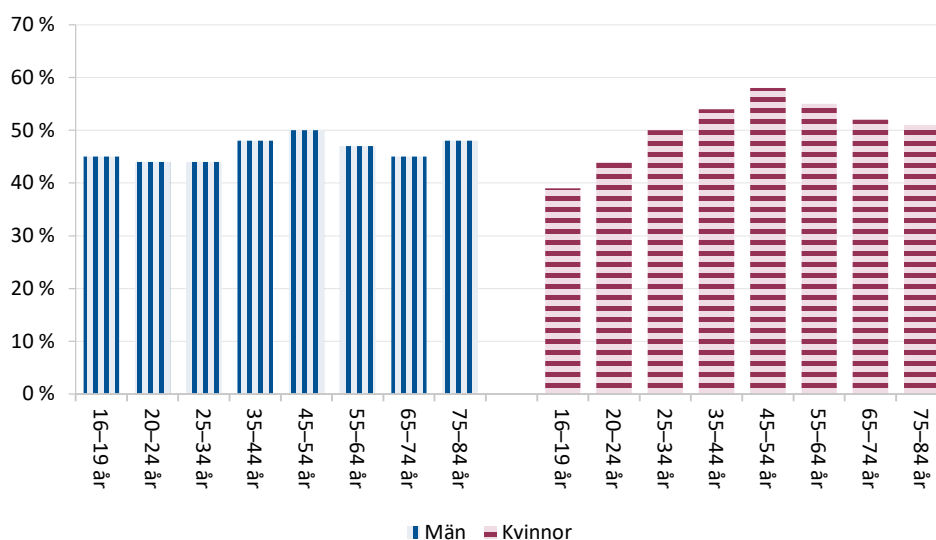
Resultaten för 2023 visar att andelen personer som uppger att de har stort förtroende för rättsväsendet som helhet är störst i åldersgruppen 45–54 år (54 %), medan andelen är minst i åldersgruppen 16–19 år (42 %, se tabell 5.1).

Figur 5.4 visar att bland män är det i åldersgruppen 45–54 år som störst andel personer uppger att de har stort förtroende för rättsväsendet som helhet (50 %). Andelen är minst i åldersgrupperna 20–24 år och 25–34 år (44 %).

Även bland kvinnor är det i åldersgruppen 45–54 år som andelen med stort förtroende för rättsväsendet är störst (58 %). I den yngsta åldersgruppen 16–19 år är andelen som minst (39 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor syns vissa skillnader. Bland männen är skillnaderna mindre mellan åldersgrupperna. Bland kvinnorna ökar förtroendet fram till och med åldersgruppen 45–54 år, för att sedan återigen minska.

Figur 5.4. Förtroende för rättsväsendet som helhet 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Förtroende för rättsväsendet som helhet i olika grupper i befolkningen

Tabell 5.3 visar att andelen med stort förtroende för rättsväsendet som helhet är större bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (51 %) än bland utrikesfödda (45 %) och svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (41 %).

Bland personer med eftergymnasial utbildning är andelen med stort förtroende betydligt större (61 %) än bland personer med som högst gymnasial (44 %) eller förgymnasial utbildning (41 %).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende för rättsväsendet som helhet större bland sammanboende med barn (55 %) än bland sammanboende utan barn (50 %) och ensamstående med och utan barn (48 respektive 46 %).

Sett till bostadstyp är det en något större andel som har stort förtroende bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (51 respektive 49 %).

Vad det gäller kommungrupp är andelen med stort förtroende större bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner samt boende i större

städer och kommuner nära större stad (51 respektive 50 %), än bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (47 %).

Andelen med stort förtroende för rättsväsendet är större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (51 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (46 respektive 45 %).

Tabell 5.3. Förtroende för rättsväsendet som helhet 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	48	51	48	45	48	49	50	54	55	51
– båda föräldrarna utrikesfödda	40	42	38	37	37	38	39	42	41	41
Utrikesfödda	47	52	49	43	45	46	46	49	48	45
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	41	43	42	36	39	41	42	42	44	41
Gymnasial	42	45	42	38	41	42	42	46	47	44
Eftergymnasial	60	64	60	57	58	60	59	64	63	61
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	46	51	47	43	46	47	48	52	53	50
– med barn	55	57	54	49	52	54	53	59	59	55
Ensamstående										
– utan barn	45	47	46	42	45	46	47	49	49	46
– med barn	43	48	45	42	43	46	47	50	51	48
Bostadstyp										
Småhus	49	52	48	44	47	49	49	52	54	51
Flerfamiljshus	46	51	48	44	47	48	48	52	52	49
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	47	48	51	50	54	54	51
Större städer och kommuner nära större stad	44	47	49	49	52	53	50

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	40	44	45	46	49	50	47
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	46	48	45
Socioekonomiskt blandade områden	49	49	46
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	54	55	51

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5C i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5C). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete

Den andel av befolkningen (16–84 år) som har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete är 54 procent, vilket är en minskning från 2022, då andelen var 59 procent. Från första mätpunkten 2007 låg andelen på en relativt stabil nivå fram till 2017 då den minskade. Därefter ökade andelen med stort förtroende fram till den tydliga minskningen i årets mätning (se tabell 5.4).

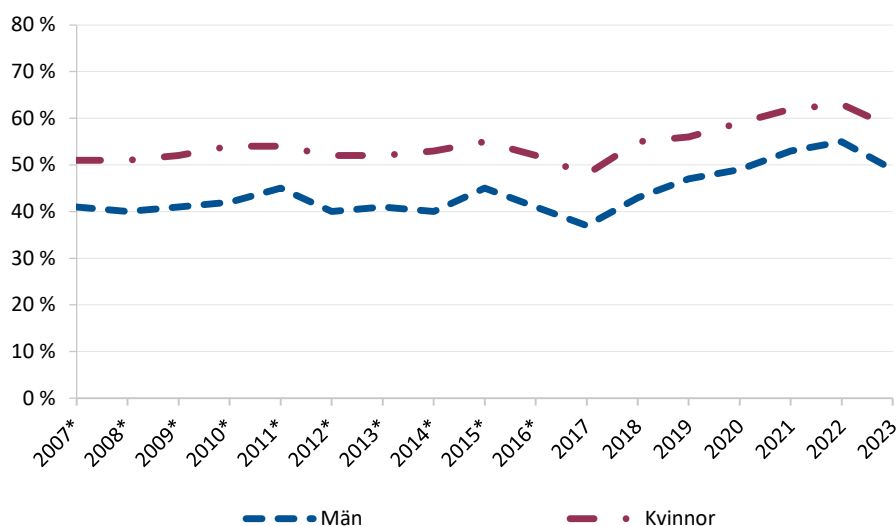
Den andel som har litet förtroende i frågan uppgår till 18 procent, det innebär en ökning jämfört med 2022 (15 %). Andelen med litet förtroende har varit relativt oförändrad under hela mätperioden, bortsett från 2017, då den var större än övriga år, samt 2022 då den var lägst (se tabell 5.5).

Av männen i befolkningen (16–84 år) är det 49 procent som har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete, vilket innebär en minskning från 2022, då andelen var 55 procent (se figur 5.5 och tabell 5.4). Vidare är det 23 procent av männen som har litet förtroende, vilket är en ökning från 2022 (20 %).

Av kvinnorna i befolkningen (16–84 år) är det 58 procent som uppger att de har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete, vilket är en minskning från 2022, då andelen var 63 procent. Det är 14 procent av kvinnorna som uppger att de har litet förtroende, vilket är en liten ökning från 2022 (12 %).

Resultaten visar således att det är vanligare bland kvinnor än män att ha stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete. Dock är utvecklingen över tid likartad.

Figur 5.5. Förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.4. Förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	47	50	47	42	49	52	54	58	59	54
Män	40	45	41	37	43	47	49	53	55	49
Kvinnor	53	55	52	48	55	56	59	62	63	58
Alder										
16–19 år	50	50	48	49	54	51	54	53	56	52
20–24 år	51	53	53	48	54	53	53	57	55	53
25–34 år	47	52	46	45	50	53	53	57	57	52
35–44 år	49	54	50	44	50	53	54	58	60	53
45–54 år	48	52	50	43	49	53	55	59	62	56
55–64 år	46	49	45	39	47	50	53	57	59	54
65–74 år	41	45	43	36	48	50	54	58	60	53
75–84 år	42	49	45	40	49	52	56	58	62	55
Män										
16–19 år	50	53	49	49	53	51	52	53	56	53
20–24 år	45	50	47	46	52	50	49	55	54	50
25–34 år	39	45	39	39	44	49	48	52	53	46
35–44 år	41	45	40	37	42	47	49	51	54	47
45–54 år	39	45	43	35	42	47	49	53	56	51
55–64 år	40	43	40	33	39	45	45	51	53	48
65–74 år	36	40	38	31	42	45	50	52	56	48
75–84 år	41	47	42	36	44	48	52	55	58	52
Kvinnor										
16–19 år	51	48	47	50	55	50	55	53	56	52
20–24 år	57	56	59	50	56	56	56	58	55	56
25–34 år	55	58	53	50	55	57	58	62	61	57
35–44 år	59	64	60	50	57	58	59	64	65	59
45–54 år	55	56	54	50	56	60	62	66	67	61
55–64 år	51	54	49	44	53	55	60	63	63	60
65–74 år	46	50	47	41	53	55	59	63	64	58
75–84 år	43	50	48	43	53	56	59	61	65	58

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5D). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.5. Förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket litet förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	20	17	20	26	21	20	19	17	15	18
Män	25	20	25	33	27	25	24	21	20	23
Kvinnor	15	14	15	20	16	15	15	13	12	14

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5I). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Förtroende för polisen i olika åldersgrupper

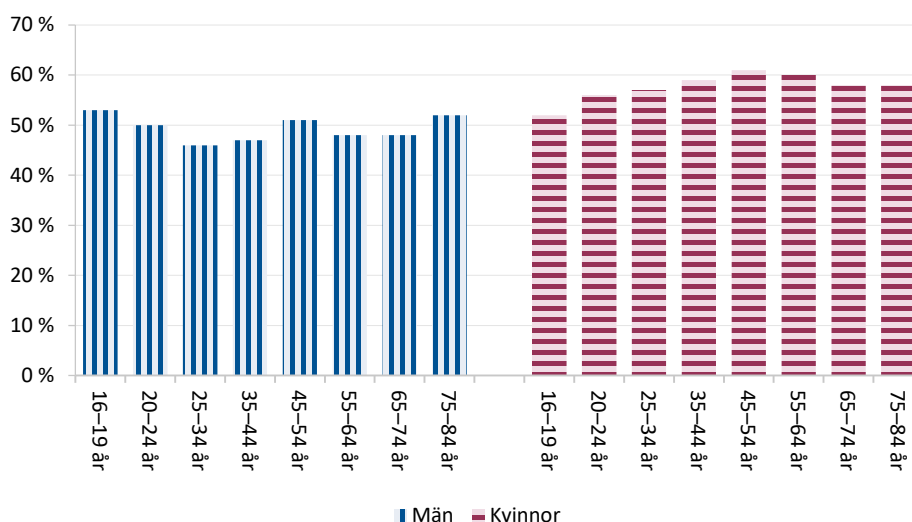
Resultaten för 2023 visar att andelen personer som uppger att de har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete är störst i åldersgruppen 45–54 år (56 %), och minst i åldersgrupperna 16–19 år och 25–34 år (52 % i respektive grupp, se tabell 5.4).

Bland män är andelen med stort förtroende för polisen störst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (53 %), medan andelen är minst i åldersgruppen 25–34 år (46 %, se figur 5.6).

Bland kvinnor är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år (61 %), medan den är minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 52 %).

Resultaten visar således att mönstret skiljer sig åt vid en jämförelse mellan män och kvinnor när olika åldersgrupper studeras. Bland männen syns tre toppar, där förtroendet är större bland de yngsta, mittersta och äldsta åldersgrupperna. Bland kvinnorna syns i stället en ökning med åldern, fram till 45–54 år, då andelen återigen minskar.

Figur 5.6. Förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Förtroende för polisen i olika grupper i befolkningen

Tabell 5.6 visar att svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder i störst utsträckning uppger att de har stort förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete 2023 (56 %), följt av utrikesfödda personer (50 %). Andelen är minst bland svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (43 %).

Personer med eftergymnasial utbildning uppger i större utsträckning att de har stort förtroende för polisen (58 %) än personer med som högst gymnasial utbildning eller förgymnasial utbildning (51 % vardera).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (58 %), följt av sammanboende utan barn (54 %), medan det är minst vanligt bland ensamstående med eller utan barn (51 % i respektive grupp).

Det är vanligare att uppge ett stort förtroende för polisen bland boende i småhus än i flerfamiljshus (55 respektive 52 %).

Vidare är det små skillnader sett till kommungrupp. Bland boende i större städer och kommuner nära större stad är andelen med stort förtroende (55 %) i princip samma som för boende i mindre städer, tätorter och

landsbygdskommuner (54 %), men något större än för boende i storstäder och storstadsnära kommuner (53 %).

Att ha stort förtroende för polisen är vanligare bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (55 %) än bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar och socioekonomiskt blandade områden (51 % i respektive grupp).

Tabell 5.6. Förtroende för polisens sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	47	50	47	42	50	53	56	59	62	56
– båda föräldrarna utrikesfödda	42	41	35	36	42	39	44	46	48	43
Utrikesfödda	48	53	49	44	49	50	50	53	54	50
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	45	46	45	40	47	47	51	52	55	51
Gymnasial	43	48	44	39	47	50	51	55	58	51
Eftergymnasial	53	57	53	48	54	57	59	63	64	58
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	45	50	46	40	48	52	55	58	61	54
– med barn	52	55	51	45	52	56	57	62	63	58
Ensamstående										
– utan barn	45	48	46	43	50	50	52	55	56	51
– med barn	47	53	48	43	48	51	54	55	58	51
Bostadstyp										
Småhus	48	51	47	42	49	52	55	58	61	55
Flerfamiljshus	46	50	47	43	50	52	53	57	58	52
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	43	50	53	55	57	59	53
Större städer och kommuner nära större stad	44	51	53	54	59	61	55

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	40	47	50	53	56	59	54
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	53	55	51
Socioekonomiskt blandade områden	55	57	51
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	59	61	55

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5D i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5D). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete

Resultaten för 2023 visar att 42 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de har stort förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete, vilket är i princip på samma nivå som 2022 (43 %). Andelen ökade efter första mätningen 2007 fram till och med 2009, och var därefter i princip oförändrad fram till en minskning 2017. Därefter har andelen ökat igen, och har sedan 2022 legat på en stabil nivå (se tabell 5.7). Det är 17 procent av befolkningen som har litet förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete, samma nivå som 2022. Nivån har varit relativt stabil under större delen av mätperioden. Med undantag för 2015 då nivån var lägre, och 2017 då nivån var högre (se tabell 5.8).

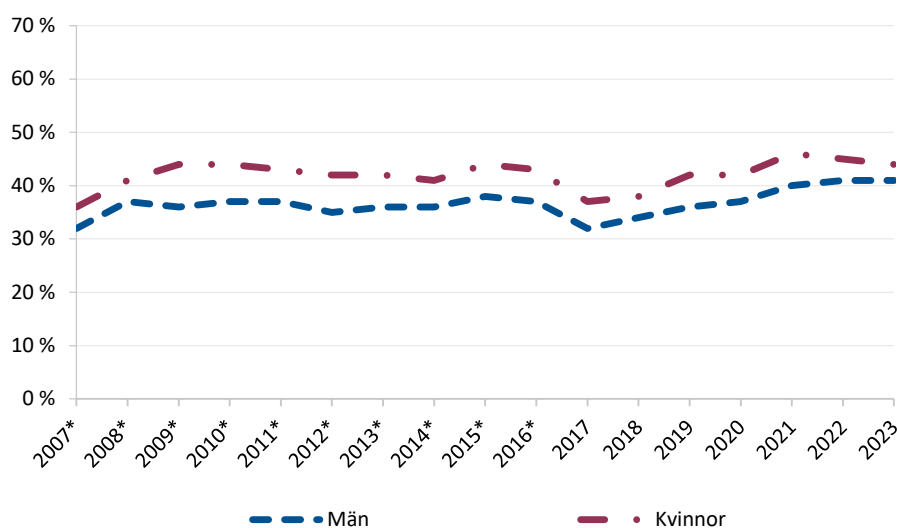
Bland männen uppger 41 procent att de har stort förtroende för åklagarna 2023, andelen är på samma nivå som 2022 (se figur 5.7 och tabell 5.7). Vad det gäller män som har litet förtroende uppgår andelen 2023 till 20 procent, samma nivå som 2022.

Bland kvinnorna har 44 procent stort förtroende för åklagarna 2023, vilket är på ungefär samma nivå som 2022, då andelen låg på 45 procent. Vidare

är det 14 procent av kvinnorna som har litet förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete, i princip samma nivå som 2022 (13 %).

Det är således, i likhet med tidigare år, vanligare bland kvinnor än män att ha stort förtroende för åklagarna. Utvecklingen över tid är dock likartad.

Figur 5.7. Förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.7. Förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	39	41	40	35	36	39	40	43	43	42
Män	36	38	37	32	34	36	37	40	41	41
Kvinnor	41	44	43	37	38	42	42	46	45	44
Alder										
16–19 år	39	37	37	35	37	40	42	41	41	38
20–24 år	39	41	43	35	36	39	40	44	42	41
25–34 år	38	40	38	37	37	41	41	45	44	42
35–44 år	43	46	44	38	39	43	43	45	46	45
45–54 år	41	44	42	38	38	41	42	47	47	45
55–64 år	40	41	41	33	35	37	38	40	42	43
65–74 år	34	36	37	30	34	36	36	39	40	40
75–84 år	33	36	36	30	32	36	35	38	39	40
Män										
16–19 år	37	38	35	35	38	39	41	43	41	40
20–24 år	34	37	36	33	36	37	38	41	39	39
25–34 år	36	37	35	34	34	38	37	40	41	39
35–44 år	38	40	39	34	36	38	40	40	43	42
45–54 år	34	40	38	33	35	37	38	43	44	42
55–64 år	38	38	38	31	32	34	34	37	39	41
65–74 år	35	36	35	28	32	35	35	37	39	39
75–84 år	33	35	35	31	33	34	35	38	39	42
Kvinnor										
16–19 år	40	36	38	35	36	40	42	40	41	36
20–24 år	44	46	51	38	37	41	42	46	44	43
25–34 år	39	44	41	40	39	43	45	49	47	45
35–44 år	48	53	49	41	42	47	45	51	49	47
45–54 år	47	47	45	42	41	46	45	51	50	49
55–64 år	42	44	44	35	38	39	42	44	44	44
65–74 år	34	36	38	32	35	38	37	41	42	41
75–84 år	33	37	37	29	31	37	35	38	39	39

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5E). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.8. Förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket litet förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	16	12	16	20	18	18	18	17	17	17
Män	18	14	19	24	22	22	23	21	20	20
Kvinnor	14	11	13	15	14	14	15	13	13	14

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5J). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Förtroende för åklagarna i olika åldersgrupper

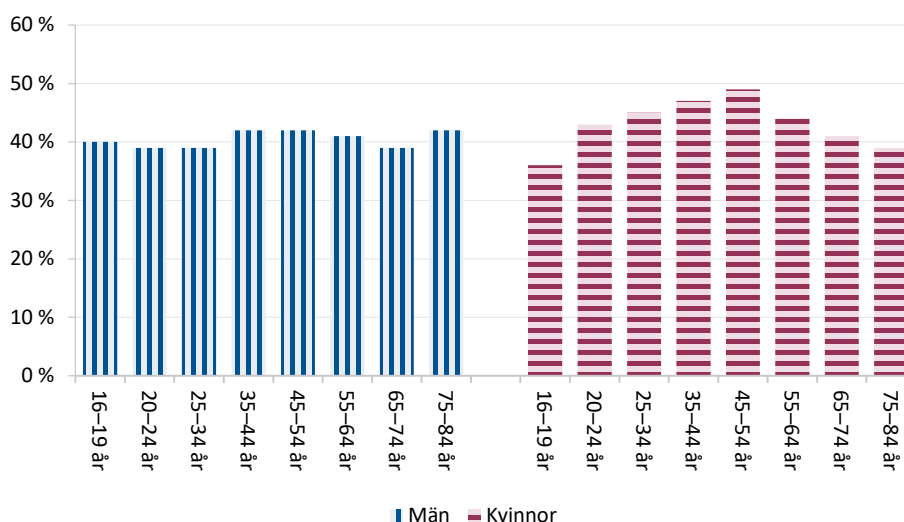
Resultaten för 2023 visar att åldersgrupperna 35–44 år och 45–54 år har störst andel som uppger ett stort förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete (45 % vardera), medan andelen är minst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (38 %, se tabell 5.7).

Bland män är det små skillnader mellan åldersgrupperna. Andelen med stort förtroende är störst i åldersgrupperna 35–44 år, 45–54 år och 75–84 år (42 % i respektive grupp), medan andelen är minst i åldersgrupperna 20–24 år, 25–34 år och 65–74 år (39 % i respektive grupp).

Bland kvinnor syns större skillnader mellan åldersgrupperna. Andelen med stort förtroende för åklagarna är störst i åldersgruppen 45–54 år (49 %), och minst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (36 %).

Mönstret för hur förtroendet för åklagarna ser ut i olika åldersgrupper skiljer sig således något mellan män och kvinnor, något som framgår av figur 5.8.

Figur 5.8. Förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Förtroende för åklagarna i olika grupper i befolkningen

Tabell 5.9 visar att det är vanligare att ha stort förtroende för åklagarna bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (44 %) än bland utrikesfödda personer och bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (38 respektive 36 %).

Bland personer med eftergymnasial utbildning återfinns en betydligt större andel med stort förtroende (53 %) än bland personer med som högst förgymnasial och gymnasial utbildning (35 respektive 37 %).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (48 %), följt av sammanboende utan barn och ensamstående med barn (43 respektive 42 %), och minst bland ensamstående utan barn (39 %).

Vidare är det i princip lika vanligt att uppge ett stort förtroende bland boende i småhus som i flerfamiljshus (43 respektive 42 %).

Sett till kommungrupp är stort förtroende vanligare i storstäder och storstadsnära kommuner (44 %), än i större städer och kommuner nära större stad (42 %) eller i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (40 %).

Störst andel med stort förtroende för åklagarna återfinns bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (44 %). Bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar är andelen mindre (39 respektive 38 %).

Tabell 5.9. Förtroende för åklagarnas sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	39	41	40	35	37	40	41	44	45	44
– båda föräldrarna utrikesfödda	38	37	32	30	31	33	34	36	36	36
Utrikesfödda	36	40	39	33	35	36	36	38	38	38
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	34	35	35	28	31	33	33	35	36	35
Gymnasial	33	35	34	29	31	33	34	37	37	37
Eftergymnasial	50	53	51	46	46	50	50	54	53	53
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	37	40	40	34	35	38	38	42	42	43
– med barn	45	47	45	40	41	45	44	49	49	48
Ensamstående										
– utan barn	37	38	37	33	35	37	38	41	41	39
– med barn	35	43	37	33	35	37	40	41	43	42
Bostadstyp										
Småhus	41	42	41	35	37	40	40	43	44	43
Flerfamiljshus	37	40	40	35	36	40	39	43	42	42
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	37	38	42	42	44	45	44
Större städer och kommuner nära större stad	35	37	39	40	43	43	42
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	33	34	36	37	40	40	40

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	38	38	38
Socioekonomiskt blandade områden	39	40	39
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	45	45	44

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5E i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5E). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete

Resultaten för 2023 visar att 39 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de har stort förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete, vilket är på en något lägre nivå jämfört med 2022 (41 %). Andelen har legat runt samma nivå hela mätperioden (2007–2023) med undantag för 2017–2018 då nivån var något lägre. Vidare är det 24 procent av befolkningen (16–84 år) som har litet förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete, vilket är i princip på samma nivå som 2022 (23 %). Andelen minskade fram till och med 2011, och var därefter i stort sett oförändrad fram till 2015 då en ökning skedde. Sedan 2017 har andelen med litet förtroende legat på en relativt stabil nivå (se tabell 5.11).

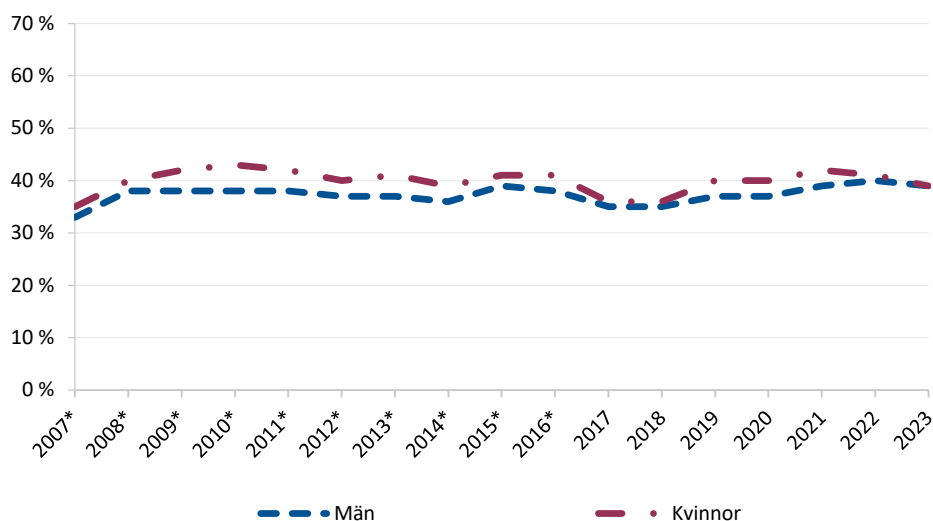
Av männen i befolkningen (16–84 år) har 39 procent stort förtroende för domstolarna 2023, vilket är i princip oförändrat jämfört med 2022 då andelen var 40 procent (se figur 5.9). Vidare är det bland män 26 procent som har litet förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete, vilket är på samma nivå som 2022 (26 %).

Även bland kvinnorna i befolkningen (16–84 år) uppger 39 procent ett stort förtroende för domstolarna 2023, vilket innebär att andelen har minskat något jämfört med 2022, då den låg på 41 procent. Den andel av kvinnorna

som har litet förtroende uppgår till 22 procent 2023, vilket är något större än 2022 (20 %).

Utvecklingen över tid vad det gäller stort förtroende är likartad för män och kvinnor, dock har nivån legat marginellt högre bland kvinnor fram till 2023 då andelen är densamma.

Figur 5.9. Förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.10. Förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	37	40	40	36	36	38	39	41	41	39
Män	36	39	38	35	35	37	37	39	40	39
Kvinnor	39	41	41	36	36	40	40	42	41	39
Alder										
16–19 år	38	36	37	35	37	38	41	37	36	33
20–24 år	36	39	39	34	34	37	38	40	37	34
25–34 år	37	40	38	37	36	39	40	43	42	38
35–44 år	42	46	43	39	39	43	42	44	45	41
45–54 år	40	44	43	39	38	41	41	45	46	44
55–64 år	38	41	42	34	35	36	37	39	39	39
65–74 år	32	35	37	31	33	35	34	36	37	37
75–84 år	31	33	35	31	32	35	34	37	37	38
Män										
16–19 år	40	39	41	38	42	41	43	41	41	40
20–24 år	36	37	36	35	35	38	39	41	37	37
25–34 år	37	38	36	35	36	38	38	40	41	37
35–44 år	39	42	39	37	38	40	41	40	42	41
45–54 år	37	43	42	36	37	38	39	43	43	42
55–64 år	37	40	41	34	32	34	34	35	37	37
65–74 år	32	35	36	31	32	34	34	34	36	36
75–84 år	31	34	34	33	33	35	34	37	38	39
Kvinnor										
16–19 år	35	34	34	33	32	36	39	33	31	28
20–24 år	37	41	43	33	33	36	38	39	37	32
25–34 år	37	42	40	38	37	39	42	45	42	39
35–44 år	46	50	48	41	41	46	43	48	47	42
45–54 år	43	44	43	41	40	44	44	48	49	45
55–64 år	39	43	42	35	37	38	40	42	41	41
65–74 år	33	35	38	32	33	36	35	38	38	38
75–84 år	32	33	36	29	31	36	34	36	36	36

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5F). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.11. Förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket litet förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	21	16	19	23	23	23	23	23	23	24
Män	23	18	22	27	26	27	27	26	26	26
Kvinnor	19	14	16	20	20	20	20	19	20	22

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5K). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Förtroende för domstolarna i olika åldersgrupper

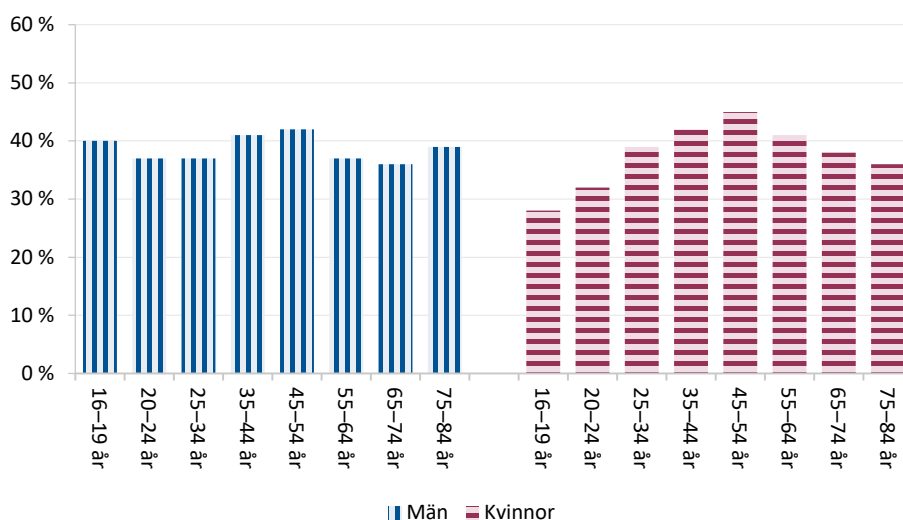
Tabell 5.10 visar att andelen med stort förtroende för domstolarna 2023 är störst i åldersgruppen 45–54 år (44 %), och minst i åldersgruppen 16–19 år (33 %).

Figur 5.10 visar att bland män är andelen med stort förtroende för domstolarna störst i åldersgruppen 45–54 år (42 %) och minst i åldersgruppen 65–74 år (36 %).

Bland kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (45 %), och minskar därefter med både sjunkande och stigande ålder. Minst andel med stort förtroende återfinns i åldersgruppen 16–19 år (28 %).

Mönstret för förtroendet skiljer sig åt mellan män och kvinnor i olika åldersgrupper, däremot är andelen störst i åldersgruppen 45–54 år bland både män och kvinnor (figur 5.10).

Figur 5.10. Förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Förtroende för domstolarna i olika grupper i befolkningen

Tabell 5.12 visar att andelen med stort förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete är större bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder och utrikesfödda personer (40 respektive 38 %) än bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (33 %).

Bland personer med eftergymnasial utbildning återfinns en betydligt större andel med stort förtroende (50 %) än bland personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (33 respektive 31 %).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende större bland personer som är sammanboende med barn (44 %) än bland sammanboende utan barn och ensamstående med barn (39 respektive 38%). Minst andel med stort förtroende syns bland ensamstående utan barn (36 %).

Andelen med stort förtroende är densamma bland boende i småhus och bland boende i flerfamiljshus (39 % i respektive grupp).

Vidare är stort förtroende för domstolarna vanligast bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (41 %), följt av boende i andra större städer och kommuner nära större stad (39 %), medan andelen är

minst bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (36 %).

Det är vanligare att ha stort förtroende för domstolarna bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (40 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (36 % i respektive grupp).

Tabell 5.12. Förtroende för domstolarnas sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	37	40	40	36	36	39	39	41	42	40
– båda föräldrarna utrikesfödda	36	36	33	32	30	31	32	32	34	33
Utrikesfödda	39	43	41	35	35	38	38	39	39	38
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	32	33	34	29	30	31	33	32	33	31
Gymnasial	32	35	34	30	30	32	32	34	34	33
Eftergymnasial	49	52	51	48	47	50	50	52	52	50
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	36	39	39	34	35	37	37	39	40	39
– med barn	43	46	45	41	41	44	44	47	47	44
Ensamstående										
– utan barn	36	37	37	34	34	36	37	38	38	36
– med barn	36	43	37	33	34	38	39	41	40	38
Bostadstyp										
Småhus	38	41	40	36	36	39	39	41	41	39
Flerfamiljshus	37	40	40	36	36	39	39	41	41	39
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	38	38	41	41	43	43	41
Större städer och kommuner nära större stad	35	36	38	39	40	41	39

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	33	33	35	35	38	37	36
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	36	38	36
Socioekonomiskt blandade områden	37	37	36
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	43	42	40

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5F i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5F). Notera att resultat till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete

Resultaten för 2023 visar att 34 procent av befolkningen (16–84 år) uppger ett stort förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete, och det är en minskning jämfört med 2022 (37 %). Sett över längre tid har dock andelen ökat sedan 2007 men med vissa årliga variationer (se tabell 5.13). Det är 19 procent av befolkningen (16–84 år) som har litet förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete, en ökning från 2022 (15 %). Sett till utvecklingen över tid vad det gäller litet förtroende har andelen legat på en relativt stabil nivå, med undantag för vissa enstaka år (se tabell 5.14).

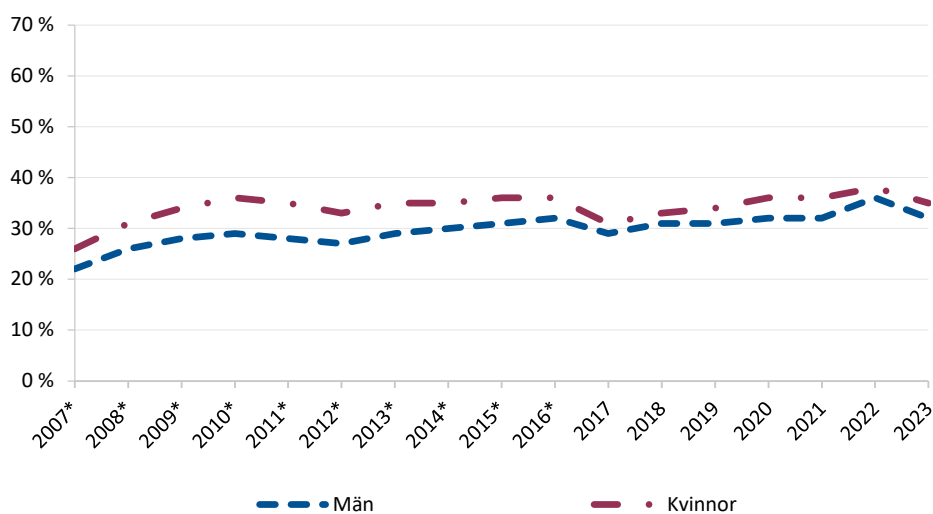
Av männen i befolkningen (16–84 år) har 32 procent stort förtroende för kriminalvården 2023, vilket är en minskning sedan 2022 (36 %, se figur 5.11 och tabell 5.13). Vad det gäller andelen som har litet förtroende uppgår den till 21 procent, vilket är en ökning från 2022, då andelen var 18 procent.

Av kvinnorna i befolkningen (16–84 år) har 35 procent stort förtroende för kriminalvården 2023, en minskning jämfört med 2022 (38 %). Vad det

gäller litet förtroende uppgår andelen bland kvinnor till 16 procent, vilket innebär att andelen har ökat jämfört med 2022 (13 %).

Kvinnor har således en större andel med stort förtroende för kriminalvården än vad män har och så har det sett ut vid varje mätpunkt.

Figur 5.11. Förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.13. Förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023.
Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen
respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA 16–84 år	32	33	34	30	32	33	34	34	37	34
Män	30	31	32	29	31	31	32	32	36	32
Kvinnor	35	36	36	31	33	34	36	36	38	35
Alder										
16–19 år	38	38	37	35	37	38	42	41	43	38
20–24 år	41	42	41	37	38	38	41	44	41	40
25–34 år	35	35	35	35	35	36	38	39	41	37
35–44 år	34	39	40	33	35	34	35	36	39	36
45–54 år	34	33	35	30	33	33	34	35	39	35
55–64 år	29	30	29	26	29	28	31	29	33	31
65–74 år	26	28	29	24	27	28	28	27	32	27
75–84 år	24	27	26	24	27	28	29	28	33	28
Män										
16–19 år	37	37	37	35	38	38	39	41	42	40
20–24 år	35	36	34	35	35	36	37	40	39	36
25–34 år	33	30	32	33	33	35	34	36	39	33
35–44 år	30	36	37	32	34	33	35	32	37	35
45–54 år	31	32	35	28	31	32	32	32	37	33
55–64 år	27	27	28	25	28	27	29	28	32	29
65–74 år	25	28	30	23	27	26	28	25	31	26
75–84 år	24	27	26	25	28	27	29	28	32	28
Kvinnor										
16–19 år	39	38	38	36	36	39	44	41	43	36
20–24 år	50	49	50	38	40	40	45	47	44	43
25–34 år	37	39	39	37	37	38	41	43	42	40
35–44 år	38	43	43	34	35	36	36	39	42	37
45–54 år	36	32	34	33	34	35	36	38	40	37
55–64 år	30	33	31	26	29	29	32	30	33	33
65–74 år	27	27	28	25	28	29	28	28	32	28
75–84 år	25	28	26	23	26	28	30	29	34	28

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5G). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.14. Förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket litet förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	18	16	17	17	15	17	17	18	15	19
Män	22	20	20	20	18	21	20	22	18	21
Kvinnor	14	13	14	14	13	15	14	15	13	16

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5L). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Förtroende för kriminalvården i olika åldersgrupper

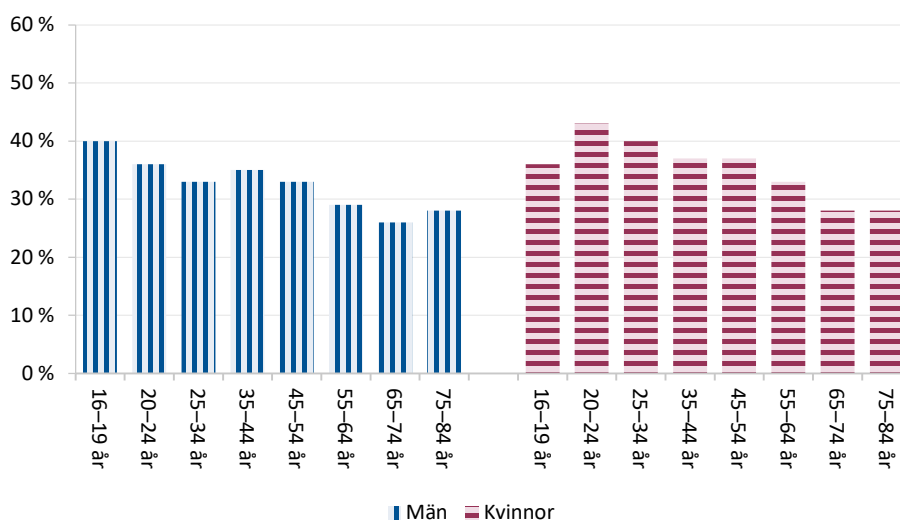
Resultaten för 2023 visar att andelen med stort förtroende för kriminalvården är störst bland personer i åldersgruppen 20–24 år (40 %) och minst i åldersgruppen 65–74 år (27 %, se tabell 5.13).

Figur 5.12 visar att det bland män är vanligast att ha stort förtroende i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (40 %). Andelen är minst i åldersgruppen 65–74 år (26 %).

Bland kvinnor har åldersgruppen 20–24 år störst andel personer med stort förtroende för kriminalvården (43 %). Därefter blir andelen i princip mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, och minst är den i de två äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år (28 % i respektive grupp).

Bland män är stort förtroende således vanligast i den yngsta åldersgruppen, medan det bland kvinnor är vanligast i den näst yngsta. Mönstren skiljer sig något mellan män och kvinnor, även om vissa likheter ses, såsom generellt sett lägre nivåer av stort förtroende ju äldre åldersgrupp som studeras.

Figur 5.12. Förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Förtroende för kriminalvården i olika grupper i befolkningen

Tabell 5.15 visar att det är vanligare att uppge ett stort förtroende för kriminalvården bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (35 %), än bland svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda och bland utrikesfödda personer (28 respektive 30 %).

Personer med eftergymnasial utbildning har i större utsträckning stort förtroende (38 %) än personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (31 % i respektive grupp).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (37 %), följt av ensamstående med eller utan barn (34 respektive 33 %), och minst bland sammanboende utan barn (32 %).

Andelen med stort förtroende är lika bland boende i småhus och boende i flerfamiljshus (34 respektive 33 %).

Vad det gäller stort förtroende för kriminalvården sett till kommungrupp är andelen större bland boende i större städer och kommuner nära större stad (35 %), medan andelen är något mindre i storstäder och storstadsnära

kommuner samt bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (33 % i respektive grupp).

Slutligen är andelen med stort förtroende för kriminalvården större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (35 %) än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (32 respektive 31 %).

Tabell 5.15. Förtroende för kriminalvårdens sätt att bedriva sitt arbete 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	32	33	34	31	33	33	35	35	39	35
– båda föräldrarna utrikesfödda	34	39	32	30	28	30	31	29	32	28
Utrikesfödda	32	33	35	28	29	31	30	31	33	30
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	30	30	29	27	29	30	33	31	34	31
Gymnasial	29	31	31	27	29	30	31	31	34	31
Eftergymnasial	37	38	41	36	37	37	39	40	42	38
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	30	31	33	28	30	31	32	32	36	32
– med barn	35	36	37	33	36	36	36	38	41	37
Ensamstående										
– utan barn	33	34	33	30	32	32	35	35	37	33
– med barn	31	36	33	29	31	31	35	33	37	34
Bostadstyp										
Småhus	32	33	34	30	32	33	35	34	38	34
Flerfamiljshus	33	34	35	31	32	33	34	34	36	33
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	30	32	33	33	34	37	33
Större städer och kommuner nära större stad	31	33	34	35	35	38	35

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	28	31	31	33	33	36	33
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	31	35	31
Socioekonomiskt blandade områden	32	35	32
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	35	38	35

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5G i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5G). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen hanterar brottsmisstänkta

En aspekt av människors förtroende för rättsväsendet är ifall de anser att personer som är misstänkta för något brott hanteras på ett rättvist sätt. Frågan ställs dels för rättsväsendet som helhet, dels för polisen eftersom det sannolikt är den av de aktuella myndigheterna som flest personer har kännedom om. Frågorna lyder enligt följande:

Hur stort eller litet förtroende har du för att rättsväsendet som helhet hanterar de som misstänks för brott på ett rättvist sätt?

Och

Hur stort eller litet förtroende har du för att polisen hanterar de som misstänks för brott på ett rättvist sätt?

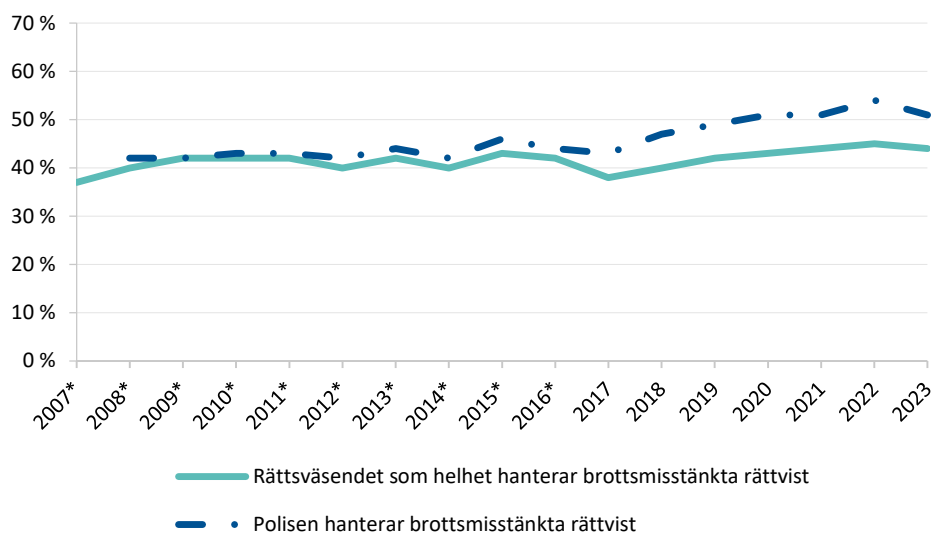
Svarsalternativen är *mycket stort, ganska stort, varken stort eller litet, ganska litet, mycket litet och ingen åsikt/vet inte*.

Det är 44 procent av befolkningen (16–84 år) som uppger att de har stort (ganska eller mycket) förtroende för att *rättsväsendet som helhet* hanterar brottsmisstänkta rättvist, medan 20 procent svarar att de har litet (ganska

eller mycket) förtroende (se figur 5.13 och figur 5.14). Vad det gäller stort förtroende för att *polisen* hanterar brottsmisstänkta rättvist ligger andelen på 51 procent, medan 13 procent svarar att de har litet förtroende.

Resultaten för 2023 visar således att det är vanligare att ha ett stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta rättvist än att ha stort förtroende för att rättsväsendet som helhet gör det. Under de första åren var den skillnaden liten eller obefintlig, men från och med 2013 har skillnaden ökat, och förtroendet är numera större för polisen än för rättsväsendet som helhet.

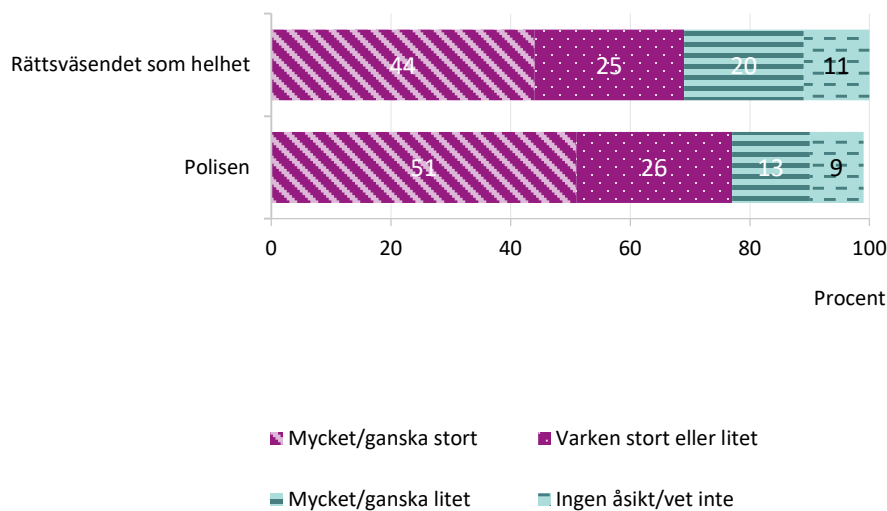
Figur 5.13. Förtroende för att rättsväsendet som helhet och polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av befolkningen (16–84 år).^a

^a Frågan om förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt började ställas 2008.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Figur 5.14. Förtroende för att rättsväsendet som helhet och polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2023. Andel av befolkningen (16–84 år).

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta

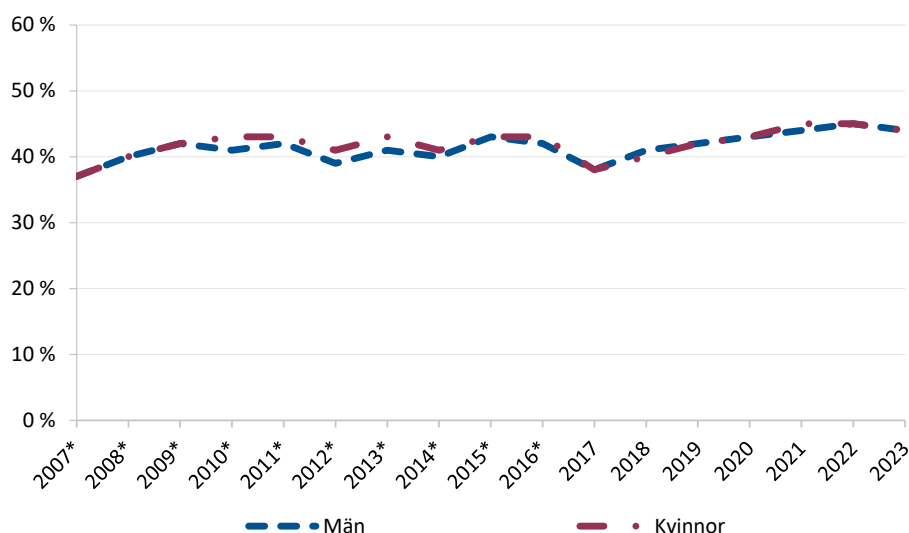
Resultaten för 2023 visar att 44 procent av befolkningen (16–84 år) har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt, ungefär samma nivå som 2022, då andelen var 45 procent. Andelen var relativt oförändrad i början av mätperioden (2007–2016) fram till minskningen 2017. Därefter syns en svagt uppåtgående trend fram till årets mätning (se tabell 5.16).

Av männen i befolkningen (16–84 år) är det 44 procent som uppger att de har stort förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta, vilket är ungefär samma nivå som 2022, då andelen var 45 procent (se figur 5.15 och tabell 5.16).

Även bland kvinnorna i befolkningen (16–84 år) uppger 44 procent att de har stort förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta. Det är ungefär samma nivå som 2022 (45 %).

Det är således inga skillnader mellan män och kvinnor sett till förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta rättvist, och så har det sett ut under större delen av mätperioden.

Figur 5.15. Förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.16. Förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA 16–84 år	40	43	42	38	40	42	43	44	45	44
Män	40	43	42	38	41	42	43	44	45	44
Kvinnor	41	43	43	38	40	42	43	45	45	44
Ålder										
16–19 år	39	36	38	36	37	38	40	40	39	36
20–24 år	40	40	41	37	37	39	41	42	42	40
25–34 år	42	46	44	41	43	44	46	47	46	45
35–44 år	47	49	48	45	46	49	48	50	51	48
45–54 år	42	47	45	43	44	46	48	51	52	50
55–64 år	39	42	41	35	38	38	40	41	43	44
65–74 år	35	36	38	33	36	36	37	38	39	39
75–84 år	34	36	38	31	34	35	35	36	40	39
Män										

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
16–19 år	40	41	41	39	42	41	41	43	42	41
20–24 år	38	39	38	38	40	40	42	43	44	42
25–34 år	44	47	44	42	44	45	45	46	46	45
35–44 år	44	45	44	44	46	47	48	49	51	47
45–54 år	41	49	46	41	43	45	47	51	51	50
55–64 år	39	42	42	35	36	36	38	40	42	43
65–74 år	35	37	37	33	36	36	38	36	40	39
75–84 år	34	37	40	33	35	36	36	37	41	40
Kvinnor										
16–19 år	38	33	36	34	33	36	39	37	36	32
20–24 år	43	43	46	36	35	39	40	42	40	39
25–34 år	40	45	43	41	43	44	46	47	46	46
35–44 år	50	54	53	46	46	51	47	52	51	49
45–54 år	44	46	43	44	44	48	49	51	52	50
55–64 år	39	41	40	36	39	39	42	43	43	45
65–74 år	36	36	39	32	36	36	36	39	39	39
75–84 år	35	36	37	30	32	35	35	35	38	37

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5M). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Olika åldersgruppers förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta

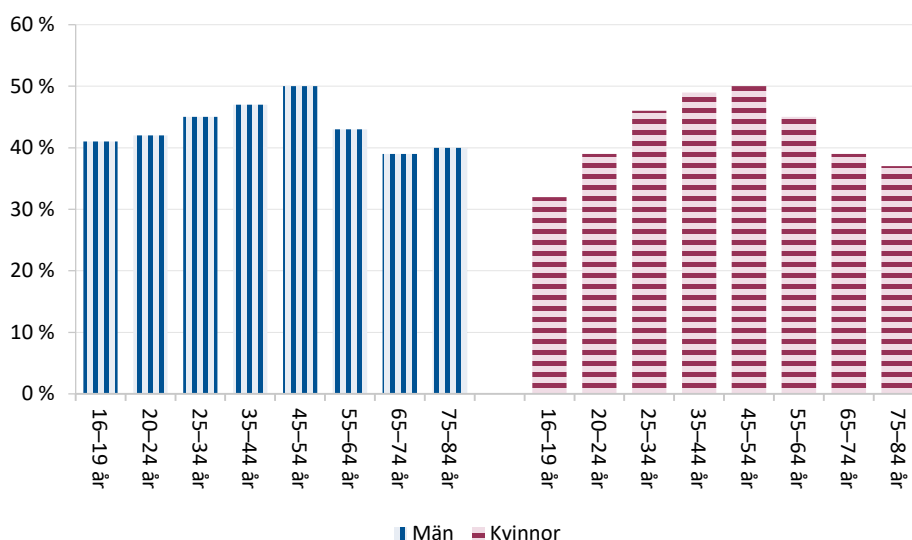
Tabell 5.16 visar att andelen som 2023 uppger att de har stort förtroende för att rättsväsendet hanterar brottsmisstänkta rättvist blir större ju äldre åldersgrupp som studeras, fram till och med åldersgruppen 45–54 år (50 %), därefter minskar andelen. Andelen är minst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (36 %).

Bland män är det vanligast att ha stort förtroende i åldersgruppen 45–54 år (50 %), medan andelen är minst i åldersgruppen 65–74 år (39 %, se figur 5.16).

Bland kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (50 %) och minst i åldersgruppen 16–19 år (32 %).

Den andel som har stort förtroende är således störst i de mittersta åldersgrupperna och mindre bland de yngsta och äldsta bland både män och kvinnor.

Figur 5.16. Förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Olika grupper förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta

Tabell 5.17 visar att det är vanligare att ha stort förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (46 %) än bland utrikesfödda personer (38 %) och svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (36 %).

Vidare visar resultaten att andelen blir större ju högre utbildningsnivå som studeras. Bland personer med eftergymnasial utbildning syns en betydligt större andel med stort förtroende (56 %) än bland personer med som högst gymnasial och förgymnasial utbildning (38 respektive 34 %).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (52 %), följt av sammanboende utan barn och ensamstående med barn (43 % i respektive grupp). Minst andel med stort förtroende ses bland ensamstående utan barn (40 %).

Andelen med stort förtroende är större bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (46 respektive 42 %).

Vad det gäller förtroende sett till kommungrupp är stort förtroende vanligare bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (46 %), än bland boende i större städer och kommuner nära större stad (43 %) samt boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (41 %).

Utifrån socioekonomisk områdestyp är skillnaderna stora. Andelen med stort förtroende är betydligt större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (46 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med socioekonomiska utmaningar (39 respektive 38 %).

Tabell 5.17. Förtroende för att rättsväsendet som helhet hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	42	44	43	40	42	44	45	46	47	46
– båda föräldrarna utrikesfödda	42	43	40	33	31	33	34	34	36	36
Utrikesfödda	35	39	38	33	36	37	36	38	39	38
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	33	34	34	29	31	32	33	34	35	34
Gymnasial	35	38	36	32	34	36	36	38	39	38
Eftergymnasial	54	56	56	52	53	55	55	57	57	56
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	39	41	41	37	39	40	41	42	44	43
– med barn	47	50	49	46	47	51	50	54	54	52
Ensamstående										
– utan barn	38	40	40	36	37	38	40	40	41	40
– med barn	36	47	40	37	40	42	42	43	46	43
Bostadstyp										
Småhus	42	43	43	39	41	43	44	45	46	46
Flerfamiljshus	39	43	42	38	40	41	42	43	44	42

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	41	42	44	45	46	47	46
Större städer och kommuner nära större stad	39	40	42	43	44	45	43
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	35	37	38	39	41	41	41
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	38	39	38
Socioekonomiskt blandade områden	40	41	39
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	47	47	46

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5M i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5M). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för hur polisen hanterar brottsmisstänkta

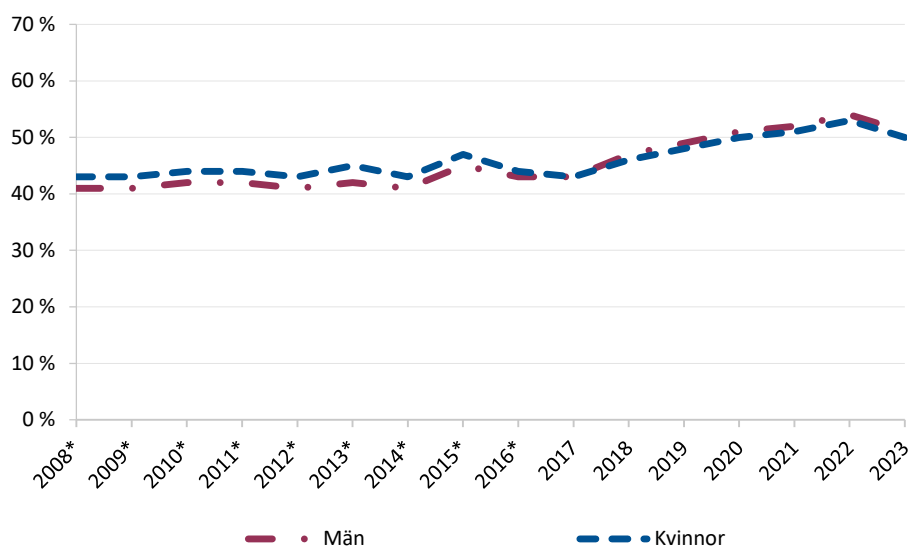
Resultaten för 2023 visar att 51 procent av befolkningen (16–84 år) uppger att de har stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt, vilket är en minskning sedan 2022 (54 %). Andelen låg på en relativt stabil nivå 2008–2017, därefter syns en ökning fram till minskningen i årets mätning (se tabell 5.18).

Bland män i befolkningen (16–84 år) är det 51 procent som har stort förtroende för hur polisen hanterar brottsmisstänkta, en minskning från 2022, då andelen var 54 procent (se figur 5.17).

Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) är det 50 procent som uppger att de har stort förtroende, vilket är en minskning jämfört med 2022, då andelen var 53 procent.

Resultaten visar således att det i princip inte är några skillnader mellan män och kvinnor sett till förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta rättvist.

Figur 5.17. Förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2008–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.18. Förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA 16–84 år	42	46	44	43	47	49	51	51	54	51
Män	41	45	43	43	47	49	51	52	54	51
Kvinnor	43	47	44	43	46	48	50	51	53	50
Alder										
16–19 år	43	43	44	43	46	44	46	46	46	45
20–24 år	40	42	44	41	45	45	47	47	47	45
25–34 år	41	45	43	44	47	49	49	49	51	49
35–44 år	47	53	50	48	51	53	53	55	57	53
45–54 år	44	48	46	47	50	54	56	57	60	57
55–64 år	40	44	42	40	44	47	50	51	54	53
65–74 år	39	43	41	38	44	46	49	49	52	49
75–84 år	35	40	39	37	41	44	48	47	53	47
Män										
16–19 år	45	46	46	47	49	47	47	52	50	50
20–24 år	38	41	41	42	48	47	48	50	50	47
25–34 år	40	43	43	44	47	50	49	49	51	49
35–44 år	43	49	46	48	52	52	53	53	56	51
45–54 år	42	46	46	45	49	53	55	58	59	57
55–64 år	41	45	42	40	43	47	49	51	55	52
65–74 år	38	41	40	38	44	46	51	50	53	51
75–84 år	38	41	43	39	43	46	50	49	54	50
Kvinnor										
16–19 år	43	40	42	40	43	41	45	41	43	41
20–24 år	44	44	48	40	42	44	46	45	44	43
25–34 år	41	46	43	44	46	48	49	49	50	49
35–44 år	51	57	53	49	50	54	53	56	57	55
45–54 år	47	49	46	48	51	54	57	57	60	57
55–64 år	39	44	41	40	45	47	51	52	54	53
65–74 år	40	44	42	38	44	46	47	49	52	48
75–84 år	32	40	36	35	40	43	46	44	51	44

* I tabellen redovisas resultat för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5N). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Olika åldersgruppers förtroende för hur polisen hanterar brottsmisstänkta

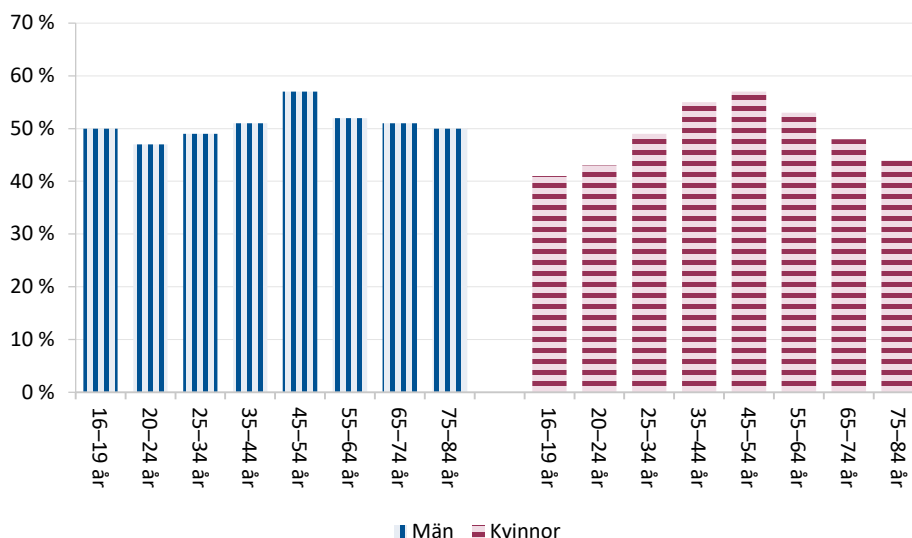
Resultaten för 2023 visar att andelen med stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta rättvist är större ju äldre åldersgrupp som studeras, fram till och med åldersgruppen 45–54 år, där andelen är störst (57 %). Därefter minskar andelen ju äldre åldersgrupp som studeras. I de två yngsta åldersgrupperna är det minst andel som uppger ett stort förtroende (16–19 år och 20–24 år, 45 % i respektive grupp, se tabell 5.18).

Figur 5.18 visar att det bland män är vanligast att uppge ett stort förtroende i åldersgruppen 45–54 år (57 %), medan andelen är minst i åldersgruppen 20–24 år (47 %).

Även bland kvinnor är andelen med stort förtroende störst i åldersgruppen 45–54 år (57 %). Andelen sjunker därefter ju yngre eller äldre åldersgrupp som studeras. Andelen är minst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (41 %).

Resultaten visar ett liknande mönster bland män och kvinnor, där andelen med stort förtroende är störst i de mittersta åldersgrupperna. Skillnaderna mellan åldersgrupperna är dock något större bland kvinnorna.

Figur 5.18. Förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Olika grupper förtroende för hur polisen hanterar brottsmisstänkta

Tabell 5.19 visar att det enligt NTU 2023 är vanligare att ha stort förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (53 %) än bland utrikesfödda personer och svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (44 respektive 43 %).

Bland personer med eftergymnasial utbildning syns en betydligt större andel med stort förtroende (58 %) än bland personer med som högst gymnasial eller som högst förgymnasial utbildning (48 respektive 43 %).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (58 %) följt av sammanboende utan barn och ensamstående med barn (51 respektive 49 %), medan andelen är minst bland ensamstående utan barn (46 %).

Det är vanligare att ha stort förtroende bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (54 respektive 48 %).

Vidare är det i stort sett inga skillnader vad det gäller stort förtroende för att polisen hanterar misstänkta sett till kommungrupp (50–51 %).

Skillnaderna i förtroende är stora utifrån socioekonomisk områdestyp. Bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar är andelen med stort förtroende störst (53 %), följt av socioekonomiskt blandade områden (47 %). Lägst andel återfinns bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (44 %).

Tabell 5.19. Förtroende för att polisen hanterar brottsmisstänkta på ett rättvist sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	42	46	44	44	48	50	53	54	56	53
– båda föräldrarna utrikesfödda	41	40	38	37	38	39	41	39	43	43
Utrikesfödda	40	46	43	38	42	44	44	44	47	44
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	39	39	40	36	40	41	44	43	46	43

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Gymnasial	39	43	40	39	44	45	48	48	51	48
Eftergymnasial	48	53	52	52	54	57	58	59	60	58
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	41	44	44	41	46	48	51	51	55	51
– med barn	48	51	49	50	53	56	57	59	61	58
Ensamstående										
– utan barn	39	43	41	40	44	45	47	47	48	46
– med barn	38	49	40	42	44	49	51	51	51	49
Bostadstyp										
Småhus	44	46	45	45	48	51	53	54	56	54
Flerfamiljshus	39	45	43	41	46	47	49	48	51	48
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	43	48	49	51	52	54	51
Större städer och kommuner nära större stad	44	47	50	51	51	54	51
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	41	44	46	49	50	52	50
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	44	47	44
Socioekonomiskt blandade områden	48	50	47
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	54	56	53

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5N i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5N). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta

En annan aspekt av människors förtroende för rättsväsendet som helhet och för polisen är ifall de anser att brottsutsatta behandlas på ett bra sätt. Frågorna ställs dels för rättsväsendet som helhet, dels för polisen, och lyder enligt följande:

Hur stort eller litet förtroende har du för att rättsväsendet som helhet behandlar de som utsätts för brott på ett bra sätt?

Och

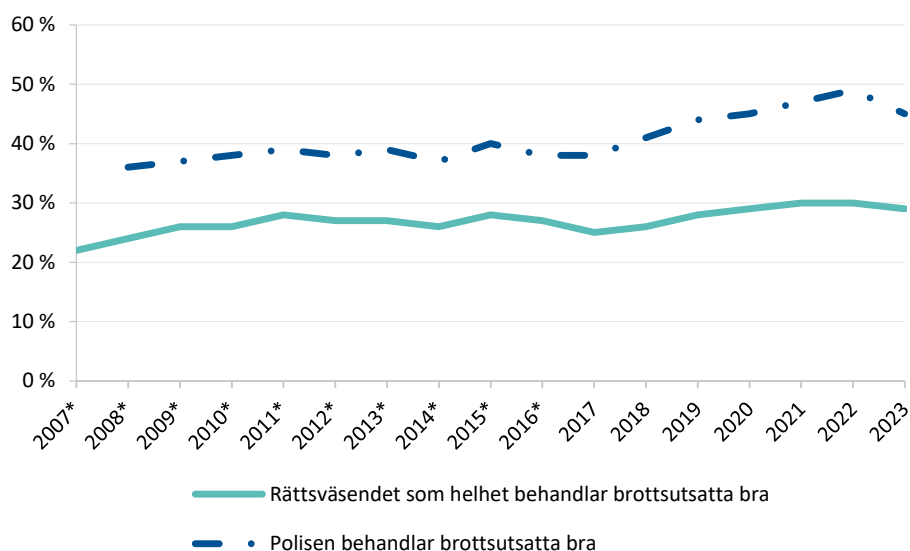
Hur stort eller litet förtroende har du för att polisen behandlar de som utsätts för brott på ett bra sätt?

Svarsalternativen är *mycket stort, ganska stort, varken stort eller litet, ganska litet, mycket litet* och *ingen åsikt/vet inte*.

Resultaten för 2023 visar att 29 procent av befolkningen (16–84 år) har stort (ganska eller mycket) förtroende för att *rättsväsendet som helhet* behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, medan 35 procent har litet (ganska eller mycket) förtroende (se figur 5.19 och figur 5.20). Vad det gäller förtroendet för att *polisen* behandlar brottsutsatta på ett bra sätt visar resultaten att andelen är 45 procent, medan 19 procent har litet förtroende.

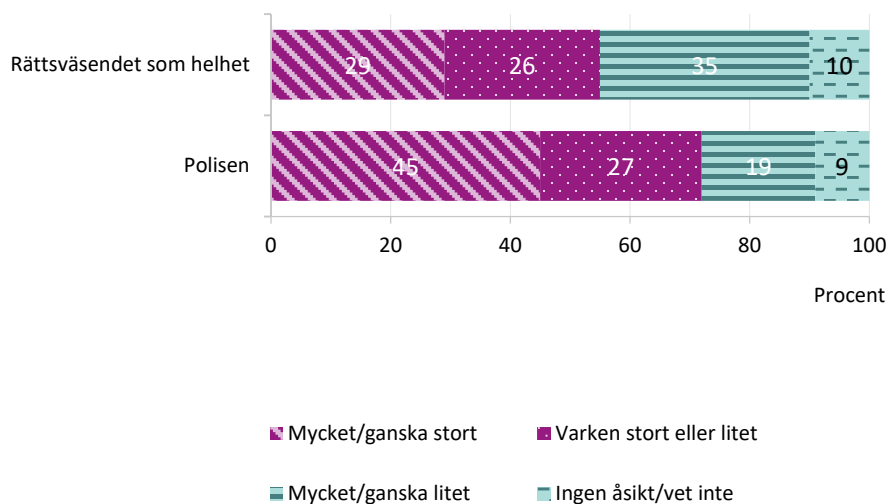
Det är således betydligt vanligare att uppge ett stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt än att uppge ett stort förtroende för att rättsväsendet som helhet gör det, och så har det sett ut vid samtliga mätpunkter sedan 2008, då frågan om förtroendet för polisen började ställas. Från och med 2017 är skillnaderna mellan förtroendet för rättsväsendet som helhet och förtroendet för polisen större jämfört med tidigare år.

Figur 5.19. Förtroende för att rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av befolkningen (16–84 år).^a

^a Frågan om förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt började ställas 2008.
 * Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Figur 5.20. Förtroende för att rättsväsendet som helhet och polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2023. Andel av befolkningen (16–84 år).

Förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta

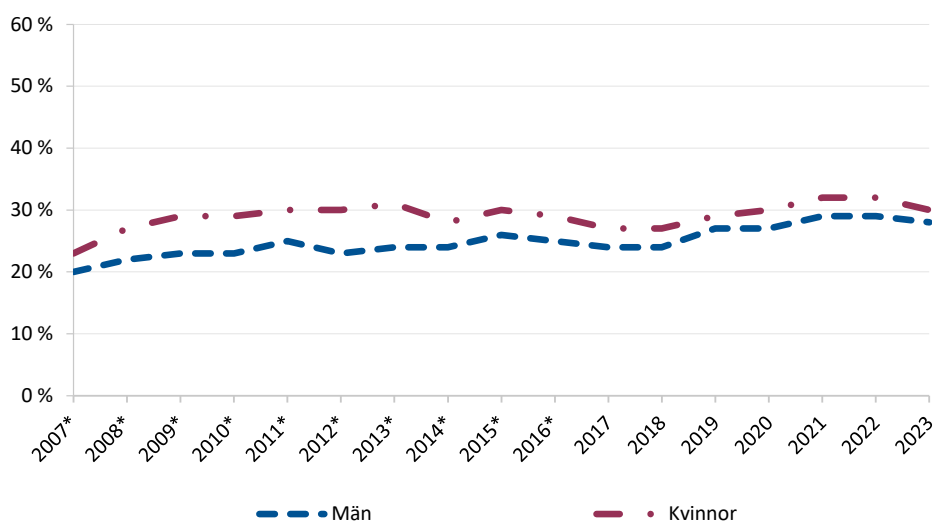
Resultaten för 2023 visar att 29 procent av befolkningen (16–84 år) har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, vilket är i princip på samma nivå som 2022 (30 %). Efter en ökning 2008–2011 var andelen relativt oförändrad fram till en ny ökning från 2018–2021. Därefter har andelen återigen legat relativt oförändrad (se tabell 5.20).

Figur 5.21 visar att bland män i befolkningen (16–84 år) är det 28 procent som har stort förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta 2023, vilket är i princip på samma nivå som 2022 (29 %).

Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) uppger 30 procent ett stort förtroende för hur rättsväsendet som helhet hanterar brottsutsatta 2023, vilket är något mindre än 2022 (32 %).

Det är således en större andel kvinnor än män som uppger att de har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt. Dock har skillnaderna varit mindre de senare åren jämfört med tidigare.

Figur 5.21. Förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.20. Förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA 16–84 år	26	28	27	25	26	28	29	30	30	29
Män	24	26	25	24	24	27	27	29	29	28
Kvinnor	28	30	29	27	27	29	30	32	32	30
Ålder										
16–19 år	35	35	36	33	34	36	38	36	35	32
20–24 år	32	33	32	28	28	31	33	35	31	30
25–34 år	28	32	28	28	27	30	31	33	31	30
35–44 år	28	33	30	28	28	32	31	33	34	31
45–54 år	25	29	28	25	25	28	29	32	32	31
55–64 år	21	22	23	21	22	23	24	27	26	27
65–74 år	19	21	21	19	21	23	23	24	25	24
75–84 år	23	23	24	22	24	25	25	26	28	27
Män										
16–19 år	39	39	41	37	38	42	41	40	39	39
20–24 år	34	35	33	31	33	34	34	37	33	33
25–34 år	28	30	27	28	28	32	31	32	31	29
35–44 år	24	27	24	25	25	29	30	30	33	29
45–54 år	21	26	24	21	22	24	25	29	28	29
55–64 år	17	18	19	18	18	20	21	24	24	24
65–74 år	17	19	19	17	19	20	20	21	22	22
75–84 år	22	22	23	22	24	24	24	24	27	26
Kvinnor										
16–19 år	32	32	31	30	30	31	36	33	31	27
20–24 år	31	31	32	26	24	27	31	33	29	28
25–34 år	27	33	29	28	27	28	31	33	31	30
35–44 år	32	40	37	30	30	36	32	36	35	33
45–54 år	28	30	30	29	28	32	32	35	36	33
55–64 år	26	27	27	24	26	27	27	29	29	29
65–74 år	22	23	24	22	23	25	25	28	28	26
75–84 år	23	24	25	22	24	26	27	27	30	28

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 50). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Olika åldersgruppers förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta

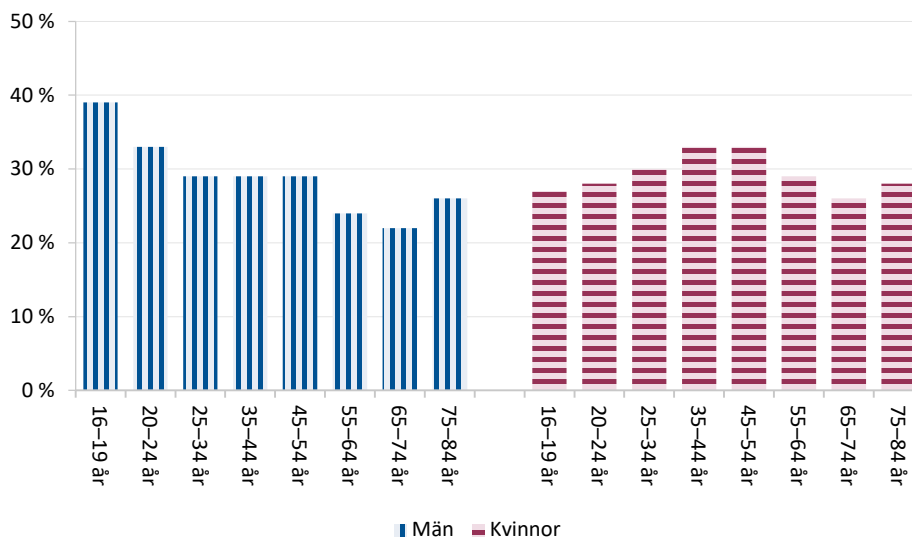
Resultaten för 2023 visar att andelen som har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta bra är störst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (32 %), medan den är minst i åldersgruppen 65–74 år (24 %, se tabell 5.20).

Figur 5.22 visar att bland män är andelen störst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (39 %), för att sedan i princip bli mindre ju äldre åldersgrupp som studeras, till och med åldersgruppen 65–74 år där andelen är som minst (22 %).

Bland kvinnor är det vanligast att ha stort förtroende i åldersgrupperna 35–44 år och 45–54 år (33 %), medan andelen är minst i åldersgruppen 65–74 år (26 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor finns skillnader vad det gäller fördelningen mellan olika åldersgrupper. Bland män är andelen störst i den yngsta åldersgruppen för att därefter minska med äldre åldersgrupper, medan andelen är störst i de mittersta åldersgrupperna bland kvinnor.

Figur 5.22. Förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Olika gruppers förtroende för hur rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta

Tabell 5.21 visar att det är vanligare att ha stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt bland utrikesfödda personer och bland svenskfödda med minst en svenskfödd förälder (30 respektive 29 %) än bland svenskfödda med båda föräldrarna utrikesfödda (24 %).

Bland personer med eftergymnasial utbildning syns en större andel med stort förtroende (35 %) än bland personer med som högst gymnasial respektive förgymnasial utbildning (25 respektive 26 %).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (32 %), följt av ensamstående och sammanboende utan barn (29 respektive 28 %). Andelen är minst bland ensamstående med barn (27 %).

Det är en lika stor andel som uppger stort förtroende bland boende i flerfamiljshus som i småhus (29 % i respektive grupp).

Sett till kommungrupp är det små skillnader i andelen med stort förtroende för hur rättsväsendet behandlar brottsutsatta (28–30 %).

Andelen med stort förtroende är större bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar och i områden med socioekonomiska utmaningar (30 respektive 29 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden (27 %).

Tabell 5.21. Förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	25	27	26	25	25	28	28	30	30	29
– båda föräldrarna utrikesfödda	29	30	28	23	20	21	23	25	24	24
Utrikesfödda	28	32	30	27	28	30	30	31	32	30
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	26	26	27	24	24	26	28	28	29	26

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Gymnasial	21	25	23	21	22	24	24	26	26	25
Eftergymnasial	31	34	33	31	31	34	34	37	36	35
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	22	24	24	23	23	26	26	28	28	28
– med barn	29	32	31	28	28	31	31	34	34	32
Ensamstående										
– utan barn	27	29	28	26	27	28	30	31	30	29
– med barn	24	30	27	24	23	28	29	30	29	27
Bostadstyp										
Småhus	25	28	27	25	25	28	28	30	30	29
Flerfamiljshus	26	29	28	26	26	28	29	31	31	29
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	25	26	29	29	31	31	30
Större städer och kommuner nära större stad	26	26	28	29	31	31	29
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	24	24	26	27	29	28	28
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	30	31	29
Socioekonomiskt blandade områden	29	28	27
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	31	31	30

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 50 i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 50). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta

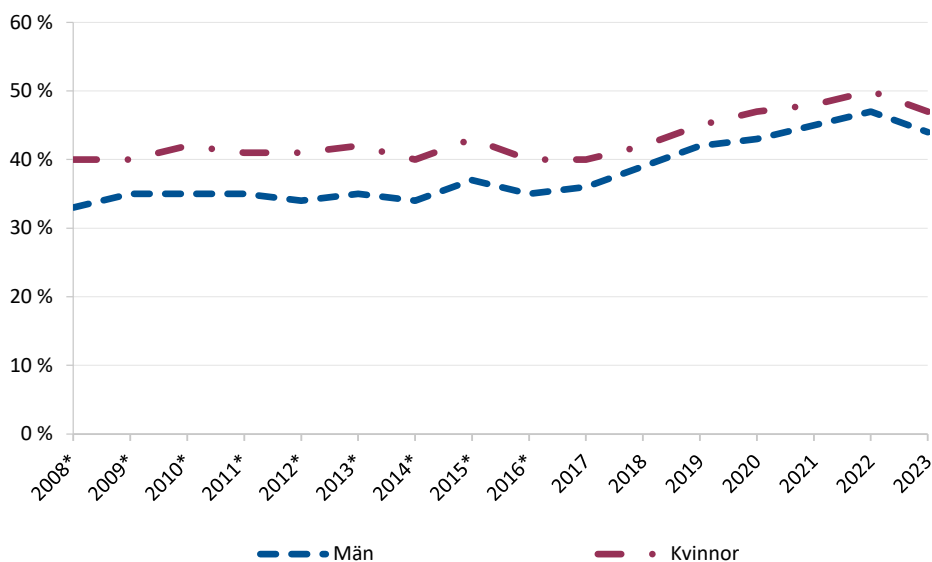
Resultaten för 2023 visar att 45 procent av befolkningen (16–84 år) har stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt, vilket är mindre än 2022, då andelen var 49 procent. Andelen med stort förtroende var relativt oförändrad 2008–2017, därefter ökade andelen fram till minskningen i årets mätning (se tabell 5.22).

Bland män i befolkningen (16–84 år) är det 44 procent som uppger att de har stort förtroende 2023, vilket är en minskning från 2022, då andelen var 47 procent (se figur 5.23).

Bland kvinnor i befolkningen (16–84 år) är det 47 procent som har stort förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta 2023, vilket är en minskning från 2022, då andelen var 50 procent.

Det är således en större andel kvinnor än män som uppger att de har stort förtroende för att rättsväsendet som helhet behandlar brottsutsatta på ett bra sätt. Det är ett mönster som har uppvisats vid samtliga mätningar. Dock har skillnaderna mellan män och kvinnor varit mindre de senaste åren.

Figur 5.23. Förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2008–2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, av männen respektive kvinnorna i befolkningen (16–84 år).

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 5.22. Förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, av samtliga och av männen respektive kvinnorna i befolkningen, uppdelat på olika åldersgrupper.

	2014*	2015'	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA 16–84 år	37	40	38	38	41	44	45	47	49	45
Män	34	37	35	36	39	42	43	45	47	44
Kvinnor	40	43	40	40	42	45	47	48	50	47
Alder										
16–19 år	45	44	44	44	48	48	50	49	50	47
20–24 år	43	45	43	42	44	46	47	50	48	48
25–34 år	39	43	39	42	43	47	47	49	50	46
35–44 år	42	48	43	44	44	49	47	50	52	48
45–54 år	39	41	39	40	42	46	47	51	52	48
55–64 år	34	35	34	34	36	39	42	44	45	44
65–74 år	30	32	30	31	35	37	40	41	44	40
75–84 år	31	33	34	31	36	38	40	41	45	40
Män										
16–19 år	48	50	49	48	52	53	52	53	54	53
20–24 år	42	45	42	45	47	49	48	53	52	51
25–34 år	37	42	38	41	44	49	48	49	50	45
35–44 år	36	41	38	40	43	46	46	47	49	45
45–54 år	33	37	33	35	38	41	43	48	48	45
55–64 år	30	31	32	30	32	35	37	40	43	39
65–74 år	27	28	28	28	32	34	37	38	42	37
75–84 år	33	32	35	31	34	37	39	40	44	40
Kvinnor										
16–19 år	43	40	40	41	44	44	48	46	47	42
20–24 år	46	45	46	40	42	44	46	47	45	45
25–34 år	40	45	40	43	43	45	47	48	50	47
35–44 år	48	55	48	47	46	51	49	54	54	51
45–54 år	45	43	43	45	45	51	51	53	56	51
55–64 år	37	39	36	37	40	43	46	48	48	47
65–74 år	33	35	32	33	39	41	42	44	46	43
75–84 år	29	34	32	31	37	39	42	42	46	41

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5P). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Olika åldersgruppers förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta

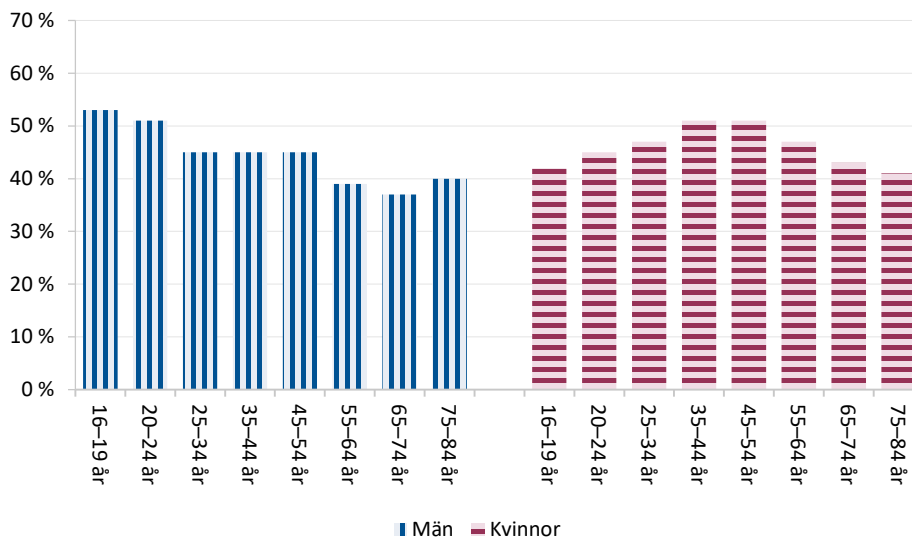
Resultaten för 2023 visar att andelen som uppger ett stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta bra är störst i åldersgrupperna 20–24 år, 35–44 år och 45–54 år (48 % i respektive grupp) och minst i de två äldsta åldersgrupperna 65–74 år och 75–84 år (40 % i respektive grupp, se tabell 5.22).

Bland män är andelen med stort förtroende störst i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (53 %) och minst i åldersgruppen 65–74 år där andelen är 37 procent (se figur 5.24).

Bland kvinnor är det vanligast att ha stort förtroende i åldersgrupperna 35–44 år och 45–54 år (51 % i respektive grupp). Andelen är minst i den äldsta åldersgruppen 75–84 år (41 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor skiljer det sig således en del vad det gäller stort förtroende mellan olika åldersgrupper. Medan stort förtroende för att polisen behandlat utsatta bra är vanligare i de yngre åldersgrupperna bland män, är det i stället vanligare i de mittersta åldersgrupperna bland kvinnor.

Figur 5.24. Förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2023. Andel som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika åldersgrupper bland männen respektive kvinnorna i befolkningen.

Olika gruppers förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta

Tabell 5.23 visar att det 2023 är vanligare bland svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder att ha stort förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt (47 %), än bland utrikesfödda (41 %) och svenskfödda personer med båda föräldrarna utrikesfödda (39 %).

Bland personer med eftergymnasial utbildning syns en större andel med stort förtroende (51 %) än bland personer med som högst förgymnasial eller gymnasial utbildning (42 % i respektive grupp).

Sett till familjetyp är andelen med stort förtroende störst bland sammanboende med barn (51 %), följt av sammanboende och ensamstående utan barn (44 % i respektive grupp). Minst andel ses bland ensamstående med barn (43 %).

Det är en något större andel bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus som har stort förtroende (46 respektive 44 %).

Sett till kommungrupp är det små skillnader i andelen med stort förtroende för hur polisen behandlar brottsutsatta (44–46 %), även om en viss minskning kan ses desto glesare kommungrupp som studeras.

Avslutningsvis är andelen med stort förtroende störst bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (47 %) följt av boende i socioekonomiskt blandade områden (43 %) och lägst bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (41 %).

Tabell 5.23. Förtroende för att polisen behandlar brottsutsatta på ett bra sätt 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket stort förtroende, inom olika grupper i befolkningen (16–84 år).^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
– minst en svenskfödd förälder	38	40	38	39	42	45	46	48	50	47
– båda föräldrarna utrikesfödda	36	37	31	35	36	35	38	42	41	39
Utrikesfödda	36	41	39	37	39	41	41	43	43	41
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	37	36	36	35	38	40	42	42	44	42
Gymnasial	33	37	34	35	38	41	42	44	46	42

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Eftergymnasial	43	46	44	45	46	49	50	52	54	51
Familjetyp										
Sammanboende										
– utan barn	34	36	34	36	38	41	43	45	48	44
– med barn	43	45	43	44	45	50	50	53	54	51
Ensamstående										
– utan barn	38	40	38	38	41	43	44	45	46	44
– med barn	35	43	37	39	40	46	46	48	48	43
Bostadstyp										
Småhus	39	40	38	39	41	45	46	48	50	46
Flerfamiljshus	36	40	37	38	40	43	44	46	47	44
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	39	42	45	45	47	49	46
Större städer och kommuner nära större stad	39	41	44	45	47	49	45
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	36	39	42	44	45	47	44
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	42	45	41
Socioekonomiskt blandade områden	45	46	43
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	48	50	47

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 5P i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 5P). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

6. Brottsofs utsattas kontakter med rättsväsendet

Inledning

I det här kapitlet presenteras huvudresultaten för vilka brottsofs utsattas erfarenheter av rättsväsendet är 2023, och hur utvecklingen över tid (2007–2023) har sett ut enligt NTU. För en överblick över resultaten hänvisas till avsnittet *Sammanfattning* i början av den här rapporten.

När personer som blivit utsatta för brott väljer att anmäla händelsen till polisen får de kontakt med och erfarenhet av en eller flera av rättsväsendets myndigheter. Erfarenheterna begränsas vanligen till kontakten med polisen i samband med polisanmälan, men kan också bestå av kontakter med åklagare, målsägandebiträde och domstol, i de fall brottet går till rättegång.

Rättsväsendets myndigheter har ett ansvar för att informera brottsoffer om hur rättsprocessen går till och vad som sker i det enskilda ärendet. Brottsoffer ska även kunna få information om var det finns olika stöd- och hjälpinsatser. Brottsoffrens uppfattning om kontakterna med polis, åklagare, målsägandebiträde och domstol är betydelsefulla indikatorer på hur väl rättsväsendet lyckas uppfylla dessa krav.

I kapitlet redovisas brottsofs utsattas erfarenheter av kontakter med rättsväsendet i samband med utsatthet för brott under de senaste tre åren fram till svarstillfället.

Liksom i tidigare kapitel redovisas ett urval av resultaten i diagram och tabeller. Ytterligare resultat för hela landet, bland annat resultat för män och kvinnor inom olika grupper i befolkningen, redovisas i form av tabeller i ett appendix på Brås webbplats (www.bra.se/ntu). Resultat för länen samt resultat för socioekonomisk områdestyp utifrån polisregion finns även det i separata appendix. På Brås webbplats är det också möjligt att själv ta ut resultat uppdelade på polisregioner, polisområden och lokalpolisområden. Resultat på kommunnivå redovisas i separata publikationer, och även dessa finns att hämta på Brås webbplats.

I redovisningarna används enbart sammanslagna svarsalternativ. När det gäller sammantagen erfarenhet av polisen, åklagare och målsägandebiträde används kategorin *positiva erfarenheter*, vilket är en sammanslagning av

svarsalternativen *mycket positiva erfarenheter* och *ganska positiva erfarenheter*. Vad det gäller erfarenhet av polisens arbete och bemötandet i domstolen används kategorin *nöjd*, vilket är en sammanslagning av svarsalternativen *mycket nöjd* och *ganska nöjd*. För förståelse av rättegången används kategorin *lätt att förstå rättegången*, vilket är en sammanslagning av svarsalternativen *mycket lätt* och *ganska lätt*.

I redovisningen av erfarenheter av polisen särredovisas även resultaten för brott *med* respektive *utan* inslag av hot eller våld.⁴⁹ Notera att det är betydligt större resultatskillnader mellan de kategorierna när det som studeras är den andel som uppger *negativa erfarenheter*, att de är *missnöjda*, än när det som studeras är den andel som uppger *positiva erfarenheter*, att de är *nöjda*.

Erfarenheter av polisen i samband med polisanmälan

För att fånga upp den andel som under de senaste tre åren har utsatts för något brott som anmälts till polisen, ställs följande fråga:

Har du (eller någon annan) polisanmält något brott du utsatts för under de senaste tre åren?

Enligt NTU 2023 har 21 procent av befolkningen (16–84 år) utsatts för något eller några brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren.⁵⁰ I de fall då den tillfrågade har utsatts för flera brott under den här perioden, gäller följdfrågorna *den senaste av dessa händelser*. Polisanmälan behöver precis som frågan visar inte ha gjorts av den brottsutsatta personen själv, utan kan ha gjorts av någon annan. Majoriteten (75 %) har dock själva (ensamma eller tillsammans med någon annan) anmält händelsen.

Bland män har 22 procent utsatts för något eller några brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren, varav 78 procent själva har gjort polisanmälan.

⁴⁹ NTU visar att 26 procent av de brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren uppges ha innehållit någon form av hot eller våld. För att ringa in omfattningen av sådana brott ställs frågan "Ingick det någon form av hot eller våld i brottet som polisanmälades?". Den frågan fångar således inte upp några specificerade brottstyper, utan belyser snarare den tillfrågades övergripande bedömning av ifall inslag som uppfattades som hot eller våld ingick i händelsen.

⁵⁰ Notera att frågan gäller utsatthet för brott under de senaste tre åren. Vidare gäller frågan alla typer av brott. Det gör att populationen blir en helt annan än i utsatthetskapitlet, där frågorna handlar om utsatthet under 2022 för vissa utvalda brottstyper.

Sett till kvinnor är det 21 procent som har utsatts för något eller några brott som anmälts till polisen under de senaste tre åren, varav 73 procent själva har gjort polisanmälan.

Vilka erfarenheter har då de personer som haft kontakt med polisen med anledning av utsatthet för brott? För att belysa det har frågor ställts om ifall personen *sammantaget* har positiva eller negativa erfarenheter av kontakten med polisen, och om personen är nöjd eller missnöjd med polisens *tillgänglighet, bemötande, information och effektivitet*. Eftersom frågan om den sammantagna erfarenheten av polisen har andra svarsalternativ än de övriga frågorna om polisen, minskar möjligheten till direkt jämförbarhet sett till nivåer.

Resultaten visar att 41 procent av de personer som varit i kontakt med polisen sammantaget har positiva erfarenheter. Sett över tid låg andelen på en relativt stabil nivå, med vissa årliga variationer, till och med 2015. Därefter syns en svag nedåtgående trend med små till inga skillnader mellan enstaka år (se figur 6.1).

Vidare är 44 procent av de tillfrågade nöjda med polisens tillgänglighet. Andelen har legat på en relativt stabil nivå under större delen av mätperioden, bortsett från vissa årliga variationer. Från och med 2016 har andelen dock legat på en något lägre nivå jämfört med tidigare år, och efter en minskning i den senaste mätningen ligger den nu på den lägsta nivån hittills.

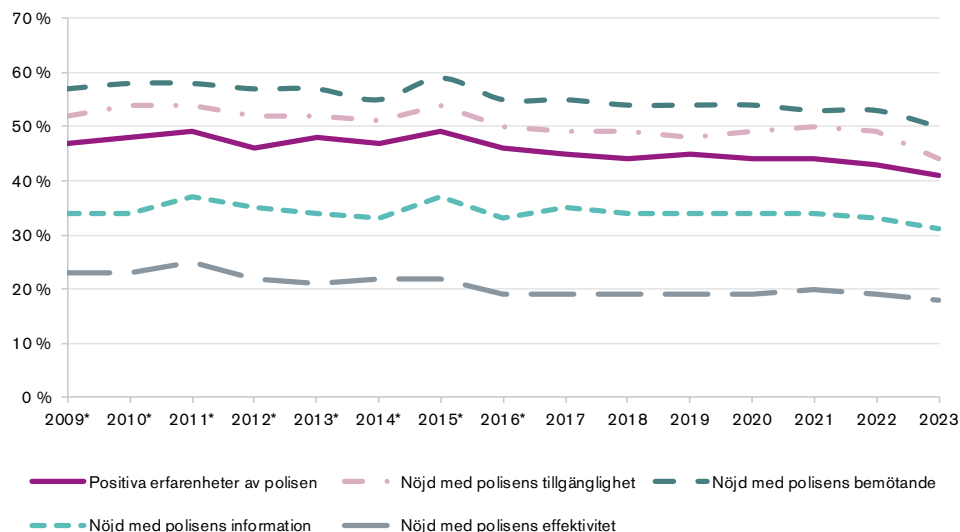
Hälften (50 %) av de tillfrågade uppger att de är nöjda med det bemötande som de fått av polisen. Sett till utvecklingen över tid har andelen varit relativt oförändrad under de flesta åren, bortsett från enstaka variationer. Från och med 2016 har andelen däremot legat på en något lägre nivå jämfört med tidigare år, och har 2023 minskat ytterligare.

Det är 31 procent som uppger att de är nöjda med den information som de fått om hur polisen arbetar med ärendet. Den andel som uppger att de har varit nöjda med polisens information har varit mer eller mindre konstant under hela mätperioden, med undantag för några enstaka större årliga variationer.

När det kommer till polisens effektivitet vad det gäller förmågan att utreda och klara upp brottet är det 18 procent som uppger sig vara nöjda. Andelen var relativt oförändrad fram till och med 2015, men 2016 skedde en

minskning och andelen har sedan dess i princip legat oförändrad på en något lägre nivå än tidigare.

Figur 6.1. Erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2009–2023. Andel som sammantaget har ganska eller mycket positiva erfarenheter av polisen samt som är ganska eller mycket nöjda med olika delar av polisens arbete.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Sammantagna erfarenheter av polisen

För att undersöka den sammantagna erfarenheten av polisen ställs följande fråga:

Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av polisen i samband med det här brottet?

Svarsalternativen är *mycket positiva, ganska positiva, varken positiva eller negativa, ganska negativa, mycket negativa* och *vet inte/ingen åsikt*.

NTU 2023 visar att 41 procent av dem som utsatts för ett brott som har polisanmälts under de senaste tre åren har positiva (ganska eller mycket) erfarenheter av polisen. Det är en liten minskning sedan 2022 (43 %). Sett över tid (2007–2015) låg andelen på en relativt stabil nivå med vissa årliga variationer. Därefter syns en svagt nedåtgående trend med små till inga skillnader mellan enstaka år (se tabell 6.1). Vidare är det drygt en femtedel (21 %) som uppger att de har negativa (ganska eller mycket) erfarenheter.

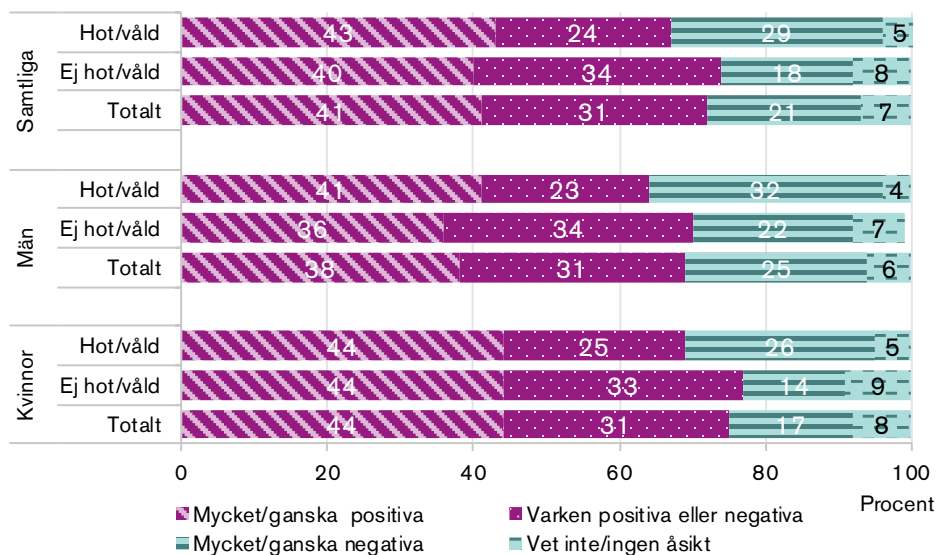
Bland dem som utsatts för ett brott som innehöll hot eller våld är andelen med *positiva* erfarenheter på en något högre nivå än bland dem som utsatts för brott utan hot eller våld (43 jämfört med 40 %). Samtidigt är också andelen med *negativa* erfarenheter större bland dem som utsatts för brott som har innehållit hot eller våld (29 %) än bland dem som utsatts för händelser utan inslag av hot eller våld (18 %), se figur 6.2.

Bland män uppger 38 procent att de har positiva erfarenheter, vilket är på en något lägre nivå än 2022 (40 %, se figur 6.3). Bland dem som polisanmält ett brott som innehöll någon form av hot eller våld är det en större andel med positiva erfarenheter (41 %) än bland dem som polisanmält händelser utan inslag av hot eller våld (36 %). Det är också en större andel med negativa erfarenheter bland den förstnämnda gruppen (32 respektive 22 %).

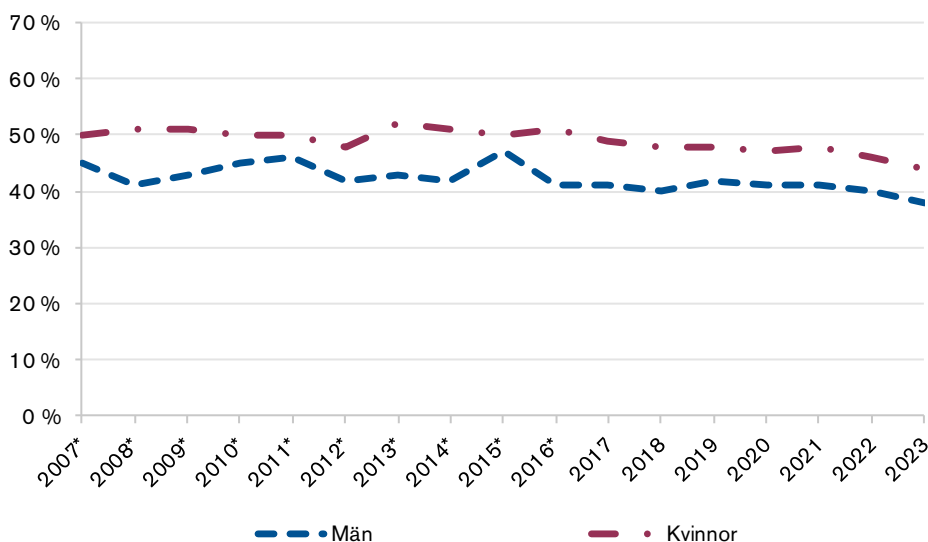
Bland kvinnor uppger 44 procent att de har positiva erfarenheter, det är en liten minskning sedan 2022 (46 %). Andelen som har positiva erfarenheter av polisen är lika stor bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld som bland dem som utsattes för brott utan inslag av hot eller våld (44 % vardera). Däremot är det en större andel bland dem där händelsen innehöll hot eller våld som uppger att de har negativa erfarenheter (26 jämfört med 14 %).

Det är således en större andel kvinnor än män som sammantaget har positiva erfarenheter av polisen, och så har det sett ut varje år som NTU har genomförts. Andelen har legat på en relativt stabil nivå över tid bland både män och kvinnor, dock syns något större årliga variationer bland män. De senaste åren har dock nivån varit något lägre.

Figur 6.2. Sammantagna erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld, enligt NTU 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Figur 6.3. Sammantagna erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2007–2023. Andel som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, av männen respektive kvinnorna.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 6.1. Sammantagna erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, av samtliga uppdelat på olika åldersgrupper och av männen respektive kvinnorna.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	47	49	46	45	44	45	44	44	43	41
Män	42	47	41	41	40	42	41	41	40	38
Kvinnor	51	50	51	49	48	48	47	48	46	44
Ålder										
16–24 år	41	45	44	40	37	38	36	37	36	36
25–44 år	43	45	40	43	42	43	42	42	42	37
45–64 år	48	48	50	46	48	47	46	47	45	44
65–84 år	63	72	60	51	50	53	53	52	50	50

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier. Eftersom urvalet var betydligt mindre före metodbytet var en indelning i åtta ålderskategorier då inte möjlig. För att se resultat uppdelade på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. 2017 och framåt) både för samtliga och för män respektive kvinnor, se tabell 6A i appendix.

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 6A). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Sammantagna erfarenheter av polisen i olika åldersgrupper

Sett till olika åldersgrupper är det 2023 vanligast med positiva erfarenheter av polisen bland äldre, och sedan blir andelen i princip mindre ju yngre åldersgrupper som studeras (se figur 6.4). Störst andel med positiva erfarenheter finns i åldersgruppen 75–84 år (55 %) och minst är andelen bland dem som är 16–19 år och 20–24 år (36 % vardera). Tabell 6.1 visar att liknande mönster kan ses även tidigare år som NTU har genomförts (dock med en annan åldersindelning).

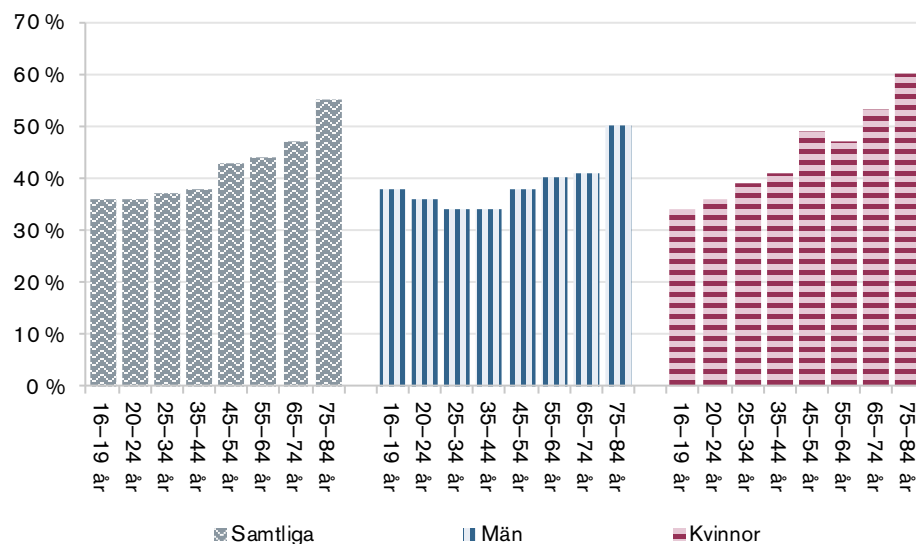
Figur 6.4 visar att andelen med positiva erfarenheter av polisen bland män är störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 50 %). Minst andel återfinns i åldersgrupperna 25–34 år och 35–44 år (34 % vardera).

Även bland kvinnor är andelen med positiva erfarenheter större bland äldre och allra störst i åldersgruppen 75–84 år (60 %), medan andelen är mindre i de yngre åldersgrupperna och minst i åldersgruppen 16–19 år (34 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar resultatet att mönstret är relativt likartat. Bland både män och kvinnor är andelen nöjda störst bland den äldsta åldersgruppen och därefter blir andelen i princip mindre ju

yngre åldersgrupp som studeras. Dock blir andelen bland män något större igen i de två yngsta åldersgrupperna.

Figur 6.4. Sammantagna erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, inom olika åldersgrupper bland samtliga och bland männen respektive kvinnorna.

Sammantagna erfarenheter av polisen i olika grupper i befolkningen

Tabell 6.2 visar att svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder, i större utsträckning har positiva erfarenheter av polisen (42 %) än utrikesfödda personer och svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar (39 respektive 34 %).

Bland personer med högst gymnasial och eftergymnasial utbildning har 42 procent i respektive grupp positiva erfarenheter, vilket är en större andel än bland personer med som högst förgymnasial utbildning (39 %).

Vad det beträffar familjetyp är andelen med positiva erfarenheter av polisen störst bland ensamstående med barn och sammanboende utan barn (44 % i respektive grupp), och minst bland ensamstående utan barn och sammanboende med barn (39 respektive 40 %).

Sett till bostadstyp är det en större andel med positiva erfarenheter av polisen bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (43 respektive 39 %).

Det är små skillnader mellan boende i större städer och kommuner nära större stad (42 %), boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (41 %) samt boende i storstäder och storstadsnära kommuner (40 %).

Det är även små skillnader mellan boende i olika socioekonomiska områdestyper. Andelen med positiva erfarenheter är 41 procent bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar respektive bland boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar. Andelen bland boende i socioekonomiskt blandade områden är 40 procent.

Tabell 6.2. Sammantagna erfarenheter av polisen bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, inom olika grupper.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	48	50	48	45	44	45	44	45	44	42
- båda föräldrarna utrikesfödda	51	45	43	40	39	39	37	37	35	34
Utrikesfödda	41	47	41	44	45	46	44	42	41	39
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	44	50	42	42	39	39	41	40	42	39
Gymnasial	46	50	45	44	44	46	44	45	44	42
Eftergymnasial	49	48	49	47	47	46	46	46	43	42
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	46	48	42	45	46	47	47	45	45	44
- med barn	47	49	46	44	45	45	43	46	43	40
Ensamstående										
- utan barn	47	51	52	45	42	42	42	41	41	39
- med barn	49	50	48	47	48	48	47	46	45	44
Bostadstyp										
Småhus	47	47	47	45	45	45	45	45	44	43
Flerfamiljshus	47	52	46	45	44	45	44	43	42	39
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	45	44	46	45	44	44	40

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Större städer och kommuner nära större stad	45	44	45	43	43	41	42
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	43	44	44	44	46	45	41
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	44	42	41
Socioekonomiskt blandade områden	43	43	40
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	45	43	41

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 6A i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2007 och framåt) finns i appendix (tabell 6A). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Erfarenheter av polisens tillgänglighet

För att undersöka erfarenheten av polisens tillgänglighet ställs följande fråga:

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med möjligheten att på ett enkelt sätt få kontakt med någon inom polisen som kunde hjälpa dig?

Svarsalternativen är *mycket nöjd, ganska nöjd, varken nöjd eller missnöjd, ganska missnöjd, mycket missnöjd* och *vet inte/ingen åsikt*.

NTU 2023 visar att 44 procent av de tillfrågade som uppger att de har haft kontakt med polisen i samband med att de har utsatts för ett brott som polisanmälts är *nöjda* (ganska eller mycket) med polisens tillgänglighet, det är en kraftig minskning sedan 2022 då andelen var 49 procent, se figur 6.5 och tabell 6.3. Andelen har legat på en relativt stabil nivå under större delen av mätperioden, bortsett från vissa årliga variationer. Från och med 2016 och framåt har andelen dock legat på en något lägre nivå jämfört med tidigare år, och efter en minskning i den senaste mätningen ligger den på den lägsta nivå hittills. Vidare är det 21 procent som uppger att de är

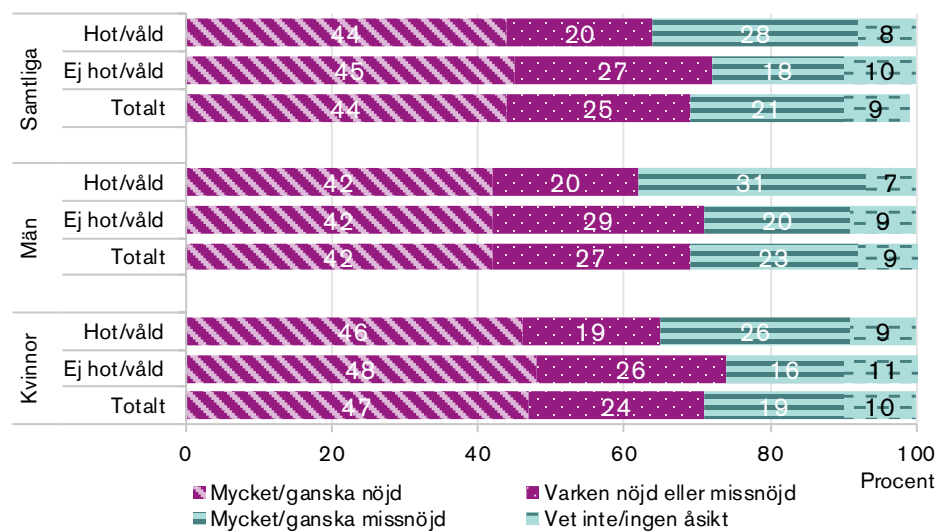
missnöjda (ganska eller mycket) med polisens tillgänglighet. Bland dem som polisanmält ett brott som innehöll hot eller våld är andelen nöjda i princip på samma nivå som bland dem som polisanmält händelser utan hot eller våld (44 respektive 45 %). Samtidigt är andelen *missnöjda* större bland dem som utsatts för brott som uppges ha innehållit hot eller våld (28 %) än bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (18 %).

Bland män uppges 42 procent att de är nöjda med polisens tillgänglighet, vilket är en minskning sedan 2022 (47 %, se figur 6.6). Bland dem som utsatts för ett brott med inslag av hot eller våld är andelen nöjda densamma som bland dem som utsatts för händelser utan hot eller våld (42 % i respektive grupp). Däremot är andelen missnöjda större i den förstnämnda gruppen (31 respektive 20 %).

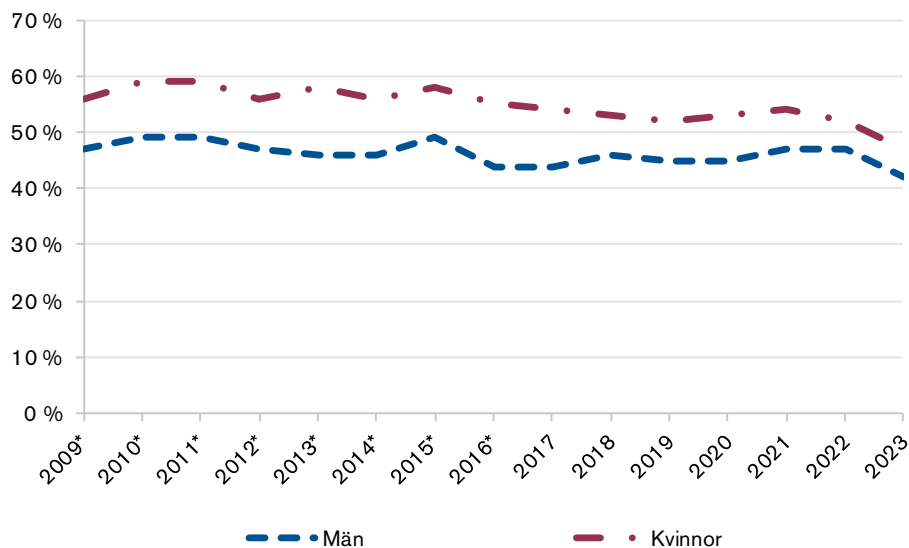
Av kvinnor är 47 procent nöjda med polisens tillgänglighet, vilket innebär en minskning sedan 2022, då andelen var 52 procent. Bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld är andelen nöjda något större (48 %) än bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld (46 %). Vad det gäller andelen missnöjda är den större bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld än bland dem som utsattes utan sådant inslag (26 jämfört med 16 %).

En jämförelse mellan män och kvinnor visar således att kvinnor i större utsträckning än män är nöjda med polisens tillgänglighet, och så har det sett ut vid samtliga mätpunkter.

Figur 6.5. Erfarenhet av polisens tillgänglighet bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Figur 6.6. Erfarenhet av polisens tillgänglighet bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2009–2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av männen respektive kvinnorna.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 6.3. Erfarenhet av polisens tillgänglighet bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga uppdelat på olika åldersgrupper och av männen respektive kvinnorna.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	51	54	50	49	49	48	49	50	49	44
Män	46	49	44	44	46	45	45	47	47	42
Kvinnor	56	58	55	54	53	52	53	54	52	47
Ålder										
16–24 år	50	52	49	48	45	46	45	48	46	42
25–44 år	49	51	47	48	49	48	49	50	49	44
45–64 år	53	53	51	49	50	49	49	50	50	44
65–84 år	55	65	57	51	51	54	55	54	52	50

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier. Eftersom urvalet var betydligt mindre före metodbytet var en indelning i åtta ålderskategorier då inte möjlig. För att se resultat uppdelade på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. 2017 och framåt), både för samtliga och för män respektive kvinnor, se tabell 6B i appendix.

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6B). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Erfarenheter av polisens tillgänglighet i olika åldersgrupper

Sett till olika åldersgrupper kan vissa skillnader noteras när det gäller nöjdhet med polisens tillgänglighet. Störst andel nöjda 2023 finns i åldersgruppen 75–84 år (52 %), medan minst andel nöjda återfinns i den yngsta åldersgruppen 16–19 år (40 %, se figur 6.7). Sett till utvecklingen över tid, vad det gäller den grövre indelningen av ålder, har andelarna minskat, framförallt i den äldsta och yngsta åldersgruppen (se tabell 6.3).

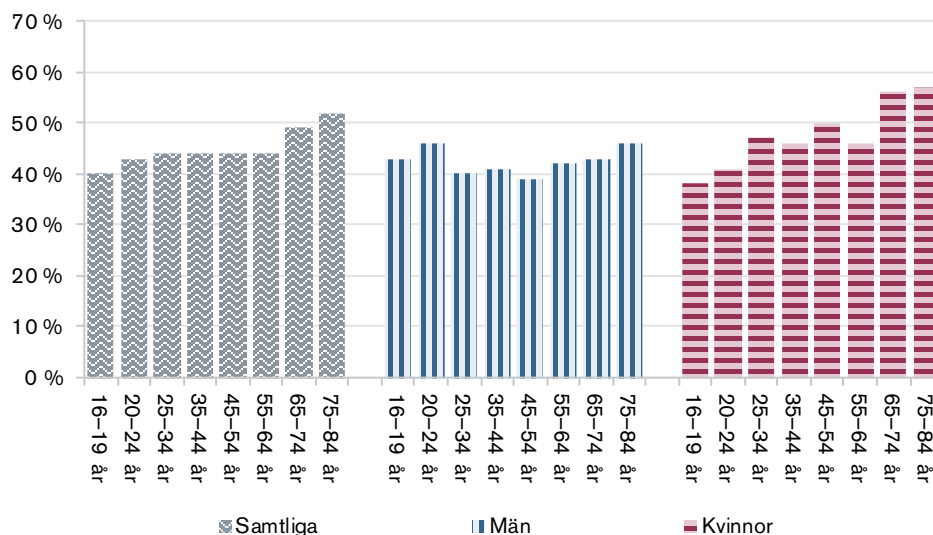
Figur 6.7 visar att störst andel som är nöjda med polisens tillgänglighet bland män återfinns i åldersgrupperna 20–24 år och 75–84 år (46 % i respektive grupp). Minst andel nöjda återfinns i åldersgruppen 45–54 år (39 %).

Bland kvinnor visar resultaten att andelen nöjda är störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 57 %), och minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 38 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar resultaten att fördelningen mellan olika åldersgrupper skiljer sig åt. Andelen bland män i olika

åldersgrupper är mer jämnt fördelad medan andelen bland kvinnor är störst i den äldsta åldersgruppen och minst i den yngsta.

Figur 6.7. Erfarenhet av polisens tillgänglighet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, inom olika åldersgrupper bland samtliga och bland männen respektive kvinnorna.

Erfarenheter av polisens tillgänglighet i olika grupper i befolkningen

Tabell 6.4 visar att svenskfödda med minst en svenskfödd förälder och utrikesfödda i större utsträckning är nöjda med polisens tillgänglighet (45 respektive 44 %), än svenskfödda med två utrikesfödda föräldrar (38 %).

Andelen nöjda är större bland personer med eftergymnasial utbildning (47 %) än bland personer med som högst gymnasial eller förgymnasial utbildning (43 % vardera).

Vad det beträffar familjetyp är andelen som är nöjda med polisens tillgänglighet något större bland ensamstående med barn (47 %) och bland sammanboende utan barn (46 %) än bland ensamstående utan barn och sammanboende med barn (43 % i respektive grupp).

Det är en lika stor andel nöjda bland boende i flerfamiljshus som bland boende i småhus (44 % i respektive grupp).

Sett till olika kommungrupper är andelen nöjda större bland boende i större städer och kommuner nära större stad (47 %) än bland boende i mindre

städer, tätorter och landsbygdskommuner (44 %). Minst är andelen bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (42 %).

Vidare är det små skillnader mellan boende i områden med socioekonomiska utmaningar, boende i socioekonomiskt blandade områden (45 % vardera) och boende i områden med goda socioekonomiska förutsättningar (44 %).

Tabell 6.4. Erfarenhet av polisens tillgänglighet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, inom olika grupper.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	52	54	50	49	49	48	49	51	50	45
- båda föräldrarna utrikesfödda	46	44	44	45	45	41	46	46	43	38
Utrikesfödda	50	54	50	48	50	50	50	47	48	44
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	48	49	47	45	45	43	46	46	47	43
Gymnasial	50	54	47	47	48	48	48	49	49	43
Eftergymnasial	54	56	53	52	52	51	52	53	51	47
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	52	55	48	49	49	49	50	49	49	46
- med barn	53	53	52	48	51	49	48	52	50	43
Ensamstående										
- utan barn	49	53	50	50	48	47	48	49	48	43
- med barn	46	54	49	49	50	49	54	53	51	47
Bostadstyp										
Småhus	51	53	50	48	49	47	49	50	49	44
Flerfamiljshus	52	55	50	51	50	50	50	50	50	44
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	50	49	48	50	50	49	42
Större städer och kommuner nära större stad	50	50	50	49	50	48	47

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	46	49	47	47	50	50	44
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	48	48	45
Socioekonomiskt blandade områden	48	49	45
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	51	49	44

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 6B i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6B). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Erfarenheter av polisens bemötande

För att undersöka erfarenheten av polisens bemötande ställs följande fråga:

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med det bemötande du fick av polisen?

Svarsalternativen är *mycket nöjd, ganska nöjd, varken nöjd eller missnöjd, ganska missnöjd, mycket missnöjd* och *vet inte/har ingen åsikt*.

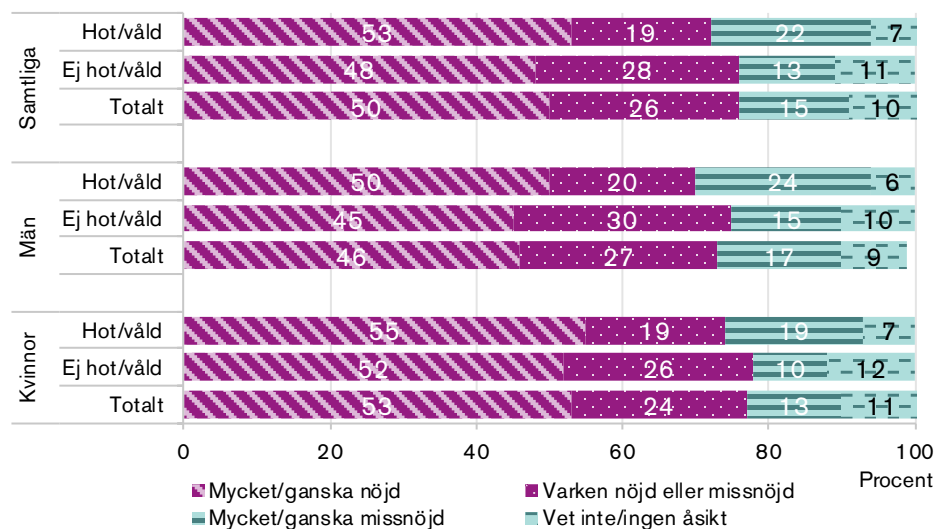
NTU 2023 visar att hälften (50 %) av dem som uppger att de har utsatts för ett brott som polisanmälts under de senaste tre åren är *nöjda* (ganska eller mycket) med polisens bemötande, vilket är en minskning sedan 2022 (53 %). Sett till utvecklingen över tid har andelen varit relativt oförändrad under de flesta åren, bortsett från enstaka variationer. Från och med 2016 har andelen däremot legat på en något lägre nivå jämfört med tidigare år och har 2023 minskat ytterligare (se tabell 6.5). Den andel som uppger att de är *missnöjda* (ganska eller mycket) är 15 procent. Bland dem som utsatts för brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen *nöjda* större än bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (53 respektive 48 %). Samtidigt är andelen *missnöjda* betydligt större bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld (22 %) än bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (13 %), se figur 6.8.

Bland män visar figur 6.9 att 46 procent uppger att de är nöjda med polisens bemötande, det innebär en minskning sedan 2022, då andelen var 51 procent. Det är en större andel nöjda bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld (50 %) än bland dem som utsatts för brott utan sådana inslag (45 %). Samtidigt är det en större andel missnöjda i den förstnämnda gruppen (24 jämfört med 15 %).

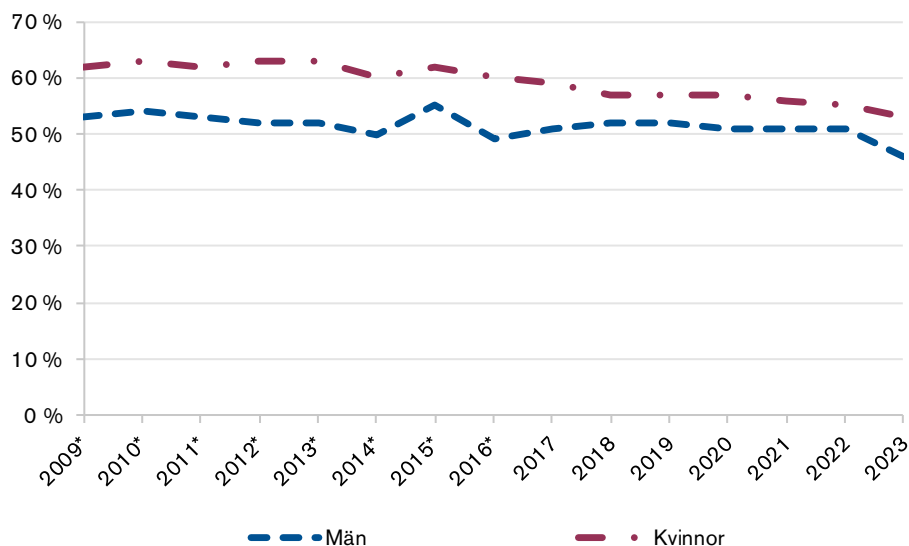
Bland kvinnor uppger 53 procent att de är nöjda med polisens bemötande, vilket är en liten minskning jämfört med 2022 (55 %). Bland dem som utsatts för brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen nöjda större (55 %) än bland dem som utsatts för brott utan hot eller våld (52 %). Vidare är det också en större andel missnöjda bland dem som utsatts för brott med inslag av hot eller våld (19 %) än bland dem som utsatts för brott utan sådana inslag (10 %).

Kvinnor är således mer nöjda med polisens bemötande än män, och så har det sett ut vid varje mätning. Dock har skillnaderna minskat något över tid, vilket främst kan förklaras av en minskning bland kvinnor under senare år.

Figur 6.8. Erfarenhet av polisens bemötande bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Figur 6.9. Erfarenhet av polisens bemötande bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2009–2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av männen respektive kvinnorna.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 6.5. Erfarenhet av polisens bemötande bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga uppdelat på olika åldersgrupper och av männen respektive kvinnorna.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	55	59	55	55	54	54	54	53	53	50
Män	50	55	49	51	52	52	51	51	51	46
Kvinnor	60	62	60	59	57	57	57	56	55	53
Ålder										
16–24 år	51	54	53	50	47	48	48	47	48	44
25–44 år	52	56	51	54	54	52	52	52	51	46
45–64 år	56	58	56	56	56	56	55	55	55	51
65–84 år	66	73	66	62	61	64	61	62	59	59

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier. Eftersom urvalet var betydligt mindre före metodbytet var en indelning i åtta ålderskategorier då inte möjlig. För att se resultat uppdelade på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. 2017 och framåt), både för samtliga och för män respektive kvinnor, se tabell 6C i appendix.

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6C). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Erfarenheter av polisens bemötande i olika åldersgrupper

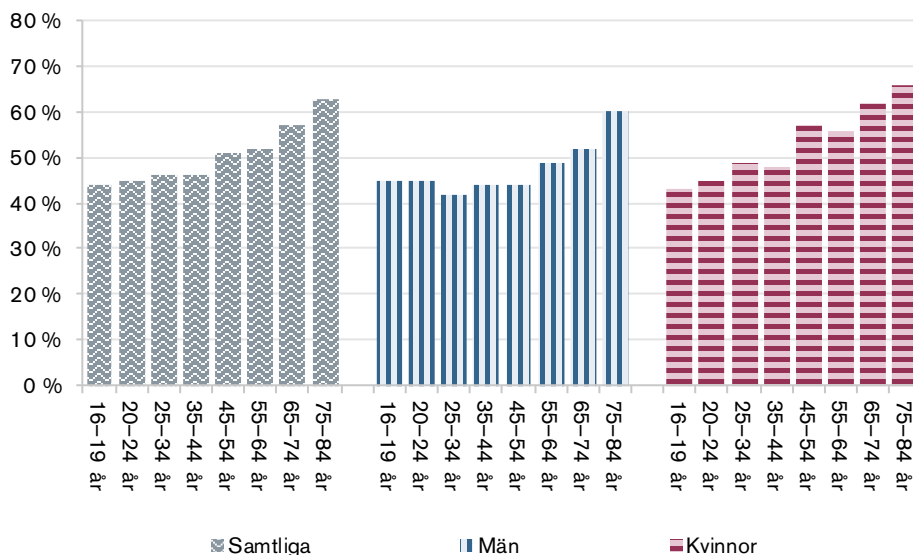
Sett till olika åldersgrupper visar figur 6.10 att andelen som är nöjda med polisens bemötande är störst i de äldre åldersgrupperna 2023, och den minskar generellt sett ju yngre åldersgrupp som studeras. Störst är andelen i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 63 %), medan den är minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 44 %). Sett till utvecklingen sedan den första mätpunkten, med den grövre åldersgruppsindelningen, syns en minskning för samtliga åldersgrupper (tabell 6.5).

Bland män är andelen som är nöjda med polisens bemötande störst i den äldsta åldersgruppen, 75–84 år (60 %, se figur 6.10). Andelen är minst i åldersgruppen, 25–34 år (42 %).

Bland kvinnor är andelen med positiva erfarenheter större i äldre åldersgrupper och mindre i yngre åldersgrupper. Andelen är störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 66 %), medan den är minst i den yngsta åldersgruppen (16–19 år, 43 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor som har positiva erfarenheter av polisens bemötande visar således resultaten att andelen nöjda är störst i de äldre åldersgrupperna, både bland män och kvinnor. Däremot återfinns den minsta andelen nöjda bland män i de mittersta åldersgrupperna och bland kvinnor i de yngsta.

Figur 6.10. Erfarenhet av polisens bemötande bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, inom olika åldersgrupper bland samtliga och bland männen respektive kvinnorna.

Erfarenheter av polisens bemötande i olika grupper i befolkningen

Tabell 6.6 visar att personer födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder är nöjda med polisens bemötande i större utsträckning (51 %) än utrikesfödda och personer som är födda i Sverige med två utrikesfödda föräldrar (47 % respektive 43 %).

Sett till utbildning är personer med som högst gymnasial utbildning något mer nöjda (51 %) än personer med som högst förgymnasial utbildning (48 %) respektive eftergymnasial utbildning (49 %).

Sett till familjetyp är andelen som är nöjda med polisens bemötande störst bland ensamstående med barn (54 %), följt av sammanboende utan barn (52 %). Andelen är ungefär lika stor bland sammanboende med barn och ensamstående utan barn (49 % respektive 48 %).

Andelen nöjda är större bland boende i småhus än bland boende i flerfamiljshus (51 % respektive 48 %).

Sett till olika kommungrupper är andelen som är nöjda med polisens bemötande störst bland boende i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (52 %), följt av boende i större städer och kommuner

nära större stad (50 %). Andelen är minst bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (47 %).

Boende i områden med socioekonomiska utmaningar uppger att de är nöjda med polisens bemötande i större utsträckning (53 %) än personer boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (49 % i respektive grupp).

Tabell 6.6. Erfarenhet av polisens bemötande bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, inom olika grupper.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	55	59	55	56	55	54	54	54	54	51
- båda föräldrarna utrikesfödda	51	47	53	50	50	49	51	46	47	43
Utrikesfödda	56	59	53	55	55	55	54	53	52	47
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	53	54	51	52	51	50	51	50	53	48
Gymnasial	58	64	57	56	55	56	55	54	55	51
Eftergymnasial	53	56	55	56	56	54	54	54	52	49
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	56	59	53	56	56	57	56	54	54	52
- med barn	53	57	53	54	56	54	52	55	53	49
Ensamstående										
- utan barn	55	60	59	55	51	52	52	51	52	48
- med barn	58	60	52	57	56	55	56	54	56	54
Bostadstyp										
Småhus	56	59	57	56	55	55	54	54	54	51
Flerfamiljshus	55	59	53	55	54	55	53	53	52	48
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	55	53	54	54	52	52	47
Större städer och kommuner nära större stad	56	55	55	54	53	52	50

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	55	56	54	53	55	56	52
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	55	52	53
Socioekonomiskt blandade områden	53	54	49
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	53	53	49

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 6C i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6C). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Erfarenheter av polisens information

För att undersöka erfarenheten av informationen från polisen ställs följande fråga:

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med den information du fick om hur polisen arbetar med ditt ärende?

Svarsalternativen är *mycket nöjd, ganska nöjd, varken nöjd eller missnöjd, ganska missnöjd, mycket missnöjd* och *vet inte/har ingen åsikt*.

Tabell 6.7 visar att 31 procent av dem som 2023 uppger att de har haft kontakt med polisen i samband med att de har utsatts för ett brott under de senaste tre åren är *nöjda* (ganska eller mycket) med den information de fått, det innebär en liten minskning sedan 2022 (33 %). Den andel som uppger att de är nöjda med polisens information har varit mer eller mindre konstant (med vissa större årliga variationer) under hela mätperioden. Vidare uppger 30 procent att de är *missnöjda* (ganska eller mycket) med polisens information. Bland dem som utsatts för ett brott som innehöll hot eller våld är andelen nöjda 30 procent, vilket är något mindre än bland dem som polisanmält händelser utan hot eller våld (32 %). Vidare är andelen missnöjda betydligt större bland dem som utsatts för brott som innehållit

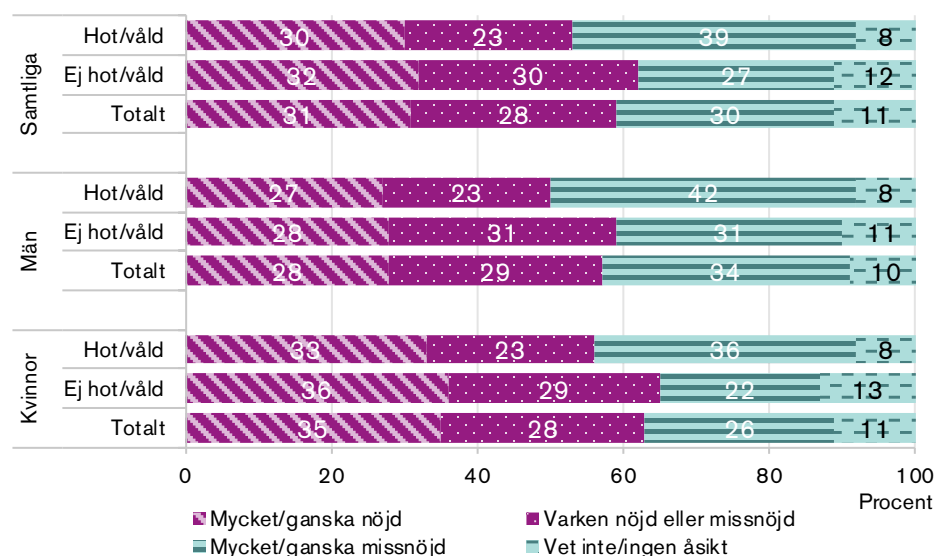
hot eller våld (39 %) än bland dem som utsatts för brott utan hot eller våld (27 %), se figur 6.11.

Bland män uppger 28 procent att de är nöjda med polisens information, vilket är en liten minskning sedan 2022 (30 %, se figur 6.12). Det är i princip ingen skillnad mellan män som utsatts för ett brott som innehöll någon form av hot eller våld och män som utsatts för brott utan hot eller våld (27 % respektive 28 %). Dock är andelen missnöjda större bland dem som utsatts för ett brott som innehöll någon form av hot eller våld (42%), än bland dem som utsattes utan sådant inslag (31%).

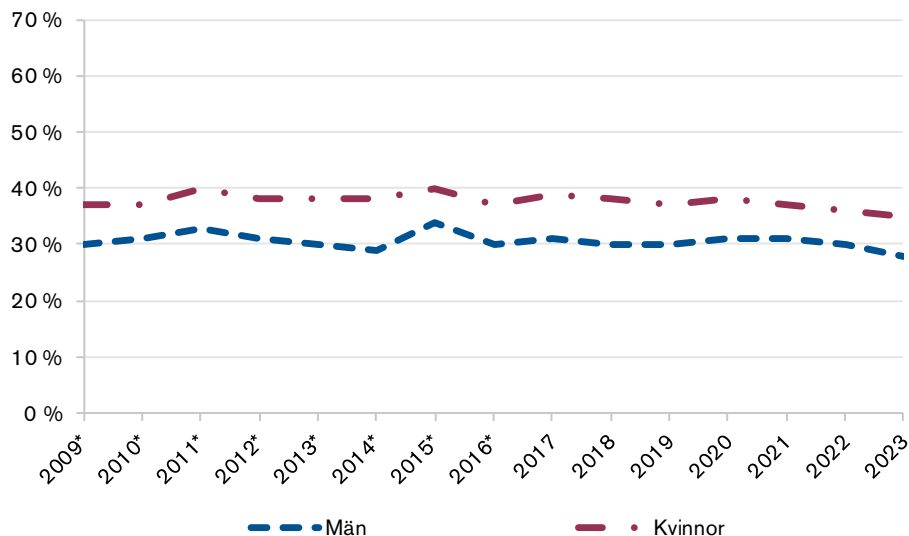
Av kvinnorna uppger 35 procent att de är nöjda med polisens information, vilket är på ungefär samma nivå som 2022, då andelen var 36 procent. Vidare är det en mindre andel nöjda bland kvinnor som utsatts för ett brott som innehöll någon form av hot eller våld (33 %) än bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (36 %). Andelen missnöjda är större i den förstnämnda gruppen (36 respektive 22 %).

Vid en jämförelse mellan män och kvinnor visar resultatet att kvinnor är mer nöjda med polisens information än män. Det här mönstret kan ses alla år som NTU har genomförts.

Figur 6.11. Erfarenhet av polisens information bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Figur 6.12. Erfarenhet av polisens information bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2009–2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av männen respektive kvinnorna.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 6.7. Erfarenhet av polisens information bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga uppdelat på olika åldersgrupper och av männen respektive kvinnorna.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	33	37	33	35	34	34	34	34	33	31
Män	29	34	30	31	30	30	31	31	30	28
Kvinnor	38	40	37	39	38	37	38	37	36	35
Ålder										
16–24 år	28	30	30	28	25	26	26	26	24	25
25–44 år	31	33	30	32	33	31	31	33	31	28
45–64 år	35	40	35	38	37	37	37	36	36	34
65–84 år	41	50	42	42	41	42	43	42	41	40

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier. Eftersom urvalet var betydligt mindre före metodbytet var en indelning i åtta ålderskategorier då inte möjlig. För att se resultat uppdelade på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. 2017 och framåt), både för samtliga och för män respektive kvinnor, se tabell 6D i appendix.

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6D). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Erfarenheter av polisens information i olika åldersgrupper

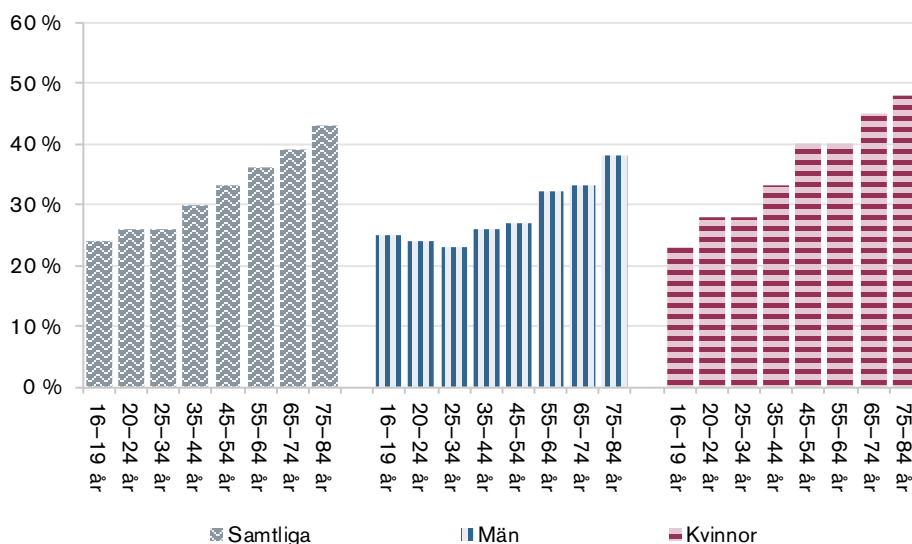
Sett till erfarenhet av polisens information i olika åldersgrupper är andelen nöjda störst i den äldsta åldersgruppen (75–84 år, 43 %) och den blir sedan mindre ju yngre åldersgrupp som studeras (se figur 6.13). I den yngsta åldersgruppen (16–19 år) återfinns den minsta andelen (24 %). Tabell 6.7 visar att mönstret liknar det för tidigare år, men observera att figuren och tabellen har olika åldersindelning.

Bland män är andelen som är nöjda med polisens information större i de äldre åldersgrupperna och störst i den äldsta åldersgruppen 75–84 år (38 %, se figur 6.13). Vidare är andelen minst i åldersgruppen 25–34 år (23 %).

Även bland kvinnor är andelen som är nöjda större i de äldre åldersgrupperna. Den största andelen återfinns i åldersgruppen 75–84 år (48 %) och den minsta andelen i åldersgruppen 16–19 år (23 %).

Resultatet visar att mönstret bland kvinnor är att andelen i princip ökar med åldern. Bland män syns samma mönster men först i åldersgruppen 35–44 år.

Figur 6.13. Erfarenhet av polisens information bland dem som utsatts för något brott som polisanmäls under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, inom olika åldersgrupper bland samtliga och bland männen respektive kvinnorna.

Erfarenheter av polisens information i olika grupper i befolkningen

Personer som är födda i Sverige med minst en svenskfödd förälder och utrikesfödda personer är nöjda i större utsträckning (32 % i respektive grupp) än svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (25 %, se tabell 6.8).

Bland personer med eftergymnasial utbildning och bland personer med som högst gymnasial utbildning är andelen nöjda lika stor (32 %), vilket är en större andel än bland personer med som högst förgymnasial utbildning (29 %).

Andelen nöjda är störst bland ensamstående med barn (35 %), följt av sammanboende utan barn (33 %). Andelen är minst bland ensamstående utan barn och sammanboende med barn (30 % i respektive grupp).

Det är i princip inga skillnader mellan boende i småhus och boende i flerfamiljshus (32 % respektive 31 %).

Vidare är det även små skillnader mellan andelen nöjda bland boende i större städer och kommuner nära större stad (32 %), i storstäder och storstadsnära kommuner samt i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (31 % i respektive grupp).

Slutligen är andelen nöjda större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (34 %) än boenden i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (31 % i respektive grupp).

Tabell 6.8. Erfarenhet av polisens information bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, inom olika grupper.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	33	37	33	34	34	34	34	34	33	32
- båda föräldrarna utrikesfödda	51	35	48	32	30	27	28	28	24	25
Utrikesfödda	33	38	33	38	37	36	35	34	34	32
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	30	31	27	31	32	30	32	32	31	29

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Gymnasial	33	39	32	35	34	33	33	34	33	32
Eftergymnasial	36	38	37	37	36	37	36	36	34	32
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	30	34	29	35	36	36	36	34	35	33
- med barn	37	37	35	34	35	35	33	36	34	30
Ensamstående										
- utan barn	34	39	36	35	32	31	32	32	30	30
- med barn	40	46	38	39	38	36	38	37	36	35
Bostadstyp										
Småhus	35	37	35	34	34	34	34	34	33	32
Flerfamiljshus	33	38	32	36	34	34	34	34	33	31
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	35	34	34	35	34	32	31
Större städer och kommuner nära större stad	36	34	35	34	34	32	32
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	34	35	33	33	36	36	31
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	36	32	34
Socioekonomiskt blandade områden	33	35	31
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	34	32	31

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 6D i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6D). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Erfarenheter av polisens effektivitet

För att undersöka erfarenheten av polisens effektivitet ställs följande fråga:

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med polisens arbete med att utreda och klara upp brottet?

Svarsalternativen är *mycket nöjd, ganska nöjd, varken nöjd eller missnöjd, ganska missnöjd, mycket missnöjd* och *vet inte/har ingen åsikt*.

Resultaten från NTU 2023 visar att 18 procent av dem som har utsatts för ett brott som polisanmälts under de senaste tre åren är *nöjda* (ganska eller mycket) med polisens effektivitet vad det gäller att utreda och klara upp brottet, vilket är på ungefär samma nivå som 2022 (19 %). Tabell 6.9 visar att andelen var relativt oförändrad fram till och med 2015, men 2016 skedde en minskning och andelen har sedan dess i princip legat oförändrad på en något lägre nivå än tidigare år. Det är 43 procent som uppger att de är *missnöjda* (ganska eller mycket) med polisens effektivitet (se figur 6.14). Bland dem som utsatts för ett brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen *nöjda* större (20 %) än bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (17 %). Samtidigt är andelen *missnöjda* större bland dem som drabbats av brott som uppges ha innehållit hot eller våld (50 %) än bland dem som polisanmält händelser utan inslag av hot eller våld (40 %).

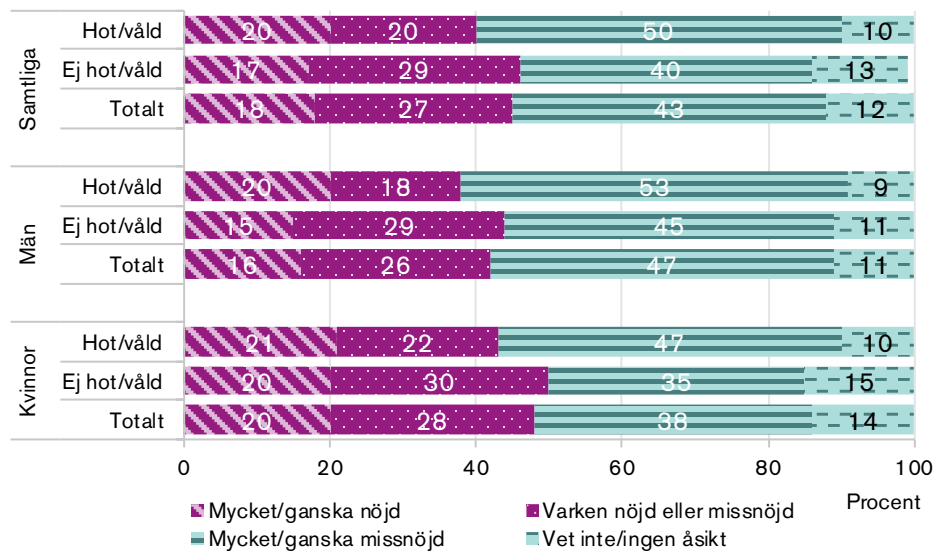
Bland män är 16 procent nöjda med polisens effektivitet, vilket är på ungefär samma nivå som 2022, då andelen var 17 procent (se figur 6.15). Bland dem som utsatts för ett brott som innehöll någon form av hot eller våld är andelen nöjda större (20 %) än bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (15 %). Samtidigt är också andelen missnöjda större i den förstnämnda gruppen (53 jämfört med 45 %).

Av kvinnorna är det en femtedel (20 %) som är nöjda med polisens effektivitet, vilket i princip är på samma nivå som 2022 (21 %). Andelen är i princip densamma bland dem som utsatts för ett brott som innehöll någon form av hot eller våld, som bland dem som utsatts för brott utan inslag av hot eller våld (21 respektive 20 %). Studeras i stället andelen missnöjda är den större bland dem som utsattes för ett brott med inslag av hot eller våld än bland dem som utsattes för ett brott utan sådana inslag (47 respektive 35 %).

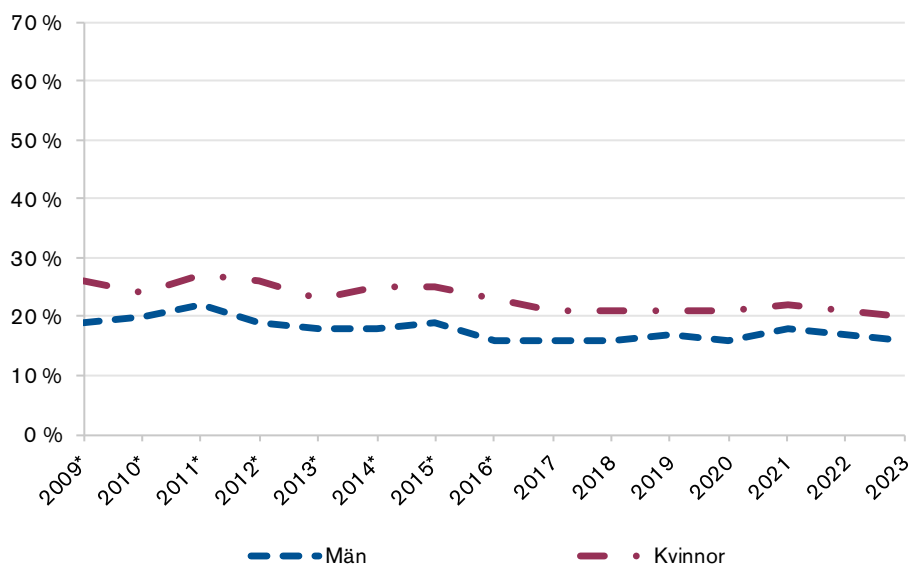
En jämförelse mellan mäns och kvinnors erfarenhet av polisens effektivitet visar således att kvinnor är nöjda i större utsträckning än män, vilket gäller

alla år som NTU har genomförts. Över tid syns en viss minskning av andelen nöjda, framför allt bland kvinnor.

Figur 6.14. Erfarenhet av polisens effektivitet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, uppdelat på om (den senaste) händelsen innehöll respektive inte innehöll hot eller våld, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Figur 6.15. Erfarenhet av polisens effektivitet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2009–2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av männen respektive kvinnorna.

* Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Tabell 6.9. Erfarenhet av polisens effektivitet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga uppdelat på olika åldersgrupper och av männen respektive kvinnorna.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
SAMTLIGA, 16–84 år	22	22	19	19	19	19	19	20	19	18
Män	18	19	16	16	16	17	16	18	17	16
Kvinnor	25	25	23	21	21	21	21	22	21	20
Ålder										
16–24 år	17	16	16	19	18	19	19	19	18	16
25–44 år	21	22	18	17	17	17	17	19	18	17
45–64 år	21	22	20	19	19	19	19	20	19	19
65–84 år	29	31	27	22	22	24	23	23	23	23

^a Vid en redovisning av hur utvecklingen har sett ut över tid används i rapporten en indelning i fyra ålderskategorier. Eftersom urvalet var betydligt mindre före metodbytet var en indelning i åtta ålderskategorier då inte möjlig. För att se resultat uppdelade på åtta ålderskategorier redovisade för åren efter metodbytet (dvs. 2017 och framåt), både för samtliga och för män respektive kvinnor, se tabell 6E i appendix.

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6E). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Erfarenheter av polisens effektivitet i olika åldersgrupper

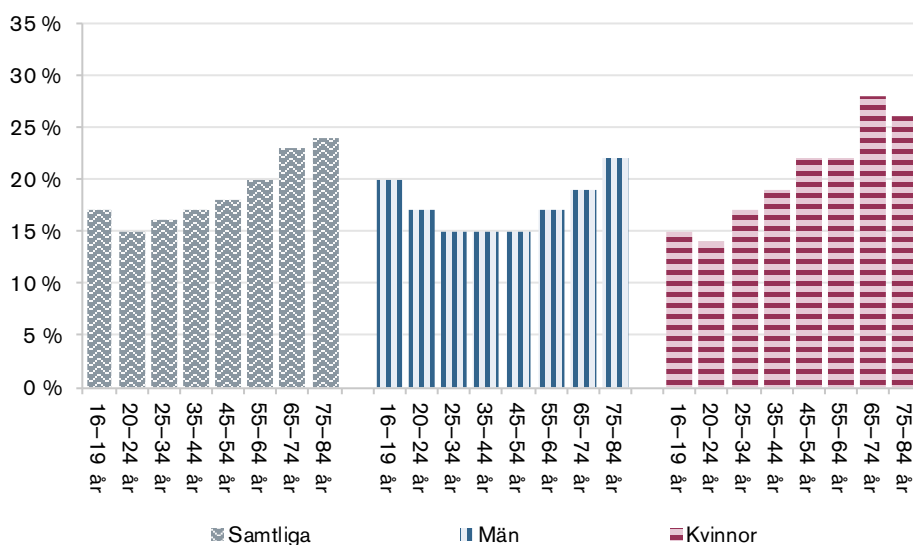
Figur 6.16 visar att sett till olika åldersgrupper 2023 återfinns störst andel nöjda i åldersgruppen 75–84 år (24 %). Minst andel nöjda finns i åldersgrupperna 20–24 år (15 %). Sett till utvecklingen över tid vad det gäller den grövre indelningen av ålder syns en nedåtgång för de flesta åldersgrupper, särskilt för den äldsta (65–84 år). För den yngsta åldersgruppen, 16–24 år, har andelen legat på en mer stabil nivå (se tabell 6.9).

Figur 6.16 visar att bland män är andelen som uppger att de är nöjda med polisens effektivitet störst i åldersgruppen 75–84 år (22 %), följt av den yngsta åldersgruppen 16–19 år (20 %). Minst är andelen i åldersgrupperna 25–34 år, 35–44 år och 45–54 år (15 % i respektive grupp).

När man ser till kvinnor i olika åldersgrupper är nivåerna högre i de äldre åldersgrupperna och lägre i de yngre grupperna. Störst andel som uppger att de är nöjda återfinns i den näst äldsta åldersgruppen 65–74 år (28 %), medan minst andel återfinns i den näst yngsta åldersgruppen 20–24 år (14 %).

Resultaten visar att mönstret skiljer sig åt mellan män och kvinnor sett till olika åldersgrupper. Medan andelen är störst bland både den yngsta och de äldsta grupperna bland män, är andelen bland kvinnor i stället störst bland de äldre och minst bland de yngre åldersgrupperna.

Figur 6.16. Erfarenhet av polisens effektivitet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, inom olika åldersgrupper bland samtliga och bland männen respektive kvinnorna.

Erfarenheter av polisens effektivitet i olika grupper i befolkningen

Tabell 6.10 visar att utrikesfödda personer är nöjda med polisens effektivitet i större utsträckning (21 %), än svenskfödda personer med minst en svenskfödd förälder (18 %) och bland svenskfödda personer med två utrikesfödda föräldrar (17 %).

Bland personer med som högst förgymnasial och gymnasial utbildning är 19 respektive 20 procent nöjda med polisens effektivitet, vilket är en något större andel än bland personer med eftergymnasial utbildning (17 %).

Vad det beträffar olika familjetyper är andelen nöjda större bland sammanboende utan barn och ensamstående med barn (20 % i respektive grupp). Minst andel nöjda återfinns bland sammanboende med barn (16 %). Bland ensamstående utan barn är andelen 18 procent.

Vidare är det inga skillnader mellan boende i småhus och boende i flerfamiljshus (18 % i respektive grupp).

Sett till olika kommungrupper är andelen nöjda större bland boende i större städer och kommuner nära större stad samt i mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner (19 % i respektive grupp), än bland boende i storstäder och storstadsnära kommuner (17 %).

Slutligen är andelen nöjda större bland boende i områden med socioekonomiska utmaningar (22 %), än bland boende i socioekonomiskt blandade områden och områden med goda socioekonomiska förutsättningar (19 % respektive 18 %).

Tabell 6.10. Erfarenhet av polisens effektivitet bland dem som utsatts för något brott som polisanmälts under de senaste tre åren, enligt NTU 2014–2023. Andel (%) som är ganska eller mycket nöjda, inom olika grupper.^a

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Svensk/utländsk bakgrund										
Svenskfödda med										
- minst en svenskfödd förälder	21	20	19	18	17	18	18	19	19	18
- båda föräldrarna utrikesfödda	33	28	25	18	18	15	19	16	16	17
Utrikesfödda	24	29	21	23	24	23	21	24	21	21
Utbildning (högsta)										
Förgymnasial	23	19	20	19	20	20	21	22	21	19
Gymnasial	21	25	20	19	18	20	18	19	20	20
Eftergymnasial	21	21	19	19	18	18	18	20	18	17
Familjetyp										
Sammanboende										
- utan barn	22	23	17	19	19	19	19	19	20	20
- med barn	21	19	17	16	17	17	16	19	19	16
Ensamstående										
- utan barn	21	23	23	20	20	20	20	20	19	18
- med barn	24	29	25	22	17	20	19	23	19	20
Bostadstyp										
Småhus	20	19	17	17	18	19	18	19	19	18
Flerfamiljshus	23	25	21	20	19	19	19	21	20	18
Kommungrupp^b										
Storstäder och storstadsnära kommuner	18	17	19	18	19	18	17

	2014*	2015*	2016*	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Större städer och kommuner nära större stad	19	20	20	19	20	19	19
Mindre städer, tätorter och landsbygdskommuner	19	20	19	19	21	22	19
Socioekonomisk områdestyp^c										
Områden med socioekonomiska utmaningar	25	23	22
Socioekonomiskt blandade områden	19	20	19
Områden med goda socioekonomiska förutsättningar	19	18	18

^a För en redovisning av den här tabellen uppdelat på kön, se tabell 6E i appendix.

^b Kommungrupp (tidigare kallat boendeort) baseras på kommungruppsindelningen 2017, Sveriges Kommuner och Regioner (SKR).

^c Indelningen av socioekonomiska områdestyper baseras på Segregationsbarometern 2021 (Boverket).

* I tabellen redovisas resultaten för de senaste tio undersökningsåren. En fullständig tidsserie (NTU 2009 och framåt) finns i appendix (tabell 6E). Notera att resultaten till och med NTU 2016 togs fram med en annan metod och därför är omräknade. För information om omräkningen, se den tekniska rapporten för NTU 2018 (Brå 2019).

Med (..) menas att uppgiften inte finns tillgänglig eller inte redovisas.

Erfarenheter av åklagare och rättegång

I det här avsnittet följer resultaten från ett antal frågor avseende brottsutsattas erfarenheter av åklagare, domstol, målsägandebiträde och rättegång. Av mättekniska skäl presenteras enbart resultat för 2018 och framåt.⁵¹ Eftersom antalet respondenter som haft kontakt med åklagare eller medverkat i rättegång är få, redovisas resultaten enbart uppdelat på kön *eller* ålder.

Erfarenheter av åklagare

I samband med en rättegång kommer den som utsatts för brott i kontakt med en åklagare. Det kan även hända att den utsatta kommer i kontakt med en åklagare under polisutredningen, även om utredningen sedan inte leder till en rättegång.

⁵¹ För att läsa mer, se NTU 2018. *Teknisk rapport* (Brå 2019).

Enligt NTU 2023 har 2,0 procent av befolkningen (16–84 år) varit i kontakt med en åklagare under de senaste tre åren, med anledning av utsatthet för brott. För att undersöka erfarenheten av kontakten med åklagaren ställs följande fråga till dessa:

Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av åklagaren?

Svarsalternativen är *mycket positiva, ganska positiva, varken positiva eller negativa, ganska negativa och mycket negativa*.

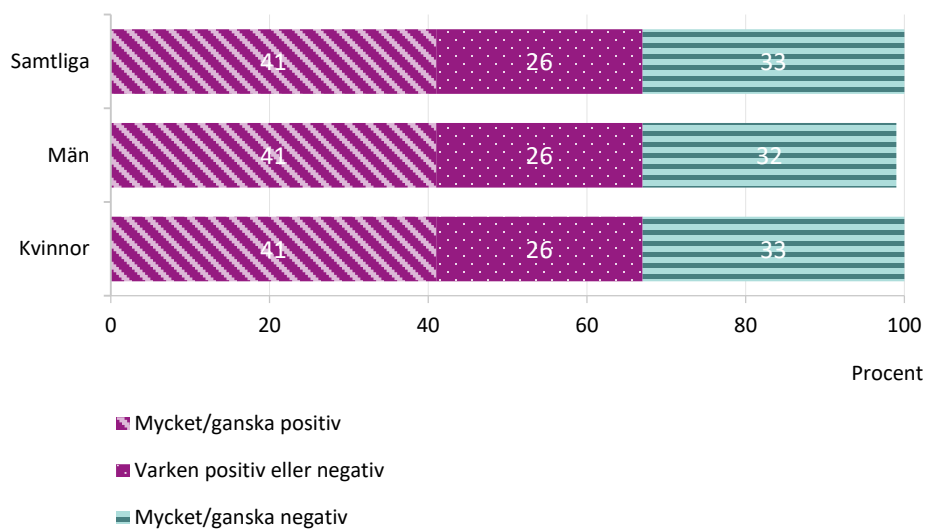
Resultatet för 2023 visar att 41 procent av de tillfrågade har positiva (ganska eller mycket) erfarenheter av kontakten med åklagaren, vilket är i princip samma som 2022 (40 %). Andelen har legat på ungefär samma nivå sedan 2018. Vidare uppgår andelen med negativa (ganska eller mycket) erfarenheter till 33 procent (se figur 6.17 och figur 6.18).

Bland män uppgår 41 procent att de har positiva erfarenheter av kontakten med åklagaren, vilket är en liten ökning sedan 2022, då andelen var 39 procent. Andelen med negativa erfarenheter uppgår till 32 procent.

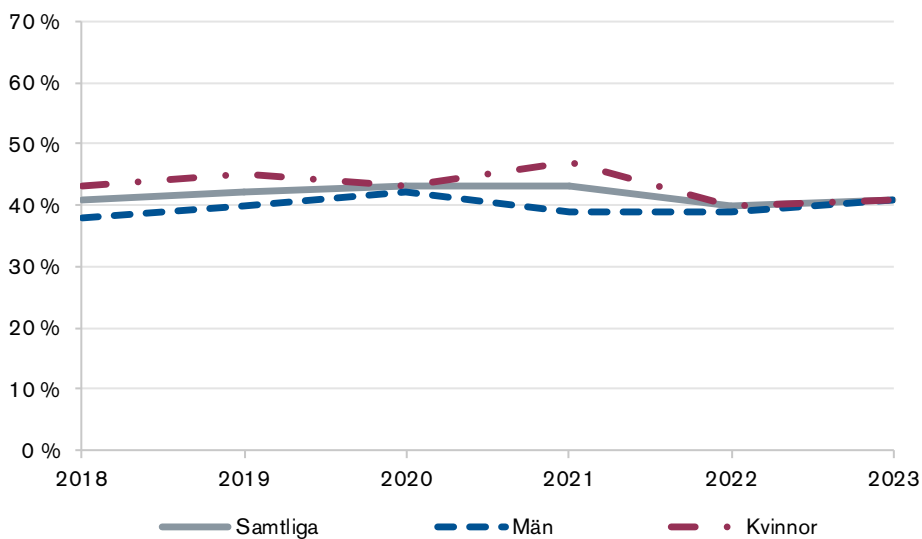
Sett till kvinnor är andelen med positiva erfarenheter 41 procent, vilket är på ungefär samma nivå som 2022, då andelen var 40 procent. Vidare uppgår 33 procent att de har negativa erfarenheter av åklagaren.

Resultaten visar således på att det 2023 i princip inte är några skillnader mellan män och kvinnor sett till både positiva och negativa erfarenheter av kontakten med åklagaren. Över mätperioden har andelen bland män respektive bland kvinnor legat på en relativt stabil nivå, bortsett från en tillfällig ökning bland kvinnor under 2021, följt av en lägre nivå.

Figur 6.17. Erfarenheter av åklagare bland dem som på grund av att de utsatts för något brott varit i kontakt med åklagare under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

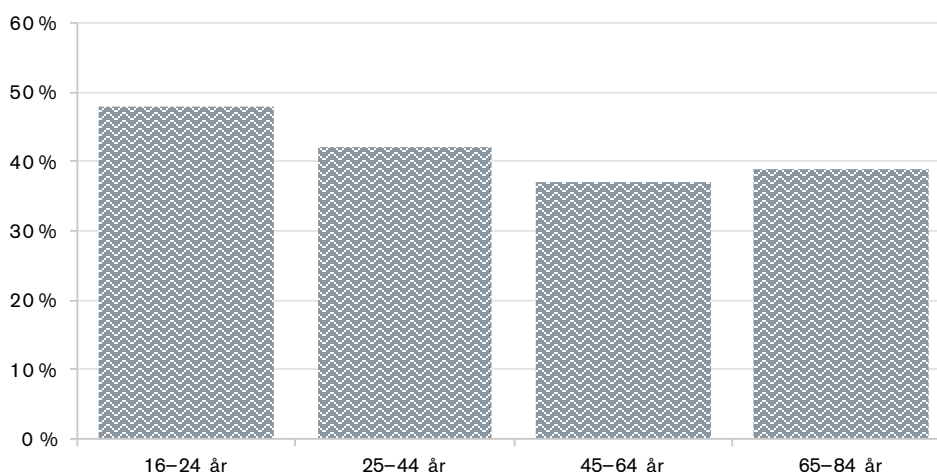
Figur 6.18. Erfarenheter av åklagare bland dem som på grund av att de utsatts för något brott varit i kontakt med åklagare under de senaste tre åren, enligt NTU 2018–2023. Andel som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Erfarenheter av åklagare i olika åldersgrupper

Sett till olika åldersgrupper är andelen med positiva erfarenheter av åklagaren 2023 större bland de två yngre åldersgrupperna, se figur 6.19. Andelen är allra störst i åldersgruppen 16–24 år (48 %), och minst i åldersgruppen 45–64 år (37 %).

Figur 6.19. Erfarenheter av åklagare bland dem som på grund av att de utsatts för något brott varit i kontakt med åklagare under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, inom olika åldersgrupper.

Erfarenheter av domstol

I NTU får personer som medverkat i en rättegång ett antal frågor om sina erfarenheter av domstol. Den redovisningen kan dock endast belysa övergripande resultat, eftersom det enligt NTU 2023 är en relativt liten andel av befolkningen (1,1 %) som har medverkat i någon rättegång i domstol på grund av utsatthet för brott under de senaste tre åren. För att studera uppfattningen om bemötandet i domstolen på ett övergripande plan ställs följande fråga i undersökningen:

Hur nöjd eller missnöjd är du sammantaget med det bemötande du fick i domstolen?

Svarsalternativen är *mycket nöjd*, *ganska nöjd*, *varken nöjd eller missnöjd*, *ganska missnöjd* och *mycket missnöjd*.

I NTU 2023 uppger 53 procent att de är nöjda (ganska eller mycket) med det bemötande som de fick i domstolen, vilket i princip är densamma som 2022 (52 %). Mellan 2018 och 2021, med undantag för 2019, låg andelen på en något högre nivå jämfört med de två senaste åren. Vidare uppger

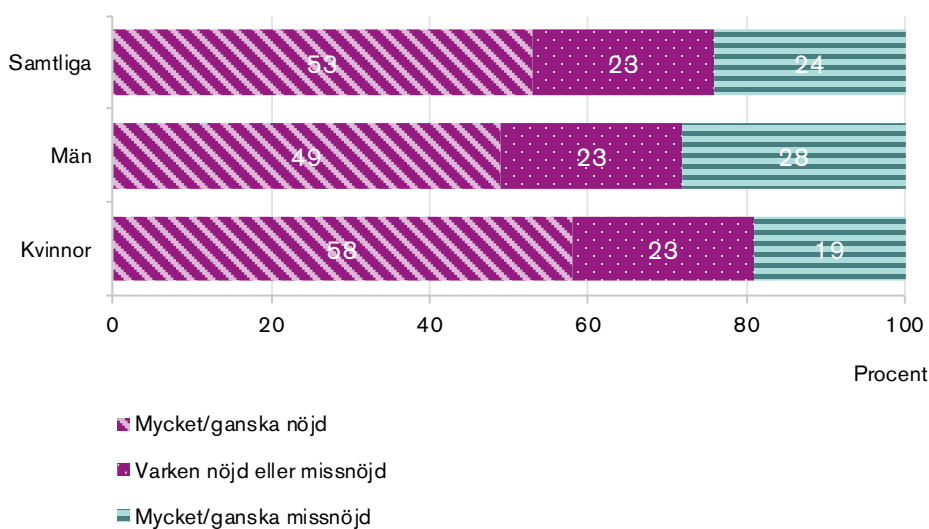
24 procent att de är missnöjda (ganska eller mycket) med bemötandet (se figur 6.20 och figur 6.21).

Bland män är det 49 procent som är nöjda, vilket innebär en liten minskning sedan 2022, då andelen var 51 procent. Den andel som uppger att de är missnöjda uppgår till 28 procent.

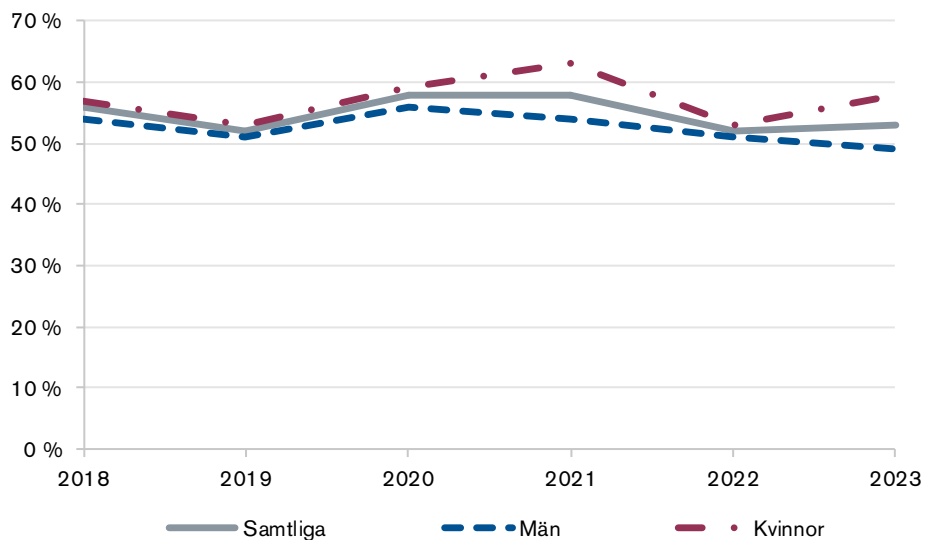
Bland kvinnor uppger sig 58 procent vara nöjda med det bemötande som de fick i domstolen, vilket innebär en ökning från 2022, då andelen var 53 procent. Andelen missnöjda är 19 procent.

En jämförelse mellan män och kvinnor visar således att kvinnor i en större utsträckning än män är nöjda med bemötandet i domstol. Från och med 2021 har andelen nöjda minskat bland män medan andelen bland kvinnor har varierat mellan åren.

Figur 6.20. Erfarenhet av bemötande i domstol bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

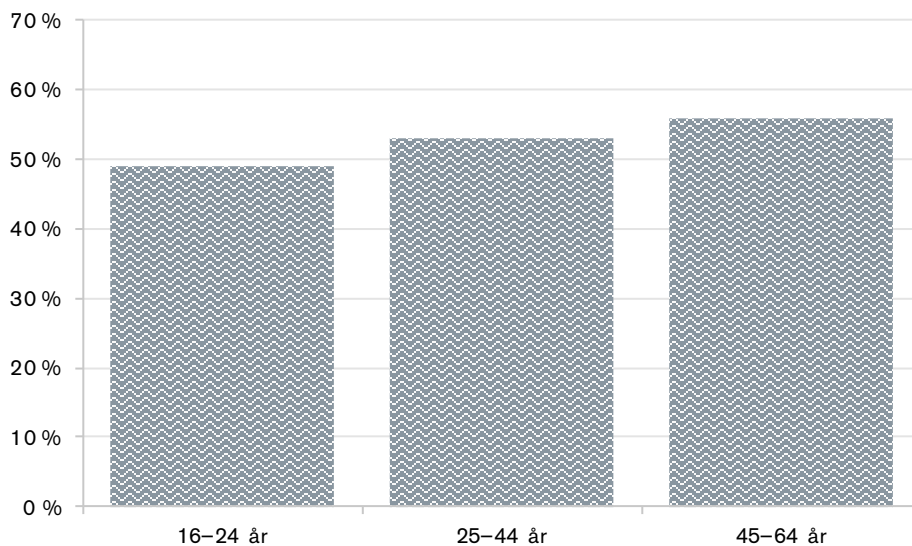
Figur 6.21. Erfarenhet av bemötande i domstol bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2018–2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Erfarenheter av domstol i olika åldersgrupper

Figur 6.22 visar att andelen som i störst utsträckning uppger att de är nöjda med bemötandet i domstolen 2023 finns i åldersgruppen 45–64 år (56 %), medan minst andel nöjda återfinns i åldersgruppen, 16–24 år (49 %).

Figur 6.22. Erfarenhet av bemötande i domstol bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som är ganska eller mycket nöjda, inom olika åldersgrupper.

^a För åldersgruppen 65-84 år är det oviktade antalet respondenter för litet (<100) för att redovisas.

Erfarenheter av målsägandebiträde

I vissa fall tilldelas målsägande i en rättegång ett juridiskt biträde, ett så kallat målsägandebiträde, som ska fungera som stöd och hjälp under rättsprocessen.

I NTU 2023 uppger 60 procent av dem som medverkat i en rättegång, i egenskap av målsägande, att de hade ett målsägandebiträde. För att studera erfarenheten av målsägandebiträdet ställs följande fråga:

Hur skulle du sammantaget beskriva dina erfarenheter av målsägandebiträdet?

Svarsalternativen är *mycket positiva, ganska positiva, varken positiva eller negativa, ganska negativa och mycket negativa.*

Det är 64 procent som uppger att erfarenheterna av målsägandebiträdet varit positiva (ganska eller mycket), vilket innebär en liten minskning sedan 2022, då andelen var 66 procent. Andelen minskade även 2022.

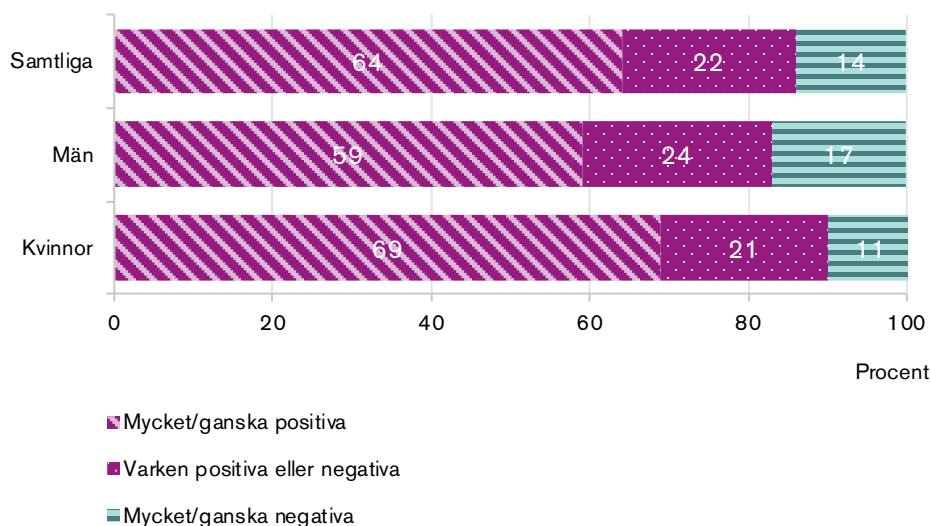
Dessförinnan framkommer inget tydligt mönster sett till utvecklingen över tid. Vidare uppger 14 procent att deras erfarenheter av målsägandebiträdet varit negativa (ganska eller mycket), se figur 6.23 och figur 6.24.

Bland män är det 59 procent som har positiva erfarenheter av målsägandebiträdet, vilket innebär en ökning från 2022, då andelen var 55 procent. Andelen med negativa erfarenheter uppgår till 17 procent.

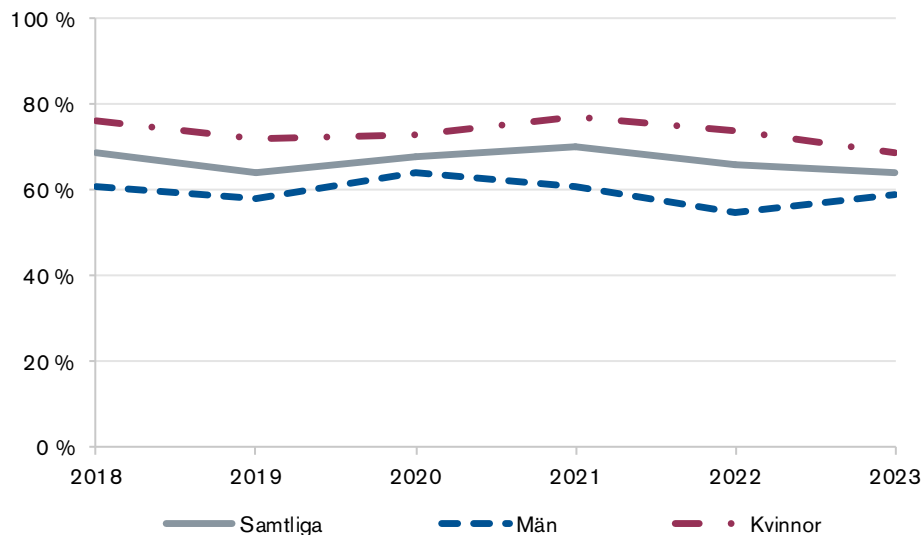
Bland kvinnor uppger 69 procent att erfarenheterna varit positiva, vilket innebär en minskning sedan 2022, då andelen var 74 procent. Vidare uppger 11 procent att de har negativa erfarenheter av målsägandebiträdet.

Det är således en större andel kvinnor än män som har positiva erfarenheter av målsägandebiträdet. Studeras utvecklingen över tid har andelen varierat något bland både män och kvinnor.

Figur 6.23. Erfarenheter av målsägandebiträde bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, och i samband med rättegången haft ett målsägandebiträde, enligt NTU 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Figur 6.24. Erfarenheter av målsägandebiträde bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, och i samband med rättegången haft ett målsägandebiträde, enligt NTU 2018–2023. Andel som har ganska eller mycket positiva erfarenheter, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Förståelse av rättegången

Som nämndes inledningsvis har målsäganden i en rättegång rätt till begriplig och relevant information. I NTU finns två frågor som rör brottsutsattas erfarenheter av begriplig och relevant information i samband med rättegången. Den ena frågan lyder enligt följande:

Hur lätt eller svårt var det att förstå vad som hände under rättegången?

Svarsalternativen är *mycket lätt, ganska lätt, varken lätt eller svårt, ganska svårt* och *mycket svårt*.

I NTU 2023 uppger 65 procent av de tillfrågade att de tyckte att det var lätt (ganska eller mycket) att förstå rättegången, vilket är på samma nivå som 2022. Andelen har varit relativt oförändrad över mätperioden, med undantag för 2020, då den låg på en högre nivå. Vidare uppger 15 procent att det var svårt (ganska eller mycket) att förstå (se figur 6.25 och figur 6.26).

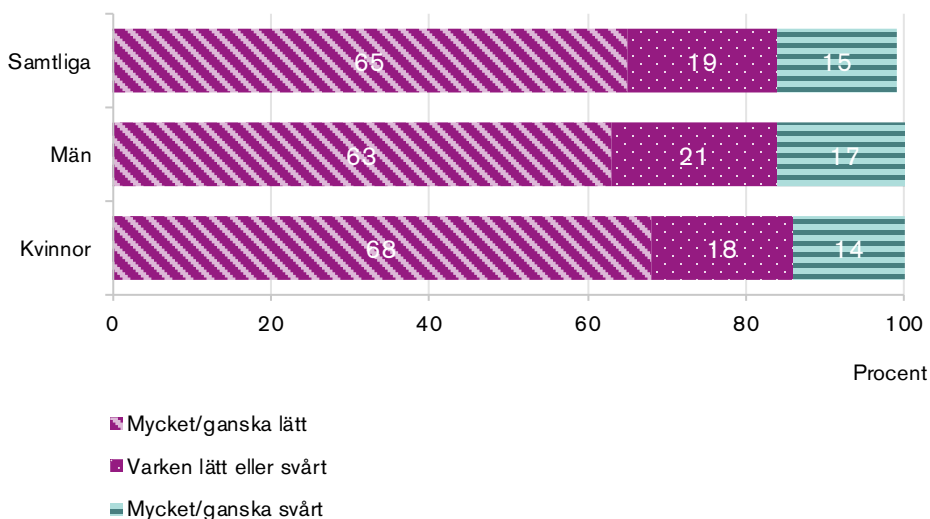
Bland män uppger 63 procent av de tillfrågade att de tyckte att det var lätt att förstå rättegången, vilket är ungefär på samma nivå som 2022 (64 %).

Den andel som ansåg att det var svårt att förstå rättegången uppgår till 17 procent.

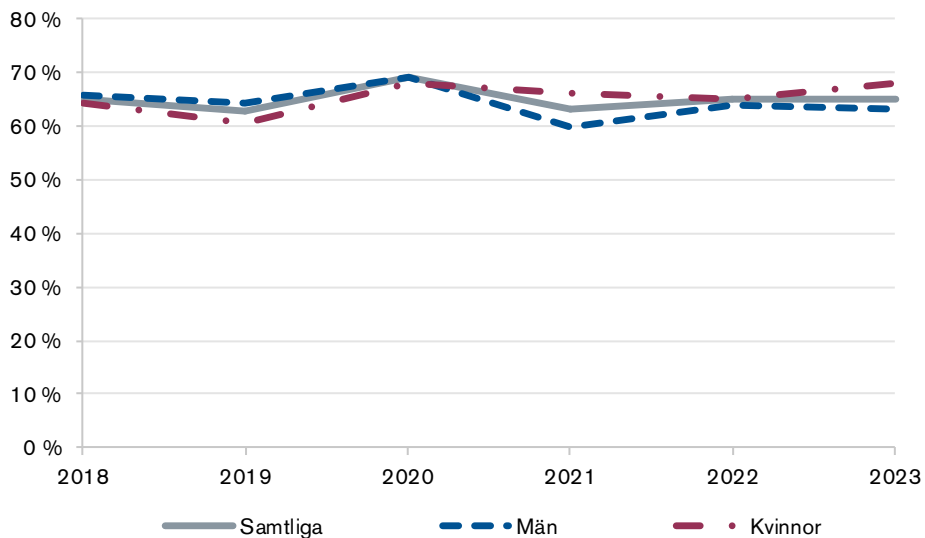
Sett till kvinnor är andelen som tyckte att det var lätt att förstå rättegången 68 procent, vilket innebär en ökning sedan 2022, då andelen var 65 procent. Andelen kvinnor som uppger att det var svårt att förstå rättegången är 14 procent.

Det är således en större andel bland kvinnor än bland män som uppger att det var lätt att förstå rättegången. Sett över tid har andelen varierat något mellan åren bland både män och kvinnor.

Figur 6.25. Förståelse av rättegången bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

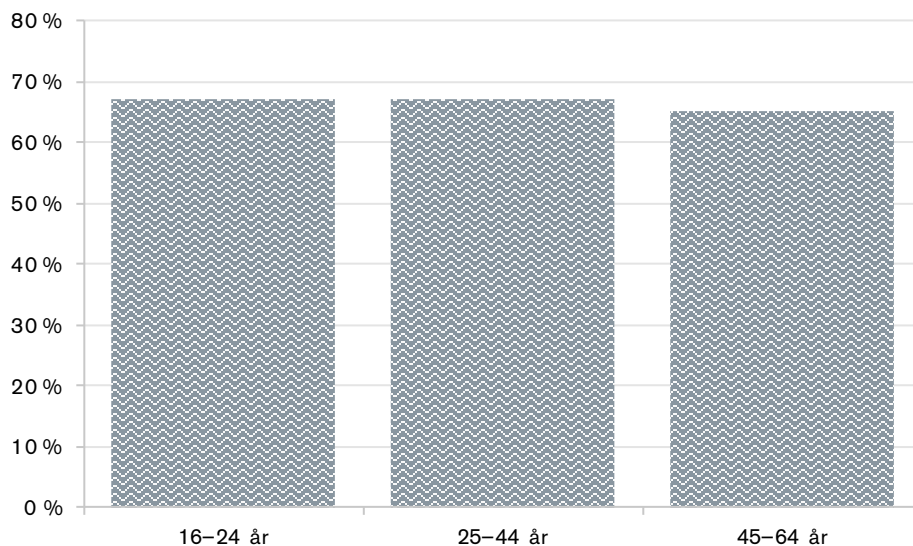
Figur 6.26. Förståelse av rättegången bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2018–2023. Andel som upplevde att det var ganska eller mycket lätt att förstå rättegången, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Förståelse av rättegången i olika åldersgrupper

När det gäller förståelse av rättegången bland olika åldersgrupper, visar figur 6.27 att det 2023 är små skillnader mellan åldersgrupperna. I åldersgruppen 45–64 år är det 65 procent som uppger att de tyckte att det var lätt att förstå rättegången. För övriga åldersgrupper (16–24 år och 25–44 år) är andelen samma och uppgår till 67 procent.

Figur 6.27. Förståelse av rättegången bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som upplevde att det var ganska eller mycket lätt att förstå rättegången, inom olika åldersgrupper.

^a För åldersgruppen 65–84 år är det oviktade antalet respondenter för litet (<100) för att redovisas.

Information inför rättegången

Den andra av de två frågorna om brottsutsattas erfarenheter från rättegången lyder enligt följande:

Upplevde du att informationen du fick inför rättegången var tillräcklig eller otillräcklig?

Svarsalternativen är *tillräcklig*, *otillräcklig* och *vet inte/ingen åsikt*.

NTU 2023 visar att 52 procent upplever att informationen var tillräcklig, vilket är ungefär på samma nivå som 2022 (53 %). Sett över tid låg andelen på en högre nivå mellan 2019 och 2021, därefter ligger den återigen på ungefär samma nivå som vid första mättillfället (2018). Vidare uppger 36 procent att informationen var otillräcklig (se figur 6.28 och figur 6.29).

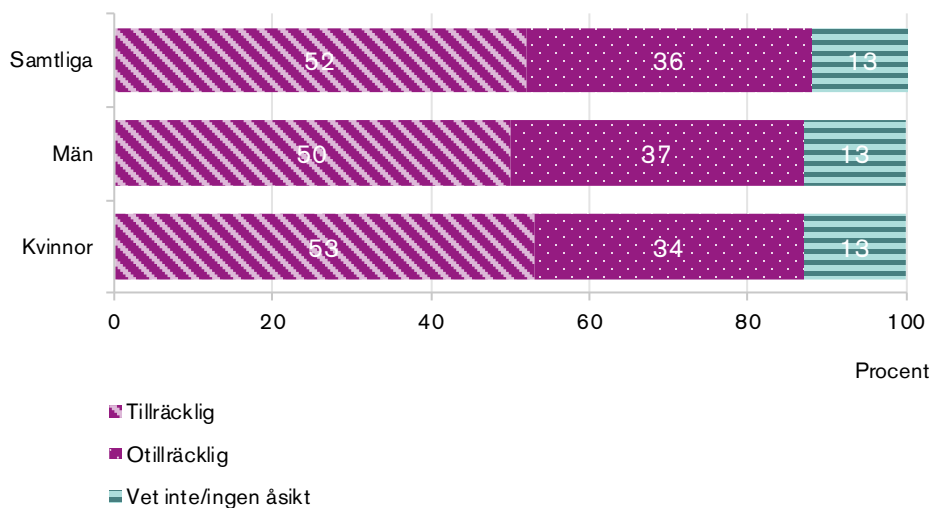
Bland män uppger 50 att informationen inför rättegången var tillräcklig, vilket är en mindre andel än 2022, då den var 52 procent. Vidare ansåg 37 procent informationen vara otillräcklig.

Sett till kvinnor är det 53 procent som anser att informationen var tillräcklig, vilket innebär att andelen är i princip densamma som 2022

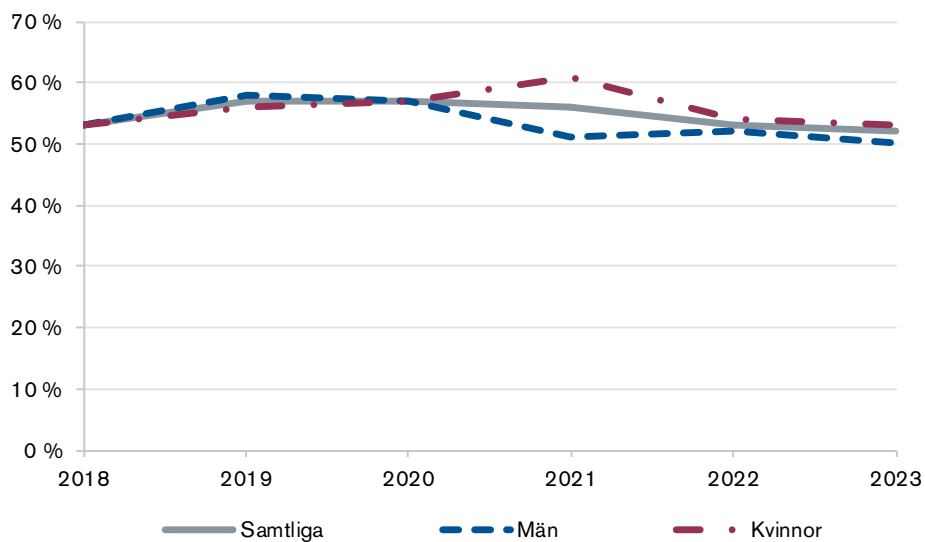
(54 %). Den andel som anser informationen vara otillräcklig uppgår till 34 procent.

Resultaten visar att andelen som anser att informationen inför rättegången var tillräcklig är större bland kvinnor än bland män. Studeras utvecklingen över tid har andelarna bland män respektive bland kvinnor följt varandra väl, bortsett från att det 2021 skedde en tillfällig ökning bland kvinnor, samtidigt som andelen bland män minskade.

Figur 6.28. Upplevelse av informationen inför rättegången bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

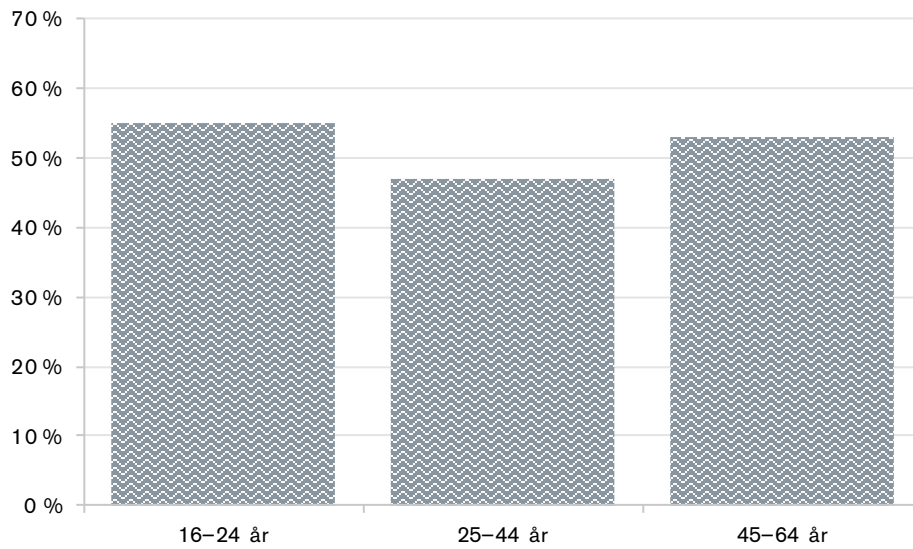
Figur 6.29. Upplevelse av informationen inför rättegången bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2018–2023. Andel som upplevde att informationen var tillräcklig, av samtliga och av männen respektive kvinnorna.

Upplevelse av informationen inför rättegången i olika åldersgrupper

Sett till olika åldersgrupper visar figur 6.30 att det 2023 är en mindre andel i åldersgruppen 25–44 år (47 %) som uppger att de upplevde informationen inför rättegången som tillräcklig. Andelen är störst i åldersgruppen 16–24 år (55 %). För åldersgruppen 45–64 år är andelen 53 procent.

Figur 6.30. Upplevelse av informationen inför rättegången bland dem som medverkat i rättegång på grund av att de blivit utsatta för något brott under de senaste tre åren, enligt NTU 2023. Andel som upplevde att informationen var tillräcklig, inom olika åldersgrupper.

^a För åldersgruppen 65-84 år är det oviktade antalet respondenter för litet (<100) för att redovisas.

Referenser

Brottsförebyggande rådet, Brå (2014). *Brott i nära relationer. En nationell kartläggning*. Rapport 2014:8. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2018). *Nationella trygghetsundersökningen 2017. Teknisk rapport*. Rapport 2018:2. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2019). *Nationella trygghetsundersökningen 2018. Teknisk rapport*. Rapport 2019:2. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2020). *Nationella trygghetsundersökningen 2020. Teknisk rapport*. Rapport 2020:9. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2021). *Ungdomsrån. En kartläggning av nuläge och utveckling*. Rapport 2021:19. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2022). *Kortanalys om brottsutvecklingen*. Kortanalys 5/2022. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2023a). *Nationella trygghetsundersökningen – uppföljningsintervjuer 2022. En redovisning av omständigheter kring rapporterade brotts handlingar*. NTU Kortanalys 1/2023. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Brottsförebyggande rådet, Brå (2023b). *Nationella trygghetsundersökningen 2023. Teknisk rapport*. Rapport 2023:10. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.

Nilsson, A. (2002). *Fånge i marginalen – uppväxtvillkor, levnadsförhållanden och återfall i brott bland fångar*. Avhandling. Stockholm: Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet.

Regleringsbrev för budgetåret 2023 avseende Brottsförebyggande rådet, regeringsbeslut I:18 daterat 2022-12-22.

Statistiska centralbyrån, SCB (2016) *Frågor och svar om frågekonstruktion i enkät- och intervjuundersökningar*. Örebro: Statistiska centralbyrån.

Internetkällor

Boverket (2022). *Så mäter och följer du segregation. Användarhandbok för Segregationsbarometern*. Hämtad 2023-08-09 från <https://segregationsbarometern.boverket.se/app/uploads/2022/12/Användarhandbok-Segregationsbarometern.pdf>

Nationella trygghetsundersökningen (NTU) är en årligen återkommande nationell brottsoffer- och trygghetsundersökning. Underlaget består av ungefär 64 000 personer som genom post- och webbenkäter har svarat på frågor om utsatthet för brott, otrygghet och oro för brott, förtroende för rättsväsendet och erfarenheter av kontakter med rättsväsendet.

Exempel på frågeställningar som undersökningen belyser:

Hur stor andel av befolkningen uppger att de under föregående år utsatts för något brott mot enskild person, respektive något egendomsbrott mot hushåll, och hur har det sett ut över tid? Hur stor andel i olika grupper i befolkningen upplever otrygghet eller oro för att utsättas för brott, och att den oron medfört konsekvenser? Vilket förtroende har befolkningen för rättsväsendet och dess enskilda myndigheter, och hur har det sett ut över tid?

För den specialintresserade finns metodbeskrivning och frågeformulär till undersökningen i NTU 2023 Teknisk rapport, som går att ladda ner från Brås webbplats.

Brottsförebyggande rådet/National Council for Crime Prevention

Box 1386/Tegnérgatan 23, SE-111 93 STOCKHOLM
Tel +46 (0) 8 527 58 400, info@bra.se, www.bra.se

urn:nbn:se:bra-1133